

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ**ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ****Άρθρο 1****Σκοπός**

Κύριος σκοπός του πρώτου μέρους του παρόντος είναι η προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/26/ΕΕ («Οδηγία») «για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά» (ΕΕ L 84), η ρύθμιση της λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, ή συλλογικής προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης, καθώς και η τροποποίηση διατάξεων του ν. 2121/1993 (Α' 25).

Άρθρο 2**Πεδίο εφαρμογής**

(άρθρο 2 παρ. 1, 2, 3 και 4 Οδηγίας)

1. Τα άρθρα 1 έως 55 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια.
2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παρ. 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση.
3. Τα άρθρα 1 έως 55 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α' 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.
4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 55, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 55 εφαρμόζονται και στους εντολοδόχους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης (φυσικά ή νομικά πρόσωπα), στους οποίους έχουν ανατεθεί εν όλω ή εν μέρει αρμοδιότητες ή δραστηριότητες που σχετίζονται με τη συλλογική διαχείριση που προβλέπονται στον παρόντα νόμο ή στον νόμο 2121/1993.

6. Η παρ. 1 του άρθρου 22, τα άρθρα 25 και 27, οι περίπτ. α', β', γ', στ', ζ' και η' της παρ. 1 και η παρ. 3 του άρθρου 28, το άρθρο 32, το άρθρο 43, τα άρθρα 47 και 48 και το άρθρο 50 εφαρμόζονται σε όλες τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένες στην ελληνική επικράτεια.

7. Οι διατάξεις για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, όπως προβλέπονται στα άρθρα 1 έως 55, πλην της παρ. 1 και 4 του άρθρου 32, εφαρμόζονται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51, εκτός εάν ορίζεται στο παρόν ειδικότερα για αυτές.

8. Τα άρθρα 1 έως 55 εφαρμόζονται επίσης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), αλλά δραστηριοποιούνται εντός της ελληνικής επικράτειας.

9. Όπου γίνεται αναφορά στον παρόντα νόμο στην ΕΕ περιλαμβάνεται και ο Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος.

Άρθρο 3

Ορισμοί

(άρθρο 3 περ. α', β'-ε', στ', η'-ιδ' και 36 παρ. 1 Οδηγίας)

Για τους σκοπούς των άρθρων 1 έως 55 εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια:

αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά,

ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση.

β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του.

γ. Ως «ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη

διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος: αα) δεν ανήκει σε δικαιούχους ούτε ελέγχεται από αυτούς, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, και ββ) έχει οργανωθεί σε κερδοσκοπική βάση.

δ. Ως «δικαιούχος» νοείται οποιοδήποτε πρόσωπο ή οντότητα, εκτός από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, που κατέχει δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα ή το οποίο, δυνάμει συμφωνίας για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων ή εκ του νόμου, δικαιούται μερίδιο των εσόδων που προκύπτουν από τα δικαιώματα.

ε. Ως «μέλος» νοείται δικαιούχος ή οντότητα που εκπροσωπεί τους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένων άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ενώσεων δικαιούχων, ο οποίος πληροί τους όρους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για την είσοδο και εγγραφή μέλους και γίνεται δεκτός από αυτόν.

στ. Ως «καταστατικό» νοείται η ιδρυτική πράξη και το καταστατικό, οι κανόνες ή το συστατικό έγγραφο ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

ζ. Ως «αντικείμενο προστασίας» νοούνται τα αντικείμενα εκείνα που προστατεύονται με συγγενικό δικαίωμα σύμφωνα με τον ν. 2121/1993.

η. Ως «άδεια λειτουργίας» νοείται η απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία επιτρέπεται η λειτουργία οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας και ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51.

θ. Ως «γενική συνέλευση των μελών» νοείται το όργανο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, στο οποίο συμμετέχουν τα μέλη και ασκούν τα δικαιώματα ψήφου τους, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής του οργανισμού.

ι. Ως «έσοδα από δικαιώματα» νοούνται τα έσοδα που εισπράττονται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων και προκύπτουν από αποκλειστικό δικαίωμα ή από δικαίωμα αμοιβής ή από δικαίωμα αποζημίωσης.

ια. Ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα έσοδα από δικαιώματα ή στο εισόδημα που προκύπτει από την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα, προκειμένου ο οργανισμός να καλύψει τα έξοδά του που προκύπτουν από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Για τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται στις εισφορές των μελών τους.

ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον

οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39.

ιγ. Ως «χρήστης» νοείται κάθε πρόσωπο ή οντότητα που εκτελεί πράξεις που υπόκεινται στην άδεια των δικαιούχων, στην αμοιβή των δικαιούχων ή στην καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και το οποίο δεν ενεργεί υπό την ιδιότητα του καταναλωτή.

ιδ. Ως «ρεπερτόριο» νοούνται τα έργα ή αντικείμενα προστασίας σε σχέση με τα οποία ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζεται δικαιώματα.

ιε. Ως «πολυεδαφική άδεια» νοείται η άδεια που καλύπτει την επικράτεια περισσότερων του ενός κρατών μελών της ΕΕ.

ιστ. Ως «επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων» νοείται οποιοδήποτε από τα δικαιώματα δημιουργού σε ένα μουσικό έργο που προβλέπονται στις περίπτ. α' και η' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993, τα οποία απαιτούνται για την παροχή μιας επιγραμμικής (online) υπηρεσίας.

ιζ. Ως «ΟΠΙ» νοείται ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο οποίος είναι ο αρμόδιος φορέας για ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα. Επίσης, ο ΟΠΙ αποτελεί την αρμόδια αρχή γνωστοποίησης των πληροφοριών των άρθρων 36, 37, 38 και 41 της Οδηγίας, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 4

Άδεια λειτουργίας

1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου.

2. Ο ενδιαφερόμενος οργανισμός ή ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 51 υποχρεούται, πριν την έναρξη της λειτουργίας του, να καταθέσει στον ΟΠΙ αίτηση, συνοδευόμενη υποχρεωτικώς από τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το καταστατικό του, στο οποίο περιλαμβάνεται και το ύψος του κεφαλαίου του, εάν αυτό προβλέπεται από την αντίστοιχη νομική μορφή,

β) τον νόμιμο εκπρόσωπο, τα μέλη του διοικητικού και του εποπτικού συμβουλίου και το γενικό διευθυντή, αν υπάρχει. Τα πρόσωπα αυτά πρέπει να μην έχουν παραπεμφθεί τελεσιδικώς για κακούργημα ή να μην έχουν καταδικαστεί για κακούργημα ή πλημμέλημα σε

ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των δύο (2) ετών ή, ανεξάρτητα από το ύψος της ποινής, για εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας ή των περιουσιακών δικαιωμάτων, για λαθρεμπορία, παραχάραξη ή πλαστογραφία, φοροδιαφυγή, δωροδοκία ή δωροληψία. Για τη διαπίστωση της μη τελεσίδικης παραπομπής και της μη καταδίκης του προηγούμενου εδαφίου τα άτομα αυτά υποβάλλουν στον ΟΠΙ πιστοποιητικό αρμόδιας δικαστικής αρχής για μη παραπομπή και αντίγραφο ποινικού μητρώου από το οποίο να προκύπτει η μη καταδίκη αντίστοιχα. Τα ως άνω πρόσωπα οφείλουν να υποβάλουν και δήλωση με τις πληροφορίες που αναφέρονται στην περίπτ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 31,

γ) τον αριθμό των δικαιούχων που έχουν αναθέσει ή πρόκειται να αναθέσουν στον οργανισμό τη διαχείριση ή την προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα, δ) σχέδιο της σύμβασης ανάθεσης, από το οποίο προκύπτει η νομική μορφή και η διάρκεια ανάθεσης της διαχείρισης ή της προστασίας,

ε) τον κανονισμό διανομής δικαιωμάτων, από τον οποίον προκύπτουν ο χρόνος, οι αρχές και ο τρόπος διανομής των εσόδων από δικαιώματα ανά κατηγορία δικαιούχων,

στ) το ύψος των εξόδων διαχείρισης, όπως, επίσης, και κάθε άλλο στοιχείο που ζητείται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού ή τον ΟΠΙ σχετικά με την εξασφάλιση της βιωσιμότητας και της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας ή της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51.

Οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας δεν υποβάλλουν το υπό ε' στοιχείο, ούτε κατάσταση μελών εποπτικού συμβουλίου.

3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 51 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται.

4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστέλλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να

αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 23.

5. Κάθε μεταβολή των στοιχείων της παρ. 2 γνωστοποιείται στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και στον ΟΠΙ αμέσως και το αργότερο μέσα σε πέντε (5) ημέρες από τη μεταβολή. Εάν ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δεν προβάλλει αντιρρήσεις, κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του ΟΠΙ, εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής μεταβολής, αυτή θεωρείται ως εγκριθείσα. Μέχρι την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας, καθώς και σε περίπτωση μη γνωστοποίησης, εξακολουθούν να ισχύουν τα μέχρι τη μεταβολή στοιχεία της παρ. 2.

6. Αν οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο οργανισμός συλλογικής προστασίας επιθυμεί επέκταση των αρμοδιοτήτων του, απαιτείται προηγούμενη επέκταση της αντίστοιχης άδειας λειτουργίας, για τη χορήγηση της οποίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.

7. Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ μπορούν να δραστηριοποιούνται στην ελληνική επικράτεια, χωρίς να απαιτείται να λάβουν άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, αφού προηγουμένως γνωστοποιήσουν την πρόθεσή τους αυτή στον ΟΠΙ και προσκομίσουν πιστοποιητικά εγγραφής και αδειοδότησης, από τα οποία να προκύπτει η εγκατάστασή τους στο κράτος μέλος, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο εθνικό δίκαιο του κράτους αυτού. Επίσης, γνωστοποιούν τα στοιχεία επικοινωνίας τους, στα οποία συμπεριλαμβάνονται η διεύθυνση, ο ΑΦΜ, η έδρα και ο νόμιμος εκπρόσωπός τους.

8. Με την επιφύλαξη τήρησης των προϋποθέσεων του άρθρου 32, ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένη στην ελληνική επικράτεια, μπορεί να δραστηριοποιείται σε αυτήν, αφού προηγουμένως γνωστοποιήσει την πρόθεσή της αυτή στον ΟΠΙ, καθώς επίσης τα στοιχεία επικοινωνίας της, στα οποία περιλαμβάνονται η διεύθυνση, ο ΑΦΜ, η έδρα και ο νόμιμος εκπρόσωπός της. Επίσης, γνωστοποιεί στον ΟΠΙ κατάλογο των δικαιούχων, τους οποίους εκπροσωπεί και των αντίστοιχων έργων ή αντικειμένων προστασίας τους, καθώς και το είδος της διαχείρισης στην οποία προβαίνει. Ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού, κατόπιν εισήγησης του ΟΠΙ, συντάσσει πράξη με την οποία διαπιστώνεται η υποβολή των σχετικών στοιχείων, την οποία αποστέλλει στην ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης. Τα στοιχεία αυτά με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 32 επικαιροποιούνται τουλάχιστον άπαξ ετησίως και το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου κάθε έτους.

9. Οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας που δεν έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να προβαίνουν στη διαχείριση ή προστασία των δικαιωμάτων που εκπροσωπούν και να ασκούν τις αρμοδιότητες που

προβλέπονται στο άρθρο 6. Το ίδιο ισχύει και για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51.

Άρθρο 5

Σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.
2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση.
3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους.

Άρθρο 6

Αρμοδιότητες

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και τον σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτ. α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους:
 - α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων,
 - β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή/και εύλογη, αμοιβή,
 - γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993,
 - δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στον ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων,
 - ε) ασκούν το δικαίωμα του δικαιούχου να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή άδειας σε επιχείρηση εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου για την αναμετάδοση εκπομπής μέσω καλωδίου ή άλλων υλικών αγωγών σύμφωνα με το άρθρο 35 του ν. 2121/1993,

- στ) συνάπτουν συμβάσεις εκπροσώπησης και ενημερώνουν τους άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σχετικά με τα έσοδα, τις κρατήσεις, τις χορηγηθείσες άδειες καθώς και με κάθε άλλη πληροφορία που αφορά στη διαχείριση δικαιωμάτων δυνάμει των συμβάσεων αυτών και η οποία προβλέπεται στον παρόντα νόμο ή στον νόμο 2121/1993,
- ζ) παρέχουν σε δικαιούχους, σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης και σε χρήστες -ακόμη και δυνητικούς- τις πληροφορίες, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 25 έως 27,
- η) δημοσιοποιούν και αναρτούν στις ιστοσελίδες τους τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 28,
- θ) καταρτίζουν και δημοσιοποιούν την ετήσια έκθεση διαφάνειας του άρθρου 29,
- ι) χορηγούν πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων, εφόσον πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις και προβαίνουν σε όλες τις σχετικές ενέργειες που προβλέπονται στον παρόντα νόμο,
- ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993,
- ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,
- ιγ) ενεργούν με σύμπραξη της δημόσιας αρχής ή κατά τη διαδικασία του άρθρου 64 του ν. 2121/1993, τους αναγκαίους ελέγχους σε καταστήματα πώλησης ή ενοικίασης ή δανεισμού αντιτύπων ή δημόσιας εκτέλεσης των έργων που προστατεύουν για να διαπιστώνουν αν οι πράξεις αυτές δεν προσβάλλουν τα δικαιώματα των δικαιούχων,
- ιδ) παρέχουν κοινωνικές, πολιτιστικές ή εκπαιδευτικές υπηρεσίες προς όφελος των δικαιούχων,
- ιε) διοργανώνουν συνέδρια που αφορούν σε θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και συμμετέχουν σε αυτά.
2. Στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας εφαρμόζονται οι περίπτ. η', ια', ιγ', ιδ' και ιε' της προηγούμενης παραγράφου, όπως επίσης και η παρ. 1 του άρθρου 27.

Άρθρο 7

Τεκμήρια

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας.

Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαίρετως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαίρετως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία.

2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών.

3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους.

4. Αν ο δικαιούχος αμφισβητεί ότι ορισμένο έργο, που περιεχόταν στη δήλωση της παρ. 1 και στη σύμβαση που καταρτίστηκε με τον χρήστη με βάση τη δήλωση αυτή, ανήκε στην αρμοδιότητα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός οφείλει να συντρέξει με

κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη και, ιδίως, να παρέμβει στη σχετική δίκη. Αν αποδειχθεί ότι το έργο δεν εκπροσωπείται από τον οργανισμό, ο οργανισμός ενέχεται σε αποζημίωση του αντισυμβαλλομένου και μπορεί να του επιβληθούν οι κυρώσεις του άρθρου 47. Η σχετική αγωγή του δικαιούχου εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών. Η παράγραφος αυτή δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις της υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης.

Άρθρο 8

Γενικές διατάξεις- Λειτουργία και Οργάνωση

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν με οποιαδήποτε νομική μορφή υπό τους όρους της περίπτ. α' του άρθρου 3.
2. Αν οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, οι μετοχές της εταιρείας αυτής είναι υποχρεωτικώς ονομαστικές στο σύνολό τους και εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις των παρ. 2, 3, 5, 6, 7 και 9 του άρθρου 24 του ν. 1746/1988 (Α'2). Η κοινοποίηση που προβλέπεται από τις παρ. 6 και 7 του άρθρου 24 ν. 1746/1988 γίνεται προς το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και τον ΟΠΙ.
3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορεί, επίσης, να λειτουργούν ως αστικοί συνεταιρισμοί κατά τον ν. 1667/1986(Α'196). Στην περίπτωση αυτή:
 - α) όπου στον ν. 1667/1986 αναφέρεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας για την εφαρμογή του παρόντος νόμου αρμόδιο είναι το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού,
 - β) οι συνεταιρισμοί αυτοί μπορεί να ιδρυθούν και να λειτουργήσουν σε πανελλήνια βάση κατ' εξαίρεση της αρχής της τοπικότητας,
 - γ) στους συνεταιρισμούς μπορούν επίσης να μετέχουν ως μέλη και νομικά πρόσωπα,
 - δ) το καταστατικό των συνεταιρισμών αυτών μπορεί να προβλέπει:
 - αα) με την επιφύλαξη του άρθρου 13, όρους, εσωτερικές διαδικασίες και όργανα που αποφασίζουν για την είσοδο, την αποχώρηση ή τον αποκλεισμό συνταίρου, κατά παρέκκλιση από τους όρους, τις διαδικασίες και τα όργανα που προβλέπονται στις παρ. 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 2 του ν. 1667/1986,
 - ββ) τη δυνατότητα απόκτησης απεριόριστου αριθμού προαιρετικών μερίδων από τους συνταίρους υπό τους όρους της παρ. 5 του άρθρου 9,
 - γγ) το αμεταβίβαστο εν ζωή των συνεταιριστικών μερίδων,

δδ) με την επιφύλαξη της παρ. 5 του άρθρου 9 κατηγορίες συνεταίρων είτε χωρίς δικαίωμα ψήφου είτε με αριθμό ψήφων ανά συνεταίρο ανεξάρτητο από τον αριθμό των υποχρεωτικών ή προαιρετικών μερίδων του κάθε συνεταίρου,

εε) όρους καθορισμού απαρτίας και συμμετοχής στη γενική συνέλευση κατά παρέκκλιση από τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 5 του ν. 1667/1986.

ε) οι συνεταιρισμοί αυτοί είναι πάντοτε περιορισμένης ευθύνης και οι συνεταίροι δεν ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη των συνεταιρισμών.

Άρθρο 9

Γενική συνέλευση των μελών

(άρθρα 8 παρ. 2 έως 12 Οδηγίας)

1. Η γενική συνέλευση των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συγκαλείται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

2. Η γενική συνέλευση των μελών λαμβάνει αποφάσεις για τα εξής ζητήματα:

α) την τροποποίηση του καταστατικού,

β) αα) την εκλογή ή την παύση των μελών του διοικητικού συμβουλίου και των μελών του εποπτικού συμβουλίου, ββ) την έγκριση της αμοιβής ή την παροχή άλλου, χρηματικού ή μη, οφέλους στα μέλη του διοικητικού και του εποπτικού συμβουλίου και τον γενικό διευθυντή, ύστερα από αξιολόγηση της γενικής απόδοσής τους, καθώς επίσης και την καταβολή αποζημίωσης λόγω απόλυσης στα πρόσωπα αυτά, με την επιφύλαξη της παρ. 8,

γ) τον τρόπο διανομής των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους και τον κανονισμό διανομής δικαιωμάτων ,

δ) τις βασικές αρχές για τη χρήση των ποσών που δεν είναι δυνατόν να διανεμηθούν,

ε) την επενδυτική πολιτική για τα έσοδα από τα δικαιώματα και για τα έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα, λαμβάνοντας υπόψη την παρ. 4 του άρθρου 17 και την παρ. 7 του άρθρου 19,

στ) τις κρατήσεις επί των εσόδων από τα δικαιώματα και επί εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 18,

ζ) τη χρήση των εσόδων από τα δικαιώματα και των εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα ως προς τον τρόπο, τον χρόνο ή οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια,

η) τη χρήση ανά περίπτωση των ποσών που δεν είναι δυνατόν να διανεμηθούν εντός των βασικών αρχών της περίπτ. δ που έχουν ήδη αποφασιστεί,

θ) τον τρόπο διαχείρισης των πιθανών περιπτώσεων που μπορεί να επηρεάσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και την επίτευξη των στόχων του οργανισμού (πολιτική για τη διαχείριση κινδύνου),

ι) την έγκριση οποιασδήποτε κτήσης, πώλησης ή υποθήκευσης ακινήτων,

ια) την έγκριση συγχωνεύσεων και συμμαχιών, σύστασης θυγατρικών και εξαγοράς άλλων οντοτήτων ή απόκτησης μετοχών ή δικαιωμάτων σε άλλες οντότητες,

ιβ) την έγκριση λήψης και χορήγησης δανείων ή της παροχής ασφάλειας για δάνεια,

ιγ) την κατάρτιση των κατά το άρθρο 14 όρων σχετικά με τη χορήγηση αδειών μη εμπορικής χρήσης των δικαιωμάτων τους,

ιδ) οποιοδήποτε επιπλέον ζήτημα που προβλέπεται στον παρόντα νόμο ή στο καταστατικό.

3. Η γενική συνέλευση των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μπορεί να αναθέτει στο εποπτικό συμβούλιο του άρθρου 10, μέσω απόφασής της ή πρόβλεψης στο καταστατικό, τις εξουσίες που αναφέρονται στις περιπτ. θ', ι', ια' και ιβ' της παρ. 2.

4. Η γενική συνέλευση των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ελέγχει τις δραστηριότητες του οργανισμού, λαμβάνοντας τουλάχιστον απόφαση για τον διορισμό ή την απομάκρυνση των ορκωτών ελεγκτών - λογιστών και εγκρίνοντας την ετήσια έκθεση διαφάνειας του άρθρου 29.

5. Όλα τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν και να ψηφίζουν στη γενική συνέλευση των μελών. Τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, δεν πρέπει να έχουν συγκρουόμενα συμφέροντα με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Εφόσον υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων, αποκλείεται η συμμετοχή των μελών αυτών στη γενική συνέλευση των μελών. Η γενική συνέλευση των μελών μπορεί να περιορίσει τα δικαιώματα συμμετοχής και ψήφου στη γενική συνέλευση των μελών με βάση τα ποσά που έχουν εισπραχθεί ή οφείλονται σε μέλος του ή/και με βάση τη διάρκεια της ιδιότητας του μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι τα κριτήρια αυτά καθορίζονται και εφαρμόζονται με δίκαιο και αναλογικό τρόπο, περιλαμβάνονται στο καταστατικό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και δημοσιοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 28.

6. Κάθε μέλος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ορίζει οποιοδήποτε άλλο μέλος, που μπορεί να είναι πρόσωπο ή οντότητα, ως πληρεξούσιο προκειμένου να συμμετέχει και να ψηφίζει στη γενική συνέλευση των μελών για λογαριασμό του, υπό την προϋπόθεση ότι ο ορισμός αυτός δεν οδηγεί σε σύγκρουση συμφερόντων. Ο πληρεξούσιος μπορεί να εκπροσωπεί έως και δύο (2) μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Κάθε πληρεξουσιότητα ισχύει για μία (1) μόνο γενική συνέλευση των μελών. Ο

πληρεξούσιος έχει τα ίδια δικαιώματα στη γενική συνέλευση των μελών με εκείνα του μέλους που τον ορίζει. Ο πληρεξούσιος ψηφίζει σύμφωνα με τις οδηγίες που δίνει το μέλος που τον όρισε.

7. Οι εξουσίες της γενικής συνέλευσης των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μπορεί να ασκούνται από συνέλευση αντιπροσώπων, οι οποίοι εκλέγονται τουλάχιστον κάθε τέσσερα

(4) έτη από τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υπό την προϋπόθεση ότι:

α) διασφαλίζεται η ορθή και αποτελεσματική συμμετοχή των μελών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και,

β) η εκπροσώπηση των διαφόρων κατηγοριών μελών στη συνέλευση αντιπροσώπων είναι δίκαιη και ισορροπημένη. Οι κανόνες που θεσπίζονται στις παρ. 1 έως 6 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στη συνέλευση των αντιπροσώπων.

8. Αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν διαθέτει γενική συνέλευση των μελών λόγω της νομικής του μορφής, οι εξουσίες της γενικής συνέλευσης ασκούνται από το εποπτικό συμβούλιο, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 10.

9. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51 υποχρεούνται να προβλέπουν στο καταστατικό τους γενική συνέλευση των μελών που έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους σε αυτές. Για τη συμμετοχή και εκπροσώπηση με πληρεξούσιο κάθε μέλους στη γενική συνέλευση εφαρμόζεται η παρ. 6.

Για τη γενική συνέλευση των μελών ισχύουν τα εξής:

α) Συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση μία (1) φορά ανά έτος και μέσα σε έξι (6) μήνες από τη λήξη της διαχειριστικής χρήσης, με υποχρέωση σύγκλησής της από το διοικητικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51. Αν δεν συγκληθεί μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την παρέλευση της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου, η σύγκλησή της γίνεται από το εποπτικό συμβούλιο. Αν και πάλι δεν συγκληθεί μέσα σε επτά (7) ημέρες από την επομένη της λήξης της ανωτέρω δεκαπενθήμερης προθεσμίας, τη σύγκλησή της διατάζει το Ειρηνοδικείο, ύστερα από αίτηση τουλάχιστον δέκα (10) δημιουργών.

β) Συνέρχεται, επίσης, εκτάκτως όποτε υποβληθεί αίτημα στο διοικητικό συμβούλιο από το 1/25 των δημιουργών ή από το εποπτικό συμβούλιο, αλλά από όχι λιγότερα από πέντε (5) μέλη του, ορίζοντας συγχρόνως και το θέμα προς συζήτηση. Αν το όργανο διοίκησης δεν συγκαλέσει τη γενική συνέλευση σε έκτακτη συνεδρίαση μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την υποβολή αίτησης του εποπτικού συμβουλίου ή του 1/25 των δημιουργών, τη σύγκλησή της διατάζει το Ειρηνοδικείο, ύστερα από αίτηση τουλάχιστον του 1/25 των δημιουργών.

γ) Η πρόσκληση αναγράφει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα, που θα συνέλθει η συνέλευση και τα θέματα προς συζήτηση. Η πρόσκληση γνωστοποιείται στα μέλη επτά (7) τουλάχιστον

ημέρες πριν από την ημέρα της γενικής συνέλευσης, μέσω συστημένης επιστολής ή ηλεκτρονικού μηνύματος (email) ή τηλεομοιοτυπικού μηνύματος (fax).

δ) Η γενική συνέλευση των μελών βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα, όταν κατά την έναρξη της συνεδρίασης παρίστανται τα μισά τουλάχιστον μέλη. Αν δεν υπάρχει απαρτία, η γενική συνέλευση των μελών συνέρχεται ύστερα από πέντε (5) ημέρες χωρίς άλλη πρόσκληση, στον ίδιο τόπο και ώρα και αποφασίζει για όλα τα θέματα της αρχικής ημερήσιας διάταξης, εφόσον κατά την έναρξη της συνεδρίασης παρίσταται το 1/5 τουλάχιστον των μελών. Αν δεν υπάρξει απαρτία και πάλι, η γενική συνέλευση των μελών συνέρχεται ύστερα από τρεις (3) ημέρες, χωρίς άλλη πρόσκληση, στον ίδιο τόπο και ώρα και αποφασίζει για όλα τα θέματα της αρχικής ημερήσιας διάταξης όσα μέλη και αν παρίστανται ή εκπροσωπούνται.

ε) Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της γενικής συνέλευσης των μελών υπάγεται:

(αα) η εκλογή των μελών του εποπτικού συμβουλίου της παρ. 8 του άρθρου 10 καθώς και ο καθορισμός της αμοιβής τους,

(ββ) η λήψη απόφασης για τον τρόπο εκπροσώπησης των διαφορετικών κατηγοριών μελών της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 στο εποπτικό συμβούλιο, ώστε να διασφαλίζεται η δίκαιη και ισόρροπη εκπροσώπησή τους. Ως κριτήρια για τον αριθμό ψήφων κάθε μέλους στη γενική συνέλευση λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα που κάθε μέλος λαμβάνει από την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 ή/ και η διάρκεια της ιδιότητας μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι τα κριτήρια αυτά καθορίζονται και εφαρμόζονται με δίκαιο και αναλογικό τρόπο,

(γγ) η απαλλαγή των μελών του εποπτικού συμβουλίου από τις ευθύνες τους,

(δδ) η υποβολή εισήγησης προς το εποπτικό συμβούλιο επί του αμοιολογίου και της ακολουθητέας τιμολογιακής πολιτικής της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης και του καθορισμού των όρων και αμοιβών αδειοδότησης,

(εε) η υποβολή εισηγήσεων για τον βέλτιστο τρόπο διανομής δικαιωμάτων που εισπράττονται, καθώς και η αρωγή του εποπτικού συμβουλίου σε κάθε θέμα που άπτεται των αρμοδιοτήτων του τελευταίου.

Τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου δεν έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν για το θέμα απαλλαγής από την ευθύνη τους.

στ) Οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης των μελών λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων.

10. Κατά τα λοιπά, για τις γενικές συνελεύσεις μελών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις περί γενικής συνέλευσης του ν. 1667/1986.

Άρθρο 10

Εποπτικό συμβούλιο

(άρθρο 9 Οδηγίας)

1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να διαθέτει εποπτικό συμβούλιο, το οποίο παρακολουθεί τις δραστηριότητες και τις ενέργειες των φυσικών ή νομικών προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού. Τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου μπορεί να είναι από τρία (3) έως πέντε (5).
2. Η εκπροσώπηση των διαφορετικών κατηγοριών μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο εποπτικό συμβούλιο πρέπει να είναι δίκαιη και ισορροπημένη.
3. Κάθε μέλος του εποπτικού συμβουλίου του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υποβάλλει στη γενική συνέλευση των μελών, ετήσια ατομική δήλωση σχετικά με συγκρούσεις συμφερόντων, η οποία περιέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 31.
4. Το εποπτικό συμβούλιο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνέρχεται τακτικά και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον τέσσερις (4) φορές ετησίως και έχει τουλάχιστον τις ακόλουθες εξουσίες:
 - α) την άσκηση των εξουσιών που του έχουν εκχωρηθεί από τη γενική συνέλευση των μελών δυνάμει της παρ. 3 του άρθρου 9,
 - β) την παρακολούθηση των δραστηριοτήτων και της εκτέλεσης των καθηκόντων των μελών του διοικητικού συμβουλίου, του γενικού διευθυντή ή και των διευθυντών, εφόσον έχει διορισθεί γενικός διευθυντής ή και διευθυντές, καθώς, επίσης, και των προσώπων εκείνων στα οποία έχουν ανατεθεί σχετικά καθήκοντα και αρμοδιότητες,
 - γ) την παρακολούθηση της εφαρμογής των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης των μελών και ιδίως, των αρμοδιοτήτων που παρατίθενται στις περιπτώσεις γ' έως στ' της παρ. 2 του άρθρου 9,
 - δ) την τήρηση των διατάξεων των άρθρων 1 έως 55 και του καταστατικού.
5. Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του το εποπτικό συμβούλιο μπορεί να ζητά από τα πρόσωπα που προβλέπονται στην περίπτ. β' της παρ. 4 οποιεσδήποτε πληροφορίες, στοιχεία, βιβλία ή έγγραφα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, που απαιτούνται για την εκπλήρωση των σκοπών της παρ. 4.
6. Το εποπτικό συμβούλιο υποβάλλει τουλάχιστον άπαξ ετησίως στη γενική συνέλευση των μελών έκθεση σχετικά με την άσκηση των εξουσιών του.
7. Μέλος του διοικητικού συμβουλίου ή γενικός διευθυντής ή διευθυντής δεν μπορεί να μετέχει στο εποπτικό συμβούλιο. Απαγορεύεται να είναι σύζυγοι ή να έχουν μεταξύ τους

οποιαδήποτε συγγένεια μέχρι δεύτερου βαθμού τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, ο γενικός διευθυντής ή διευθυντής με τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου. Τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου ευθύνονται για κάθε πταίσμα. Με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών μπορεί τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου να απαλλάσσονται της ευθύνης τους.

8. Στις ανεξάρτητες οντότητες του άρθρου 51 τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου είναι εννέα (9) και εκλέγονται από τη γενική συνέλευση σύμφωνα με την περίπτ. ε της παρ. 9 του άρθρου

9. Η διάρκεια της θητείας του εποπτικού συμβουλίου είναι τρία (3) έτη, με εξαίρεση τη θητεία του πρώτου εποπτικού συμβουλίου η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη. Κατ' εξαίρεση, τα μέλη του πρώτου εποπτικού συμβουλίου καθώς και η διάρκεια της θητείας τους ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού. Ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορεί να λαμβάνει υπόψη έγγραφες εισηγήσεις προς αυτόν μελών της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51, εφόσον αυτές υποβληθούν μέσα σε 10 εργάσιμες ημέρες από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Όλα τα μέλη του πρώτου εποπτικού συμβουλίου είναι υποχρεωτικά δημιουργοί, που έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους στην ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51.

9. Στην αρμοδιότητα του εποπτικού συμβουλίου της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51 υπάγονται η λήψη αποφάσεων για τα ζητήματα που αφορούν τη διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος των δικαιούχων ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό και η παρακολούθηση για την εφαρμογή τους, ιδίως:

α) ο κανονισμός διανομής δικαιωμάτων και η διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους. Οι εν λόγω αποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των παρισταμένων μελών του εποπτικού συμβουλίου

β) η επενδυτική πολιτική και η χρήση για τα έσοδα από τα δικαιώματα και για τα έσοδα που προκύπτουν από την επένδυσή τους, λαμβάνοντας αναλόγως υπόψη την παρ. 4 του άρθρου 17 και την παρ. 7 του άρθρου 19,

γ) η χρήση των ποσών που δεν είναι δυνατόν να διανεμηθούν,

δ) οι κρατήσεις επί των εσόδων από τα δικαιώματα και επί εσόδων που προκύπτουν από την επένδυσή τους, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 18, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης για εύλογη υπέρβαση ορίου εξόδων διαχείρισης που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 18.

ε) η παρακολούθηση, ο έλεγχος και η εποπτεία του στρατηγικού επιχειρηματικού σχεδιασμού διαχείρισης των δικαιωμάτων,

στ) η υποβολή γνώμης προς το διοικητικό συμβούλιο πριν την έγκριση της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας του άρθρου 29,

- ζ) η πρόταση προς το διοικητικό συμβούλιο, η οποία είναι δεσμευτική, για τον ακολουθητέο τρόπο τιμολόγησης και το αναλυτικό αμοιβολόγιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης,
- η) η πρόταση προς το διοικητικό συμβούλιο, η οποία είναι δεσμευτική, για την τροποποίηση όρων του καταστατικού που αφορούν άμεσα ή έμμεσα στη συλλογική διαχείριση,
- θ) η ενημέρωση του διοικητικού συμβουλίου, κατόπιν αιτήματος του προέδρου του ή από άλλο εντεταλμένο από αυτόν πρόσωπο για θέματα λειτουργίας της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51.
- ι) η υποβολή γνώμης πριν την απόφαση του τρόπου αντιμετώπισης των χρηστών, οι οποίοι είτε αρνούνται να αδειοδοτηθούν είτε να τηρήσουν τους όρους υπογεγραμμένης σύμβασης αδείας,
- ια) η συμμετοχή μέσω του νόμιμου εκπροσώπου του στις διαπραγματεύσεις καθορισμού των όρων και αμοιβών αδειοδότησης, καθώς και στις διαδικασίες φιλικής ή συναινετικής επίλυσης διαφορών με συμβεβλημένους ή μη χρήστες,
- ιβ) η υποβολή γνώμης προς το διοικητικό συμβούλιο πριν την απόφαση για εξεύρεση πηγών εισπραξής πέραν των ήδη υπάρχουσών, καθώς και τη διεύρυνση και ανάπτυξη των υφισταμένων,
- ιγ) η υποβολή γνώμης προς το διοικητικό συμβούλιο πριν την απόφαση για τον τρόπο διαχείρισης των πιθανών περιπτώσεων που μπορεί να επηρεάσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και την επίτευξη των στόχων της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης
- ιδ) η έγκριση της αμοιβής ή της παροχής άλλου, χρηματικού ή μη, οφέλους στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και τον γενικό διευθυντή, ύστερα από αξιολόγηση της γενικής απόδοσής τους,
- ιε) η πρόταση προς το διοικητικό συμβούλιο, η οποία είναι δεσμευτική, σχετικά με τη διάθεση ποσών για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες καθώς και για τους όρους με τους οποίους χορηγούνται οι άδειες του άρθρου 14
- ιστ) η υποβολή γνώμης για κάθε άλλο θέμα που εισάγεται σε αυτό από το διοικητικό συμβούλιο
10. Σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων εκ μέρους του διοικητικού συμβουλίου, το εποπτικό συμβούλιο μπορεί να προσφεύγει στη διαδικασία των άρθρων 43 και 47 έως 48 ή 52.
11. Οι παράγραφοι 5,6,7 και 10 εφαρμόζονται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51.
12. Για την άσκηση του συνόλου των αρμοδιοτήτων του, το εποπτικό συμβούλιο μπορεί να εξουσιοδοτεί ανεξάρτητους ορκωτούς ελεγκτές ή λογιστές ή νομικούς, της διακριτικής του ευχέρειας και επιλογής, με δαπάνες που βαρύνουν, μέχρι ποσοστό 3% των ετήσιων διαχειριστικών εξόδων, κατά περίπτωση, τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την

ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51, υπό την πρόσθετη προϋπόθεση τήρησης των αρχών εχεμύθειας και μη ύπαρξης συγκρουόμενων συμφερόντων.

Άρθρο 11

Σχέσεις Οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με δικαιούχους – Γενικές αρχές

(άρθρα 4 και 5 παρ. 1 Οδηγίας)

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενεργούν με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των δικαιούχων, τα δικαιώματα των οποίων εκπροσωπούν και να μην τους επιβάλλουν υποχρεώσεις που δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίες για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τους ή για την αποτελεσματική διαχείριση των δικαιωμάτων τους.
2. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των δικαιούχων, όπως περιγράφονται στα άρθρα 12 έως 16, πρέπει να προβλέπονται στο καταστατικό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Άρθρο 12

Ανάθεση διαχείρισης

(άρθρο 5 παρ. 2, 4, 5, 6, 7 και 8 εδ. α' Οδηγίας)

1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης.
2. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να καταγγέλλουν εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ανάθεσης αναφορικά με το περιουσιακό δικαίωμα ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους για τις επικράτειες της επιλογής τους ή να ανακαλούν

οποιοδήποτε από τα δικαιώματα, κατηγορίες εξουσιών ή ειδών έργων και αντικειμένων προστασίας από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από έγγραφη προειδοποίηση τριών (3) μηνών. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα όταν παρέλθει τρίμηνο από την υποβολή της έγγραφης προειδοποίησης, ενώ οι άδειες που έχουν χορηγηθεί πριν από την καταγγελία συνεχίζουν να ισχύουν έως τη λήξη της διάρκειάς τους.

3. Εάν υπάρχουν ποσά που οφείλονται σε δικαιούχο για πράξεις εκμετάλλευσης που έγιναν πριν από τη λήξη ισχύος της σύμβασης ανάθεσης ή την υποβολή καταγγελίας ή την ανάκληση ή δυνάμει άδειας που χορηγήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της λήξης ή της καταγγελίας ή της ανάκλησης, ο δικαιούχος διατηρεί τα δικαιώματά του με βάση τα άρθρα 18, 19, 25, 27, 37 και 42.

4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, δεν μπορεί να περιορίζει την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στις παρ. 2 και 3 με το να επιβάλλει ως όρο άσκησής τους την ανάθεση σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της διαχείρισης των δικαιωμάτων ή των κατηγοριών εξουσιών ή ειδών έργων ή αντικειμένων προστασίας που υπόκεινται σε λήξη ή έχουν καταγγελθεί ή ανακληθεί.

5. Όταν ο δικαιούχος αναθέτει σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας παρέχει τη συναίνεσή του συγκεκριμένα για κάθε εξουσία ή κατηγορία εξουσιών ή είδος έργων ή αντικειμένων προστασίας. Η συναίνεση πρέπει να αποδεικνύεται εγγράφως και τεκμηριωμένα.

6. Τα δικαιώματα των δικαιούχων που απορρέουν από τις παρ. 1 έως 5 περιλαμβάνονται στη σύμβαση ανάθεσης.

7. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οφείλει, πριν ανατεθεί σε αυτόν η κατά την παρ. 1 διαχείριση, να ενημερώνει τους δικαιούχους σχετικά με τα δικαιώματά τους κατά τις παρ. 1 έως 5, καθώς και για τους όρους άσκησης του δικαιώματος που προβλέπεται στο άρθρο 14. Η ενημέρωση γίνεται, μεταξύ άλλων, τουλάχιστον με ανάρτηση στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας με τον δικαιούχο.

Άρθρο 13

Εισδοχή μέλους

(άρθρο 6 Οδηγίας)

1. Ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δέχεται και εγγράφει ως μέλη δικαιούχους και οντότητες που εκπροσωπούν δικαιούχους, καθώς και άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ενώσεις δικαιούχων, εφόσον πληρούνται οι όροι εισόδου, οι οποίοι βασίζονται σε αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις. Οι όροι

εισδοχής και εγγραφής περιλαμβάνονται στο καταστατικό και δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του οργανισμού. Αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, απορρίψει το αίτημα εισδοχής, οφείλει να παρέχει στον αιτούντα σαφή αιτιολογία και εξήγηση των λόγων της απόφασής του.

2. Το καταστατικό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης οφείλει να προβλέπει κατάλληλους και αποτελεσματικούς μηχανισμούς για τη συμμετοχή όλων των μελών του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του οργανισμού. Η εκπροσώπηση των διαφόρων κατηγοριών μελών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων πρέπει να είναι δίκαιη και ισορροπημένη.

3. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να δίνει τη δυνατότητα στα μέλη του ή στους αντίστοιχα εκπροσωπούμενους δικαιούχους να επικοινωνούν με αυτόν με ηλεκτρονικά μέσα ακόμη και για την άσκηση των δικαιωμάτων τους.

4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης τηρεί αρχεία των μελών του ή των αντίστοιχα εκπροσωπούμενων δικαιούχων, τα οποία επικαιροποιεί τακτικά και σε κάθε περίπτωση κάθε μήνα. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να υποβάλλει στον ΟΠΙ ετησίως και έως την 20η Ιανουαρίου πλήρη κατάλογο με τα μέλη του ή τους εκπροσωπούμενους αντίστοιχα δικαιούχους του, μαζί με τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις τους.

Άρθρο 14

Άδειες μη εμπορικής χρήσης

(άρθρο 5 παρ. 3 Οδηγίας)

1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να χορηγούν άδειες μη εμπορικής χρήσης δικαιωμάτων, κατηγοριών εξουσιών ή ειδών έργων και αντικειμένων προστασίας της επιλογής τους.

2. Με απόφαση της γενικής συνέλευσης, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης καθορίζουν τους όρους με βάση τους οποίους οι δικαιούχοι χορηγούν άδειες μη εμπορικής χρήσης με υποχρέωση ενημέρωσης των δικαιούχων για τις επιλογές τους και παροχής της μεγαλύτερης δυνατής ευχέρειας στην άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων τους.

Άρθρο 15

Δικαιώματα δικαιούχων που δεν είναι μέλη οργανισμού συλλογικής διαχείρισης

(άρθρο 7 παρ. 1 Οδηγίας)

Οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 13, το άρθρο 27, η παρ. 2 του άρθρου 38 και το άρθρο 42 εφαρμόζονται και σε δικαιούχους, που αν και δεν είναι εγγεγραμμένα μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, έχουν, από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, το δικαίωμα είσπραξης μέρους των εσόδων από δικαιώματα.

Άρθρο 16

Υποχρέωση ενημέρωσης για τα έργα των δικαιούχων

Οι δικαιούχοι που έχουν αναθέσει σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση του συνόλου των έργων τους οφείλουν να ενημερώνουν εγγράφως για τα έργα που έχουν δημοσιεύσει με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και για οποιοδήποτε νέο έργο που δημοσιεύεται μετά την ανάθεση της διαχείρισης στον οργανισμό. Στο πλαίσιο αυτό ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υπενθυμίζει ετησίως στους δικαιούχους την υποχρέωση αυτή και ταυτόχρονα τους παρέχει τη δυνατότητα να τον ενημερώνουν με ηλεκτρονικά μέσα.

Άρθρο 17

Έσοδα από δικαιώματα

(άρθρο 11 Οδηγίας)

1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να επιδεικνύει επιμέλεια όσον αφορά στη συλλογή και στη διαχείριση των εσόδων από τα δικαιώματα. Στα έσοδα από δικαιώματα συμπεριλαμβάνονται και οι τόκοι από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα αυτά. Για τον σκοπό του πρώτου εδαφίου οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να διατηρούν κατάλληλα μητρώα μελών, αδειών και χρήσεων των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας. Τα σχετικά στοιχεία που απαιτούνται για την αποτελεσματική συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων παρέχονται, επίσης, από τους δικαιούχους και τους χρήστες και ελέγχονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης.
2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης τηρεί ξεχωριστά στους λογαριασμούς του: α) έσοδα από δικαιώματα και κάθε έσοδο που προκύπτει από την επένδυση εισπράξεων από δικαιώματα και β) ίδια περιουσιακά στοιχεία που διαθέτει και έσοδα που προκύπτουν από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, από τα έξοδα διαχείρισης ή από άλλες δραστηριότητες.
3. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τα έσοδα από τα δικαιώματα ή έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα για σκοπούς άλλους πλην της διανομής τους στους δικαιούχους. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις κράτησης ή συμψηφισμού των εξόδων διαχείρισης ή οι περιπτώσεις χρήσης εσόδων από δικαιώματα ή εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση αυτών βάσει αποφάσεων που λαμβάνονται δυνάμει της παρ. 2 του άρθρου 9 ή της παρ. 8 του άρθρου 10.
4. Αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης επενδύει έσοδα από τα δικαιώματα ή έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα, πράττει τούτο με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των δικαιούχων, τα δικαιώματα των οποίων εκπροσωπεί, σύμφωνα με την επενδυτική πολιτική και την πολιτική για τον τρόπο διαχείρισης των πιθανών περιπτώσεων που μπορεί να επηρεάσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και την επίτευξη των στόχων του οργανισμού που αναφέρονται στις περίπτ. ε' και θ' της παρ. 2 του άρθρου 9 και λαμβάνοντας υπόψη τους εξής κανόνες:

- α) όπου υπάρχει πιθανή σύγκρουση συμφερόντων, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διασφαλίζει ότι η επένδυση γίνεται αποκλειστικά προς το συμφέρον των εν λόγω δικαιούχων,
- β) τα στοιχεία του ενεργητικού επενδύονται κατά τρόπο που να εγγυάται την ασφάλεια, την ποιότητα, τη ρευστότητα και την κερδοφορία του χαρτοφυλακίου στο σύνολό του,
- γ) τα στοιχεία του ενεργητικού είναι προσηκόντως διαφοροποιημένα, προκειμένου να αποφεύγεται η υπέρμετρη εξάρτηση από κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο αλλά και η συσσώρευση κινδύνων στο χαρτοφυλάκιο στο σύνολό του.

Άρθρο 18

Κρατήσεις

(άρθρο 12 παρ. 1, 2, 3 και 4 Οδηγίας)

1. Οι κρατήσεις πρέπει να είναι εύλογες σε συνάρτηση με τις υπηρεσίες που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στους δικαιούχους και καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.
2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρέχει στον δικαιούχο που του αναθέτει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του, και πριν ακόμη λάβει τη συναίνεση του δικαιούχου για τη διαχείριση αυτή, τεκμηριωμένες πληροφορίες για τα έξοδα διαχείρισης και για τις λοιπές κρατήσεις επί των εσόδων από δικαιώματα και επί των εσόδων από την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα.
3. Τα έξοδα διαχείρισης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες για τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό 20% των ακαθάριστων εσόδων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από δικαιώματα. Από το ποσοστό αυτό εξαιρούνται οι δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του οργανισμού. Στις δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης συμπεριλαμβάνεται αποκλειστικά το σύνολο του ποσού που καταβάλλεται υποχρεωτικά και επί αποδείξει για την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο και τη διεξαγωγή της δίκης και αφορά τα σχετικά ιδίως δικαστικά ένσημα, μεγαρόσημα, παράβολα και γραμμάτια. Το ποσοστό αυτό ισχύει και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αποτελεί μέλος ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Το ποσοστό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης-μέλους συνυπολογίζεται με το ποσοστό του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης σε σχέση με τη διαχείριση που ασκεί ο τελευταίος για λογαριασμό του πρώτου. Εύλογη υπέρβαση του ορίου επιτρέπεται ύστερα από σχετική οικονομοτεχνική μελέτη, την κατάρτιση της οποίας μπορεί να ζητήσει το διοικητικό συμβούλιο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από πρόταση του εποπτικού συμβουλίου, που

είναι δεσμευτική και μόνο εάν τα αποτελέσματα της μελέτης γίνουν δεκτά από το εποπτικό συμβούλιο. Το ποσοστό αυτό (20%) δεν ισχύει για νεοσυσταθέντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και μέχρι και για τρία (3) έτη από την έναρξη λειτουργίας τους, υπό τον όρο ότι στο τέλος κάθε διαχειριστικής περιόδου εξετάζεται και διαπιστώνεται από τη γενική συνέλευση ή το εποπτικό συμβούλιο για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51 η ανάγκη να διατηρηθεί η υπέρβαση του ανωτέρω ποσοστού 20%.

4. Όσα ισχύουν για τη χρήση και τη διαφάνεια στη χρήση των ποσών που κρατούνται ή συμψηφίζονται με τα έξοδα διαχείρισης εφαρμόζονται και σε οποιοσδήποτε άλλες κρατήσεις πραγματοποιούνται για να καλυφθούν έξοδα που προκύπτουν από τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων.

Άρθρο 19

Διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους

(άρθρο 13 παρ. 1 έως 6 Οδηγίας)

1. Η διανομή στους δικαιούχους λαμβάνει χώρα κατ' αναλογία, όσο αυτό είναι δυνατόν, προς την πραγματική χρήση των έργων τους.
2. Με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 21 και του άρθρου 37, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, διανέμουν και καταβάλλουν τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους τακτικά, επιμελώς, με ακρίβεια και σύμφωνα με τον κανονισμό διανομής. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή τα μέλη του, που είναι οντότητες που εκπροσωπούν δικαιούχους, διανέμουν και καταβάλλουν τα ποσά αυτά στους δικαιούχους το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εννέα (9) μήνες από το τέλος του φορολογικού έτους, εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από τα δικαιώματα, εκτός εάν αντικειμενικοί λόγοι, που σχετίζονται ιδίως με την υποβολή αναφορών εκ μέρους των χρηστών, τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων, την ταυτοποίηση των δικαιούχων ή την αντιστοίχιση των πληροφοριών για έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας με τους δικαιούχους, δεν επιτρέπουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης - ή κατά περίπτωση στα μέλη του -, να τηρήσουν την προθεσμία αυτή.
3. Αν τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους δεν μπορεί να διανεμηθούν εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παρ. 2, επειδή οι σχετικοί δικαιούχοι δεν μπορεί να ταυτοποιηθούν ή να εντοπιστούν και η εξαίρεση από την προθεσμία δεν έχει εφαρμογή, τα ποσά αυτά πρέπει να τηρούνται χωριστά στους λογαριασμούς του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.
4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με την παρ. 2 για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων και επαληθεύει τα αρχεία που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 13 καθώς και άλλα άμεσα διαθέσιμα αρχεία. Το

αργότερο τρεις (3) μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται στην παρ. 2, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρέχει πληροφορίες σχετικά με τα έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας για τα οποία ένας ή περισσότεροι δικαιούχοι δεν έχουν ταυτοποιηθεί ή εντοπίζεται:

- α) στους δικαιούχους που εκπροσωπεί ή, αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει ως μέλη οντότητες που εκπροσωπούν τους δικαιούχους, σε αυτές τις οντότητες και
- β) σε όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με τους οποίους έχει συνάψει συμβάσεις εκπροσώπησης.

Στις πληροφορίες του δεύτερου εδαφίου περιλαμβάνονται, όπου υπάρχουν, τα εξής:

- αα) ο τίτλος του έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας,
- ββ) το όνομα του δικαιούχου,
- γγ) το όνομα του εκδότη ή παραγωγού,
- δδ) κάθε άλλη σχετική διαθέσιμη πληροφορία, η οποία μπορεί να βοηθήσει στην ταυτοποίηση του δικαιούχου.

Εάν τα προαναφερόμενα μέτρα δεν αποφέρουν αποτελέσματα, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση του κοινού το αργότερο ένα (1) έτος μετά τη λήξη της προθεσμίας των τριών (3) μηνών.

5. Αν τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους δεν είναι δυνατό να διανεμηθούν μετά την παρέλευση τριών (3) ετών από το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από τα δικαιώματα και εφόσον ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων, όπως αναφέρονται στην παρ. 4, τα ποσά αυτά θεωρούνται μη διανεμητέα. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στα μη διανεμητέα ποσά από την είσπραξη της εύλογης αμοιβής.

6. Η γενική συνέλευση των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή το εποπτικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 αντίστοιχα, αποφασίζει σχετικά με τη χρήση των μη διανεμητέων ποσών σύμφωνα με την περίπτ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 9 ή με την παρ. 9 του άρθρου 10 αντίστοιχα, με την επιφύλαξη του δικαιώματος των δικαιούχων να διεκδικήσουν τα ποσά αυτά από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51, εάν δεν έχουν παραγραφεί.

7. Μόνο το ήμισυ των μη διανεμητέων ποσών μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51, για επενδύσεις, ενώ το υπόλοιπο ήμισυ μπορεί να χρησιμοποιηθεί, χωριστά και κατά τρόπο ανεξάρτητο, για τη χρηματοδότηση υπηρεσιών κοινωνικού, πολιτιστικού και εκπαιδευτικού

περιεχομένου προς όφελος των δικαιούχων. Με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή του εποπτικού συμβουλίου της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51, μπορεί να αυξηθεί το ύψος των μη διανεμητέων ποσών για επενδύσεις. Επίσης, η γενική συνέλευση των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή το εποπτικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51, αντίστοιχα, μπορεί να αποφασίζει ότι ένα μέρος των μη διανεμητέων ποσών θα διανεμηθεί στους δικαιούχους, εφόσον αυτή η απόφαση δεν προσκρούει στη δυνατότητα των δικαιούχων να διεκδικούν και να λαμβάνουν τα ποσά που αντιστοιχούν σε αξιώσεις τους οι οποίες δεν έχουν παραγραφεί.

8. Οι αξιώσεις των δικαιούχων για είσπραξη εσόδων από δικαιώματα κατά των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης παραγράφονται σε δέκα (10) έτη από το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν. Αν δεν έχει γίνει ταυτοποίηση ή εντοπισμός των δικαιούχων, τα ως άνω δέκα (10) έτη υπολογίζονται από την ολοκλήρωση της διαδικασίας της παρ 4.

Άρθρο 20

Διαχείριση δικαιωμάτων δυνάμει συμβάσεων εκπροσώπησης

(άρθρο 14 Οδηγίας)

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να μην κάνει διακρίσεις εις βάρος των δικαιούχων, τα δικαιώματα των οποίων διαχειρίζεται στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης, ιδίως σε σχέση με τις ισχύουσες χρεώσεις, τα έξοδα διαχείρισης και τους όρους για την είσπραξη των εσόδων από τα δικαιώματα και τη διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους.

Άρθρο 21

Κρατήσεις και πληρωμές που προβλέπονται στις συμβάσεις εκπροσώπησης

(άρθρο 15 παρ. 1, 2 και 3 Οδηγίας)

1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν προβαίνει σε άλλες κρατήσεις πέραν των εξόδων διαχείρισης επί των εσόδων από τα δικαιώματα που διαχειρίζεται βάσει της σύμβασης εκπροσώπησης ή επί εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση των εν λόγω εσόδων από δικαιώματα, εκτός εάν ο άλλος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που είναι συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης εκπροσώπησης συναινεί ρητά σε τέτοιες κρατήσεις.
2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διανέμει και καταβάλλει τα ποσά που οφείλονται σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τακτικά, επιμελώς και με ακρίβεια και σε κάθε περίπτωση το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εννέα (9) μήνες από το τέλος του φορολογικού έτους, εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από τα δικαιώματα, εκτός εάν αντικειμενικοί λόγοι, που σχετίζονται, ιδίως, με την υποβολή αναφορών εκ μέρους των

χρηστών, τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων, την ταυτοποίηση των δικαιούχων ή την αντιστοίχιση των πληροφοριών για τα έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας με τους δικαιούχους, δεν επιτρέπουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, να τηρήσει την προθεσμία αυτή.

3. Ο άλλος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή, εφόσον αυτός έχει ως μέλη οντότητες που εκπροσωπούν δικαιούχους, τα μέλη αυτά διανέμουν και καταβάλλουν τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο έξι (6) μήνες από την είσπραξη των ποσών αυτών, εκτός εάν αντικειμενικοί λόγοι, που σχετίζονται, ιδίως, με την υποβολή αναφορών εκ μέρους των χρηστών, τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων, την ταυτοποίηση των δικαιούχων ή την αντιστοίχιση των πληροφοριών για έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας με τους δικαιούχους, δεν επιτρέπουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή, κατά περίπτωση, στα μέλη του να τηρήσουν την προθεσμία αυτή.

Άρθρο 22

Αδειες χρήσης, καθορισμός ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής

(άρθρα 16 παρ. 1 έως 4 και 35 παρ. 1 Οδηγίας)

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία.
2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 ν. 2121/1993.
3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις. Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας, το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία (3) έτη.
4. Για τη χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αναφέροντας μεταξύ άλλων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτόν. Μετά τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης, τον οποίο γνωστοποιεί με ειδική αιτιολογία εγγράφως στον χρήστη και κοινοποιεί στον ΟΠΙ.

5. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να υποβάλλουν αναφορές σε σχέση με τη χρήση άδειας .
6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει.
7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6.
8. Όλες οι οικονομικές συναλλαγές των χρηστών με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51, όπως ιδίως η καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής, γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό με δικαιούχο τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 και ρητή αναφορά στην περίοδο χρήσης που αντιστοιχεί το καταβαλλόμενο ποσό είτε με τη χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών.

Άρθρο 23

Αμοιβολόγια

(άρθρο 16 παρ. 2 εδ. γ' και 3 Οδηγίας)

1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί

συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών.

2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα προβλεπόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 45, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις.

3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ.

4. Οι διαφορές μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών ως προς το ύψος της αμοιβής που πρέπει να καταβάλλει ο χρήστης είναι δυνατόν να υπαχθούν σε διαιτησία με συμφωνία. Οι διαιτητές ορίζονται από τον πίνακα που καταρτίζει κάθε δύο (2) έτη ο ΟΠΙ, για την κατάρτιση του οποίου λαμβάνεται υποχρεωτικά υπόψη η γνώμη και των δύο μερών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα άρθρα 867 επ. ΚΠολΔ.

5. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να συμφωνήσουν εγγράφως και πριν ανακύψει διαφωνία, τον ορισμό ενός προσώπου ως διαιτητή για τον καθορισμό της αμοιβής που πρέπει να καταβάλλει ο χρήστης. Ο διαιτητής ορίζεται από τον πίνακα που καταρτίζει κάθε δύο (2) έτη ο ΟΠΙ, για την κατάρτιση του οποίου λαμβάνεται υποχρεωτικά υπόψη η γνώμη και των δύο πλευρών. Ο διαιτητής μπορεί να διατάξει την προκαταβολή του ποσού μέχρις ότου ορίσει το οριστικό ύψος της οφειλόμενης αμοιβής. Ο διαιτητής που έχει έτσι οριστεί είναι αποκλειστικά αρμόδιος για την επίλυση της διαφωνίας και η απόφαση του είναι εκτελεστή. Διαιτητή μπορεί να έχει ορίσει και ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού και η προσφυγή σε αυτόν για την επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από τη βούληση των μερών.

Άρθρο 24**Υποχρεώσεις χρηστών**

(άρθρο 17 Οδηγίας)

1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους. Όλες οι ως άνω πληροφορίες υποβάλλονται βάσει ορισμένου μορφότυπου που παρέχεται σε αυτούς από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος λαμβάνει υπόψη για τη διαμόρφωσή του υφιστάμενα βιομηχανικά πρότυπα. Ο μορφότυπος αυτός είναι ενιαίος για κάθε κατηγορία χρήσης για όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που υποχρεούνται να αποστέλλουν σχετικό υπόδειγμα στον ΟΠΙ. Η υποχρέωση του χρήστη υποβολής αναφοράς βάσει του μορφότυπου περιλαμβάνεται στην άδεια χρήσης που συνάπτει με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης.
2. Σε περίπτωση παράβασης από χρήστη της παραπάνω υποχρέωσης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, μπορεί να επιβάλει σε αυτόν προσαύξηση 10% επί της οφειλόμενης αμοιβής. Αν ο χρήστης παραβιάζει τη συγκεκριμένη υποχρέωση πάνω από δύο (2) φορές, ο οργανισμός μπορεί να επιβάλει προσαύξηση 15% επί της οφειλόμενης αμοιβής ή να καταγγείλει τη σύμβαση.

Άρθρο 25

**Παροχή πληροφοριών προς τους δικαιούχους
σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους**

(άρθρο 18 Οδηγίας)

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, του άρθρου 26 και της παρ. 2 του άρθρου 37, κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, διαθέτει το αργότερο εννέα (9) μήνες μετά το τέλος κάθε έτους χρήσης σε κάθε δικαιούχο, στον οποίο έχει αναγνωρίσει τα έσοδα που του αναλογούν από δικαιώματα για το συγκεκριμένο έτος χρήσης, ανεξαρτήτως αν αυτά του έχουν καταβληθεί ή όχι, τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τα στοιχεία επικοινωνίας που ο δικαιούχος έχει εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να χρησιμοποιεί για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό του,
- β) τα έσοδα από τα δικαιώματα που αναλογούν στον δικαιούχο,
- γ) τα ποσά που καταβάλλονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον δικαιούχο ανά κατηγορία εξουσιών που διαχειρίζεται και ανά είδος χρήσης,
- δ) την περίοδο κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η χρήση, στην οποία αντιστοιχούν τα αναλογούντα ποσά που αναγνωρίστηκαν και καταβλήθηκαν στον δικαιούχο, εκτός εάν αντικειμενικοί λόγοι, που σχετίζονται με την υποβολή αναφορών εκ μέρους των χρηστών, δεν επιτρέπουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να παράσχει τις πληροφορίες αυτές,
- ε) τις κρατήσεις που γίνονται για τα έξοδα διαχείρισης,
- στ) τις κρατήσεις που γίνονται για κάθε σκοπό εκτός των εξόδων διαχείρισης,
- ζ) τα έσοδα από δικαιώματα που αναλογούν στον δικαιούχο και τα οποία δεν έχουν καταβληθεί για οποιαδήποτε χρονική περίοδο.

2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που έχει ως μέλη οντότητες που είναι αρμόδιες για την περαιτέρω διανομή των εσόδων από τα δικαιώματα σε δικαιούχους, παρέχει στις οντότητες αυτές τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ. 1, εάν οι εν λόγω οντότητες δεν έχουν ήδη στην κατοχή τους τις πληροφορίες αυτές. Οι οντότητες αυτές οφείλουν να διαθέτουν τις πιο πάνω πληροφορίες το αργότερο εννέα (9) μήνες μετά το τέλος κάθε έτους χρήσης σε κάθε δικαιούχο, στον οποίον έχουν αναγνωρίσει τα έσοδα που του αναλογούν από δικαιώματα για το συγκεκριμένο έτος χρήσης, ανεξαρτήτως εάν αυτά του έχουν καταβληθεί ή όχι.

Άρθρο 26

Παροχή πληροφοριών προς άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων δυνάμει συμβάσεων εκπροσώπησης

(άρθρο 19 Οδηγίας)

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαθέτει το αργότερο εννέα (9) μήνες μετά το τέλος κάθε έτους χρήσης και με ηλεκτρονικά μέσα στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των οποίων αναλαμβάνει τη διαχείριση δικαιωμάτων στο πλαίσιο σύμβασης εκπροσώπησης για το συγκεκριμένο έτος χρήσης, τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τα έσοδα από τα δικαιώματα που αναλογούν και τα ποσά που καταβάλλονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ανά κατηγορία εξουσιών που διαχειρίζεται και ανά είδος χρήσης για τα δικαιώματα που διαχειρίζεται σύμφωνα με τη σύμβαση εκπροσώπησης,
- β) τα έσοδα από δικαιώματα που τους αναλογούν και τα οποία δεν έχουν καταβληθεί για οποιαδήποτε χρονική περίοδο, γ) τις κρατήσεις που γίνονται για τα έξοδα διαχείρισης, δ) τις κρατήσεις που γίνονται για κάθε σκοπό εκτός των εξόδων διαχείρισης που αναφέρονται στο

άρθρο 18, ε) πληροφορίες για τη χορήγηση ή μη αδειών σε σχέση με τα έργα και άλλα ζητήματα που προβλέπονται στη σύμβαση εκπροσώπησης, στ) αποφάσεις που εγκρίνονται από τη γενική συνέλευση των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή του εποπτικού συμβουλίου της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 αντίστοιχα, εφόσον οι αποφάσεις αυτές αφορούν τη διαχείριση των δικαιωμάτων δυνάμει της σύμβασης εκπροσώπησης.

Άρθρο 27

Παροχή πληροφοριών προς δικαιούχους, άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και χρήστες κατόπιν αιτήματος (άρθρο 20 Οδηγίας)

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 34, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, διαθέτει, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, σε οποιονδήποτε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, για λογαριασμό του οποίου αναλαμβάνει τη διαχείριση δικαιωμάτων στο πλαίσιο μιας σύμβασης εκπροσώπησης ή σε οποιονδήποτε δικαιούχο ή σε οποιονδήποτε χρήστη με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες: α) τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας που εκπροσωπούν τα δικαιώματα που διαχειρίζονται, απευθείας ή στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης και τις επικράτειες που καλύπτονται, ή β) αν λόγω του πεδίου εφαρμογής της δραστηριότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης τα έργα αυτά ή άλλα αντικείμενα προστασίας δεν μπορούν να προσδιοριστούν, τους τύπους των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που εκπροσωπούν, τα δικαιώματα που διαχειρίζονται, και τις επικράτειες που καλύπτονται.
2. Η κατά την παρ. 1 υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, υφίσταται και για τις ανάγκες διενέργειας καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων σύμφωνα με τις παρ. 1 και 6 του άρθρου 27Α του ν. 2121/1993 που προστέθηκε με το άρθρο 7 του ν. 4212/2013 (Α' 257).

Άρθρο 28

Δημοσιοποίηση πληροφοριών (άρθρο 21 παρ. 1 και 2 Οδηγίας)

1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, αναρτά στην ιστοσελίδα του τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) το καταστατικό του
 - β) τους όρους εισόδου μέλους και λήξης της σύμβασης ανάθεσης για τη διαχείριση των δικαιωμάτων, εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο καταστατικό του,

- γ) τις τυποποιημένες συμβάσεις αδειών χρήσης και τα ισχύοντα αμοιβολόγια, στα οποία περιλαμβάνονται και οι εκπτώσεις, αν υπάρχουν,
- δ) συμφωνίες με αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών για τον καθορισμό αμοιβών
- ε) τα κατά την παρ. 1 του άρθρου 31 πρόσωπα που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, τα μέλη του διοικητικού και του εποπτικού συμβουλίου, τον γενικό διευθυντή
- στ) τον τρόπο διανομής των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους και τον κανονισμό διανομής δικαιωμάτων ανά κατηγορία δικαιούχων, στον οποίο αποτυπώνεται η ακριβής μέθοδος διανομής.
- ζ) τα έξοδα διαχείρισης και τον τρόπο υπολογισμού τους
- η) τις κρατήσεις, πλην των εξόδων διαχείρισης, επί των εσόδων από τα δικαιώματα και επί των εσόδων από την επένδυση των εσόδων αυτών,
- θ) τον κατάλογο των συμβάσεων εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει και τα ονόματα των αντισυμβαλλόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης,
- ι) τη χρήση των μη διανεμητέων ποσών, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης ποσών για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες,
- ια) τις διαδικασίες χειρισμού καταγγελιών και επίλυσης διαφορών που είναι διαθέσιμες σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 44 έως 46,
- ιβ) την κατά το άρθρο 29 ετήσια έκθεση διαφάνειας,
- ιγ) τους κατά το άρθρο 14 όρους χορήγησης αδειών μη εμπορικής χρήσης,
- ιδ) τον μορφότυπο βάσει του οποίου υποβάλλονται από τον χρήστη στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης οι απαραίτητες πληροφορίες για τη χρήση του έργου βάσει του άρθρου 24,
- ιε) τις διαδικασίες για τη διόρθωση των δεδομένων της παρ. 3 του άρθρου 33 ή των πληροφοριών που παρέχονται βάσει του άρθρου 34,
- ιστ) τις συμφωνίες και αποφάσεις στο πλαίσιο του άρθρου 45, αν υπάρχουν,
- ιζ) την απόφαση επιβολής κύρωσης στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αν υπάρχει,
- ιη) τα κριτήρια περιορισμού του δικαιώματος ψήφου στη γενική συνέλευση των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 και
- ιθ) τα δικαιώματα των δικαιούχων που περιλαμβάνονται στις παρ. 1 έως 5 του άρθρου 12 και
- κ) το ρεπερτόριό του, το οποίο οφείλει να επικαιροποιεί τουλάχιστον ανά έξι (6) μήνες.
2. Ο οργανισμός συλλογικής προστασίας αναρτά στην ιστοσελίδα του τουλάχιστον τις πληροφορίες των περίπτ. α', ε', ια', ιζ' και ιη'.

3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας αναρτούν τις ως άνω πληροφορίες σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο και σε σταθερό σημείο απόθεσης και τις τηρούν επικαιροποιημένες.

Άρθρο 29

Ετήσια έκθεση διαφάνειας

(άρθρο 22 παρ. 1, 3 και 4 Οδηγίας)

1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή του, οφείλει να καταρτίζει και να δημοσιεύει ετήσια έκθεση διαφάνειας, μαζί με την ειδική έκθεση, που αναφέρεται στην παρ. 2, για κάθε φορολογικό έτος το αργότερο μέσα σε οκτώ (8) μήνες μετά το τέλος του έτους. Η ετήσια έκθεση διαφάνειας δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπου και παραμένει διαθέσιμη στο κοινό για πέντε (5) τουλάχιστον έτη.
2. Η ειδική έκθεση αφορά στη χρήση των ποσών που δαπανώνται για τους σκοπούς των κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών και περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 30.
3. Οι οικονομικές καταστάσεις που αναφέρονται στην περίπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 30, καθώς και κάθε οικονομική πληροφορία που αναφέρεται στις περίπτ. ζ' και η' της παρ. 1 και στην παρ. 2 του άρθρου 30 ελέγχονται από έναν ή περισσότερους ορκωτούς ελεγκτές - λογιστές, οι οποίοι συντάσσουν σχετική έκθεση. Η έκθεση αυτή δημοσιεύεται ολόκληρη στην ετήσια έκθεση διαφάνειας.
4. Διατάξεις άλλων νόμων αναφορικά με την οικονομική διαχείριση και τον έλεγχο των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 30

Περιεχόμενο έκθεσης διαφάνειας

(παράρτημα Οδηγίας)

1. Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας είναι οι εξής:
 - α) οικονομικές καταστάσεις που περιλαμβάνουν ισολογισμό ή δήλωση στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, λογαριασμό των εσόδων και των δαπανών του φορολογικού έτους και κατάσταση ταμειακών ροών,
 - β) έκθεση για τις δραστηριότητες του φορολογικού έτους,

γ) πληροφορίες σχετικά με την άρνηση χορήγησης άδειας σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22,

δ) περιγραφή της νομικής δομής και της δομής διακυβέρνησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης,

ε) πληροφορίες για άλλες οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εν όλω ή εν μέρει, από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης,

στ) πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό των αμοιβών που καταβλήθηκαν στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 3 του άρθρου 10 και στην παρ. 1 του άρθρου 31 κατά το προηγούμενο έτος, και για άλλες παροχές που χορηγούνται σε αυτούς,

ζ) οικονομικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ. 2,

η) ειδική έκθεση σχετικά με τη χρήση των ποσών που δαπανώνται για τους σκοπούς των κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών. Η έκθεση περιέχει τις πληροφορίες της παρ. 3.

2. Οικονομικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας είναι οι εξής:

α) οικονομικές πληροφορίες σχετικά με τα έσοδα από τα δικαιώματα, ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι πληροφορίες σχετικά με τα έσοδα που προκύπτουν για την επένδυση των εσόδων, από τα δικαιώματα και τη χρήση των εσόδων αυτών (είτε αυτά διανέμονται σε δικαιούχους ή σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης είτε χρησιμοποιούνται με άλλον τρόπο),

β) οικονομικές πληροφορίες σχετικά με το κόστος της διαχείρισης δικαιωμάτων και άλλων υπηρεσιών που παρέχονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στους δικαιούχους, με αναλυτική περιγραφή τουλάχιστον των ακόλουθων στοιχείων:

αα) όλων των λειτουργικών και χρηματοδοτικών δαπανών, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και, αν οι δαπάνες είναι έμμεσες και δεν μπορεί να καταλογιστούν σε μία ή περισσότερες κατηγορίες εξουσιών, επεξήγηση της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή αυτών των έμμεσων δαπανών,

ββ) των λειτουργικών και χρηματοδοτικών δαπανών, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και, αν οι δαπάνες είναι έμμεσες και δεν μπορεί να καταλογιστούν σε μία ή περισσότερες κατηγορίες εξουσιών, επεξήγηση της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή των έμμεσων δαπανών μόνο όσον αφορά στη διαχείριση των δικαιωμάτων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται

τα έξοδα διαχείρισης που κρατούνται ή συμψηφίζονται με τα έσοδα από δικαιώματα ή με έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από δικαιώματα σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 17 και το άρθρο 18,

γγ) των λειτουργικών και χρηματοδοτικών δαπανών σε σχέση με υπηρεσίες, εκτός από τη διαχείριση των δικαιωμάτων αλλά συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών,

δδ) των πόρων που χρησιμοποιήθηκαν για την κάλυψη των δαπανών,

εε) των κρατήσεων που πραγματοποιήθηκαν επί των εσόδων από τα δικαιώματα, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ανά είδος χρήσης και σκοπό κράτησης, όπως δαπανών που σχετίζονται με τη διαχείριση των δικαιωμάτων,

στστ) των ποσοστών που αντιπροσωπεύουν το κόστος της διαχείρισης δικαιωμάτων και άλλων υπηρεσιών που παρασχέθηκαν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σε δικαιούχους σε σύγκριση με τα έσοδα από τα δικαιώματα κατά το οικείο φορολογικό έτος, ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, και αν οι δαπάνες είναι έμμεσες και δεν μπορεί να καταλογιστούν σε μία ή περισσότερες κατηγορίες εξουσιών, επεξήγηση της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή των έμμεσων δαπανών.

γ) Οικονομικές πληροφορίες σχετικά με τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους με αναλυτική περιγραφή τουλάχιστον των ακόλουθων στοιχείων:

αα) του συνολικού ποσού που αναλογεί σε δικαιούχους με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης,

ββ) του συνολικού ποσού που καταβάλλεται σε δικαιούχους με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης,

γγ) της συχνότητας των πληρωμών, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είδος χρήσης,

δδ) του συνολικού ποσού που έχει εισπραχθεί αλλά δεν έχει ακόμη προσδιοριστεί το ποσό που αναλογεί στους δικαιούχους, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης και με υπόδειξη του φορολογικού έτους κατά το οποίο εισπράχθηκαν τα ποσά αυτά,

εε) του συνολικού ποσού που αναλογεί στους δικαιούχους και δεν τους έχει ακόμη διανεμηθεί, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός

συλλογικής διαχείρισης και είδος χρήσης και με υπόδειξη του φορολογικού έτους κατά το οποίο εισπράχθηκαν τα ποσά αυτά,

στστ) αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν έχει πραγματοποιήσει την κατανομή και τις πληρωμές εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 19, τους λόγους της καθυστέρησης,

ζζ) των συνολικών μη διανεμητέων ποσών μαζί με επεξήγηση της χρήσης των ποσών αυτών.

δ) Πληροφορίες για τις σχέσεις με άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με περιγραφή τουλάχιστον των ακόλουθων στοιχείων:

αα) των ποσών που λαμβάνονται από άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και των ποσών που καταβάλλονται σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών και ανά είδος χρήσης και ανά οργανισμό συλλογικής διαχείρισης

ββ) των εξόδων διαχείρισης και άλλων κρατήσεων επί των εσόδων από δικαιώματα που οφείλονται σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών και ανά είδος χρήσης και ανά οργανισμό συλλογικής διαχείρισης

γγ) των εξόδων διαχείρισης και άλλων κρατήσεων επί των ποσών που καταβλήθηκαν από άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών και ανά οργανισμό συλλογικής διαχείρισης,

δδ) των ποσών που διανεμήθηκαν απευθείας σε δικαιούχους που προέρχονται από άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών και ανά οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 37.

3. Στην ειδική έκθεση της παρ. 2 του άρθρου 29 περιέχονται :

α) τα ποσά που κρατούνται για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους, με κατανομή των ποσών ανά υπηρεσία. Οι κατηγορίες δικαιωμάτων από τις οποίες προέρχεται το ποσό και το μερίδιο της κάθε κατηγορίας καθώς και ο τρόπος χρήσης του ποσού καταγράφονται ανά υπηρεσία.

β) οι πληροφορίες και επεξηγήσεις για τη χρήση των εν λόγω ποσών ανά είδος υπηρεσίας, οι αποδέκτες, τα έξοδα διαχείρισης του οργανισμού για τη χρηματοδότηση κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών, καθώς και τα ποσά που πράγματι δαπανήθηκαν για τις υπηρεσίες αυτές.

Άρθρο 31

Υποχρεώσεις των προσώπων που διαχειρίζονται

τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης

(άρθρο 10 Οδηγίας)

1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε τα πρόσωπα που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητές του, όπως τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, ο γενικός διευθυντής και οι διευθυντές, να ενεργούν σωστά, συνετά και κατάλληλα, με την εφαρμογή κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών, καθώς και μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου.

2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης θεσπίζουν και εφαρμόζουν διαδικασίες, ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων και, αν τέτοιες συγκρούσεις δεν μπορεί να αποφευχθούν, να μπορούν να εντοπίζονται, να διαχειρίζονται, να παρακολουθούν και να γνωστοποιούν πραγματικές ή δυνητικές συγκρούσεις συμφερόντων, κατά τρόπο ώστε να αποτρέπεται η αρνητική επίδρασή τους στα συλλογικά συμφέροντα των δικαιούχων που εκπροσωπεί ο οργανισμός. Οι διαδικασίες του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνουν τουλάχιστον την υποβολή ατομικής δήλωσης προς τη γενική συνέλευση των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προς το εποπτικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 1, πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους και στη συνέχεια σε ετήσια βάση. Η ως άνω δήλωση περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) οποιαδήποτε συμφέροντα έχει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης,
- β) κάθε αμοιβή, αποζημίωση ή παροχή που έλαβε από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι συνταξιοδοτικές, ασφαλιστικές παροχές, οι παροχές σε είδος και άλλα είδη παροχών,
- γ) τα ποσά που έλαβε κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος ως δικαιούχος από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51,
- δ) δήλωση σχετικά με οποιαδήποτε πραγματική ή δυνητική σύγκρουση μεταξύ προσωπικών συμφερόντων και συμφερόντων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή μεταξύ υποχρεώσεων έναντι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και υποχρεώσεων έναντι οποιουδήποτε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου.

Άρθρο 32

Ανεξάρτητες Οντότητες Διαχείρισης

(άρθρο 36 παρ. 1 και 2 παρ. 4 Οδηγίας)

1. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης δεν μπορούν να διαχειρίζονται δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα που υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση. Το άρθρο 7 δεν εφαρμόζεται στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

2. Εάν ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης λειτουργεί στην ελληνική επικράτεια με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, οι μετοχές της είναι υποχρεωτικά ονομαστικές στο σύνολό τους. Εφόσον

μέτοχος τέτοιας ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης είναι άλλη ανώνυμη εταιρεία, με ποσοστό συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο της τουλάχιστον 1%, οι μετοχές της εταιρείας αυτής είναι, επίσης, υποχρεωτικά ονομαστικές στο σύνολό τους, μέχρι φυσικού προσώπου. Σε περίπτωση συμμετοχής εταιρειών άλλης νομικής μορφής, πλην των ανωνύμων εταιρειών, στις οποίες συμμετέχουν ή κατέχουν εταιρικά μερίδια ανώνυμες εταιρείες με ποσοστό συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο της τουλάχιστον 1%, οι μετοχές τους είναι υποχρεωτικά ονομαστικές στο σύνολό τους, μέχρι και του τελευταίου φυσικού προσώπου.

3. Οι υποχρεώσεις της παρ. 2 ισχύουν και για τις αλλοδαπές ανώνυμες εταιρείες, που διατηρούν υποκατάστημα στην ελληνική επικράτεια ή δραστηριοποιούνται μέσω εγκαταστημένων αντιπροσώπων, υπό την προϋπόθεση ότι το δίκαιο της χώρας στην οποία έχουν την έδρα τους επιβάλλει για το σύνολο της δραστηριότητάς τους ή για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα την ονομαστικοποίηση των μετοχών τους στο σύνολό τους, μέχρι φυσικού προσώπου. Εάν δεν επιβάλλεται υποχρέωση ονομαστικοποίησης των μετοχών κατά το δίκαιο της χώρας στην οποία έχουν την έδρα τους, προσκομίζεται σχετική βεβαίωση της Αρμόδιας Αρχής της χώρας αυτής, εφόσον υπάρχει σχετική νομοθετική πρόβλεψη, διαφορετικά προσκομίζεται υπεύθυνη δήλωση της αλλοδαπής εταιρείας με αντίστοιχο περιεχόμενο και αναλυτικός κατάλογος μετόχων μέχρι φυσικού προσώπου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 2, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως.

4. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, εντός τριμήνου από τη δραστηριοποίηση τους, υποχρεούνται να υποβάλουν στον ΟΠΙ τις πληροφορίες, που προβλέπονται στις περιπτ. α', β', γ', στ', ζ' και η' της παρ. 1 του άρθρου 28, καθώς επίσης πληροφορίες αναφορικά με τις συμβάσεις εκπροσώπησης αν δραστηριοποιούνται ως αποκλειστικοί αντιπρόσωποι. Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να επικαιροποιούνται αμέσως μετά από κάθε μεταβολή τους και σε κάθε περίπτωση μία φορά κάθε έτος, έως την 31^η Ιανουαρίου, σύμφωνα και με την παρ. 7 του άρθρου 4. Επί των στοιχείων αυτών μπορεί να ζητηθεί συμπλήρωση ή επεξήγηση.

5. Για την είσοδο μίας ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 13 απαιτούνται: α) η έλλειψη με οποιοδήποτε τρόπο σύγκρουσης συμφερόντων των μελών ή/και των μετόχων ή/και εταίρων ή/και μελών διοίκησης της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και τα μέλη ή τους δικαιούχους τους αντίστοιχα, β) η απαγόρευση άσκησης ταυτοχρόνως ενδεχόμενων ανταγωνιστικών πρακτικών εκ μέρους της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης και γ) η έγκριση εισόδου της από αυξημένη πλειοψηφία 75% των παρόντων μελών της γενικής συνέλευσης ή/ και του εποπτικού συμβουλίου του αντίστοιχου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Άρθρο 33**Προϋποθέσεις χορήγησης πολυεδαφικών αδειών
για επιγραμμικά δικαιώματα σε μουσικά έργα**

(άρθρο 24 παρ. 1 και 2 Οδηγίας)

1. Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων, μόνο εάν διαθέτει αποδεδειγμένα επαρκή ικανότητα να επεξεργάζεται ηλεκτρονικά, κατά τρόπο αποτελεσματικό και διαφανή, τα στοιχεία που απαιτούνται για τη χορήγηση των αδειών αυτών, ιδίως, για τον προσδιορισμό του ρεπερτορίου και την παρακολούθηση της χρήσης του, την τιμολόγηση των χρηστών, την είσπραξη εσόδων από τα δικαιώματα και τη διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους.
2. Για να διαπιστωθεί αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαθέτει την απαιτούμενη επαρκή ικανότητα, ο ΟΠΙ μπορεί ιδίως να ζητά να προσκομίζονται σε αυτόν όλα τα στοιχεία που κρίνει απαραίτητα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι πληροφορίες σχετικά με τις τεχνολογικές υποδομές του οργανισμού, και κατά πόσον αυτές λαμβάνουν υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, προαιρετικά βιομηχανικά πρότυπα και πρακτικές που ισχύουν σε διεθνές ή σε ενωσιακό επίπεδο, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική και με διαφανή τρόπο ηλεκτρονική επεξεργασία χορήγησης πολυεδαφικών αδειών.
3. Για τους σκοπούς της παρ. 1 ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει, επίσης, να πληροί τουλάχιστον τις εξής προϋποθέσεις:
 - α) να έχει την ικανότητα να προσδιορίζει με ακρίβεια τα μουσικά έργα, εν όλω ή εν μέρει, τα οποία έχει δικαίωμα να εκπροσωπεί,
 - β) να έχει την ικανότητα να προσδιορίζει με ακρίβεια, εν όλω ή εν μέρει, σε σχέση με καθεμία σχετική επικράτεια τα δικαιώματα και τους αντίστοιχους δικαιούχους επί κάθε μουσικού έργου ή μέρους αυτού, το οποίο έχει δικαίωμα να εκπροσωπεί,
 - γ) να κάνει χρήση των μοναδικών αναγνωριστικών κωδικών για την ταυτοποίηση των δικαιούχων και τον προσδιορισμό των μουσικών έργων, λαμβάνοντας υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, προαιρετικά βιομηχανικά πρότυπα και πρακτικές που αναπτύσσονται σε διεθνές ή σε ενωσιακό επίπεδο,
 - δ) να κάνει χρήση κατάλληλων μέσων εντοπισμού και εξάλειψης κατά τρόπο έγκαιρο και αποτελεσματικό των ασυνεπειών στα δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι χορηγούν πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων.
4. Στα μουσικά έργα συμπεριλαμβάνονται οι στίχοι και η μουσική σε οπτικοακουστικά έργα, αλλά δεν περιλαμβάνονται τα μουσικά έργα σε μορφή παρτιτούρας.

Άρθρο 34**Διαφάνεια των πληροφοριών σχετικά με πολυεδαφικά ρεπερτόρια**

(άρθρο 25 Οδηγίας)

1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων παρέχει, βάσει δεόντως αιτιολογημένου αιτήματος στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών μουσικής, σε δικαιούχους των οποίων τα δικαιώματα εκπροσωπεί και σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με ηλεκτρονικά μέσα, επικαιροποιημένες πληροφορίες που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό του επιγραμμικού μουσικού ρεπερτορίου που εκπροσωπεί. Στις πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνονται: α) τα εκπροσωπούμενα μουσικά έργα, β) τα εκπροσωπούμενα δικαιώματα, εν όλω ή εν μέρει, και γ) οι επικράτειες που καλύπτονται.
2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να λάβει εύλογα μέτρα, εφόσον είναι αναγκαίο, για την προστασία της ακρίβειας και της ακεραιότητας των δεδομένων, τον έλεγχο της επαναχρησιμοποίησής τους και την προστασία εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.

Άρθρο 35**Ακρίβεια των πληροφοριών σχετικά με τα πολυεδαφικά ρεπερτόρια**

(άρθρο 26 Οδηγίας)

1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων οφείλει να διαθέτει μηχανισμούς για να μπορούν οι δικαιούχοι, άλλοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών, να ζητούν διόρθωση των δεδομένων που αναφέρονται στις προβλεπόμενες στην παρ. 3 του άρθρου 33 προϋποθέσεις ή των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 34, όταν τέτοιοι δικαιούχοι, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών πιστεύουν, βάσει επαρκών αποδεικτικών στοιχείων, ότι τα δεδομένα ή οι πληροφορίες είναι ανακριβή όσον αφορά στα επιγραμμικά δικαιώματά τους επί μουσικών έργων. Οι μηχανισμοί αυτοί, οι οποίοι καθίστανται γνωστοί στους τρίτους μέσω της ιστοσελίδας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, προβλέπουν τον αποδέκτη του σχετικού αιτήματος, τον τρόπο με τον οποίο υποβάλλεται το αίτημα, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και η δυνατότητα αποστολής ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, καθώς και τον εκτιμώμενο χρόνο απάντησης. Αν ένα αίτημα είναι επαρκώς τεκμηριωμένο, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διασφαλίζει ότι τα δεδομένα ή οι πληροφορίες διορθώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.
2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρέχει στους δικαιούχους τα μουσικά έργα των οποίων περιλαμβάνονται στο μουσικό τους ρεπερτόριο και στους δικαιούχους που τους ανέθεσαν τη διαχείριση των επιγραμμικών τους δικαιωμάτων επί μουσικών έργων σύμφωνα

με το άρθρο 40, τα μέσα ηλεκτρονικής υποβολής πληροφοριών σχετικά με τα μουσικά έργα τους, τα δικαιώματά τους επί των έργων αυτών και τις επικράτειες για τις οποίες οι δικαιούχοι εξουσιοδοτούν τον οργανισμό. Κατά την ηλεκτρονική υποβολή οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι λαμβάνουν υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, προαιρετικά βιομηχανικά πρότυπα ή πρακτικές που αφορούν στην ανταλλαγή δεδομένων που αναπτύσσονται σε διεθνές ή ενωσιακό επίπεδο και επιτρέπουν στους δικαιούχους να καθορίζουν το μουσικό έργο, εν όλω ή εν μέρει, τα επιγραμμικά δικαιώματα, εν όλω ή εν μέρει, και τις επικράτειες για τις οποίες εξουσιοδοτούν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης.

3. Όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δίνει εντολή σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39, ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης εφαρμόζει, επίσης, την παρ. 2 σε σχέση με τους δικαιούχους των οποίων τα μουσικά έργα περιλαμβάνονται στο ρεπερτόριο του εξουσιοδοτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, εκτός εάν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συμφωνήσουν διαφορετικά.

Άρθρο 36

Ακριβής και έγκαιρη υποβολή αναφορών και τιμολόγηση

(άρθρο 27 παρ. 1 έως 5 Οδηγίας)

1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρακολουθεί τη χρήση των επιγραμμικών δικαιωμάτων επί μουσικών έργων, τα οποία εκπροσωπεί εν όλω ή εν μέρει, από τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών στους οποίους έχει χορηγήσει πολυεδαφική άδεια για τα δικαιώματα αυτά.
2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης προσφέρει στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών τη δυνατότητα να υποβάλλουν με ηλεκτρονικά μέσα αναφορές σχετικά με την πραγματική χρήση των επιγραμμικών δικαιωμάτων επί μουσικών έργων και οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών υποβάλλουν ακριβή αναφορά σχετικά με την πραγματική χρήση των έργων αυτών. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης προσφέρει τη χρήση μίας τουλάχιστον μεθόδου υποβολής αναφορών, η οποία λαμβάνει υπόψη τα προαιρετικά βιομηχανικά πρότυπα ή τις πρακτικές που έχουν αναπτυχθεί σε διεθνές ή ενωσιακό επίπεδο για την ηλεκτρονική ανταλλαγή των δεδομένων αυτών. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να αρνηθεί να αποδεχθεί την υποβολή αναφοράς από τον πάροχο επιγραμμικών υπηρεσιών σε κλειστό μορφότυπο, αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρέχει τη δυνατότητα υποβολής αναφορών μέσω ενός βιομηχανικού προτύπου για την ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων.
3. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης τιμολογεί τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών με ηλεκτρονικά μέσα. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης προσφέρει τη χρήση τουλάχιστον

ενός μορφότυπου, ο οποίος λαμβάνει υπόψη τα προαιρετικά βιομηχανικά πρότυπα ή τις πρακτικές που έχουν αναπτυχθεί σε διεθνές ή ενωσιακό επίπεδο. Το τιμολόγιο ορίζει τα έργα και τα δικαιώματα για τα οποία έχει χορηγηθεί άδεια, εν όλω ή εν μέρει, με βάση τα στοιχεία της παρ. 3 του άρθρου 33, και τις αντίστοιχες πραγματικές χρήσεις, στον βαθμό που αυτό είναι δυνατόν, με βάση τις πληροφορίες που παρέχονται από τον πάροχο επιγραμμικών υπηρεσιών και τον μορφότυπο που χρησιμοποιείται για την παροχή των πληροφοριών αυτών. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών δεν μπορούν να αρνηθούν να αποδεχθούν το τιμολόγιο εξαιτίας του μορφότυπου του, εάν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χρησιμοποιεί βιομηχανικό πρότυπο.

4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης τιμολογεί τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών με ακρίβεια και χωρίς καθυστέρηση κατόπιν της υποβολής αναφοράς σχετικά με την πραγματική χρήση των επιγραμμικών δικαιωμάτων επί μουσικών έργων, εκτός εάν αυτό δεν είναι δυνατόν για λόγους που οφείλονται στον πάροχο επιγραμμικής υπηρεσίας. Η συχνότητα υποβολής της ως άνω αναφοράς καθορίζεται συμβατικά αλλά σε κάθε περίπτωση πραγματοποιείται τουλάχιστον δύο (2) φορές ετησίως.

5. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαθέτει στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών επαρκείς μηχανισμούς προκειμένου αυτοί να μπορούν να αμφισβητήσουν την ορθότητα του τιμολογίου, ακόμη και σε περιπτώσεις που ο πάροχος επιγραμμικής υπηρεσίας λαμβάνει τιμολόγια από έναν ή περισσότερους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για τα ίδια επιγραμμικά δικαιώματα επί του ίδιου μουσικού έργου.

Άρθρο 37

Ακριβής και έγκαιρη πληρωμή των δικαιούχων

(άρθρο 28 Οδηγίας)

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 3, κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων διανέμει στους δικαιούχους τα οφειλόμενα βάσει των αδειών αυτών ποσά με ακρίβεια και χωρίς καθυστέρηση ύστερα από την υποβολή αναφοράς σχετικά με την πραγματική χρήση του έργου, εκτός εάν αυτό δεν είναι δυνατόν για λόγους που οφείλονται στον πάροχο της επιγραμμικής υπηρεσίας.
2. Με την επιφύλαξη της παρ. 3, ο οργανισμός παρέχει στους δικαιούχους κατά την πραγματοποίηση κάθε πληρωμής δυνάμει της παρ. 1 τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) την περίοδο κατά την οποία έλαβαν χώρα οι χρήσεις για τις οποίες οφείλονται τα ποσά στους δικαιούχους και τις επικράτειες στις οποίες πραγματοποιήθηκαν αυτές οι χρήσεις, β)
 - τα ποσά που εισπράττονται, τις κρατήσεις που πραγματοποιούνται και τα ποσά που διανέμονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης για κάθε επιγραμμικό δικαίωμα επί

οποιοδήποτε μουσικού έργου για το οποίο οι δικαιούχοι έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να τους εκπροσωπεί, εν όλω ή εν μέρει, γ) τα ποσά που εισπράττονται για τους δικαιούχους, τις κρατήσεις που γίνονται και τα ποσά που διανέμονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σε σχέση με κάθε πάροχο επιγραμμικής υπηρεσίας.

3. Όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δίνει εντολή σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39, ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διανέμει τα ποσά που αναφέρονται στην παρ. 1 με ακρίβεια και χωρίς καθυστέρηση και παρέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ. 2 στον εξουσιοδοτούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Ο εξουσιοδοτών οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι αρμόδιος, για τη μετέπειτα διανομή των ποσών αυτών και την παροχή των σχετικών πληροφοριών στους δικαιούχους, εκτός εάν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συμφωνήσουν διαφορετικά.

4. Οι παρ. 5 έως 8 του άρθρου 19 σχετικά με τον ορισμό και την χρήση των μη διανεμητέων ποσών εφαρμόζονται και στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 38

Συμφωνίες μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών

(άρθρο 29 Οδηγίας)

1. Κάθε συμφωνία εκπροσώπησης μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, βάσει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης εξουσιοδοτεί άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων του δικού του ρεπερτορίου, είναι μη αποκλειστικού χαρακτήρα. Ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζεται τα επιγραμμικά δικαιώματα κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις.

2. Ο εξουσιοδοτών οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ενημερώνει τα μέλη του για τους κύριους όρους της συμφωνίας, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειάς της και του κόστους των παρεχόμενων υπηρεσιών από τον εξουσιοδοτούμενο οργανισμό

3. Ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ενημερώνει τον εξουσιοδοτούντα οργανισμό για τους κύριους όρους βάσει των οποίων χορηγείται άδεια για τα επιγραμμικά δικαιώματα του τελευταίου, καθώς και για τη φύση της εκμετάλλευσης, τους όρους ή τις διατάξεις που αφορούν ή επηρεάζουν την αμοιβή για τη χορήγηση αδειών χρήσης, τη διάρκεια της άδειας, τις λογιστικές περιόδους και τις επικράτειες που καλύπτονται.

Άρθρο 39**Υποχρέωση εκπροσώπησης άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών**

(άρθρο 30 παρ. 1 έως 6 Οδηγίας)

1. Όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που δεν χορηγεί ούτε προτίθεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί των μουσικών έργων που ανήκουν στο δικό του ρεπερτόριο, ζητά από άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να συνάψει σύμβαση εκπροσώπησης, προκειμένου να εκπροσωπεί τα δικαιώματα αυτά, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον οποίο απευθύνεται το αίτημα υποχρεούται να αποδεχθεί το αίτημα αυτό, εάν χορηγεί ήδη ή προτίθεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες για την ίδια κατηγορία επιγραμμικών δικαιωμάτων επί μουσικών έργων που ανήκουν στο ρεπερτόριο ενός ή περισσότερων άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.
2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο απευθύνεται το αίτημα, απαντά στον αιτούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης εγγράφως και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, αυτή πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη.
3. Με την επιφύλαξη των παρ. 5 και 6, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον οποίο απευθύνεται το αίτημα διαχειρίζεται το εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης με τους ίδιους όρους με τους οποίους διαχειρίζεται το δικό του ρεπερτόριο.
4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο απευθύνεται το αίτημα, περιλαμβάνει το εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης σε όλες τις προσφορές που απευθύνει στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών.
5. Τα έξοδα διαχείρισης για την υπηρεσία που παρέχεται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο απευθύνεται το αίτημα από τον αιτούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν εκείνα τα οποία θεωρούνται εύλογα στις περιστάσεις.
6. Ο αιτών οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαθέτει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο απευθύνεται το αίτημα, τις πληροφορίες που σχετίζονται με το δικό του μουσικό ρεπερτόριο και οι οποίες απαιτούνται για την παροχή πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικά δικαιώματα επί των μουσικών έργων. Αν οι πληροφορίες είναι ανεπαρκείς ή παρέχονται υπό μορφή που δεν επιτρέπει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, όπου απευθύνεται το αίτημα, να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις των άρθρων 33 έως 41, ο οργανισμός αυτός δικαιούται να χρεώνει τον αιτούντα οργανισμό για τα έξοδα που προκύπτουν ευλόγως κατά την εκπλήρωση των απαιτήσεων αυτών ή να αποκλείει τα έργα για

τα οποία δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες ή τα οποία δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν.

Άρθρο 40

Πρόσβαση σε πολυεδαφικές άδειες

(άρθρο 31 Οδηγίας)

Αν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν χορηγεί ή δεν προσφέρεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων ή δεν επιτρέπει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να εκπροσωπεί τα δικαιώματα αυτά για τέτοιο σκοπό έως τις 10 Οκτωβρίου 2017, οι δικαιούχοι που έχουν εξουσιοδοτήσει τον εν λόγω οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να εκπροσωπεί τα επιγραμμικά δικαιώματά τους επί μουσικών έργων, μπορούν να ανακαλούν από τον οργανισμό αυτό τα επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων για τον σκοπό της χορήγησης πολυεδαφικών αδειών για όλες τις επικράτειες, χωρίς να χρειάζεται να ανακαλέσουν τα επιγραμμικά δικαιώματα επί των μουσικών τους έργων για τον σκοπό της χορήγησης μονοεδαφικών αδειών, ούτως ώστε να χορηγούν οι ίδιοι πολυεδαφικές άδειες για τα επιγραμμικά τους δικαιώματα είτε μέσω οποιουδήποτε τρίτου, τον οποίον εξουσιοδοτούν σχετικά είτε μέσω οποιουδήποτε άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Η έγγραφη προειδοποίηση των τριών (3) μηνών που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 12 εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή και η καταγγελία παράγει αποτελέσματα όταν παρέλθει τρίμηνο από την υποβολή της έγγραφης προειδοποίησης.

Άρθρο 41

Ειδικές ρυθμίσεις

(άρθρο 32 Οδηγίας)

Οι διατάξεις των άρθρων 33 έως 41 δεν εφαρμόζονται σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, όταν χορηγούν με βάση την προαιρετική συγκέντρωση των απαιτούμενων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, πολυεδαφική άδεια για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων, η οποία απαιτείται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό προκειμένου αυτός να κοινοποιεί ή να θέτει στη διάθεση του κοινού τα ραδιοφωνικά ή τηλεοπτικά προγράμματά του ταυτόχρονα με την αρχική εκπομπή τους ή μετά από αυτήν, καθώς και κάθε επιγραμμικό υλικό, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται οι προκαταρκτικές προεπισκοπήσεις (previews) που παράγονται από ή για τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, και το οποίο έχει επικουρικό χαρακτήρα σε σχέση με την αρχική εκπομπή των ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών προγραμμάτων του.

Άρθρο 42

Διαδικασία καταγγελίας

(άρθρο 33 παρ. 1 και 2 Οδηγίας)

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, θέτουν στη διάθεση των μελών τους και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, για λογαριασμό των οποίων αναλαμβάνουν τη διαχείριση δικαιωμάτων στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης, αποτελεσματικές και έγκαιρες διαδικασίες για τη διεκπεραίωση καταγγελιών, ιδίως σε σχέση με τη σύμβαση ανάθεσης για τη διαχείριση των δικαιωμάτων και τη λήξη αυτής ή την ανάκληση ή την καταγγελία των δικαιωμάτων, τους όρους εισδοχής μέλους, την είσπραξη των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, τις κρατήσεις και τις διανομές.
2. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, αναρτά με ευδιάκριτο τρόπο στην ιστοσελίδα του τα στοιχεία εκείνα που απαιτούνται προκειμένου να είναι εφικτή η υποβολή καταγγελιών, καθώς και το σχετικό πλαίσιο και τη διαδικασία που διέπουν την υποβολή και διεκπεραίωση αυτών.
3. Αν υποβληθεί καταγγελία σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός ενημερώνει τον καταγγέλλοντα για τη λήψη της αμέσως και σε κάθε περίπτωση το αργότερο μέσα σε τρεις (3) εργάσιμες ημέρες από την υποβολή της. Η καταγγελία κατατίθεται εγγράφως με οποιονδήποτε τρόπο κρίνει ο καταγγέλλων σκόπιμο, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.
4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να απαντά εγγράφως και αιτιολογημένα το αργότερο μέσα σε δώδεκα (12) εργάσιμες ημέρες από τη λήψη της καταγγελίας. Εάν απαιτηθούν περαιτέρω στοιχεία από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης μπορεί να τα ζητήσει από τον καταγγέλλοντα εντός της ως άνω προθεσμίας. Σε αυτή την περίπτωση ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να απαντήσει εγγράφως και αιτιολογημένα το αργότερο μέσα σε επτά (7) εργάσιμες ημέρες από την ημέρα λήψης των συμπληρωματικών στοιχείων.

Άρθρο 43**Γνωστοποίηση ενδεχόμενων παραβιάσεων**

(άρθρο 36 παρ. 2 Οδηγίας)

1. Τα μέλη ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, οι δικαιούχοι, οι χρήστες, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιούν στον ΟΠΙ εγγράφως ή με οποιονδήποτε τρόπο κρίνουν σκόπιμο, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, δραστηριότητες ή καταστάσεις, οι οποίες κατά τη γνώμη τους συνιστούν παραβίαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή του ν. 2121/1993.

2. Ο ΟΠΙ μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή της γνωστοποίησης ενημερώνει τον αποστολέα για τη λήψη της και την κοινοποιεί σε αυτόν τον οποίον αφορά και στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, μέσω των αρμοδίων υπηρεσιών του ή/και του ΟΠΙ ή/και άλλων συναρμόδιων Υπουργείων, οφείλει να διερευνά την εν λόγω δραστηριότητα ή κατάσταση και προς τον σκοπό αυτό μπορεί να ζητά τόσο από αυτόν που προέβη στη γνωστοποίηση όσο και από αυτόν τον οποίον αφορά να προσκομίσει οποιοδήποτε έγγραφο ή άλλο στοιχείο κρίνει σκόπιμο. Επίσης, κατά τη διαδικασία της έρευνας του άρθρου 47, καλείται αυτός, τον οποίον αφορά η εν λόγω γνωστοποίηση, να δεχθεί απρόσκοπτα την έρευνα και να υποβάλει σε όσους διενεργούν τον έλεγχο όλα τα αιτούμενα έγγραφα, στοιχεία και δεδομένα, καθώς και οποιαδήποτε άλλη αιτούμενη πληροφορία, στο πλαίσιο αυτής της έρευνας, εντός της εύλογης προθεσμίας που τάσσεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού. Για την έρευνα που διατάσσεται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 47. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, έπειτα από αιτιολογημένη εισήγηση του ΟΠΙ, ενημερώνει τον αποστολέα της γνωστοποίησης για το αποτέλεσμα της έρευνας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Αν διαπιστωθεί παράβαση, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 47 έως 48.

Άρθρο 44

Εναλλακτική επίλυση διαφορών

(άρθρο 34 Οδηγίας)

1. Οι διαφορές μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, των οργανισμών συλλογικής προστασίας, των μελών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των οργανισμών συλλογικής προστασίας, των δικαιούχων ή των χρηστών, που γεννώνται από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993, μπορεί, εάν το επιθυμούν όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, να υπάγονται σε διαμεσολάβηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3898/2010 (Α'211).
2. Σε διαμεσολάβηση μπορεί να υπάγονται, επίσης, διαφορές που σχετίζονται με οργανισμό συλλογικής διαχείρισης που χορηγεί ή προσφέρεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων και, ιδίως: α) διαφορές με υφιστάμενο ή δυνητικό πάροχο επιγραμμικής υπηρεσίας σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 22, 34, 35, και 36, β) διαφορές με έναν ή περισσότερους δικαιούχους σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 34 έως 40 και γ) διαφορές με άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 34 έως 39.

3. Σε περίπτωση αποτυχίας της διαμεσολάβησης, συντάσσεται πρακτικό, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3898/2010. Η διαδικασία διαμεσολάβησης δεν θίγει το δικαίωμα προσφυγής των μερών στα δικαστήρια. Τα μέρη μπορεί να υπαγάγουν τη διαφορά στη διαμεσολάβηση είτε πριν είτε κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας. Σε περίπτωση που η διαφορά υπαχθεί στη διαμεσολάβηση, αποκλείεται η άσκηση αγωγής πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Αν υπαχθεί κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας, το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης, αν τα μέρη συμφωνούν, αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης σε σύντομη δικάσιμο και πάντως όχι πέραν του εξαμήνου.

Άρθρο 45

Αμοιβή για δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος (άρθρο 35 παρ. 1 Οδηγίας)

1. Για τις περιπτώσεις δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος, ο ΟΠΙ πριν από την έναρξη της διαδικασίας που προβλέπεται στην παρ. 2 προσκαλεί εγγράφως όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51 να προσέλθουν, προκειμένου να διεξαγάγουν διαπραγματεύσεις μεταξύ τους, ώστε να καθορίσουν από κοινού τα επιμέρους δικαιώματα που εκπροσωπούν, καθώς και να προβούν σε καθορισμό της αμοιβής που δικαιούται καθένas ανά κατηγορία χρήσης.

Στη διαδικασία αυτή, η οποία πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός ενός (1) μηνός από τη λήψη της έγγραφης πρόσκλησης του ΟΠΙ, μπορεί να παρίσταται εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51, εφόσον συμφωνήσουν ως προς τα θέματα των διαπραγματεύσεων, οφείλουν να ενημερώσουν εγγράφως τον ΟΠΙ, εν συνεχεία δε να καλέσουν εγγράφως τις αντίστοιχες αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών για την έναρξη της διαδικασίας που προβλέπεται στην παρ. 2. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των συμμετεχόντων στις διαπραγματεύσεις, συντάσσεται σχετικό πρακτικό που κοινοποιείται στον ΟΠΙ και μπορεί να εκκινήσει η διαδικασία της παρ. 2.

Η διαδικασία μπορεί να εφαρμοστεί και σε άλλες περιπτώσεις δημόσιας εκτέλεσης, εφόσον συμφωνούν όλοι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες

οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51, με στόχο τη μείωση των εξόδων διαχείρισης και τη διεύρυνση των υπόχρεων προς καταβολή, μπορεί να συνάπτουν μεταξύ τους συμβάσεις με αποκλειστικό σκοπό την ανάθεση της είσπραξης των αμοιβών που τους αναλογούν σε ενιαίο φορέα είσπραξης κατά το άρθρο 5. Ο ενιαίος φορέας είσπραξης έχει πληρεξουσιότητα προς είσπραξη για όλες τις επιμέρους κατηγορίες των δικαιούχων που του αναθέτουν την είσπραξη των αμοιβών τους, ισχύουν δε και γι' αυτόν τα τεκμήρια του άρθρου 7.

2. Για τις περιπτώσεις δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος, κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από πρόσκληση που του απευθύνεται από την αντίστοιχη αντιπροσωπευτική ένωση χρηστών, διαπραγματεύεται την αμοιβή για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής και τους όρους καταβολής της. Αν στην ίδια κατηγορία δικαιούχων υφίστανται περισσότεροι του ενός οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, η αντιπροσωπευτική ένωση χρηστών οφείλει να τους προσκαλέσει όλους.

3. Ως αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών για τις ανάγκες του παρόντος, και με την προϋπόθεση ότι ο κλάδος τους (κατηγορία χρηστών) εκπροσωπείται από τους αναφερόμενους ακολούθως φορείς, θεωρούνται η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.), η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (Ε.Σ.Ε.Ε.) και ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Λιανικής Πώλησεως Ελλάδος (Σ.Ε.Λ.Π.Ε.). Στις διαπραγματεύσεις που διεξάγουν με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης οι ανωτέρω φορείς συμμετέχει και εκπρόσωπος της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος (Κ.Ε.Ε.Ε.). Ο ανωτέρω κατάλογος των αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών τροποποιείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, πρωτίστως αν κάποιος κλάδος δεν εκπροσωπείται από τους ανωτέρω φορείς. Ως κριτήριο λαμβάνεται υπόψη κατά πόσο ένας ή περισσότεροι κλάδοι εκπροσωπούνται από έναν φορέα και το εύρος της εκπροσώπησης αυτής.

4. Τα μέρη οφείλουν να διενεργούν τις διαπραγματεύσεις με καλή πίστη και να ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε αναγκαία πληροφορία. Κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής μπορεί να είναι, μεταξύ άλλων, ιδίως τα ακόλουθα:

- α) ο αριθμός των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που δικαιούνται να εισπράξουν για την ίδια κατηγορία δικαιούχων,
- β) η αντιπροσωπευτικότητα των δικαιούχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης,
- γ) το είδος της χρήσης του ρεπερτορίου από το χρήστη,
- δ) η φύση της επιχείρησης του χρήστη,
- ε) η διάρκεια λειτουργίας της επιχείρησης του χρήστη εντός του έτους (συντελεστής επί 12),

στ) ο τόπος λειτουργίας της επιχείρησης του χρήστη, όπως η λειτουργία της επιχείρησης σε τοπική ή δημοτική κοινότητα ή δημοτική ενότητα κάτω των τριακοσίων (300) κατοίκων ή/ σε παραμεθόρια-μη τουριστική-περιοχή, λαμβανομένης υπόψη της τελευταίας απογραφής,
 ζ) η ωφέλιμη επιφάνεια της επιχείρησης του χρήστη. χωρίς τους βοηθητικούς χώρους,
 η) εάν η χρήση του ρεπερτορίου είναι απαραίτητη ή χρήσιμη για τους σκοπούς της επιχείρησης του χρήστη,

θ) οι αμοιβές που ισχύουν σε άλλες χώρες για αντίστοιχες χρήσεις.

5. Οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται χωριστά για κάθε κατηγορία χρηστών και κάθε κατηγορία δικαιούχων, εκτός αν υπάρχει συμφωνία οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών να τις διεξάγουν από κοινού. Οι διαπραγματεύσεις πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί εντός ενός (1) μηνός από την ημερομηνία της πρώτης συνάντησης, η οποία πραγματοποιείται εντός πέντε (5) ημερών από τη λήψη από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της έγγραφης πρόσκλησης της παρ. 2 εκ μέρους της αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών. Τα μέρη έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν τον ΟΠΙ για την ημερομηνία της πρώτης συνάντησής τους, καθώς και για τους φορείς που συμμετέχουν σε αυτήν. Σε περίπτωση συμφωνίας των μερών αυτή κοινοποιείται στον ΟΠΙ και αναρτάται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ.

6. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, τα μέρη συντάσσουν πρακτικό περί αποτυχίας της διαδικασίας, το οποίο κοινοποιούν στον ΟΠΙ και το αναρτούν στις ιστοσελίδες τους.

7. Αν τα μέρη δεν επιθυμούν να διαπραγματευτούν μεταξύ τους και μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τη λήψη από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της έγγραφης πρόσκλησης της παρ. 2 εκ μέρους της αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών δεν πραγματοποιηθεί η πρώτη συνάντηση για τις διαπραγματεύσεις, τα μέρη το γνωστοποιούν στον ΟΠΙ. Τόσο ο ΟΠΙ όσο και τα μέρη αναρτούν σχετική ανακοίνωση στις ιστοσελίδες τους.

8. Στην περίπτωση της παρ. 6, εάν και τα δύο μέρη το επιθυμούν, η διαφορά επιλύεται αποκλειστικά από το Εφετείο Αθηνών (Τμήμα Πνευματικής Ιδιοκτησίας), το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 739επ. ΚΠολΔ), ύστερα από κοινή αίτηση των δύο μερών, άλλως συνεχίζουν να ισχύουν τα αμοιβολόγια του άρθρου 23. Το Εφετείο με απόφασή του, καθορίζει τα κριτήρια και το ύψος των αμοιβών για τη συγκεκριμένη κατηγορία χρηστών. Οι αμοιβές που ορίζονται από το Εφετείο ισχύουν για πέντε (5) έτη από τη δημοσίευση της απόφασης. Η διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν κινείται εκ νέου με κοινή αίτηση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και της αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών μετά την παρέλευση τεσσάρων (4) ετών από τη δημοσίευση της απόφασης.

Αν τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία, η συμφωνία έχει ισχύ μετά την παρέλευση των πέντε (5) ετών του τρίτου εδαφίου. Αν παρέλθουν τα πέντε (5) έτη και η διαδικασία δεν έχει κινηθεί εκ νέου από τα μέρη ή έχει κινηθεί εκ νέου και δεν έχει ολοκληρωθεί, η ισχύς της απόφασης του Εφετείου παρατείνεται μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας με την επιφύλαξη της παρ.11. Η απόφαση του Εφετείου αναρτάται στις ιστοσελίδες των αντίστοιχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, των αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών και του ΟΠΙ. Οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών ενημερώνουν τα μέλη τους για την απόφαση με όποιον τρόπο κρίνουν πρόσφορο, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Κατά της απόφασης του Εφετείου αποκλείεται αίτηση ανάκλησης ή μεταρρύθμισης σύμφωνα με το άρθρο 758 ΚΠολΔ. Όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ασκήσει τριτανακοπή κατά της απόφασης του Εφετείου εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευσή της.

9. Μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Εφετείου ή τη σύναψη συμφωνίας ισχύουν τα αμοιβολόγια των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 23. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης ή τη σύναψη συμφωνίας ισχύουν τα προβλεπόμενα σε αυτές με την επιφύλαξη της παρ. 11. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν αποτελεί λόγο αναβολής ή αναστολής των εκκρεμών δικών και δεν αναστέλλει την ισχύ των αμοιβολογίων του άρθρου 23. Επίσης, σε περίπτωση που δεν ακολουθηθεί η διαδικασία του παρόντος άρθρου, δεν αποκλείεται η εφαρμογή της διαδικασίας της παραγράφου 1 του άρθρου 22 για τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων.

10. Οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών βάσει της διαδικασίας του παρόντος άρθρου έχουν ισχύ κατ' ελάχιστον πέντε (5) έτη από την υπογραφή τους. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου μπορεί να κινηθεί εκ νέου ένα (1) έτος πριν από την προβλεπόμενη λήξη της σύμβασης με αίτηση είτε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών. Αν τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία, η σύμβαση τίθεται σε ισχύ μετά τη λήξη της προηγούμενης σύμβασης. Αν η διαδικασία κινηθεί εκ νέου για οποιονδήποτε λόγο και μέχρι το πέρας αυτής, συνεχίζουν να ισχύουν οι συμβάσεις αυτές με την επιφύλαξη της παρ. 11.

11. Αν χρήστης δεν προσχωρεί στη συλλογική σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών της κατηγορίας του ή δεν καταβάλει την αμοιβή που έχει ορίσει το Εφετείο σύμφωνα με την παρ. 8, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να στραφεί κατά του χρήστη βάσει των παρ. 6 ή 7 του άρθρου 22, χωρίς να θίγεται η αξίωσή τους από την παρ. 2 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993. Το

δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τις συμβάσεις του παρόντος άρθρου ή την απόφαση του Εφετείου.

Άρθρο 46

(άρθρο 35 παρ. 2 Οδηγίας)

Τα άρθρα 44 και 45 δεν θίγουν το δικαίωμα των μερών να διεκδικούν και να προασπίζονται τα δικαιώματά τους προσφεύγοντας παράλληλα στα δικαστήρια.

Άρθρο 47

Επιβολή κυρώσεων

(άρθρο 36 παρ. 3 εδάφια πρώτο και δεύτερο Οδηγίας)

1. Κάθε παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή του ν. 2121/1993 από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας ή ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης ή ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 επισύρει την επιβολή, σωρευτικώς ή διαζευκτικώς, των παρακάτω κυρώσεων με βάση την κατωτέρω διαδικασία:
 - α) διοικητικό πρόστιμο από δύο χιλιάδες (2.000) έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ,
 - β) προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας.
2. Επιβολή κυρώσεων επιφέρει και η μερική ή ολική άρνηση συνεργασίας των οργανισμών ή των ανεξαρτήτων οντοτήτων της παρ.1 με τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και τον ΟΠΙ στο πλαίσιο του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993, στην οποία εμπίπτει και η μη προσκόμιση στοιχείων, η άρνηση επίδειξης αιτούμενων βιβλίων και λοιπών εγγράφων και η μη χορήγηση αντιγράφων ή αποσπασμάτων τους.
3. Για την επιλογή του είδους της κύρωσης και για την επιμέτρηση του προστίμου λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, η σοβαρότητα και η βαρύτητα της παράβασης, η διάρκειά της, εάν έχει προηγηθεί από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού προειδοποίηση για συμμόρφωση για την ίδια παράβαση, η επανάληψη της παράβασης, η τέλεση άλλης παράβασης στο παρελθόν, το ύψος των ακαθάριστων εσόδων και η εν γένει οικονομική κατάσταση των οργανισμών ή των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης της παρ.1.
4. Εάν συγκεκριμένη παράβαση διαπιστωθεί για πρώτη φορά, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού, ανάλογα με τη βαρύτητά της, μπορεί να απευθύνει σύσταση συμμόρφωσης και να θέσει εύλογη προθεσμία συμμόρφωσης. Εάν ο οργανισμός ή η ανεξάρτητη οντότητα δεν συμμορφωθεί πλήρως μέσα στην ανωτέρω προθεσμία, εφαρμόζεται η παρ. 1. Η συμμόρφωση ή μη του οργανισμού διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση του ΟΠΙ.
5. Για τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων του παρόντος νόμου ή του ν. 2121/1993 από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας ή τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης

της παρ.1, διενεργείται έρευνα, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από καταγγελία. Την έρευνα αυτή διενεργούν οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού ή/και άλλα συναρμόδια Υπουργεία, ή ο ΟΠΙ.

6. Η απόφαση για την έρευνα μπορεί να περιλαμβάνει και έλεγχο από ανεξάρτητους ορκωτούς ελεγκτές-λογιστές ή υπηρεσίες ελέγχου άλλων συναρμόδιων Υπουργείων, με εντολή που δίνεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και του κατά περίπτωση τυχόν αρμόδιου Υπουργού. Αν διαπιστωθεί παράβαση, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορεί να καταλογίσει το συνολικό κόστος του ελέγχου στον ελεγχόμενο οργανισμό ή ανεξάρτητη οντότητα της παρ.1. Η καταβολή του κόστους αυτού, όπως και ενδεχόμενου διοικητικού προστίμου, επιβαρύνει τα προβλεπόμενα από το νόμο διαχειριστικά έξοδα του οργανισμού ή της ανεξάρτητης οντότητας της παρ. 1. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, ο οργανισμός ή η ανεξάρτητη οντότητα της παρ. 1 που ελέγχεται υποχρεούται να θέτει αμελλητί στη διάθεση όσων διενεργούν την έρευνα οποιοδήποτε στοιχείο κρίνουν οι τελευταίοι απαραίτητο. Σε περίπτωση άρνησης ή παρεμπόδισης όσων διενεργούν την έρευνα στην άσκηση των καθηκόντων τους, αυτοί μπορούν να ζητούν τη συνδρομή των εισαγγελικών αρχών και κάθε άλλης αρμόδιας αρχής.

7. Τα αποτελέσματα της έρευνας που έχει διεξαχθεί γνωστοποιούνται στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και στον ΟΠΙ. Ο ΟΠΙ καλεί τον αντίστοιχο οργανισμό ή ανεξάρτητη οντότητα σε ακρόαση, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999). Μετά την ακρόαση, ο ΟΠΙ διαβιβάζει στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού τις απόψεις του ελεγχόμενου οργανισμού ή ανεξάρτητης οντότητας, συντάσσει έκθεση και υποβάλλει αιτιολογημένη εισήγηση στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού για την έκδοση απόφασης διαπίστωσης της παράβασης και επιβολής κυρώσεων της παρ. 1. Ο Υπουργός, σε περίπτωση παράβασης, με την επιφύλαξη της παρ. 4, εκδίδει απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση και επιβάλλεται κύρωση. Η απόφαση επιδίδεται στον οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα της παρ.1 και δημοσιοποιείται με ανάρτησή της στην ιστοσελίδα του και στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ.

8. Η προσωρινή ανάκληση της άδειας λειτουργίας των οργανισμών ή των ανεξαρτήτων οντοτήτων της παρ.1 επιβάλλεται για χρονικό διάστημα έως έξι (6) μηνών, κατά το οποίο αναστέλλεται η λειτουργία τους, εκτός από την ικανότητα παράστασής του σε εκκρεμείς δίκες.

9. Η απόφαση προσωρινής ανάκλησης της άδειας λειτουργίας των οργανισμών ή των ανεξαρτήτων οντοτήτων της παρ.1 τίθεται σε ισχύ ένα (1) μήνα μετά τη δημοσίευσή της

στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση οριστικής ανάκλησης τίθεται σε ισχύ τρεις (3) μήνες μετά τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

10. Η απόφαση της προσωρινής ή της οριστικής ανάκλησης της άδειας λειτουργίας των οργανισμών ή των ανεξαρτήτων οντοτήτων της παρ.1 δημοσιεύεται και στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

11. Το ύψος του διοικητικού προστίμου αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ.

Άρθρο 48

Είσπραξη προστίμου

Η υπουργική απόφαση για επιβολή προστίμου αποτελεί εκτελεστό τίτλο, βάσει του οποίου το πρόστιμο εισπράττεται κατά τις διατάξεις του Ν.Δ 356/1974 «Περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων»

Άρθρο 49

Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών

(άρθρο 37 Οδηγίας)

1. Ο ΟΠΙ απαντά χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση σε αίτηση που υποβάλλει αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους της ΕΕ για πληροφορίες σε ζητήματα σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 1 έως 55, και ιδίως σχετικά με τις δραστηριότητες οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση είναι δεόντως αιτιολογημένη.
2. Όταν ο ΟΠΙ θεωρεί ότι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ και ασκεί δραστηριότητα εντός της ελληνικής επικράτειας, ενδέχεται να μην συμμορφώνεται με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος και οι οποίες έχουν τεθεί για την προσαρμογή στην Οδηγία, διαβιβάζει, με κοινοποίηση στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, όλες τις σχετικές πληροφορίες στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο οργανισμός. Οι πληροφορίες αυτές μπορεί να συνοδεύονται από αίτηση προς την αρχή να λάβει κατάλληλα μέτρα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της. Εάν ο ΟΠΙ λάβει αντίστοιχες πληροφορίες ή/και αίτηση από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους της ΕΕ για οργανισμό

συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια αλλά δραστηριοποιείται στο άλλο κράτος μέλος, διαβιβάζει την αίτηση ή τις πληροφορίες στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και εισηγείται τη λήψη κατάλληλων μέτρων. Ο ΟΠΙ παρέχει αιτιολογημένη απάντηση στην αρμόδια αρχή εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της αίτησης.

3. Ο ΟΠΙ, κατόπιν κοινοποίησης στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, μπορεί να υποβάλει τα αναφερόμενα στην παρ. 2 ζητήματα στην Ομάδα Εμπειρογνομόνων.

Άρθρο 50

Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(άρθρο 42 Οδηγίας)

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στο πλαίσιο του παρόντος νόμου υπόκειται στις διατάξεις του ν. 2472/1997 (Α' 50).

Άρθρο 51

Συλλογική διαχείριση από ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης

με δεσπόζουσα θέση

Ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που ασκούν συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων και έχουν δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά στην κατηγορία που εκπροσωπούν υποχρεούνται να προβλέψουν στο καταστατικό τους τη λειτουργία γενικής συνέλευσης των μελών και εποπτικού συμβουλίου, σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 9 και την παρ. 8 του άρθρου 10. Στις ανεξάρτητες αυτές οντότητες εφαρμόζονται επίσης οι διατάξεις του παρόντος νόμου, που αφορούν στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών διατάξεων των άρθρων 7 και 28 και των διατάξεων για την υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, καθώς και οι διατάξεις του ν. 2121/1993, συμπεριλαμβανομένης της παρ. 2 του άρθρου 69 του ν. 2121/1993, όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 13 του άρθρου 7 του ν. 2819/2000 (Α' 84).

Άρθρο 52

Επίτροπος Εξυγίανσης

1. Σε περίπτωση που οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51, αδυνατεί να εκπληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές υποχρεώσεις του έναντι των πιστωτών του, ως τέτοιων νοουμένων και των δικαιούχων που του/της έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, κατά τρόπο γενικό και μόνιμο (παύση πληρωμών), το αρμόδιο δικαστήριο, ύστερα από αίτηση της συνέλευσης των πιστωτών ή του εποπτικού

συμβουλίου ή του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, κατόπιν εισήγησης του ΟΠΙ, δύναται να αναθέσει στον σύνδικο την αποκλειστική αρμοδιότητα εξυγίανσης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις της πτωχευτικής νομοθεσίας.

2. α) Σε περίπτωση παρούσας ή επαπειλούμενης αδυναμίας εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων των νομικών προσώπων της παρ.1 ή σε περίπτωση σοβαρού οικονομικού ή διαχειριστικού προβλήματος, που θέτει σε διακινδύνευση τα δικαιώματα των δικαιούχων, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται να υποβάλει αίτηση στο μονομελές Πρωτοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του ο οργανισμός ή η οντότητα, για τον ορισμό Επιτρόπου Εξυγίανσης και ενός αναπληρωτή του προτείνοντας, ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ ή του εποπτικού συμβουλίου, κατάλογο πέντε (5) προσώπων εγνωσμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε ζητήματα διοίκησης επιχειρήσεων ή οικονομικών. Ο Επίτροπος Εξυγίανσης έχει ιδίως την εξουσία της εξυγίανσης του οργανισμού ή της οντότητας.

β) Το δικαστήριο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίζεται δικάσιμος εντός πέντε ημερών από την υποβολή της. Το δικαστήριο επιλέγει το πρόσωπο που θα οριστεί Επίτροπος Εξυγίανσης και τον αναπληρωτή του, εντός 15 ημερών από τη συζήτηση, λαμβάνοντας υπόψιν τα προσόντα των προτεινόμενων προσώπων. Το δικαστήριο καθορίζει επίσης τη διάρκεια του ορισμού του, η οποία είναι τουλάχιστον ενός (1) έτους, και αποφασίζει για τη δυνατότητα του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού να παρατείνει τη διάρκεια του ορισμού του Επιτρόπου μέχρι δύο (2) έτη, καθώς και για την ευχέρεια του Υπουργού να παύει τον Επίτροπο, εάν συντρέχουν σοβαροί λόγοι, με ειδική αιτιολογία, πριν από τη λήξη του χρόνου για τον οποίο ορίστηκε. Η απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα και αναστολή της ισχύος της απόφασης δεν χωρεί.

γ) Από τη δημοσίευση της απόφασης του δικαστηρίου ο Επίτροπος αναλαμβάνει τη διοίκηση του νομικού προσώπου, υποκαθιστώντας τα καταστατικά όργανα διοίκησης και διαχείρισης στην άσκηση των εξουσιών τους. Ο Επίτροπος αξιολογεί την οικονομική, διοικητική και οργανωτική κατάσταση του νομικού προσώπου της παρ. 1 και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξυγίανση του οργανισμού ή της οντότητας. Ο Επίτροπος αναλαμβάνει την εκπροσώπηση του νομικού προσώπου της παρ. 1 έναντι τρίτων, δικαστικά και εξώδικα,

καθώς και τη διεκπεραίωση των καθημερινών του συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένης και της σύνταξης οικονομικών καταστάσεων και της υποβολής φορολογικών δηλώσεων, ενώ αναστέλλεται για τη διάρκεια της εξυγίανσης η υποχρέωση έγκρισης των οικονομικών καταστάσεων από τη γενική συνέλευση των μετόχων.

Ο Επίτροπος δύναται να ασκεί στο όνομα των νομικών προσώπων της παρ. 1 κάθε ένδικο βοήθημα ή μέσο για την προάσπιση των συμφερόντων τους και των μελών τους, συμπεριλαμβανομένων αγωγών αποζημίωσης κατά προσώπων της διοίκησης ή του προσωπικού, εφόσον με πράξεις ή παραλείψεις του ζημίωσαν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης. Οι εργαζόμενοι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται να παρέχουν στον Επίτροπο οποιοδήποτε στοιχείο ή πληροφορία τους ζητηθεί και να διευκολύνουν την άσκηση των καθηκόντων του.

Ο διορισμός του Επιτρόπου δεν συνεπάγεται την ακύρωση, καταγγελία ή τροποποίηση συμφωνιών, το ληξιπρόθεσμο οποιουδήποτε χρέους του νομικού προσώπου της παρ. 1 ούτε την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά των μελών της διοίκησης.

δ) Η αμοιβή του Επιτρόπου Εξυγίανσης προσδιορίζεται ελεύθερα από το δικαστήριο, βάσει της εισήγησης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού στην αίτησή του, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί μετά από πρόταση του ΟΠΙ, λαμβάνοντας υπόψη την αξία της περιουσίας των νομικών προσώπων της παρ.1, το χρόνο της απασχόλησης του Επιτρόπου και το ωφέλιμο αποτέλεσμα της δραστηριότητάς του για τα συμφέροντα των μελών.

Η αμοιβή του Επιτρόπου Εξυγίανσης καταβάλλεται μηνιαίως και μαζί με τα λοιπά έξοδα της Εξυγίανσης επιβαρύνουν καταρχάς τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ. Για την υποβοήθηση του έργου του Επιτρόπου, ο ΟΠΙ δύναται, μετά από πρόταση του Επιτρόπου, να συνάπτει συμβάσεις έργου ή εντολής με νομικούς, οικονομικούς ή τεχνικούς συμβούλους, ύστερα από έγκριση των προσώπων και της αμοιβής τους από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού. Επιτρέπεται η απόσπαση στον ΟΠΙ τακτικών υπαλλήλων Υπουργείων, Ανεξάρτητων Αρχών, καθώς και νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου εντός και εκτός Γενικής Κυβέρνησης, οι οποίοι διατίθενται για την υποβοήθηση του έργου του Επιτρόπου. Οι αποσπασμένοι υπάλληλοι λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους θέσης και η καταβολή τους βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ.

Η διάρκεια των συμβάσεων έργου ή εντολής δεν δύναται να υπερβαίνει τη διάρκεια της θητείας του Επιτρόπου.

Σχετικά με την αποζημίωση για εργασία καθ' υπέρβαση του υποχρεωτικού ωραρίου των προσώπων που υποβοηθούν τον Επίτροπο, εφαρμόζονται οι διατάξεις της περίπτωσης α' της υποπαραγράφου 2 της παραγράφου Γ' του άρθρου 20 του ν. 4354/2015 (Α' 176). Η αποζημίωση για την ως άνω καθ' υπέρβαση του υποχρεωτικού ωραρίου απασχόληση βεβαιώνεται από τον Επίτροπο και βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται οι λεπτομέρειες καταβολής-επιστροφής από τα νομικά πρόσωπα της παρ.1 στον ΟΠΙ ποσού ίσου με τις δαπάνες (ιδίως αμοιβή Επιτρόπου, λοιπά έξοδα Εξυγίανσης, αποδοχές και συμβάσεις) που επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ για την Εξυγίανση των νομικών προσώπων της παρ. 1. Το ποσό αυτό επιβαρύνει τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο διαχειριστικά έξοδα των νομικών προσώπων της παρ. 1.

ε) Ο Επίτροπος Εξυγίανσης ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια. Ο Επίτροπος Εξυγίανσης δεν προσωποκρατείται ούτε υπέχει οποιαδήποτε αστική, ποινική ή άλλη ευθύνη για χρέη της υπό εξυγίανση εταιρίας, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης τους και το χρόνο στον οποίο ανάγονται

Άρθρο 53

Προσβολή δικαιωμάτων στο διαδίκτυο

1. Στο ν. 2121/1993, μετά το άρθρο 66Δ, προστίθεται άρθρο 66Ε, με τίτλο «Κυρώσεις για προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο» ως εξής:

«1. Αν προσβάλλεται στο διαδίκτυο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα, ο δικαιούχος μπορεί να ακολουθήσει την περιγραφόμενη στις επόμενες παραγράφους διαδικασία. Ως δικαιούχος για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου νοείται ο δικαιούχος του οποίου το δικαίωμα προσβάλλεται στο διαδίκτυο, καθώς και οποιοσδήποτε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας, στον οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση ή η προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Η παρούσα διαδικασία δεν

εφαρμόζεται στις περιπτώσεις προσβολών που τελούνται από τελικούς χρήστες με την τηλεφόρτωση έργων (downloading) ή με τη ρευμάτωση δεδομένων συνεχούς ροής (streaming) ή σε περιπτώσεις ανταλλαγής αρχείων μέσω ομότιμων δικτύων (peer to peer), οι οποίες επιτρέπουν την απευθείας ανταλλαγή μεταξύ τελικών χρηστών έργων σε ψηφιακή μορφή ή σε περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών αποθήκευσης δεδομένων με την τεχνική υπολογιστικού νέφους (cloud computing). Η παρούσα διαδικασία δεν θίγει τη διαδικασία που προβλέπεται από τον Κανονισμό Διαχείρισης και Εκχώρησης Ονομάτων Χώρου (domain names) με κατάληξη .gr της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), ο οποίος καταρτίζεται με απόφαση της ΕΕΤΤ.

2. Για την εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο συνιστάται, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, Επιτροπή για τη γνωστοποίηση διαδικτυακής προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, η οποία συνεπικουρείται από το προσωπικό του ΟΠΙ. Η Επιτροπή είναι τριμελής και αποτελείται από τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΠΙ με αναπληρωτή του τον αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΠΙ, έναν εκπρόσωπο της ΕΕΤΤ και τον αναπληρωτή του, που τους ορίζει ο πρόεδρος της ΕΕΤΤ, έναν εκπρόσωπο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και τον αναπληρωτή του, οριζόμενους από τον Πρόεδρο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο πρόεδρος του ΟΠΙ και γραμματέας είναι ο εκπρόσωπος της ΕΕΤΤ. Η Επιτροπή έχει τριετή θητεία.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζεται κάθε θέμα σχετικό με τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής. Για τον καθορισμό της αμοιβής των συμμετεχόντων στην Επιτροπή ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 4354/2015 (Α' 176), όπως τροποποιήθηκαν με τις όμοιες του άρθρου 52 του ν. 4369/2016 (Α' 33). Στην απόφαση του πρώτου εδαφίου καθορίζεται και το τέλος που καταβάλλει ο ενδιαφερόμενος υπέρ του ΟΠΙ μαζί με την αίτησή του στην Επιτροπή ως τέλος εξέτασης της υπόθεσής του. Το τέλος αυτό προκαταβάλλεται και αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση έναρξης της διαδικασίας.

4. Ο δικαιούχος υποβάλλει στην Επιτροπή αίτηση είτε αυτοπροσώπως είτε ηλεκτρονικά για άρση της προσβολής. Συμπληρώνει την ειδικά προδιατυπωμένη και αναρτημένη στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ αίτηση προς την Επιτροπή, στην οποία επισυνάπτει κάθε έγγραφο που αναφέρεται σε αυτήν ως υποχρεωτικό, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο πρόσφορο να αποδείξει το δικαίωμά του. Προϋπόθεση του παραδεκτού υποβολής της αίτησης είναι ο δικαιούχος να

έχει κάνει χρήση της αντίστοιχης διαδικασίας που προβλέπεται από τον πάροχο και η διαδικασία αυτή, ενώ έχει ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρόνου, να μην έχει τελεσφορήσει.

5. Η Επιτροπή εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της αίτησης αποφασίζει είτε α) να θέσει την υπόθεση στο αρχείο είτε β) να συνεχίσει τη διαδικασία.

α) Η υπόθεση τίθεται στο αρχείο με πράξη της Επιτροπής, στην οποία αναφέρονται τουλάχιστον ένας από τους ακόλουθους λόγους:

αα) μη χρήση της προδιατυπωμένης αίτησης,

ββ) έλλειψη επαρκούς πληροφόρησης,

γγ) ύπαρξη εκκρεμοδικίας μεταξύ των ίδιων μερών ή έκδοση οριστικής απόφασης επί της εξεταζόμενης διαφοράς,

δδ) έλλειψη αρμοδιότητας,

εε) έλλειψη λόγων και επαρκών αποδεικτικών στοιχείων (προδήλως αβάσιμη),

στστ) απόσυρση της αίτησης πριν από την εξέτασή της και

ζζ) μη καταβολή του τέλους εξέτασης της υπόθεσης σύμφωνα με την παρ. 3,

ηη) λήψη άδειας χρήσης δικαιωμάτων.

β) Αν συνεχιστεί η διαδικασία, η Επιτροπή ενημερώνει ταυτόχρονα εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της αίτησης τους παρόχους πρόσβασης στο διαδίκτυο, και, όπου είναι εφικτό, τον πάροχο υπηρεσίας φιλοξενίας και τους διαχειριστές ή/και τους ιδιοκτήτες των αναφερόμενων στην αίτηση ιστοσελίδων. Η γνωστοποίηση αυτή περιλαμβάνει τουλάχιστον τον ακριβή προσδιορισμό των δικαιωμάτων που υποστηρίζεται ότι προσβάλλονται, τις διατάξεις του νόμου που κατά δήλωση του δικαιούχου παραβιάζονται, περίληψη των γεγονότων και των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης των αποδεικτικών στοιχείων, το αρμόδιο πρόσωπο προς το οποίο μπορεί να υποβληθούν αντιρρήσεις, τους όρους τερματισμού της διαδικασίας και αναφορά της δυνατότητας εκούσιας συμμόρφωσης των εμπλεκόμενων. Ο αποδέκτης της ως άνω γνωστοποίησης μπορεί να συμμορφωθεί εκουσίως στο αίτημα του αιτούντος ή να λάβει από αυτόν τη σχετική άδεια εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της λήψης της γνωστοποίησης. Εναλλακτικά μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις στην Επιτροπή εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της λήψης της γνωστοποίησης αποστέλλοντας ταυτόχρονα όλα τα αποδεικτικά στοιχεία, από τα οποία προκύπτει, ιδίως, ότι δεν υφίσταται προσβολή. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παραταθούν ως το διπλάσιο με απόφαση της Επιτροπής. Στην περίπτωση της εκούσιας συμμόρφωσης του αποδέκτη της γνωστοποίησης εκδίδεται απόφαση της Επιτροπής στην οποία αναφέρεται ρητά η οικειοθελής συμμόρφωσή του. Στην περίπτωση της λήψης άδειας χρήσης δικαιωμάτων η υπόθεση τίθεται στο αρχείο. Μετά τη λήξη της προθεσμίας για υποβολή

αντιρρήσεων και όπου κρίνεται απαραίτητο, η Επιτροπή αιτείται από οποιοδήποτε μέρος την προσκόμιση επιπλέον στοιχείων εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών.

6. Η Επιτροπή εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από τη λήξη των ανωτέρω προθεσμιών εξετάζει την υπόθεση και το αργότερο εντός σαράντα (40) εργάσιμων ημερών από την υποβολή της αίτησης κοινοποιεί στους αποδέκτες της γνωστοποίησης και στον αιτούντα απόφαση με την οποία:

- α) είτε θέτει την υπόθεση στο αρχείο με αιτιολογημένη πράξη της, αν δεν διαπιστωθεί προσβολή δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικών δικαιωμάτων,
- β) είτε, αν διαπιστωθεί προσβολή, εκδίδει αιτιολογημένη απόφασή της, με την οποία καλεί τους αποδέκτες αυτής να συμμορφωθούν με αυτήν εντός προθεσμίας όχι μεγαλύτερης των τριών (3) εργάσιμων ημερών από την επίδοσή της προς αυτούς.

Σε περίπτωση που οι προθεσμίες της παρ. 5 παραταθούν με απόφαση της Επιτροπής βάσει του έβδομου εδαφίου της, η προθεσμία των σαράντα (40) εργάσιμων ημερών του πρώτου εδαφίου της παρούσας επεκτείνεται σε εξήντα (60) εργάσιμες ημέρες. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή το συγγενικό δικαίωμα προσβάλλεται, καλεί τους αποδέκτες της γνωστοποίησης να απομακρύνουν το περιεχόμενο που προσβάλλει το δικαίωμα από την ιστοσελίδα στην οποία αυτό έχει αναρτηθεί παράνομα ή να διακόψουν την πρόσβαση σε αυτό. Εάν η ιστοσελίδα στην οποία βρίσκεται το περιεχόμενο φιλοξενείται σε διακομιστή (server) που βρίσκεται εντός της ελληνικής επικράτειας, η Επιτροπή καλεί τους αποδέκτες της γνωστοποίησης να απομακρύνουν το συγκεκριμένο περιεχόμενο. Σε περίπτωση προσβολών μεγάλης κλίμακας, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει αντί για την απομάκρυνση του περιεχομένου διακοπή της πρόσβασης σε αυτό. Αν η ιστοσελίδα φιλοξενείται σε διακομιστή εκτός της ελληνικής επικράτειας, η Επιτροπή καλεί τον πάροχο πρόσβασης στο διαδίκτυο να διακόψει την πρόσβαση στο περιεχόμενο.

7. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς το διατακτικό της απόφασης η Επιτροπή επιβάλλει πρόστιμο ποσού πεντακοσίων (500) έως χιλίων (1000) ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης. Μεταξύ των κριτηρίων που λαμβάνονται υπόψη είναι η βαρύτητα της προσβολής και η επανάληψή της. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται η διαδικασία επιβολής και είσπραξης του προστίμου, οι αρμόδιες υπηρεσίες είσπραξης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

8. Η έναρξη της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής δεν αναστέλλει ούτε επηρεάζει την άσκηση αξιώσεων για την ίδια διαφορά ενώπιον των δικαστηρίων. Αν όμως έχει ασκηθεί προσφυγή από τον ίδιο αιτούντα με το ίδιο αίτημα ενώπιον των δικαστηρίων, η υπόθεση τίθεται στο αρχείο από την Επιτροπή. Επίσης, η έκδοση απόφασης από την Επιτροπή δεν

στερεί από τα εμπλεκόμενα μέρη το δικαίωμα να διεκδικήσουν την προστασία των έννομων συμφερόντων τους ενώπιον των δικαστηρίων.

9. Στο άρθρο 4 του ν. 2225/1994 (Α' 121), μετά την παράγραφο 1γ, η οποία προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 4416/2016 (Α' 160), προστίθεται παράγραφος 1δ ως εξής:

«ιδ. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση της προσβολής που τελείται στο διαδίκτυο σε βαθμό κακουργήματος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στον ν. 2121/1993 (Α' 25)».

Άρθρο 54

Μεταβατικές διατάξεις

(άρθρο 5 παρ. 8 εδάφιο δεύτερο Οδηγίας)

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51, που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, - με την έννοια ότι είναι υφιστάμενοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης του ν. 2121/1993, που εμπίπτουν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος σε μία από τις ανωτέρω κατηγορίες - οφείλουν να προσκομίσουν στον ΟΠΙ τροποποιημένο το καταστατικό τους εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Ειδικά, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που θα μετατραπούν σε ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης με τα χαρακτηριστικά του άρθρου 51, πρέπει στο καταστατικό τους να προβλέψουν γενική συνέλευση και εποπτικό συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Έως τότε τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51 λειτουργούν νόμιμα, οι υφιστάμενες εγκρίσεις λειτουργίας τους συνεχίζουν να ισχύουν και εφαρμόζονται σε αυτούς όλες οι διατάξεις του ν. 2121/1993 και του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσής τους μετά την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 47 και 48 περί επιβολής κυρώσεων.

2. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που λειτουργούν εντός της ελληνικής επικράτειας κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου οφείλουν εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου να προβούν στη γνωστοποίηση της παρ. 7 του άρθρου 4. Η μη γνωστοποίηση εντός της ως άνω προθεσμίας συνεπάγεται την επιβολή κυρώσεων σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 47 και 48.

3. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να ενημερώσει για τα δικαιώματα των παρ. 1 έως 5 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 όλους τους δικαιούχους που του έχουν ήδη αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 12, με μήνυμα

ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο κρίνει πρόσφορο, το αργότερο εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

4. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παρ. 3 και στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 13 αντίστοιχα αρχίζουν να ισχύουν από τις 15 Σεπτεμβρίου 2017.

5. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 και στην παρ. 2 του άρθρου 17, στην παρ. 5 του άρθρου 22 και στο άρθρο 42 εκπληρώνονται από τις 15 Σεπτεμβρίου 2017.

6. Η υποχρέωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 18 ισχύει από την 1^η Νοεμβρίου 2019. Από την 1^η Νοεμβρίου 2017, τα έξοδα διαχείρισης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό 25% των ακαθάριστων εσόδων του από δικαιώματα, εξαιρουμένων των δαπανών δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του, όπως αυτά περιγράφονται στο άρθρο 18, και από την 1^η Νοεμβρίου 2018 τα έξοδα διαχείρισής του δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό 22% των ακαθάριστων εσόδων του από δικαιώματα.

7. Οι ατομικές δηλώσεις προς τη γενική συνέλευση των μελών των προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και των μελών του εποπτικού συμβουλίου που αναφέρονται αντιστοίχως στην παρ. 2 του άρθρου 31 και στην παρ. 3 του άρθρου 10 υποβάλλονται εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

8. Οι υποχρεώσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τα άρθρα 19, 21, 25 και 26, πραγματοποιούνται από τις 30 Σεπτεμβρίου 2017.

9. Η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, για κατάρτιση και δημοσίευση της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας πραγματοποιείται το 2018 και αφορά το έτος χρήσης 2017.

10. Οι υφιστάμενες έως την έναρξη ισχύος του άρθρου 45 συμβάσεις μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών συνεχίζουν να ισχύουν μέχρι τη λήξη τους, έστω και αν δεν έχουν συνυπογράψει όλες οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών, χωρίς να απαιτείται εκ νέου διαπραγμάτευση για αυτές. Η διαδικασία του άρθρου 45 δεν συνιστά λόγο καταγγελίας για υφιστάμενες συλλογικές συμβάσεις μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών. Εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ο ΟΠΙ κινεί τη διαδικασία της παραγράφου 1 του άρθρου 45.

11. Οι παρ. 6 και 7 του άρθρου 22 δεν εφαρμόζονται επί εκκρεμών δικών κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου μέχρι και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επ' αυτών.

12. Για τις κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος εκκρεμείς δίκες, που αφορούν την υποχρέωση συλλογικής διαχείρισης των άρθρων 18, 49 και 56 του ν. 2121/1993 και έως την

έκδοση αμετάκλητης απόφασης επί των αντιστοίχων υποθέσεων, συνεχίζουν να ισχύουν τα άρθρα 49, 54 έως 58 του ν. 2121/1993, όπως ίσχυαν μέχρι την κατάργησή τους με την παρ. 1 του άρθρου 55 του παρόντος νόμου.

13. Σε όσες διατάξεις του ν. 2121/1993 καθώς και σε οποιαδήποτε άλλη διάταξη της κείμενης νομοθεσίας γίνεται παραπομπή στα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 νοείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος παραπομπή στις διατάξεις των άρθρων 1 έως 55 του παρόντος.

Άρθρο 55

Καταργούμενες και τροποποιούμενες διατάξεις του ν. 2121/1993

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται στον νόμο αυτόν, με την επιφύλαξη του ν. 988/1943, ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ με την παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993. Επίσης, με την επιφύλαξη της παρ. 12 του άρθρου 54 και της παρ. 14 του παρόντος άρθρου, καταργούνται, τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 3 του άρθρου 72 ν. 2121/1993.

2. Στο άρθρο 18 του ν. 2121/1993 επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

Α. Η παρ. 3, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 3049/2002 (Α' 212) και τροποποιήθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 46 του ν. 3905/2010 (Α' 219), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου για ιδιωτική χρήση χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι υλικοί φορείς ψηφιακής αντιγραφής -ιδίως CD-RW, CD-R, DVD και άλλα αποθηκευτικά μέσα χωρητικότητας κάτω του ενός (1) TByte ή ίσο και άνω του ενός (1) TByte-, ηλεκτρονικοί υπολογιστές στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι δικτυωμένες φορητές συσκευές (tablets) και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) με μέγεθος εσωτερικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (RAM) άνω των 4 GB, συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή, φωτοτυπικές συσκευές και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, με εξαίρεση τα προς εξαγωγή είδη. Η εύλογη αμοιβή καθορίζεται ως εξής:

α) η αμοιβή για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι δικτυωμένες φορητές συσκευές (tablets) και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) με μέγεθος εσωτερικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (RAM) άνω των 4 GB ορίζεται σε 1% της

αξίας τους. Η αμοιβή κατανέμεται στους πνευματικούς δημιουργούς, στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας και στους εκδότες εντύπων. Η κατανομή των ποσοστών της εύλογης αμοιβής επί των ηλεκτρονικών υπολογιστών στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, ο τρόπος είσπραξης και καταβολής καθορίζονται με τα προβλεπόμενα στην παρ. 11.

β) η αμοιβή για τις συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλους υλικούς φορείς πρόσφορους για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι υλικοί φορείς ψηφιακής αντιγραφής εκτός των αποθηκευτικών μέσων χωρητικότητας κάτω του 1 TByte όπως επίσης και για συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή (εκτός των σαρωτών και των εκτυπωτών) ορίζεται σε 6% της αξίας. Η αμοιβή κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς, 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και 20% στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας,

γ) σε 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών, των σαρωτών, των εκτυπωτών, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες καθώς και των αποθηκευτικών μέσων χωρητικότητας κάτω του 1 TByte. Η αμοιβή κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ των πνευματικών δημιουργών και των εκδοτών εντύπων.

Στην έννοια των φωτοτυπικών μηχανημάτων ή συσκευών συμπεριλαμβάνεται και κάθε πολυμηχάνημα το οποίο έχει τη δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής.

Σε κάθε περίπτωση από τις ανωτέρω ο υπολογισμός της αξίας γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους εισαγωγείς ή από τους παραγωγούς των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο, εισπράττεται δε από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων.

Στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου, ο ΟΠΙ, βάσει εξειδικευμένης μελέτης που διενεργεί και στην οποία λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της τεχνολογίας, την ελληνική, την ενωσιακή και τη διεθνή αγορά, μπορεί να εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού ρυθμίσεις αναφορικά με τα τεχνικά μέσα και τα χαρακτηριστικά τους, το ποσοστό της αμοιβής επί της αξίας τους, τις κατηγορίες δικαιούχων καθώς και τα ποσοστά αμοιβής ανά κατηγορία.

Β. Η παρ. 4, η οποία προστέθηκε με την παρ.1 του άρθρου 3 του ν. 2435/1996 (Α' 189) και τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 3049/2002 (Α' 212) αντικαθίσταται ως εξής:

« α) Όποιος εισάγει ή αποκτά ενδοκοινοτικά ή παράγει και διαθέτει τεχνικά μέσα ή/ και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες που σύμφωνα με την παρ. 3 υπόκεινται στην καταβολή εύλογης αμοιβής, υποχρεούται εντός τριάντα ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου να δηλώνει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον ΟΠΙ:

αα) την ποσότητα και τη συνολική αξία των τεχνικών μέσων ή/και χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες που κατά περίπτωση εισήγαγε ή απόκτησε ενδοκοινοτικά ή παρήγαγε και διέθεσε κατά το αμέσως προηγούμενο ημερολογιακό τρίμηνο ανά κατηγορία και τύπο τεχνικού μέσου και ββ) ότι αυτή είναι πράγματι η ποσότητα και συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη

β) Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική γραπτή πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον ΟΠΙ:

αα) την ποσότητα και συνολική αξία των τεχνικών μέσων ή/και χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία ανά κατηγορία και τύπο τεχνικού μέσου αναλυτικά ,που σύμφωνα με την παρ. 3 υπόκεινται στην καταβολή εύλογης αμοιβής και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή απόκτησε ενδοκοινοτικά ή παρήγαγε και διέθεσε

ββ) ότι αυτή είναι πράγματι η ποσότητα και συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη.

Μέσα σε ένα (1) μήνα από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον ΟΠΙ την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογραμμένη από τον ίδιο, όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση, ή από τον κατά το Καταστατικό εκπρόσωπό του, όταν πρόκειται για εταιρεία.

γ) Αν ο υπόχρεος παραλείπει να υποβάλει την παραπάνω δήλωση εντός της προθεσμίας των περιπτώσεων α και β της παρούσας παραγράφου ή εκπληρώνει την υποχρέωσή του αυτή ελλιπώς ή εσφαλμένα, οφείλει να καταβάλει το διπλάσιο της εύλογης αμοιβής που προβλέπεται στην παρ.3 και στην περίπτωση αυτή έχουν εφαρμογή και οι παρ. 6, 7, 8, 9 του παρόντος άρθρου.»

γ. Η παρ. 6, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 33α του άρθρου 10 του ν. 3207/2003 (Α' 302), αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποχρέωση υποβολής της υπεύθυνης δήλωσης της παρ. 4, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει αυτόν που έχει κληθεί για άμεση υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με την καταδίκη, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσής του, χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος

οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, τριών χιλιάδων (3.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ.»

3. Το άρθρο 21 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αναπαραγωγή και παρουσίαση στο κοινό για επιστημονική έρευνα, διδασκαλία ή εξετάσεις»
Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή και παρουσίαση στο κοινό άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, συντόμων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων συντόμου έργου ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου, εφόσον γίνεται αποκλειστικά για την επιστημονική έρευνα, διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό Ίδρυμα, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό, είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και δεν εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση. Η αναπαραγωγή και παρουσίαση στο κοινό πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή»|.

4.α) Στο άρθρο 22 του ν. 2121/1993, ο τίτλος του οποίου τροποποιείται σε «Βιβλιοθήκες και αρχεία», προστίθεται δεύτερη παράγραφος, η οποία ισχύει από τις 04.03.1993, ήτοι από την έναρξη ισχύος του ν.2121/1993, ως εξής:

«2. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, ο δημόσιος δανεισμός έργων από τις βιβλιοθήκες των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες) καθώς και από τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών».

β) Με προεδρικό διάταγμα το οποίο εκδίδεται μέσα σε ένα (1) έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται η αμοιβή που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για το δημόσιο δανεισμό, ο τρόπος και το σύστημα είσπραξης και διανομής της, το σύνολο των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση, με εξαίρεση τις βιβλιοθήκες της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993, όπως προστίθεται με την περ. α της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε ΝΠΔΔ και σε ΝΠΙΔ, που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για το δημόσιο δανεισμό.

5. Το άρθρο 30 του ν. 2121/1993, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε τελικώς με το άρθρο 2 του ν. 4212/2013 (Α' 257), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τα έργα συνεργασίας η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος δημιουργού και εβδομήντα (70) έτη μετά τον θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του τελευταίου επιζώντος δημιουργού.

2. Η διάρκεια προστασίας για μουσικές συνθέσεις με στίχους είναι ίση με την αναφερόμενη στην παρ. 1 διάρκεια, εφόσον και οι δύο συνεισφορές, του συνθέτη και του στιχουργού, έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση με στίχους».

6. Στο άρθρο 35 του ν. 2121/1993, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 2557/1997 (Α' 271), προστίθενται παρ. 5, 6, 7 και 8 ως εξής:

«5. Το δικαίωμα του δημιουργού να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή αδείας σε επιχείρηση εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου για την αναμετάδοση εκπομπής μέσω καλωδίου ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Όταν ο δημιουργός δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση του δικαιώματος καλωδιακής αναμετάδοσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που έχει αναλάβει με έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού τη διαχείριση των δικαιωμάτων της ίδιας κατηγορίας μπορεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα καλωδιακής αναμετάδοσης. Όταν υπάρχουν περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για τα δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας, ο δημιουργός είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, τον οποίον εξουσιοδοτεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα καλωδιακής αναμετάδοσης. Ο δημιουργός που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους δικαιούχους που έχουν αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό και μπορεί να αξιώσει τα δικαιώματα αυτά μέσα σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία της καλωδιακής αναμετάδοσης του έργου.

7. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται στα δικαιώματα που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, όσον αφορά στις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το αν τα σχετικά δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δημιουργούς ή άλλους δικαιούχους.

8. Προκειμένου για δευτερεύουσα σύγχρονη, ακέραιη και αμετάβλητη μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω καλωδίων ή άλλων υλικών αγωγών, η συλλογική διαχείριση της σχετικής εξουσίας των δημιουργών είναι υποχρεωτική.

9. Οι διατάξεις των παρ. 5 έως 8 εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του ν. 2121/1993.»

7. Στο άρθρο 49 του ν. 2121/1993 επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α. Στην παρ. 1, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 81 του ν. 3057/2002 και την παρ. 2 του άρθρου 46 του ν. 3905/2010 (Α' 219), καταργούνται το τέταρτο και πέμπτο εδάφιο.

β. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 5, όπως η παρ. αυτή προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 81 του ν. 3057/2002 (Α' 239), διαγράφεται η παραπομπή στο τέταρτο και πέμπτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 49.

γ. Η παρ. 6, όπως αυτή προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 46 του ν. 3905/2010 (Α' 219) καταργείται.

8. Στην παρ. 4 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993 αντικαθίστανται οι λέξεις «τριακοσίων χιλιάδων έως ενός εκατομμυρίου δραχμών» με τις λέξεις «οκτακοσίων ογδόντα (880) έως δύο χιλιάδων εννιακοσίων (2.900) ευρώ».

9. Το άρθρο 65Α του ν. 2121/1993, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 2 του ν. 3524/2007 (Α' 15) και τροποποιήθηκε με τις παρ. 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 3905/2010 (Α' 219), τροποποιείται ως εξής:

α. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «ή συγγενικών δικαιωμάτων» μετά τις λέξεις «αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας».

β. Προστίθεται παρ. 2Α ως εξής:

«2Α. Όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου προβαίνει σε αναπαραγωγή φωνογραφημάτων αποθηκευμένων σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι σκληροί δίσκοι ενσωματωμένοι ή μη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο ίσο με χίλια (1.000) ευρώ.»

10. Στο άρθρο 66 του ν. 2121/1993 επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3, αντί «2 έως 10 εκατομμυρίων δραχμών» τίθεται «έξι χιλιάδων (6.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ» και στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, αντί «5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών» τίθεται «δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ».

β. Η παρ. 6 αντικαθίσταται ως εξής «Κατ' εξαίρεση της διάταξης του άρθρου 82 παρ. 10 εδ. β' του ΠΚ, σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής, το ποσό μετατροπής ορίζεται στο πενταπλάσιο των ορίων του ποσού μετατροπής που προβλέπεται κάθε φορά στον Ποινικό Κώδικα».

γ. Στις παρ. 8 και 9, αντί «ενός (1) έως πέντε (5) εκατομμυρίων δραχμών» τίθεται «τριών χιλιάδων (3.000) έως δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ».

δ. Στις παρ. 11 και 12, όπως προστέθηκαν με την παρ. 10 του άρθρου 2 του ν. 3524/2007 (Α' 15) αντικαθίσταται η φράση «έχει ως αποτέλεσμα την άρση του αξιοποιήσιμου» με τη φράση «συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης».

ε. Προστίθεται παρ. 11Α ως εξής:

«11Α. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά φωνογραφήματα (μουσικές συνθέσεις) αποθηκευμένα σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης ή ηλεκτρονικό υπολογιστή, η κατά την παρ. 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από το δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης, όταν αντικείμενο προσβολής είναι μέχρι 1.000 μουσικές συνθέσεις».

στ. Στην παρ. 12, όπως προστέθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 2 του ν. 3524/2007 (Α' 15), και αναριθμείται με την περίπτ. ζ' της παρούσας, αντικαθίστανται οι λέξεις «καθώς και η άρση του αξιοποιήσιμου» με τις λέξεις «καθώς και η μη άσκηση ή η κατάργηση της ποινικής δίωξης»,

ζ. Οι παρ. 11, 12, 13 και 14, όπως προστέθηκαν με την παρ. 10 του άρθρου 2 του ν. 3524/2007 (Α' 15), αναριθμούνται σε 10, 11, 12 και 13.

11. Στην παρ. 1 του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με την παρ. 11 του άρθρου 8 του ν. 2557/ 1997 (Α' 271) και τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4212/2013 (Α' 257), επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α. Το πρώτο εδάφιο της αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στα άρθρα 29, 30 παρ. 1, 31 και 52 εφαρμόζεται σε όλα τα έργα και αντικείμενα προστασίας με συγγενικά δικαιώματα, τα οποία προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον Κράτος-Μέλος την 1η.7.1995 κατ' εφαρμογή εθνικών νομοθεσιών για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα.»

β. Το τρίτο εδάφιο της, όπως προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4212/2013 (Α' 257), αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 παρ. 2 εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον είτε η μουσική σύνθεση είτε οι στίχοι προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 και κεκτημένων δικαιωμάτων από τρίτους.»

12. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 69 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:
 «Ο ΟΠΙ μπορεί, επίσης, να διοργανώνει κάθε είδους σεμινάρια με σκοπό την επιμόρφωση και ενημέρωση των δικαστών, δικηγόρων, διοικητικών υπαλλήλων, δημιουργών, δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, εκπαιδευτικών, φοιτητών και σπουδαστών για θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων αλλά και να παρέχει υπηρεσίες διαμεσολάβησης σε ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και συλλογικής διαχείρισης καθώς και υπηρεσίες χρονοσήμανσης, δηλαδή υπηρεσίες παροχής βεβαίας χρονολογίας σε σχέση με έργα ή αντικείμενα προστασίας που ενδέχεται να προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικό δικαίωμα (υπηρεσίες χρονοσήμανσης)».

13. Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α. Στην παρ. 3, η οποία προστέθηκε με την παρ. 12 του άρθρου 8 του ν. 2557/1997 (Α' 271), αντί για παραπομπή στο άρθρο 57 παρ. 8 και 9 να γίνει παραπομπή στο άρθρο 35 παρ. 5 έως 8.

β. Η παρ. 4, η οποία προστέθηκε με την παρ. 12 του άρθρου 8 του ν. 2557/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα άρθρα 11, 29 παρ. 1, 30 παρ. 1, 31, 51Α, 52 γ, δ, ε, στ και ζ, καθώς και 68Α παρ. 1 του νόμου αυτού αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 93/98/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 περί εναρμονίσεως της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος, καθώς και πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.»

γ. Η παρ. 9, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 9 του ν. 4212/2013 (Α' 257) αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα άρθρα 30 παρ. 2, 52 περίπτ. γ' δεύτερο εδάφιο, 52 περίπτ. δ' δεύτερο και τρίτο εδάφιο, 52 περίπτ. δ' υποπερίπτ. αα' έως ζζ', 68Α παρ. 1 τρίτο έως έκτο εδάφιο και 68Α παρ. 1α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.»

14. Η παρ. 9 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993, η οποία προστέθηκε με την παρ. 14 του άρθρου 46 ν. 3905/2010 (Α' 219) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, μπορεί να κωδικοποιείται διοικητικά στο σύνολό της η νομοθεσία για την πνευματική ιδιοκτησία, τα συγγενικά δικαιώματα και τη συλλογική διαχείριση, να αλλάξει η σειρά και η αρίθμηση των διατάξεων και να συνενώνονται ομοειδείς διατάξεις και γενικά να επέρχεται κάθε τροποποίηση αναγκαία για τη διοικητική κωδικοποίηση της νομοθεσίας αυτής.»

15. Το π.δ. 42/2015 (Α' 71) καταργείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Για τις εκκρεμείς ενώπιον της Διοίκησης υποθέσεις εξακολουθεί να εφαρμόζεται το ως άνω π.δ.

16.α. Η παρ. 10 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993, που προστέθηκε με το άρθρο 15 του ν. 4463/2017 (Α' 42) τροποποιείται με έναρξη ισχύος τις 30.03.2017, ως εξής:

«10. Ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται, μετά από γνώμη του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, και εφόσον συντρέχει σοβαρή πιθανολόγηση ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του και ιδίως να εισπράξει και να διασφαλίσει την απόδοση στους δικαιούχους των ποσών που εισπράττει για λογαριασμό τους, λόγω ενδεικτικά αρνητικών ιδίων κεφαλαίων, να λάβει ως προληπτικό διοικητικό μέτρο το διορισμό προσωρινού επιτρόπου με θητεία έξι (6) μηνών και δυνατότητα ανανέωσης για μία (1) μόνο φορά με διάρκεια έως τρεις (3) μήνες.

Ο προσωρινός επίτροπος διασφαλίζει την είσπραξη από τους χρήστες και την απόδοση προς τους δικαιούχους των ποσών που οι τελευταίοι εισπράττουν. Συγχρόνως, ο προσωρινός επίτροπος ασκεί στο όνομα του οργανισμού κάθε ένδικο βοήθημα ή μέσο για την προάσπιση των συμφερόντων των δικαιούχων και εκπροσωπεί τον οργανισμό δικαστικά και εξώδικα τόσο για την διασφάλιση των δικαιωμάτων των δικαιούχων αλλά και για κάθε διαφορά προκύπτει από απόφαση ή ενέργεια του ιδίου. Για την επίτευξη των σκοπών αυτών, ο προσωρινός επίτροπος υποκαθιστά τη διοίκηση από τη δημοσίευση του διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παράλληλα, ο προσωρινός επίτροπος επεμβαίνει αποφασιστικώς ακυρώνοντας άμεσα κάθε πράξη ή απόφαση που δεν λαμβάνεται από τον ίδιο τον επίτροπο, προκειμένου να μη διακοπεί η λειτουργία του οργανισμού ή οδηγηθεί σε πτώχευση.

Για τα λοιπά θέματα διοίκησης, το ΔΣ υποχρεούται να ενημερώνει τον προσωρινό επίτροπο, ο οποίος, εάν διαφωνεί με την εν λόγω απόφαση ή ενέργεια που μπορεί να πλήξει τη βιωσιμότητα του οργανισμού ή τα συμφέροντα των δικαιούχων, αποφασίζει ο ίδιος.

Ο προσωρινός επίτροπος επιλέγεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού μεταξύ προσώπων εγνωσμένου κύρους και ανάλογης επαγγελματικής εμπειρίας σε θέματα διοίκησης επιχειρήσεων ή οργανισμών ή οικονομικά ή νομικά θέματα.

Ο διορισμός προσωρινού επιτρόπου δεν επιτρέπεται να προβληθεί ως λόγος τροποποίησης ή καταγγελίας οποιασδήποτε σύμβασης ή συμφωνίας στην οποία είναι συμβαλλόμενος ο οργανισμός.

Τα όργανα διοίκησης και οι εργαζόμενοι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται να παρέχουν αμέσως στον προσωρινό επίτροπο οποιοδήποτε στοιχείο ή πληροφορία τους ζητηθεί και να διευκολύνουν την άσκηση των καθηκόντων του.

Η ευθύνη του προσωρινού επιτρόπου κατά την άσκηση των καθηκόντων του περιορίζεται σε δόλο και βαριά αμέλεια.

Για την υποβοήθηση του έργου του προσωρινού επιτρόπου, ο ΟΠΙ δύναται, μετά από πρόταση του προσωρινού επιτρόπου, να συνάπτει συμβάσεις έργου ή εντολής με νομικούς, οικονομικούς ή τεχνικούς συμβούλους, ύστερα από έγκριση των προσώπων και της αμοιβής τους από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Επιτρέπεται η απόσπαση στον ΟΠΙ τακτικών υπαλλήλων Υπουργείων, Ανεξάρτητων Αρχών, καθώς και νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου εντός και εκτός Γενικής Κυβέρνησης, οι οποίοι διατίθενται για την υποβοήθηση του έργου του προσωρινού επιτρόπου.

Η απόσπαση διενεργείται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Αθλητισμού και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Οι αποσπασμένοι υπάλληλοι λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους. Η καταβολή των ανωτέρω αποδοχών βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ.

Η διάρκεια των συμβάσεων έργου ή εντολής καθώς και των αποσπάσεων δεν δύναται να υπερβαίνει τη διάρκεια της θητείας του προσωρινού επιτρόπου.

Η αμοιβή του προσωρινού επιτρόπου καθορίζεται, ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ, με την απόφαση διορισμού του και βαρύνει, μαζί με τα έξοδα διαχείρισης και τις αμοιβές των προσώπων που προσλαμβάνονται για την υποβοήθηση του έργου του όπως προβλέπεται ανωτέρω, τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ.

Σχετικά με την αποζημίωση για εργασία καθ' υπέρβαση του υποχρεωτικού ωραρίου των προσώπων που υποβοηθούν τον προσωρινό επίτροπο, εφαρμόζονται οι διατάξεις της περίπτωσης α' της υποπαραγράφου 2 της παραγράφου Γ' του άρθρου 20 του ν. 4354/2015 (Α' 176). Η αποζημίωση για την ως άνω καθ' υπέρβαση του υποχρεωτικού ωραρίου απασχόληση βεβαιώνεται από τον προσωρινό επίτροπο και βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ.

Ο επίτροπος υποβάλλει στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού συνοπτική έκθεση πεπραγμένων στο τέλος κάθε μήνα, προγραμματισμό για τον επόμενο και συνολική έκθεση με τη λήξη της θητείας του.

Η θητεία του προσωρινού επιτρόπου λήγει με την παρέλευση του χρόνου για τον οποίο διορίστηκε. Άλλως, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται με αιτιολογημένη απόφασή του να ανακαλέσει το διορισμό του προσωρινού επιτρόπου για λόγους που ανάγονται στην άσκηση των καθηκόντων του ή στην ανάγκη εξυγίανσης του οργανισμού»

β. Η παρ. 10 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο παύει να εφαρμόζεται α) αν ανακληθεί ο ορισμός του προσωρινού επιτρόπου ή παυθεί με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού για οποιονδήποτε από τους προβλεπόμενους στην

πιο πάνω διάταξη λόγους ή β) αν διοριστεί Επίτροπος σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 52 του παρόντος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού

Άρθρο 56

Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης

1. Στο άρθρο 3 του ν. 342/1976 (Α' 138) προστίθενται οι περιπτώσεις δ', ε', στ', ζ', η', θ' και ι' ως εξής:
 - «δ) Προγράμματα και ενισχύσεις της Ε.Ε. και άλλων διεθνών οργανισμών και φορέων,
 - ε) Ιδιωτικές εισφορές, δωρεές, χορηγίες, κληρονομίες, καταπιστεύματα.
 - στ) Έσοδα από εκδόσεις, παραγωγές, δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, δικαιώματα κάθε είδους και μορφής, επιμορφωτικά σεμινάρια ή προγράμματα και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.
 - ζ) Επενδύσεις χρηματικών κεφαλαίων.
 - η) Εκμετάλλευση κινητών και ακινήτων περιουσιακών στοιχείων.
 - θ) Έσοδα από προγραμματικές συμβάσεις με άλλους φορείς (ιδιωτικούς και δημόσιους, ελληνικούς και διεθνείς).
 - ι) Έσοδα προερχόμενα από κάθε άλλη νόμιμη πηγή».
2. Στην παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 342/1976 προστίθεται περίπτ. γ' ως εξής:

«γ. Τμήματος Ομάδας Χορού με την ονομασία «Ελληνική Ομάδα Χορού» (Hellenic Dance Company)».
3. Το άρθρο 15 του ν. 342/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 15

Οι κάτοχοι τίτλων σπουδών της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης, των αναγνωρισμένων Ανώτερων Σχολών Χορού της Ελλάδας και των αντίστοιχων αναγνωρισμένων Σχολών Χορού του εξωτερικού γίνονται δεκτοί σε ετήσιο κύκλο επιμόρφωσης στη χορογραφία ή τη σκηνική εκτέλεση, κατόπιν εξετάσεων σε μαθήματα που καθορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο της σχολής ύστερα από εισήγηση του διευθυντή της Σχολής. Με απόφαση του Υπουργού

Πολιτισμού και Αθλητισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του διευθυντή της σχολής και έγκριση του διοικητικού συμβουλίου της, ρυθμίζεται κάθε θέμα που αφορά τη διάρθρωση, την οργάνωση και λειτουργία των ετήσιων κύκλων επιμόρφωσης της σχολής, καθώς και κάθε αναγκαίο θέμα για την υλοποίηση των προγραμμάτων αυτών. Από την παραπάνω απόφαση η προκαλούμενη δαπάνη θα αντιμετωπίζεται από τον προϋπολογισμό της Σχολής, χωρίς αύξηση της επιχορήγησης από τον κρατικό προϋπολογισμό».

4. Στο άρθρο 17 του ν. 342/1976 προστίθεται παρ. 4 ως εξής:

«4. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ύστερα από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης καταρτίζεται ή τροποποιείται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας της Κ.Σ.Ο.Τ. Με την ίδια απόφαση καταργείται ο ισχύων εσωτερικός κανονισμός».

Άρθρο 57

Ρύθμιση θεμάτων του Μουσείου Λαϊκών Μουσικών Οργάνων «Φοίβος Ανωγειανάκης - Κέντρο Εθνομουσικολογίας

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Αθλητισμού και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, η οποία εκδίδεται μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος, καθορίζονται ο τρόπος, οι όροι και εν γένει το περιεχόμενο συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), μετά 04 από πρόταση της Κοσμητείας της Φιλοσοφικής Σχολής, ως προς την ανάδειξη των σκοπών του «Μουσείου Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων «Φοίβος Ανωγειανάκης - Κέντρο Εθνομουσικολογίας» που αποτελεί Τμήμα του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης (ΜΕΛΤ), μέσω της υλοποίησης επιστημονικών, εκπαιδευτικών και καλλιτεχνικών δράσεων.

Άρθρο 58

Το πρώτο εδάφιο της περίπτ. ε΄ της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 2557/1997 (Α΄ 271), όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 του ν. 3658/2008 (Α΄ 70), αντικαθίσταται ως εξής:

«Όργανα Διοίκησης του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διευθυντής.».

Άρθρο 59

Στο άρθρο 30 του ν. 4314/2014 (Α΄ 265) προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Οι δαπάνες αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών που προκαλούνται κατά την εκτέλεση συγχρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση δημόσιων τεχνικών έργων βάσει του ν. 3669/2008 (Α΄ 116), όπως ισχύει, και του ν. 4412/2016 (Α΄147) χρηματοδοτούνται από τον κύριο του έργου και αφορούν: α) την αρχαιολογική παρακολούθηση των εργασιών από την αρμόδια αρχαιολογική υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, β) τη διενέργεια σωστικών ανασκαφών, κατά την έννοια του άρθρου 37 του ν. 3028/2002 (Α΄ 153), γ) τη λήψη προληπτικών μέτρων προστασίας των μνημείων έναντι κινδύνων κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του έργου ή και κατά τη φάση λειτουργίας του και δ) τη μελέτη και δημοσιοποίηση των ευρημάτων. Αν ο προϋπολογισμός των δαπανών αυτών υπερβαίνει το 5% επί του συνολικού προϋπολογισμού του έργου, ο προϋπολογισμός εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ύστερα από αιτιολογημένη γνώμη των αρμόδιων κατά περίπτωση Κεντρικών Συμβουλίων του ίδιου Υπουργείου.».

Άρθρο 60

Στην παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1218/1981 (Α΄ 289) προστίθεται τέταρτο εδάφιο ως εξής:

«Η σύνθεση και συγκρότηση σε σώμα του Διοικητικού Συμβουλίου, όπως προκύπτει από τις ως άνω αρχαιρεσίες, δημοσιεύεται με απόφαση του ιδίου του Διοικητικού Συμβουλίου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.».

Άρθρο 61

Καταργούνται οι παράγραφοι 4, 5 και 6 του άρθρου 45 του ν. 4339/2015 (Α' 133), η παράγραφος 7 του ιδίου άρθρου αναριθμείται ως 4 και προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου δεν εμπίπτουν στην έννοια των οπτικοακουστικών μέσων τα κινηματογραφικά έργα, για τα οποία εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 34 του ν. 3905/2010 (Α' 219), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 26 του ν. 4315/2014 (Α' 269)».

Άρθρο 62

Το τρίτο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 4229/2014 (Α' 8) αντικαθίστανται ως εξής:

«Η επιτροπή είναι δωδεκαμελής και αποτελείται από τρεις υπαλλήλους, έναν ανά Υπουργείο, από τα Υπουργεία Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Εσωτερικών, που ορίζονται, με τους αναπληρωτές τους, από τον αρμόδιο Υπουργό, έναν αξιωματικό του Πυροσβεστικού Σώματος, που ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, από τον Αρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος, έναν Σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του, από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και από επτά εκπροσώπους, έναν ανά φορέα, που υποδεικνύονται, με τους αναπληρωτές τους, από την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος (ΚΕΔΕ), την Πανελλήνια Ένωση Ελεύθερου Θεάτρου, την Ένωση Μη Κερδοσκοπικών Θιάσων, την Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος (Π.Ο.Θ.Α.), την Πανελλήνια Ένωση Αιθουσαρχών Κινηματογράφων (Π.Ε.ΑΙ.Κ), την Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Κινηματογράφου-Τηλεόρασης και Συναφών Κλάδων (Π.Ο.Ε.Κ.Τ.) και την Ένωση Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου και Τηλεόρασης (Ε.ΤΕ.Κ.Τ.). Αν οι ανωτέρω φορείς δεν υποδείξουν τους εκπροσώπους τους εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την παραλαβή της σχετικής πρόσκλησης της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, τα πρόσωπα αυτά ορίζονται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού. Πρόεδρος της επιτροπής ορίζεται το μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους».

Άρθρο 63

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 5 του π.δ. 457/1983 (Α' 174), αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Διευθυντής πρέπει να έχει δίπλωμα ή πτυχίο καθηγητή αναγνωρισμένης επαγγελματικής σχολής χορού της ημεδαπής ή αναγνωρισμένης ανώτερης ή ανώτατης Σχολής Χορού της

αλλοδαπής και 5ετή διδακτική εμπειρία σε αναγνωρισμένη Σχολή Χορού της ημεδαπής ή αλλοδαπής».

Άρθρο 64

Η παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 645/1977 (Α' 202), όπως αντικαταστάθηκε με την περίπτ. α' της παρ. 6 του άρθρου 80 του ν. 3057/2002 (Α' 239), αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Το Ε.Π.Κε.Δ έχει έδρα την Αθήνα. Οι εγκαταστάσεις του Ε.Π.Κε.Δ. στους Δελφούς αποτελούν παράρτημά του».

Άρθρο 65

Το κείμενο του άρθρου 26 του ν. 3028/2002 αριθμείται ως παρ. 1 και στο ίδιο άρθρο προστίθενται παράγραφοι 2, 3 και 4 ως εξής:

«2. Αν σκάφος ή όχημα (όπως ιδίως σιδηροδρομικός συρμός, αυτοκίνητο, άμαξα), το οποίο έχει χαρακτηριστεί μνημείο, παρουσιάζει εκτεταμένες και μη αναστρέψιμες φθορές ή βλάβες, συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού πενταμελής επιτροπή αποτελούμενη από ένα μηχανολόγο, ένα λαογράφο ή εθνολόγο ή κοινωνικό ανθρωπολόγο, έναν αρχιτέκτονα ή πολιτικό μηχανικό ή ναυπηγό ή αεροναυπηγό, έναν ιστορικό τέχνης ή ιστορικό και ένα συντηρητή (με σχετική σε κάθε περίπτωση ειδίκευση), υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού ή, αν αυτό δεν καθίσταται εφικτό, από εγνωσμένου κύρους εμπειρογνώμονες. Η επιτροπή ελέγχει την κατάσταση του μνημείου και προτείνει μέτρα υπό την προϋπόθεση ότι διαφυλάσσεται η αυθεντικότητά του.

3. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν η επιτροπή κρίνει ότι η διατήρηση του μνημείου είναι, στο σύνολο ή σε τμήμα του, αδύνατη, μπορεί να εισηγηθεί αιτιολογημένα τη διάλυσή του, η οποία αποφασίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού μετά από γνώμη του Συμβουλίου, αφού προηγηθεί λεπτομερής περιγραφή της μορφής και της κατασκευής του, πλήρης φωτογράφιση, αποτύπωση και τεκμηρίωσή του.

4. Απαγορεύεται η απόσπαση από σκάφος ή όχημα (όπως ιδίως σιδηροδρομικό συρμό, αυτοκίνητο, άμαξα), που έχει χαρακτηριστεί μνημείο, στοιχείων που είναι αναπόσπαστα τμήματά του. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η απόσπαση και απομάκρυνση τέτοιων στοιχείων, όπως και η ενσωμάτωσή τους σε μια νέα κατασκευή, όμοια με την αρχική, μόνο εάν αυτό κριθεί, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ύστερα από γνώμη του

Συμβουλίου, ότι είναι απολύτως αναγκαίο για τη διάσωσή τους. Οι παραπάνω εργασίες εκτελούνται σύμφωνα με μελέτη που εγκρίνεται με την οικεία απόφαση».

Άρθρο 66

Παροχή εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου για την καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση απώλειας ή φθορών κινητών μνημείων και έργων τέχνης

Στο ν. 3028/2002 (Α' 153) και μετά το άρθρο 45 προστίθεται άρθρο 45Α ως εξής:

«Άρθρο 45Α

1. Επιτρέπεται η παροχή εγγύησης του ελληνικού Δημοσίου, με την οποία αναλαμβάνεται η υποχρέωση να καταβληθεί χρηματική αποζημίωση για απώλειες ή φθορές που είναι δυνατόν να προκληθούν σε αρχαιότητες, έργα τέχνης, έργα πολιτιστικής και ιστορικής αξίας, κινητά μνημεία, τα οποία:

α. εκτίθενται, μεμονωμένα ή ως μέρος συνόλου, δυνάμει συμβάσεων προσωρινού ή μακροχρόνιου δανεισμού από αλλοδαπά μουσεία ή από φορείς της αλλοδαπής σε εκθέσεις περιοδικού χαρακτήρα στην ημεδαπή, οι οποίες διοργανώνονται ή συνδιοργανώνονται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού ή από ημεδαπά δημόσια μουσεία ή από μουσεία που έχουν ιδρυθεί με νόμο.

β. εκτίθενται σε εκθέσεις περιοδικού χαρακτήρα στην αλλοδαπή, οι οποίες διοργανώνονται ή συνδιοργανώνονται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού ή/και από μουσεία της περίπτ. α'.

2. Οι εκθέσεις των περιπτώσεων α' ή β' της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να έχουν ιδιαίτερη πολιτιστική ή ιστορική αξία ή να αποσκοπούν στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού ή να αποβλέπουν στην εκπλήρωση σχετικών υποχρεώσεων, οι οποίες απορρέουν από διεθνείς ή διακρατικές συμβάσεις πολιτιστικού χαρακτήρα.

3. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, καταρτίζεται ο Γενικός Κανονισμός Εγγύησης και Προδιαγραφών Ασφαλείας Συλλογών και Εκθεμάτων για τα μουσειακά αντικείμενα και τα εκθέματα του παρόντος άρθρου. Με τον Κανονισμό αυτόν καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις παροχής της εγγύησης της παρ. 1, όπως ιδίως η διάρκεια της παρεχόμενης εγγύησης, οι δικαιούχοι της αποζημίωσης, οι κίνδυνοι και οι περιπτώσεις απώλειας ή φθοράς η επέλευση των οποίων γεννά υποχρέωση αποζημίωσης, οι λόγοι και περιπτώσεις απαλλαγής από την ανωτέρω υποχρέωση, η διαδικασία καταβολής της αποζημίωσης και τα αρμόδια

όργανα, η διαδικασία διοικητικής επίλυσης διαφορών σε περίπτωση αμφισβήτησης του ύψους της καταβλητέας αποζημίωσης και οι κανόνες λειτουργίας της Επιτροπής της παρ. 7, 8, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται και οι προδιαγραφές ασφαλείας, όπως ιδίως οι όροι συσκευασίας, αποσυσκευασίας, μεταφοράς, εγκατάστασης, επιθεώρησης, διαμόρφωσης ειδικών περιβαλλοντικών συνθηκών, πυρασφάλειας και συστημάτων φύλαξης και συναγερμού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Μεταξύ των μουσειολογικών προδιαγραφών προστασίας και ασφάλειας, που πρέπει να πληρούν τα μουσεία της περίπτ. α' της παρ. 1, προκειμένης της παροχής εγγύησης για φθορές ή απώλειες μουσειακών αντικειμένων αυτών, περιλαμβάνονται υποχρεωτικά κατάλληλες συνθήκες μέτρησης υγρασίας, θερμοκρασίας και φωτισμού, πυρανίχνευση και πυροπροστασία, καθώς και ικανοποιητική λειτουργία συστημάτων 24ωρης παρακολούθησης και συναγερμού. Για τη πιστοποίηση της συνδρομής των εν λόγω προδιαγραφών τα ενδιαφερόμενα για την υπαγωγή τους στις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου μουσεία υποβάλλουν σχετική μουσειολογική αναφορά στην επιτροπή της παρ. 8.

4. Για την εγγύηση της παρ. 1 προβλέπεται στον ετήσιο κρατικό προϋπολογισμό αυτοτελής Κωδικός Αριθμός Εξόδων (Κ.Α.Ε.). Το ύψος της ετήσιας πίστωσης που εγγράφεται στον ανωτέρω Κωδικό καθορίζεται ύστερα από γνώμη της γνωμοδοτικής επιτροπής της παρ. 8, η οποία διατυπώνεται εντός του πρώτου τετραμήνου κάθε έτους, με βάση την αποτίμηση της αξίας των μουσειακών αντικειμένων και των εκθεμάτων των εκθέσεων που πρόκειται να διοργανωθούν το επόμενο έτος.

5. Η εγγύηση της παρ.1 παρέχεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της επιτροπής της παρ. 8, η οποία αποφαινεται εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρ. 1 και οι όροι του Κανονισμού της παρ. 3. Για τη διαπίστωση της συνδρομής των όρων του Κανονισμού στη περίπτωση αντικειμένων, που εκτίθενται σε δημοσίου χαρακτήρα μουσεία ως τμήματα συλλογών αυτών, η επιτροπή της παρ. 8 μπορεί να διενεργεί αυτοψία. Με την κοινή υπουργική απόφαση για την παροχή εγγύησης μπορεί να τίθενται και πρόσθετοι όροι, πέραν εκείνων που περιλαμβάνονται στο Γενικό Κανονισμό Προδιαγραφών Ασφαλείας, για την πληρέστερη προστασία των εκθεμάτων ή μουσειακών αντικειμένων.

6. Για την καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους για απώλειες ή φθορές που καλύπτονται από την εγγύηση της παρ. 1, καθώς και για τον καθορισμό του ύψους αυτής εκδίδεται κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, ύστερα από γνωμοδότηση της επιτροπής της παρ. 8. Η επιτροπή αποφαινεται για την έκταση της φθοράς

και το ύψος του ποσού της αποζημίωσης που αναλογεί για την αποκατάστασή της, καθώς και για το ύψος του ποσού της αποζημίωσης σε περίπτωση απώλειας ή καταστροφής εκθέματος.

7. Η καταβολή της αποζημίωσης, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό που έχει εγγραφεί στον αντίστοιχο αυτοτελή Κωδικό Αριθμό Εξόδων (ΚΑΕ) του Κρατικού Προϋπολογισμού, συνεπάγεται απόσβεση της υποχρέωσης του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία έχει αναληφθεί, σύμφωνα με την παρ. 1.

8. Στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού συνιστάται γνωμοδοτική επιτροπή, η οποία αποτελείται από:

- α. τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς,
- β. τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Μουσείων,
- γ. τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Νεότερου Πολιτιστικού Αποθέματος και Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς,
- δ. τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σύγχρονου Πολιτισμού,
- ε. τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών,
- στ. τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Συντήρησης Αρχαίων και Νεότερων Μνημείων
- ζ. έναν υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών, ο οποίος προτείνεται από τον Υπουργό Οικονομικών,
- η. δύο (2) πρόσωπα με εμπειρία στον τομέα συντήρησης και διοργάνωσης εκθέσεων, που ορίζονται με διετή θητεία από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Η Επιτροπή σύμφωνα με τα ανωτέρω διατυπώνει γνώμη σχετικά με: α) το ύψος της ετήσιας πίστωσης που εγγράφεται στον κρατικό προϋπολογισμό για την εγγύηση της παρ. 1, β) την συνδρομή των προϋποθέσεων παροχής της εγγύησης αυτής, γ) τη θέση τυχόν πρόσθετων όρων που απαιτούνται για την παροχή κρατικής εγγύησης, δ) την καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους για απώλειες ή φθορές που καλύπτονται από την εγγύηση αυτή καθώς και τον καθορισμό του ύψους της ε) κάθε άλλο ζήτημα για το οποίο ο Γενικός Κανονισμός Εγγύησης και Προδιαγραφών Ασφαλείας Συλλογών και Εκθεμάτων της παρ. 3 προβλέπει γνωμοδότηση της επιτροπής.

Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο πρόεδρος της επιτροπής καθώς και η υπηρεσία ή οι υπάλληλοι του υπουργείου που αναλαμβάνουν τη γραμματειακή υποστήριξή της.

9. Κατά τους πρώτους δώδεκα (12) μήνες ισχύος της παρούσας διάταξης μετά την έκδοση του Γενικού Κανονισμού Εγγύησης και Προδιαγραφών Ασφαλείας της παρ. 3, η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου αφορά αποκλειστικά τις εκθέσεις που οργανώνει ή συνδιοργανώνει το Ελληνικό Δημόσιο στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή. Μετά την παρέλευση του ως άνω

χρονικού διαστήματος, η εγγύηση θα αφορά και τις υπόλοιπες εκθέσεις οι οποίες διοργανώνονται ή συνδιοργανώνονται από ημεδαπά δημόσια μουσεία ή από μουσεία που έχουν ιδρυθεί με νόμο.

Άρθρο 67

Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 1 του Ν. 4038/ 2012 (ΦΕΚ Α' 14) όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ομοίως, για τις πράξεις πρόσληψης και ανανέωσης συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για το προσωπικό που απασχολείται σε έργα που υλοποιούν οι υπηρεσίες του ΥΠ.ΠΟ.Α., ενταγμένα σε Επιχειρησιακά Προγράμματα του Ε.Σ.Π.Α., οι πράξεις αυτές ισχύουν από την ημερομηνία πρόσληψης ή λήξης της ανανεούμενης σύμβασης αντίστοιχα, έστω και αν η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως γίνει μεταγενέστερα. Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου ανατρέχει στο χρόνο έναρξης ισχύος του ν. 4024/2011 (Α' 226)».

Άρθρο 68

Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 10 του ν. 3028/2002, όπως αυτή συμπληρώθηκε με το άρθρο 11 του ν. 4355/2015 (Α' 178) , προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Δεν απαιτείται η έκδοση υπουργικής απόφασης σε περίπτωση υλοποίησης έργου σε μνημεία, ιστορικούς τόπους και αρχαιολογικούς χώρους στο πλαίσιο προγραμματικών συμβάσεων, στις οποίες συμμετέχει ως συμβαλλόμενο μέρος το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού».

Άρθρο 69

Ασφάλιση καταδυόμενου προσωπικού του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

1. Κατά παρέκκλιση όσων ορίζονται στην παρ. 5 του άρθρου 24 της υποπαραγράφου Δ.9. της παρ. Δ του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94), η Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων και η Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας ασφαλίζουν το κατά το άρθρο 7 παρ. 7 περίπτ. β' εδάφιο πέμπτο του ν. 2557/1997 (Α' 271) καταδυόμενο προσωπικό του Υπουργείου

Πολιτισμού και Αθλητισμού, κατ' έτος, για κίνδυνο ζωής και υγείας σε ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία. Η δαπάνη βαρύνει το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων.

2. Για κάθε ημέρα κατάδυσης καταβάλλεται στο κατ' άρθρο 7 παρ. 7 περίπτ. β' εδάφιο πέμπτο του ν. 2557/1997 (Α' 271) καταδύόμενο προσωπικό του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού ειδική πρόσθετη αμοιβή. Η ειδική πρόσθετη αμοιβή επιβαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων (Τ.Α.Π.) και υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος και σε όλες τις νόμιμες κρατήσεις. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται οι δικαιούχοι, οι προϋποθέσεις και ο τρόπος καταβολής, καθώς και το ύψος της εν λόγω αμοιβής και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

3. Σε περίπτωση που αρχαιολογική έρευνα καθιστά αναγκαία την απασχόληση του καταδύμενου προσωπικού, έχουν δε εξαντληθεί τα ανώτατα όρια που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τις εκτός έδρας μετακινήσεις των δημοσίων υπαλλήλων ή/και για την ειδική πρόσθετη αμοιβή, η καθ' υπέρβαση δαπάνη (η ειδική πρόσθετη καταδυτική αμοιβή, η εκτός έδρας μετακίνηση και η διανυκτέρευση) καλύπτεται από τρίτο πρόσωπο, ημεδαπό ή αλλοδαπό, που είναι κύριος του έργου ή συνεργάζεται στην αρχαιολογική έρευνα, ύστερα από απόφαση του διοικητικού του συμβουλίου του Τ.Α.Π. Το ποσό καταβάλλεται στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων και αποδίδεται στους δικαιούχους υπαλλήλους, μετά από αιτιολογημένη εισήγηση της υπηρεσίας και απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Α.Π.

Άρθρο 70

1. Θεσμοθετείται Βραβείο Εικαστικών Τεχνών «Γιάννης Μόραλης», στη μνήμη του μεγάλου εικαστικού και δασκάλου που απονέμεται κάθε χρόνο σε έναν εν ζωή δημιουργό για το τρέχον καλλιτεχνικό του έργο ή για τη συνεχή και αναγνωρισμένη παρουσία του στα εικαστικά πράγματα της χώρας. Η απονομή του βραβείου συνοδεύεται από τη διοργάνωση έκθεσης έργων του βραβευθέντος ή της βραβευθείσας από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

2. Για το σκοπό αυτό συγκροτείται κάθε χρόνο με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού άμισθη επταμελής γνωμοδοτική επιτροπή, η οποία αποτελείται από έναν καθηγητή οποιασδήποτε βαθμίδας της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών ή του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών ΑΠΘ ή του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας ή του Τμήματος Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (εκ περιτροπής), έναν εκπρόσωπο της

Εταιρείας Ελλήνων Τεχνοκριτών AICA Hellas, έναν εκπρόσωπο του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος, έναν εκπρόσωπο της Εταιρείας Ελλήνων Ιστορικών Τέχνης, έναν εκπρόσωπο της Εθνικής Πινακοθήκης και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου, έναν εκπρόσωπο του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης ή του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (εκ περιτροπής) και έναν υπάλληλο της Γενικής Διεύθυνσης Σύγχρονου Πολιτισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Τα μέλη της επιτροπής υποδεικνύονται από τους ανωτέρω φορείς, πλην του υπαλλήλου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, ο οποίος ορίζεται από τον Υπουργό. Ο πρόεδρος της επιτροπής εκλέγεται από τα μέλη της. Χρέη γραμματέα ασκεί υπάλληλος της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, ο οποίος ορίζεται με την απόφαση συγκρότησης της επιτροπής.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού δημοσιεύεται ανοιχτή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, καθορίζονται η προθεσμία υποβολής αιτήσεων, ο χρόνος απονομής του βραβείου και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με τη διαδικασία. 4. Το βραβείο απονέμεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ύστερα από πρόταση της ανωτέρω Επιτροπής.

Άρθρο 71

Για τη συμμετοχή της Ελλάδας στη Διεθνή Έκθεση της μπιενάλε της Βενετίας προβλέπονται τα εξής:

1. Η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού απευθύνει ανοιχτή πρόσκληση, μέχρι το τέλος Μαρτίου του προηγούμενου της διοργάνωσης έτους, προκειμένου να υποβληθούν προτάσεις για την επιλογή της εθνικής εκπροσώπησης.

Προτάσεις μπορούν να υποβάλλουν: α) επιμελητές, ιστορικοί τέχνης, τεχνοκριτικοί και θεωρητικοί τέχνης με εμπειρία στην οργάνωση και επιμέλεια εκθέσεων από κοινού με καλλιτέχνες, β) καλλιτέχνες από κοινού με τους ανωτέρω.

Οι προτάσεις υποβάλλονται μέχρι το τέλος Μαΐου του προηγούμενου της διοργάνωσης έτους, σύμφωνα με τους όρους της πρόσκλησης.

2. Μέχρι το τέλος Μαΐου του προηγούμενου της διοργάνωσης έτους με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, συγκροτείται άμισθη επταμελής γνωμοδοτική επιτροπή, που αποτελείται από έναν καθηγητή οποιασδήποτε βαθμίδας της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών ή του Τμήματος Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Α.Π.Θ. (εκ περιτροπής), έναν καθηγητή οποιασδήποτε βαθμίδας του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας ή του Τμήματος Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών

Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (εκ περιτροπής), έναν εκπρόσωπο του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, έναν εκπρόσωπο του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, έναν εκπρόσωπο της Εθνικής Πινακοθήκης και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου, έναν εκπρόσωπο του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας και έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Ελλήνων Κριτικών Τέχνης (AICA HELLAS). Ο πρόεδρος της επιτροπής εκλέγεται από τα μέλη της.

Οι καθηγητές και οι εκπρόσωποι υποδεικνύονται από τους ανωτέρω φορείς. Με την απόφαση συγκρότησης της επιτροπής ορίζεται υπάλληλος της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού που εκτελεί χρέη γραμματέα της επιτροπής.

3. Οι συντελεστές της εθνικής συμμετοχής (καλλιτέχνης/-ες και επιμελητής/-ές) επιλέγονται, ύστερα από πρόταση της επιτροπής, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, που δημοσιοποιείται μέχρι το τέλος Ιουλίου του προηγούμενου της διοργάνωσης έτους.

4. Ως φορείς υλοποίησης της εθνικής συμμετοχής (Εθνικός Επίτροπος) ορίζονται εκ περιτροπής το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης και η Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου. Το κόστος της συμμετοχής στη διοργάνωση καλύπτεται από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, με επιχορήγηση του φορέα υλοποίησης.

Άρθρο 72

Στο άρθρο 6 του άρθρου τέταρτου του ν. 4366/2016 (Α' 18) προστίθεται παρ. 5 ως εξής:

«5. Οι θέσεις του καλλιτεχνικού διευθυντή και των μέχρι έξι (6) προσώπων ειδικών προσόντων ή δεξιοτήτων, που προβλέπονται στο άρθρο τρίτο της 40.414/26.1.2016 Σύμβασης Τροποποίησης της 7431/1981 «Συμβάσεως Ιδρύσεως Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών και Προσυμφώνου Δωρεάς», όπως η τροποποίηση της σύμβασης κυρώθηκε με το άρθρο 1 του άρθρου τέταρτου του ν. 4366/2016, μπορεί να καλύπτονται και με την τοποθέτηση στον τον ΟΜΜΑ λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΝΠΙΔ της Γενικής Κυβέρνησης. Η τοποθέτηση γίνεται με απόφαση του εποπτεύοντος Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, μετά από εισήγηση του Δ.Σ του ΟΜΜΑ, η οποία σχηματίζεται με τη συνήθη απαρτία και πλειοψηφία. Οι αποδοχές τους ορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο και δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν τις αποδοχές του Γενικού Γραμματέα Υπουργείου και καλύπτονται στο σύνολό τους από τον φορέα υποδοχής. Ο χρόνος υπηρεσίας που διανύεται στις θέσεις αυτές λογίζεται, για όλες τις συνέπειες, ως πραγματική υπηρεσία

στην οργανική τους θέση. Οι υπάλληλοι και λειτουργοί που τοποθετούνται στις ανωτέρω θέσεις λαμβάνουν από τον ΟΜΜΑ μόνο τις αποδοχές της θέσης αυτής, ενώ η καταβολή των αποδοχών της θέσης που κατείχαν πριν από την τοποθέτησή τους διακόπτεται αυτοδικαίως. Σε περίπτωση αποχώρησής τους από τις παραπάνω θέσεις, επανέρχονται αυτοδικαίως στην οργανική τους θέση, η οποία μέχρι τότε παραμένει κενή».

Άρθρο 73

1. Στο τέλος του άρθρου 65 του ν. 4410/2016 (Α' 141) προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:
«Από 1.1.2017 και εφόσον τα αντίστοιχα έργα έχουν ενταχθεί σε Επιχειρησιακά Προγράμματα ΕΣΠΑ 2014-2020, οι ως άνω συμβάσεις εργασίας μπορούν να παραταθούν μέχρι τη λήξη των έργων ανάλογα με τις απαιτήσεις και το σχεδιασμό τους, που εξειδικεύονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού».
2. Η διάταξη της παραγράφου 1 ισχύει από την έναρξη ισχύος του άρθρου 65 του ν. 4410/2016.

Άρθρο 74

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Στο άρθρο 14 του ν. 3905/2010 (Α' 219) προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:
«5. Σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, ο Γενικός Διευθυντής αναπληρώνεται στο σύνολο των καθηκόντων του από Διευθυντή του ΕΚΚ, κατόπιν αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου».

Άρθρο 75

Υπηρεσία Συντήρησης Μνημείων Ακρόπολης

Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του Ν. 4440/2016 (Α' 224) προστίθεται και ισχύει από την έναρξη ισχύος του ν. 4440/2016 νέα περίπτωση κγ' ως εξής: «κγ) στην Υπηρεσία Συντήρησης Μνημείων Ακρόπολης του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού».

Άρθρο 76

Οργανισμός Μεγάλου Μουσικής Θεσσαλονίκης

1. Στο τέλος της περίπτ. γ' του άρθρου 2Α του άρθρου 76 του ν. 2121/1993 (Α' 25) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Επιτρέπεται η κατάρτιση προγραμματικών συμβάσεων τριετούς διάρκειας μεταξύ του Ο.Μ.Μ.Θ. και του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, με σκοπό την εκατέρωθεν συμβολή, δια της προσφοράς των αναγκαίων προς τούτο μέσων, στην ανάπτυξη του μορφωτικού, πνευματικού και πολιτιστικού επιπέδου της χώρας και δραστηριοτήτων που εντάσσονται στο σκοπό του Ο.Μ.Μ.Θ. και εξυπηρετούν έργα και δράσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, καθώς και εκδηλώσεων γενικότερου δημοσίου ενδιαφέροντος, αρμοδιότητας άλλων Υπουργείων. Με τις ίδιες ή άλλες συμβάσεις μπορεί να ορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις υπό τις οποίες Οργανισμοί που υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, μπορεί να συνεργάζονται με τον Ο.Μ.Μ.Θ., να αξιοποιούν για τις ανάγκες των δραστηριοτήτων τους τις εγκαταστάσεις του, την τεχνολογική του υποδομή και την τεχνογνωσία του προσωπικού του Ο.Μ.Μ.Θ. και να αναπτύσσουν εν γένει συνέργειες και δράσεις οι οποίες εντάσσονται στους σκοπούς του Οργανισμού. Με τις συμβάσεις αυτές μπορεί επίσης να ρυθμίζονται θέματα σχετικά με δωρεάν επιμορφωτικά προγράμματα του Ο.Μ.Μ.Θ. για τους μαθητές των δημόσιων σχολείων, καθώς και με τη δωρεάν παραχώρηση χρήσης αιθουσών και υπηρεσιών του Ο.Μ.Μ.Θ. προς το Δημόσιο και προς δημόσιους φορείς για καλλιτεχνικές δράσεις. Η παρακολούθηση της τήρησης των όρων κάθε σύμβασης και ο έλεγχος της διαχείρισης των πόρων που διατίθενται γίνεται από πενταμελή Επιτροπή αποτελούμενη από δύο (2) υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, δύο (2) υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών και έναν (1) υπάλληλο του Ο.Μ.Μ.Θ.. Η επιτροπή συγκροτείται και τα μέλη της ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία ρυθμίζεται κάθε θέμα απαραίτητο για τη λειτουργία της. Το μέλος της επιτροπής που είναι υπάλληλος του Ο.Μ.Μ.Θ. ορίζεται ύστερα από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου του Ο.Μ.Μ.Θ.»

2. Στο τέλος του άρθρου 2Α του άρθρου 76 του ν. 2121/1993 (Α' 25), προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ) Στους σκοπούς του Οργανισμού εντάσσονται επίσης δραστηριότητες και δράσεις σχετικές με την ενίσχυση της πρόσβασης στην καλλιτεχνική γνώση και εκπαίδευση, την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και του πνευματικού πλούτου της Ελλάδας, καθώς και την ενίσχυση της Κοινωνίας των Πολιτών μέσω πολιτιστικών δράσεων. Για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού ο Ο.Μ.Μ.Θ. μπορεί να συνεργάζεται με φορείς της ημεδαπής και αλλοδαπής, καθώς και να εκπονεί και υποβάλλει σχετικά προγράμματα προς εξασφάλιση των απαραίτητων πόρων με την αξιοποίηση κοινοτικών ενισχύσεων και διαπεριφερειακών και διαδημοτικών κοινοτικών προγραμμάτων».

3. Μετά το άρθρο 5.Α του άρθρου 76 του ν. 2121/1993 (Α' 25) προστίθεται άρθρο 5Β, ως εξής:

«Άρθρο 5Β

1. Το διοικητικό συμβούλιο του Ο.Μ.Μ.Θ. προσλαμβάνει γενικό διευθυντή με σύμβαση ορισμένου χρόνου διάρκειας τριών (3) ετών και καθορίζει τις αρμοδιότητές του κατά τα προβλεπόμενα στους σχετικούς κανονισμούς του Οργανισμού.

2. α) Το διοικητικό συμβούλιο του Ο.Μ.Μ.Θ. προσλαμβάνει καλλιτεχνικό διευθυντή με σύμβαση ορισμένου χρόνου διάρκειας μέχρι τριών (3) ετών, η οποία μπορεί να ανανεώνεται χωρίς να καθίσταται αορίστου χρόνου. Ο καλλιτεχνικός διευθυντής είναι αρμόδιος για κάθε θέμα καλλιτεχνικής φύσεως, την κατάρτιση του καλλιτεχνικού προγράμματος του Ο.Μ.Μ.Θ. κάθε περιόδου, το οποίο εγκρίνεται από το Δ.Σ, την κατάρτιση αναλυτικού προϋπολογισμού σε συνεργασία με το Γενικό Διευθυντή, στο πλαίσιο του εγκεκριμένου από το διοικητικό συμβούλιο προϋπολογισμού, και την υλοποίηση του καλλιτεχνικού προγραμματισμού.

β) Το διοικητικό συμβούλιο του Ο.Μ.Μ.Θ. προσλαμβάνει, μετά από εισήγηση του καλλιτεχνικού διευθυντή, έναν αναπληρωτή καλλιτεχνικό διευθυντή με σύμβαση ορισμένου χρόνου διάρκειας τριών (3) ετών, η οποία μπορεί να ανανεωθεί χωρίς να καθίσταται αορίστου χρόνου. Ο αναπληρωτής καλλιτεχνικός διευθυντής επικουρεί και αναπληρώνει τον καλλιτεχνικό διευθυντή στα καθήκοντά του και η σύμβασή του λήγει αυτοδικαίως και αζημίως με τη σύμβαση του καλλιτεχνικού διευθυντή.

3. Οι κάθε είδους αποδοχές και λοιπές αποζημιώσεις του γενικού διευθυντή, του καλλιτεχνικού διευθυντή και του αναπληρωτή του ορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο εντός των ορίων του προϋπολογισμού του Ο.Μ.Μ.Θ. και δεν υπερβαίνουν τις αποδοχές του Γενικού Γραμματέα Υπουργείου.

4. Το διοικητικό συμβούλιο του Ο.Μ.Μ.Θ. μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση του γενικού διευθυντή ή του καλλιτεχνικού διευθυντή πριν από τη λήξη της αζημίως, αν ο ετήσιος απολογισμός του έργου τους απορριφθεί από αυτό ή για σπουδαίο λόγο που ανάγεται στην άσκηση των καθηκόντων τους. Η απόφαση του διοικητικού συμβουλίου λαμβάνεται σε ειδική συνεδρίαση με πλειοψηφία δύο τρίτων (2/3) επί του συνόλου των μελών του και είναι πλήρως αιτιολογημένη.

5. Για την υλοποίηση των σύμφωνα με το εγκεκριμένο πρόγραμμα καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, το διοικητικό συμβούλιο προσλαμβάνει, μετά από εισήγηση του καλλιτεχνικού διευθυντή, καλλιτεχνικό προσωπικό με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, ορίζοντας την αμοιβή του, σύμφωνα με τον ν.4354/2015 (Α'176), ή με σύμβαση έργου καθώς και τεχνικό προσωπικό και προσωπικό ταξιθεσίας, εφόσον έχουν γίνει οι σχετικές προβλέψεις για το κόστος της μισθοδοσίας στον προϋπολογισμό του εν λόγω φορέα και οι εν λόγω προσλήψεις έχουν ενταχθεί στο σχεδιασμό προσλήψεων του φορέα».

4. Στο άρθρο 6Α του άρθρου 76 του ν.2121/1993 (Α'25) προστίθεται περίπτωση ε', ως εξής:

«ε) Έσοδα από διαπεριφερειακά και διαδημοτικά κοινοτικά προγράμματα, ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα πολιτιστικής συνεργασίας».

Άρθρο 77

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 6/7/2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

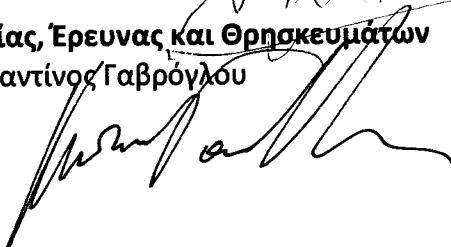
Εσωτερικών
Παναγιώτης Σκουρλέτης

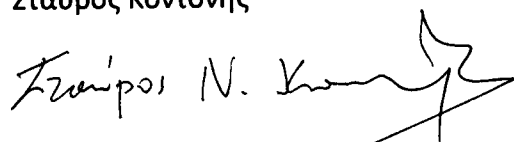
Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης
Νικόλαος Παππάς

Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων
Κωνσταντίνος Γαβρόγλου

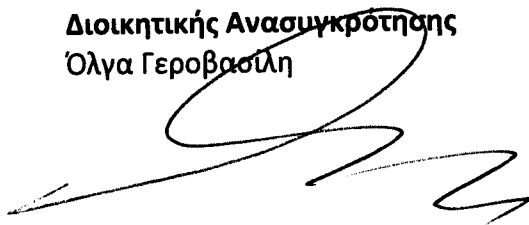
Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Σταύρος Κοντονής

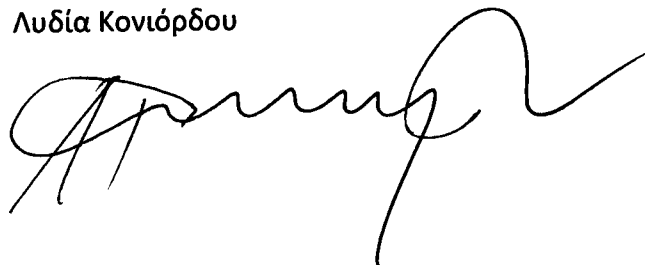
Οικονομικών
Ευκλείδης Τσακαλώτος

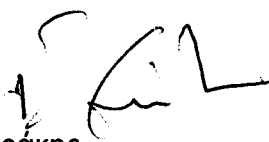
Διοικητικής Ανασυγκρότησης
Όλγα Γεροβασίλη

Πολιτισμού και Αθλητισμού
Λυδία Κονιόρδου

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών

Γεώργιος Χουλιαράκης

Η Υφυπουργός Οικονομικών

Κατερίνα Παπανάτσιου

Ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού

Γεώργιος Βασιλείαδης

Αιτιολογική έκθεση

Επί του Σχεδίου Νόμου

«Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Εισαγωγή – Γενικά Στοιχεία

Σκοπός του παρόντος σχεδίου νόμου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων που έρχεται να συμπληρώσει το βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία, ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25).

Ταυτόχρονα, ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη.

Πιο συγκεκριμένα αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση, προβλέπονται προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Παράλληλα εμπεριέχονται ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Τέλος, στο πρώτο μέρος, περιέχει ρυθμίσεις για ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις. Στο δεύτερο μέρος με τις διατάξεις των άρθρων 56 έως 77 εισάγονται τροποποιήσεις του ν. 3028/2002 «για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς» (Α' 153) και ρυθμίσεις για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών και των οργανισμών που εποπτεύονται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και άλλες ρυθμίσεις πολιτιστικών θεμάτων.

Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια εκπροσώπησης και η μεταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο, όπου κρίθηκε απαραίτητο, τροποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993.

Ο νόμος διαρθρώνεται σε δύο μέρη.

Το πρώτο μέρος αποτελείται από τα άρθρα 1 έως 55 και αφορά στη ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, καθώς και στην τροποποίηση του ν. 2121/1993, ενσωματώνοντας παράλληλα την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 «για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά» (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη.

Το δεύτερο μέρος αποτελείται από τα άρθρα 56 έως 77.

Όλες οι παραπομπές των διατάξεων του νόμου σε άλλα νομοθετήματα νοούνται ως γνήσιες παραπομπές, δηλαδή παραπέμπουν στα νομοθετήματα, όπως εκάστοτε ισχύουν.

Σε αρκετές διατάξεις του σχεδίου νόμου γίνεται λόγος για «αρμοδιότητες», τις οποίες ασκούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή οργανισμοί συλλογικής προστασίας. Ο όρος «αρμοδιότητες» εīθισται να χρησιμοποιείται σε σχέση με διοικητικά όργανα, αρχές που ασκούν δημόσια εξουσία, διφυή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (νπιδ), τα οποία ασκούν, κατ' εξαίρεση, δημόσια εξουσία που τους έχει αναθέσει ο νόμος και νπιδ που ανήκουν στο Δημόσιο ως προς την εσωτερική τους οργάνωση σύμφωνα με το καταστατικό τους. Εντούτοις στον εν λόγω νόμο επιλέχθηκε ο όρος αυτός και τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και οργανισμούς συλλογικής προστασίας, δεδομένου ότι χρησιμοποιείται ήδη στον ν. 2121/1993 και για λόγους συνέπειας.

Κάτω από τον τίτλο κάθε άρθρου του πρώτου μέρους του σχεδίου νόμου αναφέρονται οι διατάξεις της Οδηγίας που ενσωματώνονται με αυτό, καθώς το παρόν δεν ενσωματώνει μόνο την Οδηγία, αλλά δημιουργεί και ένα πλήρες και αυτόνομο πλαίσιο για τη συλλογική διαχείριση. Για λόγο αυτό επισυνάπτεται στο τέλος του πρώτου μέρους της αιτιολογικής και πλήρους πίνακας αντιστοίχισης των διατάξεων της Οδηγίας με τις διατάξεις του παρόντος.

Επί του Πρώτου Μέρους (άρθρα 1 έως 55)

Στο **άρθρο 1** του παρόντος νόμου τίθεται ο σκοπός των διατάξεων του πρώτου μέρους, δηλαδή η ρύθμιση της συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων με τη δημιουργία ενός αυτόνομου νομικού πλαισίου. Ειδικότερα, τίθενται κανόνες στη λειτουργία και ρυθμίζονται θέματα εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των οργανισμών συλλογικής προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Επίσης, ρυθμίζεται η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά.

Αν και στο βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (ν. 2121/1993, Α'25) υπάρχουν ορισμένες διατάξεις -που με τον παρόντα καταργούνται- για την οργάνωση της λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το έλλειμμα εποπτείας τους αλλά και διαφάνειας της λειτουργίας τους έχει καταγραφεί στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη (για αυτό και ψηφίστηκε νέα, ξεχωριστή Οδηγία). Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να υπάρξει ένα νέο νομικό πλαίσιο ρύθμισης της αγοράς διαχείρισης των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων υπό την αυστηρή εποπτεία του Κράτους και υπό προϋποθέσεις διαφάνειας της εν λόγω διαχείρισης.

Βασικός σκοπός του νομοθέτη είναι να προστατευθούν αποτελεσματικά τα δικαιώματα των κατόχων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων οι οποίοι εμπιστεύονται και αναθέτουν, πολλές φορές και υποχρεωτικά, εκ του νόμου, τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους σε νομικά πρόσωπα. Με την εν λόγω ρυθμιστική παρέμβαση θα εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των νομικών αυτών προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων, και θα δοθεί η δυνατότητα να αναπτυχθεί η απαραίτητη εμπιστοσύνη και συνεργασία με τους χρήστες.

Η ανάγκη αυτή της νομοθετικής παρέμβασης συνέπεσε και με την παράλληλη νομοθετική δράση της Ε.Ε και τη θέσπιση της Οδηγίας 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) (όπως το ελληνικό κείμενο διορθώθηκε στη συνέχεια βλ. ΕΕΕΚ L 14/21.1.2015) (εφεξής Οδηγία), η οποία ενσωματώνεται στην Ελληνική έννομη τάξη με τον παρόντα.

Στο **άρθρο 2** στο οποίο ενσωματώνεται το άρθρο 2 της Οδηγίας, τίθεται το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου και ορίζεται σε ποιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης εφαρμόζονται οι διατάξεις του, σε ποιες ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και σε ποιες οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται από αυτούς και σε ποιους εντολοδόχους τους. Στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας εφαρμόζονται οι διατάξεις, οι οποίες ορίζονται ρητά στον νόμο ότι

αφορούν και σε αυτούς. Επίσης, προβλέπεται στην παράγραφο 2 ρητώς ότι οι διατάξεις των άρθρων 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων που προορίζονται για επιγραμμική χρήση (online) σε πολυεδαφική βάση.

Στην παράγραφο 3 επαναλαμβάνεται η διάταξη του άρθρου 58 του ν. 2121/1993 και προβλέπεται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 έως 55 και στα συγγενικά δικαιώματα, εκτός αν άλλως ορίζεται στον νόμο, όπως για παράδειγμα στις διατάξεις του δέκατου κεφαλαίου για τις πολυεδαφικές άδειες, οι οποίες αφορούν μόνο στα δικαιώματα των δημιουργών και όχι των συγγενικών δικαιούχων (βλ. σχετικά και άρθρο 1 της Οδηγίας).

Στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες οντότητες μπορούν να επιλέγουν κάποιες από τις δραστηριότητές τους, όπως την τιμολόγηση των χρηστών ή τη διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, να ασκούνται από θυγατρικές ή άλλες οντότητες που ελέγχουν. Ο έλεγχος των οντοτήτων μπορεί να είναι άμεσος ή έμμεσος, ολικός ή μερικός. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή οποιοδήποτε ποσοστό ελέγχου αρκεί για την εφαρμογή της. Στις περιπτώσεις αυτές οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 1 έως 55 του παρόντος σχεδίου νόμου που θα εφαρμόζονταν εάν η σχετική δραστηριότητα ασκείτο απευθείας από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα, εφαρμόζονται και στις θυγατρικές ή στις άλλες οντότητες που την ασκούν για λογαριασμό του οργανισμού ή της ανεξάρτητης οντότητας ή αντ' αυτών. Συνεπώς, αν μια οντότητα που ελέγχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή η ανεξάρτητη οντότητα, ασκεί για λογαριασμό τους τη διανομή των δικαιωμάτων, εφαρμόζονται, για παράδειγμα, σε αυτή οι διατάξεις του άρθρου 19. Η πρόβλεψη αυτή στόχο έχει να διασφαλίσει ότι οι ρυθμίσεις για τη συλλογική διαχείριση εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση, ενώ αποκλείονται τρόποι καταστρατήγησής της.

Η παράγραφος 5 επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του νόμου και στους εντολοδόχους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων.

Στην παράγραφο 6, που αποτελεί ενσωμάτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 2 της Οδηγίας, αναφέρονται οι διατάξεις που εφαρμόζονται σε όλες τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην ελληνική επικράτεια.

Η παράγραφος 7 επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 1 έως 55 του παρόντος, πλην της παραγράφου 1 και 4 του άρθρου 32, και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο. Προς άρση οιασδήποτε ερμηνευτικής αμφιβολίας, η ειδική αναφορά των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης του άρθρου 51 σε ορισμένα άρθρα του παρόντος (π.χ. άρθρο 4, 10, 45, κλπ) δεν αναιρεί την

εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 έως 55 του παρόντος, πλην της παραγράφου 1 και 4 του άρθρου 32, στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 7 του άρθρου 2 του παρόντος σχεδίου νόμου. Σκοπός της επέκτασης αυτής είναι να εφαρμοστούν οι ίδιες αυξημένες προϋποθέσεις και απαιτήσεις ιδίως αδειοδότησης, διαφάνειας, λογοδοσίας και εποπτείας στις ανεξάρτητες οντότητες του άρθρου 51 δεδομένου ότι έχουν αρμοδιότητες και λειτουργίες που προσιδιάζουν στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Η παράγραφος 8 επεκτείνει, σύμφωνα και με τη σκέψη 10 του Προοιμίου της Οδηγίας, την εφαρμογή των διατάξεων του σχεδίου νόμου και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι εκτός ΕΕ αλλά δραστηριοποιούνται εντός της ελληνικής επικράτειας.

Τέλος, στην παράγραφο 9 προβλέπεται ότι όπου αναγράφεται Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) συμπεριλαμβάνεται σε αυτή και ο Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος.

Το **άρθρο 3** περιέχει τους ορισμούς όρων που χρησιμοποιούνται στο νόμο και ενσωματώνει το άρθρο 3 της Οδηγίας. Στους ορισμούς ακολουθήθηκε η διατύπωση της Οδηγίας, εκτός από τις περιπτώσεις εκείνες όπου οι όροι έπρεπε να προσαρμοστούν στην ελληνική έννομη τάξη ή να ακολουθηθούν οι όροι εκείνοι που χρησιμοποιούνται ήδη στον ν. 2121/1993 με σκοπό την καλύτερη κατανόηση και τη συνοχή του δικαίου.

Αναφορικά με τον ορισμό του «οργανισμού συλλογικής διαχείρισης» θα πρέπει να αναφερθεί ότι στη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η χορήγηση αδειών στους χρήστες, η παρακολούθηση της χρήσης των δικαιωμάτων, η είσπραξη των εσόδων από τα δικαιώματα που προκύπτουν από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων, η διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, η επιβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων και η εν γένει προστασία των σχετικών δικαιωμάτων. Στον ορισμό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπως και σε άλλα σημεία του σχεδίου νόμου, προτιμήθηκε ο όρος «μεταβίβαση» αναφορικά με το δικαίωμα του δικαιούχου που συμβάλλεται με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αντί του όρου «εκχώρηση» που χρησιμοποιείται στην Οδηγία, καθώς ο όρος αυτός αφενός κρίνεται ορθότερος σε σχέση με τα δικαιώματα, αφετέρου είναι ο όρος που χρησιμοποιείται στον ν. 2121/1993.

Προστίθεται η έννοια του «οργανισμού συλλογικής προστασίας», η οποία δεν υπάρχει στην Οδηγία, προβλέπεται όμως στον ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας, οι οποίοι ήδη ρυθμίζονταν στο καταργούμενο με το παρόν νομοθετικό πλαίσιο (βλ. π.χ. άρθρο 55 ν. 2121/1993), διατηρούνται σε ισχύ, καθώς στην Ελλάδα λειτουργούν ήδη οργανισμοί συλλογικής προστασίας με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού. Ο

ορισμός του «οργανισμού συλλογικής προστασίας» ταυτίζεται με τον ορισμό του «οργανισμού συλλογικής διαχείρισης», με τη διαφορά ότι σκοπός του πρώτου είναι μόνο η προστασία των δικαιωμάτων και όχι η διαχείριση αυτών.

Σχετικά με την έννοια της «ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης» διευκρινίζεται ότι οι παραγωγοί οπτικοακουστικού υλικού και ηχογραφήμάτων, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι εκδότες δεν θεωρούνται «ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης». Επίσης, «ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης» δεν θεωρούνται οι πράκτορες δημιουργών και δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ενεργούν ως ενδιάμεσοι και εκπροσωπούν τους δικαιούχους στις σχέσεις τους με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης (αιτιολογική σκέψη 16 του Προοιμίου της Οδηγίας).

Στην έννοια του «δικαιούχου» ανήκει οποιοδήποτε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, ή οντότητα εκτός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, που κατέχει δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα. Στην έννοια του «δικαιούχου», συνεπώς, συμπεριλαμβάνεται εκτός από τον δημιουργό και ο αποκτών με οποιονδήποτε τρόπο το σχετικό δικαίωμα (ειδικός, καθολικός ή αιτία θανάτου διάδοχος, δωρεοδόχος, κ.λπ.). Ανάλογη ρύθμιση περιλαμβανόταν και στο καταργούμενο με το παρόν νομοθετικό πλαίσιο (α. 54 παράγραφος 1 του ν. 2121/1993) αλλά μόνο για συγκεκριμένες κατηγορίες δικαιούχων, στις οποίες δεν περιλαμβάνονταν ρητά οι ειδικοί διάδοχοι. Το φυσικό ή νομικό αυτό πρόσωπο μπορεί να κατέχει τα σχετικά δικαιώματα ιδίω ονόματι ή για λογαριασμό του τρίτου. Επίσης, στην έννοια του «δικαιούχου» εμπίπτει και οποιοδήποτε πρόσωπο έχει μερίδιο στα έσοδα βάσει δικαιώματος που του έχει εκχωρηθεί από τον νόμο ή δυνάμει οποιασδήποτε συμβατικής συμφωνίας εκμετάλλευσης. Στο παρόν σχέδιο νόμου ο «δικαιούχος» αποτελεί κεντρική έννοια, σε αντίθεση με τον ν. 2121/1993 στον οποίο κεντρική έννοια αποτελεί ο δημιουργός. Ο λόγος είναι ότι το παρόν ρυθμίζει ζητήματα συλλογικής διαχείρισης.

Ο όρος «μέλος» είναι ταυτόσημος με τον αντίστοιχο της Οδηγίας. Ο όρος «είσοδος» αντί του όρου «προσχώρηση» που χρησιμοποιείται στην Οδηγία, θεωρήθηκε πιο δόκιμος στην ελληνική έννομη τάξη και ως τέτοιος προκρίθηκε από τον νομοθέτη.

Τα «έξοδα διαχείρισης» ορίζονται σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ. Επιπλέον προβλέπεται ότι στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας τα «έξοδα διαχείρισης» χρεώνονται στις εισφορές των μελών τους δεδομένου ότι οι συγκεκριμένοι οργανισμοί δεν έχουν έσοδα από δικαιώματα, πρακτική που άλλωστε ίσχυε και σύμφωνα με τα μέχρι σήμερα δεδομένα.

Ο όρος «σύμβαση εκπροσώπησης» αντί του «σύμβαση αμοιβαιότητας», όπως είναι ο όρος στην ελληνική μετάφραση της Οδηγίας, είναι ταυτόσημος με τον αντίστοιχο της Οδηγίας. Επιλέχθηκε ο όρος «σύμβαση εκπροσώπησης» διότι αυτή είναι η πιο δόκιμη μετάφραση του

όρου «representation agreement». Επιπλέον, πρέπει να είναι σαφές ότι στο πλαίσιο μιας τέτοιας σύμβασης δεν απαιτείται οι συμβαλλόμενοι οργανισμοί να παρέχουν ο ένας στον άλλον ακριβώς τις ίδιες υπηρεσίες (αμοιβαιότητα) αλλά ο ένας από τους δύο να εκπροσωπεί τον άλλο. Ήδη έχει ζητηθεί από τον ΟΠΙ διόρθωση της ελληνικής μετάφρασης.

Αναφορικά με την έννοια του καταναλωτή, όπως χρησιμοποιείται στον ορισμό του «χρήστη», μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 2 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2011/83 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της Οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 και της Οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 1999 και την κατάργηση της Οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1985 και της Οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Μαΐου 1997, σύμφωνα με τις οποίες «καταναλωτής» είναι κάθε φυσικό πρόσωπο, το οποίο, όσον αφορά στις συμβάσεις που καλύπτει ο παρών νόμος, ενεργεί για λόγους οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελευθέρια επαγγελματική του δραστηριότητα. Στην περίπτωση, όμως, που ο καταναλωτής προβαίνει σε πράξεις που απαιτούν, για παράδειγμα, την άδεια του δικαιούχου, μπορεί να επικαλεστεί δικαιώματα που απορρέουν από τον νόμο.

Στους ορισμούς διευκρινίζεται ακόμη ότι «τα επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων», (online δικαιώματα), αφορούν μόνο στα απόλυτα δικαιώματα και όχι στα συγγενικά, καθώς στον σχετικό ορισμό της Οδηγίας αναφέρονται ρητώς τα άρθρα 2 και 3 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22^{ης} Μαΐου 2001.

Επίσης, το άρθρο 1 της Οδηγίας αναφέρεται «(σ)τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των δημιουργών επί μουσικών έργων όσον αφορά την επιγραμμική τους χρήση».

Τέλος, παρατίθενται οι αρμοδιότητες του «Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας», καθώς στο παρόν σχέδιο νόμου γίνεται πλειστάκις αναφορά σε αυτόν. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) εκτός των αρμοδιοτήτων του που αναφέρονται στον ν. 2121/1993 και στο π.δ. 311/1994 (Α' 165) έχει και τις αρμοδιότητες που περιγράφονται στο παρόν σχέδιο νόμου. Επιπλέον ο ΟΠΙ αποτελεί την αρμόδια αρχή γνωστοποίησης των πληροφοριών των άρθρων 36, 37, 38 και 41 της Οδηγίας. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, με εισήγηση του ΟΠΙ, ελέγχει κατά πόσο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που δραστηριοποιούνται μεν εντός ελληνικής επικράτειας είναι όμως εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ ή κράτος συμβαλλόμενο στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, συμμορφώνονται με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι, και οι οποίες αφορούν στην ενσωμάτωση της Οδηγίας. Ωστόσο η εποπτεία αυτών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των

ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι, και διεξάγεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού.

Η προσθήκη ορισμένων ορισμών που δεν περιλαμβάνονται στην Οδηγία, δηλαδή αυτού για το «αντικείμενο προστασίας» και για την «άδεια λειτουργίας», πραγματοποιείται για λόγους διευκόλυνσης των εφαρμοστών του νόμου και στο πλαίσιο της καλής νομοθέτησης.

Αντίθετα, δεν περιλαμβάνεται στους ορισμούς η έννοια του «διευθυντή», καθώς καλύπτεται από την έννοια του «μέλους του διοικητικού συμβουλίου», όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 περίπτωση ζ) της Οδηγίας.

Το **άρθρο 4** ρυθμίζει το θέμα της προηγούμενης αδειοδότησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, του οργανισμού συλλογικής προστασίας και της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη νόμιμη λειτουργία του. Σε σχέση με την αδειοδότηση, η Οδηγία αναφέρει ότι δεν επηρεάζονται τα προϋφιστάμενα καθεστώτα της εκ των προτέρων αδειοδότησης και τα καθεστώτα εποπτείας των κρατών μελών, στο μέτρο που αυτά συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο και δεν εμποδίζουν την πλήρη εφαρμογή της Οδηγίας. Η διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν άρθρο παρουσιάζει πολλές ομοιότητες με την αντίστοιχη του καταργούμενου με το παρόν νομικού πλαισίου, η οποία προβλεπόταν στο άρθρο 54 παράγραφος 4 του ν. 2121/1993.

Σε κάθε περίπτωση προκειμένου να μην διαταραχτεί η εύρυθμη λειτουργία της αγοράς προβλέπονται αναλυτικές μεταβατικές διατάξεις στο άρθρο 54 για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που λειτουργούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου.

Το άρθρο αυτό περιγράφει αναλυτικά τη διαδικασία λήψης απόφασης από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού για την άδεια λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας ή ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ και θέλουν να δραστηριοποιηθούν στην ελληνική επικράτεια, δεν απαιτείται να λάβουν άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 7, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 8 του άρθρου 2. Απλώς γνωστοποιούν την πρόθεσή τους αυτή μαζί με τα στοιχεία επικοινωνίας τους στον ΟΠΙ, ώστε αυτός να έχει πλήρη και σαφή εικόνα της αγοράς. Σε απλή γνωστοποίηση στον ΟΠΙ της πρόθεσής τους να δραστηριοποιηθούν στην ελληνική επικράτεια προβαίνουν και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένες στην ελληνική επικράτεια, υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 32, οι οποίες γνωστοποιούν στον ΟΠΙ και τα στοιχεία επικοινωνίας τους, σύμφωνα με την παράγραφο 8. Επίσης, γνωστοποιούν στον ΟΠΙ κατάλογο των δικαιούχων και των έργων που διαχειρίζονται,

καθώς και το είδος της διαχείρισης στην οποία προβαίνουν. Τα στοιχεία αυτά τα επικαιροποιούν άπαξ ετησίως και το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου κάθε έτους. Προκειμένου να δραστηριοποιείται νόμιμα η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης ο ΟΠΙ συντάσσει και αποστέλλει σ' αυτήν πράξη διαπίστωσης της υποβολής, . Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης δεν υπόκεινται σε διαδικασία αδειοδότησης, όπως οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας, και συνεπώς δεν υπάγονται σε εκ των προτέρων έλεγχο των όρων λειτουργίας τους, με εξαίρεση την περίπτωση του άρθρου 51.

Στην παράγραφο 9 προβλέπεται ότι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή οργανισμοί συλλογικής προστασίας που δεν έχουν λάβει άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να διαχειρίζονται ή να προστατεύουν τα δικαιώματα που εκπροσωπούν και να ασκούν τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 6. Το ίδιο ισχύει και για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51.

Η διαδικασία για να λάβει ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ένας οργανισμός προστασίας την άδεια λειτουργίας είναι η ακόλουθη:

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή οργανισμός συλλογικής προστασίας ή η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 υποβάλλει αίτηση στον ΟΠΙ, η οποία συνοδεύεται από συγκεκριμένα στοιχεία που περιγράφονται αναλυτικά στην παράγραφο 2. Μεταξύ αυτών είναι και το καταστατικό, καθώς και το ύψος του κεφαλαίου του οργανισμού, αν προβλέπεται κεφάλαιο στη νομική μορφή του οργανισμού. Επίσης, ένα από τα στοιχεία που λαμβάνεται υπόψη για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας είναι η αντιπροσωπευτικότητα του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, δηλαδή κατά πόσο ο συγκεκριμένος οργανισμός εκπροσωπεί επαρκές ποσοστό δικαιούχων της συγκεκριμένης κατηγορίας. Επιπλέον στα στοιχεία που υποβάλλονται στον ΟΠΙ περιλαμβάνεται η σύμβαση ανάθεσης, ο κανονισμός διανομής δικαιωμάτων και το ύψος των εξόδων διαχείρισης. Οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας δεν προσκομίζουν τον κανονισμό διανομής δικαιωμάτων ούτε και τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου, καθώς δεν διαθέτουν. Ο ΟΠΙ, αφού λάβει υπόψη την αίτηση και τα συνοδευτικά αυτής στοιχεία και διαπιστώσει τη βιωσιμότητα του οργανισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 3, εισηγείται σχετικά στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, ο οποίος εκδίδει την άδεια λειτουργίας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή του οργανισμού συλλογικής προστασίας ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 με αιτιολογημένη απόφασή του. Η υποβολή αυτής της εισήγησης συμπεριλαμβάνεται άλλωστε και στους σκοπούς του ΟΠΙ σύμφωνα με άρθρο 2 περ. β' του π.δ. 311/1994 (Α' 165). Για τη διερεύνηση της βιωσιμότητας του αιτούντος οργανισμού ο ΟΠΙ ή το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορεί να ζητήσει την προσκόμιση και άλλων στοιχείων, όπως για παράδειγμα επιχειρηματικό σχέδιο (business plan) ή άλλες σχετικές μελέτες. Η απόφαση χορήγησης άδειας λειτουργίας τυγχάνει ευρείας δημοσιότητας για την ενημέρωση όλων των

ενδιαφερόμενων μερών. Συγκεκριμένα κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον οργανισμό, αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Τα στοιχεία που κατατίθενται στον ΟΠΙ είναι σχεδόν ίδια με αυτά που απαιτούνταν στις καταργούμενες με το παρόν διατάξεις του ν. 2121/1993 με μικρές μόνο διαφοροποιήσεις. Μία από αυτές αφορά στο νόμιμο εκπρόσωπο, στα μέλη διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου και στο γενικό διευθυντή. Η διαφοροποίηση συνίσταται στην κάλυψη περισσότερων εγκλημάτων, ώστε να διασφαλίζεται σε μεγαλύτερο βαθμό η ενασχόληση φερέγγυων προσώπων για τη διαχείριση δικαιωμάτων. Για τον σκοπό αυτό τα εν λόγω πρόσωπα οφείλουν να προσκομίσουν δήλωση με τις πληροφορίες που προβλέπονται στην περίπτωση δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 31. Για την εξακρίβωση των στοιχείων του στοιχείου β) της παρ.2 του άρθρου 4 θα πρέπει τα πρόσωπα αυτά να υποβάλουν στον ΟΠΙ πιστοποιητικό αρμόδιας δικαστικής αρχής για μη παραπομπή τους για κακούργημα ή ότι δεν έχουν καταδικαστεί για κακούργημα ή πλημμέλημα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των δύο (2) ετών ή, ανεξάρτητα από το ύψος της ποινής, για εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας ή των περιουσιακών δικαιωμάτων, για λαθρεμπορία, παραχάραξη ή πλαστογραφία, φοροδιαφυγή, δωροδοκία ή δωροληψία καθώς και αντίγραφο ποινικού μητρώου από το οποίο να προκύπτει η μη καταδίκη τους.

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 υποχρεούνται να καταθέσουν το αμοιβολόγιό τους στον ΟΠΙ έως και τρεις μήνες μετά από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους. Η προσκόμισή του στον ΟΠΙ δεν συνεπάγεται την έγκρισή του από αυτόν. Λόγω της κρισιμότητας της προσκόμισής του προβλέπεται ότι μέχρι την ανάρτηση του αμοιβολογίου στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν ισχύει το αμοιβολόγιο, όπως προκύπτει από την παράγραφο 2 του άρθρου 23. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 οποιαδήποτε μεταβολή των στοιχείων της παραγράφου 2 γνωστοποιείται στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και στον ΟΠΙ αμέσως και το αργότερο μέσα σε πέντε (5) ημέρες από τη μεταβολή. Για αποφυγή γραφειοκρατικών διαδικασιών προβλέπεται ότι εάν ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δεν προβάλλει αντιρρήσεις κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του ΟΠΙ εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής μεταβολής, αυτή θεωρείται ως εγκριθείσα. Μέχρι την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας εξακολουθούν να ισχύουν τα μέχρι τη μεταβολή στοιχεία της παρ. 2. Επίσης, στην περίπτωση που δεν γίνει αυτή η γνωστοποίηση, δεν ισχύουν οι μεταβολές αλλά τα στοιχεία προ της μεταβολής.

Η επέκταση των αρμοδιοτήτων ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή οργανισμού συλλογικής προστασίας προϋποθέτει απαραίτητα την επέκταση της άδειας λειτουργίας του, όπως ορίζεται στην παράγραφο 6. Δεν είναι απαραίτητο όμως να προσκομιστούν εκ νέου όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 αλλά μόνο εκείνα που σχετίζονται με την επέκταση της άδειας.

Το **άρθρο 5** αφορά στη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Η δυνατότητα σύστασης ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν περιορίζεται μόνο για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 ν. 2121/1993 αλλά διευρύνεται, ώστε να καλύπτει κάθε δραστηριότητα συλλογικής διαχείρισης. Η σύσταση ενιαίων οργανισμών διευκολύνει την ομαλή λειτουργία της αγοράς. Στον ενιαίο αυτόν οργανισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 55 του παρόντος σχεδίου νόμου, οι οποίες συνάδουν με τον σκοπό και τις αρμοδιότητές του, σύμφωνα με την παράγραφο 2. Η παράγραφος 3 ρυθμίζει το ζήτημα των εκκρεμών δικών στην περίπτωση σύστασης ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Στο **άρθρο 6** αναφέρονται ενδεικτικά οι αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και οργανισμών συλλογικής προστασίας, όπως προβλέπονται στο καταστατικό τους και εφόσον περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας τους.

Στην παράγραφο 2 αναφέρονται περιοριστικά οι αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής προστασίας, οι οποίες εκ των πραγμάτων είναι περιορισμένες λόγω του σκοπού τους, στον οποίο δεν εμπίπτει η διαχείριση δικαιωμάτων.

Στο **άρθρο 7** εισάγονται δικονομικά τεκμήρια υπέρ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για τη διευκόλυνση των σκοπών τους, πρόκειται δε για τα τεκμήρια που ορίζονται στις καταργούμενες παραγράφους 2 έως 4 του άρθρου 55 του ν. 2121/1993. Τα τεκμήρια ισχύουν τόσο για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που εκπροσωπούν δημιουργούς ή δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων όσο και για τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας καθώς και για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51.

Τα τεκμήρια του άρθρου 7 θα πρέπει πάντοτε να εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στο νόμο, και ιδίως τη δυνατότητά τους να διαθέτουν σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή να μην διαθέτουν ή να διαθέτουν μόνο εν μέρει σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους.

Και τούτο διότι οι μεν πνευματικοί δημιουργοί αποκτούν πάνω στο έργο τους πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει ως αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα, το δικαίωμα εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα), όπως αυτοί επιθυμούν και οι δε εκτελεστές ή ερμηνευτές καλλιτέχνες έχουν τα δικαιώματα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τα δικαιώματα που προβλέπονται στο νόμο.

Στο **άρθρο 8** τίθενται οι γενικές διατάξεις αναφορικά με τη λειτουργία και οργάνωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οποίες μεταφέρουν στο νόμο τις διατάξεις της

παραγράφου 1 του άρθρου 54 ν. 2121/1993, όπως ισχύουν μέχρι την κατάργησή τους με το παρόν, με μικρές μόνο διαφοροποιήσεις.

Το άρθρο προβλέπει τη γενική αρχή σύμφωνα με την οποία οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να λειτουργεί με οποιαδήποτε νομική μορφή. Μοναδική προϋπόθεση είναι να πληρούται ο ορισμός της περίπτωσης α) του άρθρου 3.

Στη συνέχεια, προβλέπονται διατάξεις σε σχέση με οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας ή με τη μορφή αστικού συνεταιρισμού, οι οποίες υπήρχαν στη σχετική καταργούμενη διάταξη του ν. 2121/1993, με ορισμένες διαφοροποιήσεις αναφορικά με τις διατάξεις του ν. 1746/1988 και του ν. 1667/1986. Συγκεκριμένα, προστέθηκε στις διατάξεις για τους συνεταιρισμούς η δυνατότητα να τίθενται όροι καθορισμού απαρτίας και συμμετοχής στη γενική συνέλευση κατά παρέκκλιση των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 5 ν. 1667/1986, δεδομένου ότι οι εκεί οριζόμενοι ήταν ιδιαίτερα προβληματικοί για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Επίσης, στη δυνατότητα απόκτησης απεριόριστου αριθμού προαιρετικών μερίδων από τους συνεταιίρους θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι μπορεί να περιορίζεται η άσκηση του δικαιώματος ψήφου βάσει των ποσών που έχουν εισπραχθεί ή οφείλονται σε μέλος του ή/και βάσει της διάρκειας της ιδιότητας του μέλους. Τέλος, δεν μεταφέρθηκαν στον νόμο οι διατάξεις των υποπεριπτώσεων ββ' και στστ' της περίπτ. δ' και της περίπτ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 54 και ν. 2121/1993, καθώς αφενός οδηγούν σε περιορισμό των δικαιωμάτων των δικαιούχων και αφετέρου στερούνται πρακτικής σημασίας.

Στο **άρθρο 9**, το οποίο αποτελεί εν μέρει ενσωμάτωση του άρθρου 8 της Οδηγίας, τίθενται οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη γενική συνέλευση των μελών.

Σκοπός της εν λόγω διάταξης είναι να διασφαλίσει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν σύμφωνα με τις αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχικότητας, καθώς οι εσωτερικές δομές των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης είναι θεμελιώδους σημασίας για την αναγνώριση και τη νομιμοποίηση της δράσης τους αλλά και για την αποτελεσματική τους λειτουργία. Η παρούσα ρύθμιση εξασφαλίζει ότι η γενική συνέλευση είναι το κύριο όργανο ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης εξουσιοδοτημένο να λαμβάνει τις αποφάσεις για όλα τα σημαντικά ζητήματα προκειμένου να υπάρχει μια αποτελεσματική και ισορροπημένη διαχείριση δικαιωμάτων. Για τον λόγο αυτόν στην παρ. 1 προβλέπεται ότι η γενική συνέλευση συγκαλείται τουλάχιστον μια φορά ετησίως και στην παρ. 2 ορίζονται τα ζητήματα για τα οποία έχει την αρμοδιότητα να αποφασίζει.

Η παρούσα διάταξη καθορίζει με σαφήνεια και αναλυτικά τις αρμοδιότητες και τη λειτουργία της γενικής συνέλευσης.

Στην περίπτ. β' της παρ. 2 διευκρινίζεται ότι η γενική συνέλευση αποφασίζει για την εκλογή ή την απόλυση των μελών του διοικητικού συμβουλίου και του εποπτικού συμβουλίου καθώς και για τις αμοιβές τους ή για άλλα χρηματικά ή μη οφέλη, εκτός από τις περιπτώσεις των παρ. 8 και 9, κατά τις οποίες αποφασίζει το εποπτικό συμβούλιο.

Στην περίπτ. γ' της παρ. 2 διευκρινίζεται ότι στο πλαίσιο του καθορισμού του τρόπου διανομής των ποσών εμπίπτει και ο κανονισμός διανομής δικαιωμάτων.

Η διαφορά μεταξύ των περιπτ. δ' και η' της παρ. 2 είναι ότι η μεν πρώτη αφορά σε μια εκ των προτέρων απόφαση που θέτει τις κατευθυντήριες αρχές για τη χρήση των ποσών που δεν μπορούν να διανεμηθούν, ενώ η δεύτερη αφορά σε μια απόφαση που λαμβάνεται εκ των υστέρων, εντός όμως του πλαισίου της γενικής κατεύθυνσης που έχει αποφασιστεί εκ των προτέρων.

Σύμφωνα με την περίπτ. στ' της παρ. 2 η γενική συνέλευση των μελών αποφασίζει και για τη χρήση εσόδων από δικαιώματα και εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από αυτά, θέτοντας ως επιπλέον προϋπόθεση τη λήψη υπόψη του άρθρου 18, το οποίο ρυθμίζει γενικότερα το ζήτημα των κρατήσεων.

Η γενική συνέλευση των μελών καταρτίζει ακόμη τους όρους σχετικά με τη χορήγηση των αδειών μη εμπορικής χρήσης του άρθρου 14.

Τέλος, τίθεται μια γενικότερη ασφαλιστική δικλείδα στην περίπτ. ιδ' της παρ. 2, βάσει της οποίας η γενική συνέλευση έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει αποφάσεις για οποιοδήποτε επιπλέον ζήτημα προβλέπεται από τον νόμο ή το καταστατικό, όπως για παράδειγμα στην παρ.7 του άρθρου 19.

Η παρ. 4 προβλέπει ότι η γενική συνέλευση των μελών διορίζει και απομακρύνει τους ορκωτούς ελεγκτές λογιστές και εγκρίνει την ετήσια έκθεση διαφάνειας. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των ορκωτών από πρόσωπα που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Επίσης, στην παρ. 5 εισάγεται η γενική αρχή ότι όλα τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν και να ψηφίζουν στη γενική συνέλευση του οργανισμού, καθώς και ότι τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε φυσικά είτε νομικά πρόσωπα, δεν θα πρέπει να έχουν συγκρουόμενα συμφέροντα με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ως προς τα θέματα για τα οποία καλούνται να συμμετέχουν και να ψηφίζουν. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να περιορίζει το δικαίωμα συμμετοχής και άσκησης ψήφου στη γενική συνέλευση, επιλέγοντας σωρευτικά ή διαζευκτικά τα εξής δύο κριτήρια: α) τη διάρκεια ιδιότητας μέλους και β) τα ποσά που έχουν εισπραχθεί ή οφείλονται σε μέλος. Εξάλλου τα δύο αυτά κριτήρια

χρησιμοποιούνται ευρέως και διεθνώς στην πράξη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για αυτόν τον σκοπό. Απαραίτητες προϋποθέσεις για τη νομιμότητα του περιορισμού της άσκησης των δικαιωμάτων αυτών (συμμετοχής και άσκησης ψήφου στη γενική συνέλευση) είναι ότι τα κριτήρια πρέπει να καθορίζονται με δίκαιο και αναλογικό τρόπο, να περιλαμβάνονται στο καταστατικό και να ακολουθούν τους κανόνες δημοσιότητας των άρθρων 26 και 28. Σκοπός της θέσπισης της δυνατότητας περιορισμού άσκησης αυτών των δικαιωμάτων των μελών είναι η διαμόρφωση των πολιτικών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μέσω των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης από τα μέλη εκείνα, τα οποία είναι σημαντικά είτε λόγω της μακρόχρονης συμμετοχής τους στον οργανισμό είτε/και λόγω της μεγάλης εμπορικής αξίας των έργων ή των αντικειμένων προστασίας τους.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενθαρρύνουν την ενεργό συμμετοχή των μελών τους στη γενική συνέλευση. Για το λόγο αυτό, εκτός από την άσκηση των δικαιωμάτων των μελών με ηλεκτρονικά μέσα που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 13, παρέχεται η δυνατότητα στα μέλη να συμμετέχουν και να ψηφίζουν στη γενική συνέλευση των μελών μέσω πληρεξουσίου, μέλους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ώστε η λήψη σημαντικών αποφάσεων να προέρχεται μόνο από τα μέλη του, δηλαδή από πρόσωπα (φυσικά ή νομικά) που ενδιαφέρονται και γνωρίζουν πολύ καλά τα θέματα του οργανισμού. Άρα και στο πλαίσιο του πληρεξουσίου θα μπορούν να έχουν πραγματική και ενεργή συμμετοχή. Η εξουσιοδότηση βάσει πληρεξουσίου συμβάλλει στην ουσιαστική συμμετοχή των μελών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και παρέχει στους δικαιούχους μια πραγματική ευκαιρία να επιλέξουν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της προτίμησής τους ανεξάρτητα από το κράτος μέλος εγκατάστασης του οργανισμού. Η άσκηση του δικαιώματος ψήφου μέσω πληρεξουσίου περιορίζεται μόνο σε περιπτώσεις συγκρούσεων συμφερόντων, όπως αυτή θα διαγιγνώσκεται από την ίδια τη γενική συνέλευση. Επιπλέον, σε σχέση με το πληρεξούσιο για την άσκηση ψήφου προβλέπεται ότι το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δεν μπορεί να εκπροσωπεί πάνω από δύο μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Ορίστηκαν μόνο δύο μέλη και όχι περισσότερα για να αποφευχθούν φαινόμενα κατά τα οποία λίγοι εκπρόσωποι θα συγκεντρώνουν εξουσία καθοριστική για τη λήψη αποφάσεων εντός ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Προβλέπονται, επίσης, οι περιπτώσεις για τις οποίες εισάγεται απόκλιση από τον κανόνα της λήψης των αποφάσεων από τη γενική συνέλευση των μελών:

α) Αν οι εξουσίες της ασκούνται από συνέλευση αντιπροσώπων σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει η παράγραφος 7. Στην περίπτωση αυτή υπάρχει μόνο συνέλευση αντιπροσώπων και όχι γενική συνέλευση των μελών. Τα δύο αυτά όργανα δεν μπορούν να συνυπάρχουν. Τα μέλη της εκλέγονται τουλάχιστον κάθε τέσσερα έτη από τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υπό τους όρους ότι διασφαλίζεται η ορθή και αποτελεσματική συμμετοχή των

μελών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και ότι όλες οι κατηγορίες μελών εκπροσωπούνται δίκαια και ισορροπημένα στη συνέλευση αντιπροσώπων.

β) Αν δεν υπάρχουν μέλη λόγω της συγκεκριμένης νομικής μορφής του οργανισμού. Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με την παράγραφο 8, οι εξουσίες της γενικής συνέλευσης των μελών ασκούνται από το όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί η εποπτική λειτουργία, δηλαδή το εποπτικό συμβούλιο.

γ) Στην περίπτωση της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51, της οποίας η λειτουργία στην Ελλάδα προσιδιάζει με αυτή των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, επιλέγεται επίσης η θέσπιση γενικής συνέλευσης των μελών, προκειμένου να μπορούν όλα τα μέλη να συμμετέχουν.

Αν και δεν είναι υποχρεωτική από την Οδηγία η θέσπιση γενικής συνέλευσης στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης με δεσπόζουσα θέση, ο Έλληνας νομοθέτης επιλέγει τη θέσπισή της προκειμένου να εξασφαλίσει τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή των μελών, τη διαφάνεια και τη λογοδοσία της οντότητας.

Η συγκρότηση του οργάνου αυτού συνάδει με το πνεύμα της Οδηγίας, που προβλέπει τη γενική συνέλευση, ως το κύριο όργανο ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, εξουσιοδοτημένο να λαμβάνει αποφάσεις για σημαντικά ζητήματα. Η παρούσα διάταξη καθορίζει τη διαδικασία σύγκλησης και συγκρότησης της γενικής συνέλευσης των μελών, τη διαδικασία λήψης αποφάσεων αυτής (νόμιμη απαρτία και πλειοψηφία) και την εκπροσώπηση των μελών σε αυτή, ενώ προβλέπεται και η αναλογική εφαρμογή των διατάξεων περί γενικής συνέλευσης του ν. 1667/1986.

Στο **άρθρο 10**, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 9 της Οδηγίας, τίθεται το πλαίσιο της λειτουργίας του οργάνου που ασκεί εποπτική λειτουργία στη διαχείριση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δηλαδή του εποπτικού συμβουλίου. Στο νομοθετικό καθεστώς του ν. 2121/1993, όπως αυτό ισχύει μέχρι σήμερα, δεν υπάρχει σχετική ρύθμιση, αν και η ύπαρξη εποπτικών συμβουλίων δεν ήταν άγνωστη στην πράξη, καθώς οι περισσότεροι από τους υφιστάμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αποτελούν αστικούς συνεταιρισμούς, στους οποίους προβλέπεται υποχρεωτικά η ύπαρξη εποπτικού συμβουλίου.

Το εποπτικό συμβούλιο αποτελεί το μέσο με το οποίο τα μέλη ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μπορούν να συμμετέχουν στη διαρκή παρακολούθηση της διαχείρισης του οργανισμού. Για τη διασφάλιση της αμεροληψίας των ασκούντων την εποπτική λειτουργία η παράγραφος 7 ορίζει ότι μέλη του διοικητικού συμβουλίου δεν μπορούν να μετέχουν στο εποπτικό συμβούλιο, καθώς και ότι τα μέλη του διοικητικού και τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι σύζυγοι ή να συνδέονται μεταξύ τους με συγγένεια μέχρι και δεύτερου βαθμού με οποιονδήποτε τρόπο (τόσο σε ευθεία γραμμή όσο και εκ πλαγίου). Τέλος, τονίζοντας την ιδιαίτερη σημασία των εξουσιών και της λειτουργίας του

εποπτικού συμβουλίου, ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 ότι τα μέλη του ευθύνονται για κάθε πταίσμα.

Προβλέπεται, επίσης, ότι στις εξουσίες του εποπτικού συμβουλίου περιλαμβάνεται και η τήρηση των διατάξεων του παρόντος σχεδίου νόμου αλλά και του καταστατικού του εκάστοτε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Για τη διευκόλυνση της άσκησης της εποπτικής λειτουργίας τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου μπορούν να ζητήσουν οποιοσδήποτε πληροφορίες, βιβλίο ή έγγραφο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κρίνουν απαραίτητο από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τον γενικό διευθυντή και τους υπόλοιπους διευθυντές, καθώς επίσης και από τα πρόσωπα εκείνα, στα οποία έχουν ανατεθεί σχετικά καθήκοντα και αρμοδιότητες, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Στην παρ. 1 ορίζεται ότι το εποπτικό συμβούλιο απαρτίζεται από τρία έως πέντε μέλη, η δε εκπροσώπηση των μελών σ' αυτό πρέπει να είναι δίκαιη και ισόρροπη.

Η πρόβλεψη εποπτικού συμβουλίου στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51 με αυξημένες αποφασιστικές αρμοδιότητες υπαγορεύεται από την έλλειψη γενικής συνέλευσης με αποφασιστικές αρμοδιότητες για το σύνολο των αρμοδιοτήτων της ανεξάρτητης οντότητας, σε συνδυασμό με το μεγάλο αριθμό των δικαιούχων που εκπροσωπούν. Επιπροσθέτως, η διασφάλιση της αποτελεσματικής συμμετοχής των δημιουργών στους οικονομικούς καρπούς των έργων τους, ως θεμελιώδης αρχή του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας, επιβάλλουν τον νομοθετικό περιορισμό της επιχειρηματικής δράσης και της οικονομικής ελευθερίας των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης του άρθρου 51, μέσω της επιβολής εποπτικού συμβουλίου με αποφασιστικές αρμοδιότητες. Αυτό είναι σύμφωνο και με την Οδηγία, η οποία προβλέπει ότι σε περίπτωση έλλειψης γενικής συνέλευσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης λόγω της νομικής μορφής του, τις εξουσίες της ασκεί το εποπτικό συμβούλιο.

Κατ' εξαίρεση, επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος, που εξαρτώνται και από την κατάσταση στο χώρο της διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων, κατά τη συγγραφή του νομοσχεδίου, επιβάλλουν τον ορισμό του πρώτου εποπτικού συμβουλίου των ανεξαρτητών οντοτήτων διαχείρισης του άρθρου 51 απευθείας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και για περιορισμένη χρονικά θητεία, διετή κατ' ανώτατο όριο, προκειμένου να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα επί των έργων και η αδιατάρακτη λειτουργία της σχετικής αγοράς πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα μέλη αυτά επιλέγονται ύστερα από γνώμη των ίδιων των δημιουργών και είναι απαραίτητως και αυτοί δημιουργοί που έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους στην ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης. Η υποχρέωση άμεσης ενσωμάτωσης και εφαρμογής της Οδηγίας, σε συνδυασμό με τη σύντομη προθεσμία της παρ. 1 του άρθρου 54, όσον αφορά την απαιτούμενη, με βάση το νόμο, τροποποίηση του καταστατικού των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης του άρθρου 51, καθώς και την εσπευσμένη ανάγκη για άμεση συγκρότηση του εποπτικού συμβουλίου, λόγω των

εκτεταμένων αρμοδιοτήτων του, καθιστούν πρακτικά αδύνατη, στην προκειμένη περίπτωση, την εμπρόθεσμη ολοκλήρωση της διαδικασίας εκλογής του από την ετήσια τακτική γενική συνέλευση των δημιουργών της παρ. 9 του άρθρου 9. Παρόλ' αυτά, το γεγονός ότι τα μέλη του πρώτου εποπτικού είναι και αυτοί δημιουργοί που ανήκουν στην ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 προσδίδει τα εχέγγυα του εκ των έσω ελέγχου και της ανεξάρτητης λειτουργίας της οντότητας εντός πάντα του ρυθμιστικού πλαισίου που θέτει η Πολιτεία.

Στο **άρθρο 11** τίθενται οι γενικές αρχές που πρέπει να διέπουν τις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους δικαιούχους (ενσωμάτωση του άρθρου 4 και της παραγράφου 1 του άρθρου 5 της Οδηγίας). Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να ενεργούν με γνώμονα το βέλτιστο συλλογικό συμφέρον των δικαιούχων που εκπροσωπούν και να επιβάλλουν μόνο τις αντικειμενικά αναγκαίες υποχρεώσεις σε αυτούς, ακολουθώντας τις βασικές αρχές που έθεσε και η νομολογία του ΔΕΕ αναφορικά με το ζήτημα αυτό (ΔΕΚ C-55/80 και C-57/80 Musik Vertrieb Membran και K-Tel International / GEMA, 20.01.1981, Συλλ. 147 και ΔΕΚ Απόφ. της 30.1.1974, Υπόθ. C-127/73, BRT/SABAM, Συλλ. Ειδ. Έκδ. 1974, 157). Εξάλλου σύμφωνα και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αλλά και την Επιτροπή Ανταγωνισμού (βλ. απόφαση 243/III/2003) η επιβολή μη αντικειμενικά αναγκαίων υποχρεώσεων από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα μέλη του μπορεί να θεωρηθεί ως κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

Τα δικαιώματα, οι κατηγορίες δικαιωμάτων ή τα είδη έργων και άλλα αντικείμενα προστασίας που διαχειρίζεται ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να προσδιορίζονται από τη γενική συνέλευση των μελών του, εφόσον δεν καθορίζονται ήδη στο καταστατικό του οργανισμού ή δεν ορίζονται από το σχέδιο νόμου.

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι τα δικαιώματα αλλά και οι υποχρεώσεις των δικαιούχων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 12 έως 16 θα πρέπει να προβλέπονται στο καταστατικό για τη διασφάλιση των δικαιούχων.

Το **άρθρο 12** αποτελεί ενσωμάτωση των παραγράφων 2, 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 5 της Οδηγίας, ενώ ρυθμίζει και κάποια ζητήματα, όπως ίσχυαν και στο προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι ο δικαιούχος μπορεί να αναθέσει σε έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζεται συγκεκριμένες κατηγορίες εξουσιών ή και διαφορετικά είδη (π.χ. διαφορετικές μορφές της παρουσίας στο κοινό) ανεξάρτητα σε ποιο κράτος μέλος της ΕΕ (ή κράτος μέλος συμβαλλόμενο στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο) κατοικεί ή έχει την έδρα του ο ίδιος ή ο οργανισμός. Δεδομένων των εκ της ΣΛΕΕ ελευθεριών, το νομικό πλαίσιο που καθορίζει τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στον δικαιούχο να επιλέγει ελεύθερα - αν επιλέξει τη συλλογική διαχείριση των

δικαιωμάτων του - τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης που θα διαχειρίζεται το δικαίωμα ή τις εξουσίες του, είτε πρόκειται για την εξουσία παρουσίας στο κοινό είτε για την εξουσία αναπαραγωγής ή για κατηγορίες εξουσιών συνδεδεμένες με μορφές εκμετάλλευσης, όπως η ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση ή η αναπαραγωγή για επιγραμμική διανομή, εφόσον ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που επιλέγει ο δικαιούχος διαχειρίζεται ήδη αυτό το δικαίωμα ή τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει οι υπηρεσίες που προσφέρονται εντός των κρατών μελών από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να συνάδουν με τις αρχές της Οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2016 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

Στην παράγραφο 1 εισάγονται ακόμη ορισμένες ρυθμίσεις που υπήρχαν και στο καταργούμενο με το παρόν άρθρο 54 παράγραφος 3 ν. 2121/1993. Η διάρκεια της σύμβασης ανάθεσης δεν μπορεί να ξεπερνά τα τρία (3) χρόνια. Αν δεν προκύπτει ρητώς, τεκμαίρεται ότι η σύμβαση αφορά και στα μελλοντικά έργα αλλά ισχύει και στην περίπτωση αυτή η τριετής διάρκεια. Ο τριετής χρονικός περιορισμός αναφορικά με τα μελλοντικά έργα σκοπό έχει να μειώσει τον κίνδυνο υπέρμετρης δέσμευσης της ελευθερίας του δικαιούχου.

Το σχέδιο νόμου προβλέπει στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1, όπως και στην καταργούμενη με το παρόν σχετική διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 57 ν. 2121/1993, υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να συνάπτουν σύμβαση ανάθεσης με τον δικαιούχο υπό τον όρο όμως ότι η διαχείριση του δικαιώματος, των εξουσιών ή κατηγοριών εξουσιών ή είδη έργων ή αντικειμένων προστασίας εμπίπτει στο αντικείμενο της δραστηριότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Αν πρόκειται για τα ίδια ακριβώς δικαιώματα (π.χ. παρουσίαση στο κοινό έργων μουσικής), τότε το αίτημα ανάθεσης διαχείρισης πρέπει να γίνει αποδεκτό από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εκτός αν υπάρχουν αντικειμενικά αιτιολογημένοι λόγοι που θεμελιώνουν την άρνηση της ανάληψης διαχείρισης. Αν πρόκειται για διαφορετικά δικαιώματα, τότε δεν υπάρχει υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να δεχτεί να αναλάβει μια τέτοια διαχείριση.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι οι δικαιούχοι θα πρέπει να μπορούν εύκολα να καταγγείλουν εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ανάθεσης αναφορικά με συγκεκριμένες εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικειμένων προστασίας από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και να διαχειρίζονται ατομικά τα δικαιώματα αυτά ή να τα αναθέτουν ή να τα μεταβιβάζουν εν όλω ή εν μέρει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή του δικαιούχου.

Το δικαίωμα, οι κατηγορίες εξουσιών ή τα είδη έργων και άλλα αντικείμενα προστασίας πρέπει να προσδιορίζονται κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να επιτυγχάνεται ισορροπία μεταξύ αφενός της ελευθερίας των δικαιούχων να διαθέτουν τα έργα τους και άλλα αντικείμενα και αφετέρου της ικανότητας του οργανισμού να διαχειρίζεται τα δικαιώματα αποτελεσματικά,

λαμβανομένων ιδίως υπόψη των κατηγοριών εξουσιών που διαχειρίζεται ο οργανισμός και του δημιουργικού τομέα, στον οποίο δραστηριοποιείται.

Ο δικαιούχος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συναινεί για κάθε μεμονωμένη διαχείριση δικαιώματος, κατηγορίας εξουσιών ή είδους έργων ή άλλων αντικειμένων, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 5. Αυτό σημαίνει χωριστές αποφάσεις για καθένα από αυτά.

Ο νομοθέτης θεωρεί τα δικαιώματα των παραγράφων 1 έως 5 τόσο σημαντικά, ώστε προβλέπεται η συμπερίληψή τους στο ελάχιστο περιεχόμενο της σύμβασης ανάθεσης.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενημερώνουν τους δικαιούχους πριν τη σύναψη της σύμβασης ανάθεσης σχετικά με τα δικαιώματά τους αυτά και να τους παρέχουν τη δυνατότητα να τα ασκούν με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ευχέρεια. Η ενημέρωση πραγματοποιείται με ανάρτηση στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Οι δικαιούχοι που έχουν ήδη αναθέσει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους ενημερώνονται μέσω της ιστοσελίδας του οργανισμού.

Στο **άρθρο 13**, το οποίο ενσωματώνει το άρθρο 6 της Οδηγίας, περιγράφεται η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να δέχονται ως μέλη τους δικαιούχους, όπως και οντότητες που εκπροσωπούν δικαιούχους, άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αλλά και ενώσεις δικαιούχων, υπό την προϋπόθεση να πληρούν τους όρους εισόδου που έχει διαμορφώσει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Οι όροι εισόδου και εγγραφής πρέπει να βασίζονται σε αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια, να περιλαμβάνονται στο καταστατικό του οργανισμού και να δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του. Η διάταξη αυτή σκοπό έχει να διασφαλίσει την ενημέρωση των δικαιούχων. Τυχόν άρνηση του οργανισμού θα πρέπει να δικαιολογείται με σαφήνεια στον αιτούντα και δεν πρέπει να γίνεται χωρίς σπουδαίο λόγο. Η ρύθμιση των όρων εισόδου είναι καθοριστικής σημασίας, καθώς η απόκτηση της ιδιότητας του μέλους για έναν δικαιούχο αποτελεί τον πιο αποτελεσματικό τρόπο για τη συμμετοχή του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η ρύθμιση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 12.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση της παραγράφου 1 δεν εισάγει νεωτερισμό, καθώς αντίστοιχη ρύθμιση προϋπήρχε στην παράγραφο 1 του καταργούμενου με το παρόν άρθρου 57 ν. 2121/1993, όπου προβλεπόταν η υποχρέωση εισόδου νέου μέλους με την εξαίρεση επίκλησης σπουδαίου λόγου, εφόσον βέβαια το αίτημα διαχείρισης ενέπιπτε στο αντικείμενο διαχείρισης του οργανισμού.

Με αυτήν τη διάταξη επιβάλλεται η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να έχουν αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις σχετικά με τους όρους εισόδου στον οργανισμό. Τα εν λόγω κριτήρια, επίσης, δεν υποχρεώνουν τους

οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να δέχονται ως μέλη που διαθέτουν δικαιώματα, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, η διαχείριση των οποίων δεν εμπίπτει στο πεδίο δραστηριότητάς τους. Στο πλαίσιο αυτό ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης καθορίζει τον κύκλο των δικαιούχων που μπορεί να δεχθεί ως μέλη. Επίσης, σκοπός του σχεδίου νόμου είναι η δίκαιη και ισορροπημένη εκπροσώπηση όλων των κατηγοριών μελών στη λήψη αποφάσεων χωρίς εισαγωγή διακρίσεων.

Στην παράγραφο 3 εισάγεται μια καινοτόμος διάταξη αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση: η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να χρησιμοποιούν ηλεκτρονικά μέσα για λόγους διευκόλυνσης της επικοινωνίας τους με τα μέλη τους, δεδομένου ότι είναι συχνές οι περιπτώσεις, στις οποίες οι δικαιούχοι βρίσκονται σε διαφορετική επικράτεια από αυτήν του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζεται τα δικαιώματά τους.

Τέλος, στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης τηρεί αρχεία των μελών του, τα οποία επικαιροποιεί τακτικά και το αργότερο κάθε μήνα. Τα αρχεία αυτά που τηρεί κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης επιτρέπουν την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των μελών και των δικαιούχων του, τα δικαιώματα των οποίων διαχειρίζεται. Στα αρχεία θα πρέπει να αναφέρονται και τυχόν ψευδώνυμα των μελών και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία κρίνεται ότι συντελούν στην ταυτοποίηση και στον εντοπισμό τους. Η τήρηση των αρχείων είναι ιδιαίτερα σημαντική και για τη διαδικασία της επιμελούς έρευνας για τα ορφανά έργα. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να υποβάλλει στον ΟΠΙ ετησίως και έως την 20η Ιανουαρίου πλήρη κατάλογο των μελών του.

Το **άρθρο 14** ενσωματώνει την παράγραφο 3 του άρθρου 5 της Οδηγίας, εισάγοντας στην παράγραφο 1 ένα νέο δικαίωμα των δικαιούχων να χορηγούν άδειες για μη εμπορικούς σκοπούς αναφορικά με το δικαίωμα, τις εξουσίες ή τις κατηγορίες εξουσιών ή τα είδη έργων ή αντικειμένων προστασίας τους, παρόλο που έχουν αναθέσει τη διαχείρισή τους σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Για την άσκηση του δικαιώματος αυτού, σύμφωνα με την παράγραφο 2, αποφασίζονται από τη γενική συνέλευση των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης οι όροι αδειών μη εμπορικής χρήσης, ήτοι οι όροι βάσει των οποίων μπορούν οι δικαιούχοι να προβαίνουν στη χορήγηση τέτοιων αδειών. Οι όροι που θέτουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν να περιορίζουν το δικαίωμα αυτό σε τέτοιον βαθμό, ώστε στην ουσία να καθίσταται ανέφικτη η χορήγηση τέτοιων αδειών. Επίσης, οι όροι πρέπει να μην εισάγουν διακρίσεις, να είναι απλοί, ευέλικτοι, διαφανείς και εύκολοι στην εφαρμογή τους.

Το **άρθρο 15** ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 7 της Οδηγίας.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συχνά διαχειρίζονται δικαιώματα όχι μόνο μελών αλλά και δικαιούχων, που αν και δεν είναι εγγεγραμμένα μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, έχουν, βάσει νόμου ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης

σύμβασης, το δικαίωμα είσπραξης μεριδίων των εσόδων που προκύπτουν από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων τους.

Για παράδειγμα, στις περιπτώσεις της υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης κάποια από τα έσοδα διανέμονται σε δικαιούχους, που δεν είναι μέλη. Μια ακόμη περίπτωση διαχείρισης δικαιωμάτων δικαιούχων, που δεν είναι μέλη, είναι αυτή κατά την οποία ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει ως μέλος άλλο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, του οποίου τα μέλη, ενώ είναι δικαιούχοι, δεν αποτελούν μέλη του πρώτου οργανισμού. Ορισμένες διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου και συγκεκριμένα οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 13, του άρθρου 27, της παραγράφου 2 του άρθρου 38 και του άρθρου 42 εφαρμόζονται και σε δικαιούχους, που δεν έχουν την ιδιότητα του μέλους, προκειμένου για τη διασφάλιση μιας ελάχιστης προστασίας των τελευταίων.

Το **άρθρο 16** αποδίδει την αιτιολογική σκέψη 26 του Προοιμίου της Οδηγίας που αναφέρει ότι για να μπορούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα που τους έχουν ανατεθεί, θα πρέπει να λαμβάνουν - και να επαληθεύουν - τα απαραίτητα στοιχεία από τους δικαιούχους (βλ. σχετική αναφορά και στην παράγραφο 1 του άρθρου 17).

Το άρθρο θεσπίζει μία υποχρέωση των δικαιούχων, η οποία προϋπήρχε και ρυθμιζόταν στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 57 του ν. 2121/1993. Σύμφωνα με αυτήν οι δικαιούχοι ενημερώνουν γραπτώς για τα δημοσιευμένα έργα τους αλλά και για κάθε νέο έργο τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο έχουν αναθέσει τη διαχείριση του συνόλου των έργων τους. Η υποχρέωση αυτή πραγματοποιείται άπαξ ετησίως και μπορεί ο δικαιούχος να κάνει χρήση ηλεκτρονικών μέσων, δηλαδή να αποστέλλει σχετικό μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον οργανισμό. Η υποχρέωση αυτή συντελεί στο διαχειριστικό έργο του οργανισμού και συγκεκριμένα στη δυνατότητά του να παρακολουθεί τη χρήση των έργων, για τα οποία του έχει ανατεθεί η διαχείριση.

Το **άρθρο 17** ενσωματώνει το άρθρο 11 της Οδηγίας.

Στις βασικές αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης συμπεριλαμβάνονται η είσπραξη και η διαχείριση, στην οποία περιλαμβάνεται και η διανομή, των εσόδων που προκύπτουν από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που ανατίθενται στους οργανισμούς από τους δικαιούχους. Τα έσοδα αυτά οφείλονται στους δικαιούχους, οι οποίοι μπορεί να έχουν άμεση νομική σχέση με τον οργανισμό ή να εκπροσωπούνται είτε μέσω μίας οντότητας που αποτελεί μέλος του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε μέσω σχετικής σύμβασης. Ως εκ τούτου, έχει ιδιαίτερη σημασία οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να επιδεικνύουν τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια κατά την είσπραξη, διαχείριση και διανομή των εσόδων αυτών. Η επίδειξη επιμέλειας αποτελεί βασική υποχρέωση που πρέπει να διέπει την εφαρμογή όλων των άρθρων του παρόντος κεφαλαίου, και η οποία εξειδικεύεται στις επόμενες διατάξεις

του κεφαλαίου αυτού. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 17 τίθεται ουσιαστικά η βασική γενική αρχή που διέπει τη διαχείριση δικαιωμάτων.

Στα έσοδα από τα δικαιώματα περιλαμβάνονται συνολικά τα έσοδα (άμεσα ή έμμεσα) από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων. Επίσης, περιλαμβάνονται τα έσοδα που προκύπτουν από τις εισπράξεις βάσει των συμβάσεων εκπροσώπησης και ιδιαίτερα τα έσοδα από αποκλειστικά δικαιώματα, από δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή από δικαιώματα αποζημίωσης, σύμφωνα και με τον ορισμό του άρθρου 3 περίπτωση ια). Επίσης, το σχέδιο νόμου προβλέπει ρητά ότι στα έσοδα περιλαμβάνονται και οι τόκοι από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα.

Η ακριβής διανομή είναι δυνατή μόνο όταν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διατηρούν κατάλληλα μητρώα μελών, αδειών και χρήσεων των έργων και άλλων προστατευόμενων αντικειμένων. Τα σχετικά στοιχεία που απαιτούνται για την αποτελεσματική συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων θα πρέπει να παρέχονται από τους δικαιούχους και τους χρήστες και να επαληθεύονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Σε αυτό το πλαίσιο εμπίπτει και η υποχρέωση των δικαιούχων που απορρέει από το άρθρο 16, η υποχρέωση των χρηστών σύμφωνα με το άρθρο 24 αλλά και η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 13.

Στην παράγραφο 2 θεσπίζεται η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να τηρούν ξεχωριστά στους λογαριασμούς τους τα ποσά που εισπράττονται και οφείλονται στους δικαιούχους και τα ίδια περιουσιακά στοιχεία που ενδέχεται να διαθέτει ο οργανισμός. Στα ίδια περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνονται, ενδεικτικά, τυχόν ακίνητα, αυτοκίνητα ή εισοδήματα από άλλες δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι ανεξάρτητα νομικά πρόσωπα και μπορούν να διαθέτουν ίδια περιουσιακά στοιχεία, ακόμη και αν ανήκουν ή ελέγχονται από τους δικαιούχους και για τον λόγο αυτόν οφείλουν να τηρούν χωριστούς λογαριασμούς. Δεν υπάρχει υποχρέωση τήρησης χωριστών βιβλίων αλλά χωριστών λογαριασμών.

Η παράγραφος 3 ενσωματώνει την παράγραφο 4 του άρθρου 11 της Οδηγίας και απαριθμεί αποκλειστικά για ποιους σκοπούς ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να χρησιμοποιήσει τα έσοδα από δικαιώματα. Συνεπώς, δεν εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του οργανισμού να καθορίσει τις επιτρεπτές χρήσεις των εσόδων. Η διάταξη αναφέρει ότι είναι επιτρεπτή η χρήση των εσόδων από τα δικαιώματα (ή τα έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση αυτών) για τη διανομή των εσόδων στους δικαιούχους (στις οποίες περιλαμβάνονται και οι διανομές σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο των συμβάσεων εκπροσώπησης) και για τις κρατήσεις ή τον συμψηφισμό των εξόδων διαχείρισης, που λαμβάνονται σύμφωνα με την απόφαση της γενικής συνέλευσης της περίπτωσης στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ή του εποπτικού συμβουλίου της παραγράφου 8 του άρθρου 10. Τέλος, επιτρεπτές είναι οι χρήσεις των εσόδων που

πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 και της παραγράφου 8 του άρθρου 10, δηλαδή στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων για λήψη αποφάσεων της γενικής συνέλευσης των μελών ή του εποπτικού συμβουλίου της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 για συγκεκριμένα ζητήματα.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 17 ενσωματώνει την παράγραφο 5 του άρθρου 11 της Οδηγίας και περιλαμβάνει τις γενικές κατευθυντήριες αρχές και ρυθμίσεις σχετικά με την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα ή των εσόδων από την επένδυση αυτών. Οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές είναι ότι η επένδυση πραγματοποιείται με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των δικαιούχων αλλά και λαμβάνοντας υπόψη την επενδυτική πολιτική και την πολιτική για τη διαχείριση κινδύνου που αποφασίζονται από τη γενική συνέλευση των μελών στο πλαίσιο του άρθρου 9 παράγραφος 2 (περιπτώσεις ε' και θ' ή το εποπτικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 αντίστοιχα). Προκειμένου να διατηρείται ένα υψηλό επίπεδο προστασίας για τα δικαιώματα των δικαιούχων και να εξασφαλίζεται ότι οποιαδήποτε έσοδα, τα οποία μπορούν να προκύψουν από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων τους, αποδίδονται στους δικαιούχους, οι επενδύσεις που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης θα πρέπει να γίνονται με κριτήρια που υποχρεώνουν τον οργανισμό να ενεργεί με σύνεση, επιτρέποντας παράλληλα σε αυτόν να αποφασίζει για την ασφαλέστερη και αποτελεσματικότερη επενδυτική πολιτική. Αυτό επιτρέπει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να επιλέγει μια κατανομή στοιχείων ενεργητικού που είναι κατάλληλη για τη συγκεκριμένη φύση και διάρκεια της τυχόν έκθεσης σε κίνδυνο των εσόδων από δικαιώματα που επενδύονται και δεν θίγει αδικαιολόγητα τα έσοδα από δικαιώματα που οφείλονται στους δικαιούχους. Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι βάσει της παραγράφου 7 του άρθρου 19, μόνο το ήμισυ των μη διανεμητέων ποσών μπορεί να χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις, εκτός αν αποφασίσει αύξηση του ποσοστού αυτού η γενική συνέλευση των μελών.

Το άρθρο 18 ενσωματώνει το άρθρο 12 της Οδηγίας.

Στην παράγραφο 1, που ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 12 της Οδηγίας, τίθεται μια γενική αρχή, σύμφωνα με την οποία οι κρατήσεις θα πρέπει να είναι εύλογες, να τίθενται σε συνάρτηση με τις υπηρεσίες που προσφέρει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στους δικαιούχους και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Η ίδια αρχή διέπει τόσο την παράγραφο 1 του άρθρου 21 όσο και την παράγραφο 5 του άρθρου 39 του εν λόγω νόμου. Συνεπώς, δεν επιτρέπεται κράτηση, αν δεν δικαιολογείται από την παροχή συγκεκριμένης υπηρεσίας του οργανισμού προς τους δικαιούχους. Κάθε κράτηση, εκτός από τα έξοδα διαχείρισης, θα πρέπει να αποφασίζεται από τα μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 περίπτωση στ' ή τους δημιουργούς σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 10. Το σχέδιο νόμου κάνει λόγο για δύο είδη κρατήσεων: τις κρατήσεις αναφορικά με τα έξοδα διαχείρισης και τις λοιπές κρατήσεις. Το σχέδιο νόμου, όπως και η Οδηγία, δεν δίνει ορισμό για την έννοια των κρατήσεων, οι οποίες θα πρέπει να ιδωθούν σε σχέση με τα

έξοδα διαχείρισης. Στα έξοδα διαχείρισης εμπίπτουν και τα έξοδα που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό για την επιβολή των δικαιωμάτων αλλά εξαιρούνται τα κατά νόμο καταβαλλόμενα έξοδα για τις δικαστικές υποθέσεις. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τους δικαιούχους να γνωρίζουν εκ των προτέρων τόσο τα έξοδα διαχείρισης όσο και τις γενικότερες κρατήσεις, στις οποίες προβαίνουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, καθώς το ζήτημα αυτό μπορεί να επηρεάσει την επιλογή τους ως προς τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο θα αναθέσουν τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους. Για τον ίδιο λόγο ο οργανισμός έχει υποχρέωση, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 περιπτώσεις ζ' και η', να αναρτά στην ιστοσελίδα του τη γενική πολιτική για τα έξοδα διαχείρισης και για τις λοιπές κρατήσεις.

Στην παράγραφο 3 αφενός ενσωματώνεται το πρώτο εδάφιο της τρίτης παραγράφου του άρθρου 12 της Οδηγίας και αφετέρου εισάγεται μια καινοτομία στο μέχρι τώρα νομικό πλαίσιο που διέπει τη συλλογική διαχείριση. Δεδομένου ότι οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αμείβονται για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων τους, προβλέπεται ότι τα έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση. Με σκοπό την προστασία των δικαιούχων από ένα υπερβολικό και δυσανάλογο ποσοστό εξόδων διαχείρισης εισάγεται ένα ανώτατο όριο ως ποσοστό κράτησης - ανάλογο με αυτό που υπάρχει σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ - που δεν πρέπει να υπερβεί ο οργανισμός, και το οποίο είναι συνολικά κατά μέσο όρο το 20% επί των ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα ή τυχόν εισόδημα που προκύπτει από επένδυση εσόδων από αυτά. Διευκρινίζεται ότι το «κατά μέσο όρο» αφορά στις διάφορες κρατήσεις που επιβάλλει ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση διαφορετικών δικαιωμάτων ή εξουσιών και για τις οποίες ο οργανισμός μπορεί να παρακρατά διαφορετικά ποσοστά ανάλογα με τις δαπάνες του. Σύμφωνα άλλωστε και με τον ορισμό των εξόδων διαχείρισης περίπτωση ια' του άρθρου 3 ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα έσοδα από τα δικαιώματα ή στο τυχόν εισόδημα που προκύπτει από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα, προκειμένου ο οργανισμός να καλύψει τα έξοδά του που προκύπτουν από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Από τα έξοδα διαχείρισης εξαιρούνται οι δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Όμως, στις δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης συμπεριλαμβάνεται αποκλειστικά το σύνολο του ποσού που αποδίδεται υποχρεωτικά και επί αποδείξει για την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο και τη διεξαγωγή της δίκης και αφορά στα σχετικά ιδίως δικαστικά ένσημα, μεγαρόσημα, παράβολα και γραμμάτια. Το ποσοστό του 20% δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ότι συνιστά το ποσοστό που επιβάλλει ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Συνιστά μόνο ένα ανώτατο όριο, το οποίο δεν μπορεί να ξεπεραστεί.

Το ποσοστό αυτό ισχύει και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αποτελεί μέλος ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Το ποσοστό του

οργανισμού συλλογικής διαχείρισης - μέλους συνυπολογίζεται με αυτό του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης σε σχέση με τη διαχείριση που ασκεί ο τελευταίος για λογαριασμό του πρώτου. Το ποσοστό εξόδων διαχείρισης και των δύο οργανισμών μαζί (ενιαίου και μέλους) δεν μπορεί να ξεπερνά το 20% κατά μέσο όρο. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα αναπροσαρμογής με εύλογη υπέρβαση του ποσοστού ύστερα από οικονομοτεχνική μελέτη και έγκριση του εποπτικού συμβουλίου προκειμένου να μπορούν να αντιμετωπισθούν έκτακτες ανάγκες. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η υπέρβαση αυτή πρέπει να είναι εύλογη, να δικαιολογείται για συγκριμένους λόγους και να είναι χρονικά περιορισμένη προκειμένου να μην υπάρξει καταστρατήγηση της παρούσας διάταξης.

Το ποσοστό του 20% δεν ισχύει για τους νεοσυσταθέντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ειδικά για αυτούς που διανύουν έως τα τρία πρώτα έτη λειτουργίας τους και αυτό για να τους δοθεί η δυνατότητα να κάνουν τις απαραίτητες επενδύσεις για να καταστούν βιώσιμοι οργανισμοί.

Ο ορισμός ενός ανώτατου ποσοστού αναφορικά με το ύψος των διαχειριστικών εξόδων δεν προβλέπεται στην Οδηγία τίθεται όμως για τη διασφάλιση των συμφερόντων των δικαιούχων και δεδομένης της ευχέρειας που παρέχεται από την Οδηγία για επιβολή αυστηρότερων προτύπων από αυτά που καθορίζονται στον τίτλο II (αιτιολογική σκέψη 9 του Προοιμίου).

Δεδομένου ότι με το σχέδιο νόμου εισάγονται πολλές νέες υποχρεώσεις με τις οποίες πρέπει να προσαρμοστούν οι υφιστάμενοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης άμεσα και οι οποίες συνδέονται με υψηλές δαπάνες εκ μέρους του οργανισμών, η συγκεκριμένη παράγραφος 3 σχετικά με την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για τήρηση του ανώτατου ορίου στα έξοδα διαχείρισης τίθεται σε ισχύ μετά από μεταβατική περίοδο σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 54.

Η παράγραφος 5, η οποία ενσωματώνει το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 12 της Οδηγίας, αναφέρει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να εφαρμόζουν όσα ισχύουν για τη χρήση και τη διαφάνεια στη χρήση σε όλες τις κρατήσεις που πραγματοποιούνται για να καλυφθούν τα έξοδα που προκύπτουν από τη διαχείριση δικαιωμάτων.

Η Οδηγία αναφέρει ότι οι κρατήσεις μπορεί να αφορούν κοινωνικούς, πολιτιστικούς ή εκπαιδευτικούς σκοπούς. Στο σχέδιο νόμου η δυνατότητα αυτή δεν προβλέπεται προκειμένου να μην μειώνονται τα έσοδα των δικαιούχων. Υπάρχει ωστόσο πρόβλεψη οι σκοποί αυτοί να μπορούν να ικανοποιούνται από την αξιοποίηση μέρους των μη διανεμητέων.

Το **άρθρο 19** ενσωματώνει το άρθρο 13 της Οδηγίας και ρυθμίζει τα ζητήματα διανομής δικαιωμάτων εκτός από τις περιπτώσεις των συμβάσεων εκπροσώπησης (άρθρο 21

παράγραφος 2) και χορήγησης πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικά δικαιώματα σε μουσικά έργα (άρθρο 37).

Η πολιτική διανομής περιγράφεται στον κανονισμό διανομής, τον οποίο υποχρεούνται να καταρτίζουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης. Στον κανονισμό διανομής αναφέρονται αναλυτικά ο χρόνος, οι αρχές και ο τρόπος διανομής των εσόδων από τα δικαιώματα, σύμφωνα με την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 4. Η σχετική υποχρέωση κατάρτισης κανονισμού διανομής υπήρχε και στο καταργούμενο με το παρόν νομικό πλαίσιο στην παράγραφο 5 του άρθρου 57 ν. 2121/1993.

Στην παράγραφο 2, που ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 13 της Οδηγίας, ορίζεται ότι η διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται σε μεμονωμένους δικαιούχους πρέπει να πραγματοποιείται όχι μόνο τακτικά, με επιμέλεια και ακρίβεια αλλά και εντός συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου. Το σχέδιο νόμου θέτει ένα απώτατο χρονικό όριο εντός του οποίου οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν τα έσοδα από τα δικαιώματά τους: το αργότερο εννέα μήνες από το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν και σύμφωνα με τη γενική πολιτική διανομής του οικείου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Το χρονικό αυτό όριο ισχύει και στις περιπτώσεις που η διανομή διενεργείται μέσω άλλης οντότητας που εκπροσωπεί τους δικαιούχους. Η προθεσμία αυτή ισχύει ανεξάρτητα από τον αριθμό των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που μεσολαβούν στην αλυσίδα διανομής, π.χ. αν υπάρχει ένας ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης (οργανισμός ομπρέλα), στον οποίο μετέχουν περισσότεροι οργανισμοί.

Ταυτόχρονα εισάγεται και μια εξαίρεση στην τήρηση της ως άνω προθεσμίας, αν συντρέχουν ορισμένοι αντικειμενικοί λόγοι πέραν του ελέγχου του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Η επένδυση εσόδων από δικαιώματα που υπόκεινται σε ημερομηνία λήξης δεν θεωρείται επαρκής λόγος καθυστέρησης.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι παρόλο που γίνεται αναφορά σε διανομή και καταβολή, ακολουθώντας τη λεκτική διατύπωση της Οδηγίας (distribution and payment), δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των δύο αυτών εννοιών.

Η παράγραφος 3, που ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 13 της Οδηγίας, ορίζει ότι σε περίπτωση που δεν συντρέχουν οι αντικειμενικοί λόγοι της παραγράφου 2, λόγω των οποίων δεν μπορεί να γίνει διανομή εντός των εννέα μηνών και τα ποσά δεν μπορούν να διανεμηθούν στους δικαιούχους, γιατί αυτοί δεν μπορούν να ταυτοποιηθούν από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, τα ποσά αυτά πρέπει να τηρούνται σε χωριστούς λογαριασμούς. Συνεπώς, το σχέδιο νόμου εισάγει υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να τηρούν ξεχωριστά μια τρίτη κατηγορία εσόδων συμπληρώνοντας την υποχρέωση που απορρέει από την παράγραφο 2 του άρθρου 17.

Η παράγραφος 4 ενσωματώνει την παράγραφο 3 του άρθρου 13 της Οδηγίας και αναφέρει ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη και αποτελεσματική διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, είναι απαραίτητο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να λαμβάνουν με επιμέλεια και καλή πίστη τα αναγκαία μέτρα για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων αλλά και να επαληθεύουν τα αρχεία που τηρούν σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 13. Στη συνέχεια προβλέπεται η διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση που παρέλθει η προθεσμία των εννέα μηνών και δεν μπορεί να γίνει η διανομή των δικαιωμάτων: το αργότερο τρεις μήνες μετά ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρέχει με οποιονδήποτε τρόπο κρίνει πρόσφορο, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο αυτή (τον τίτλο του έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας, το όνομα του δικαιούχου, το όνομα του εκδότη ή παραγωγού του έργου, και κάθε άλλη σχετική διαθέσιμη πληροφορία, η οποία μπορεί να βοηθήσει στην ταυτοποίηση του δικαιούχου) στους δικαιούχους ή στις τυχόν οντότητες που έχει ως μέλη, καθώς και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους έχει συνάψει συμβάσεις εκπροσώπησης. Εάν και αυτή η προσπάθεια αποβεί άκαρπη, το αργότερο ένα έτος από την παρέλευση της προθεσμίας των τριών μηνών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης θέτει τις ως άνω πληροφορίες στη διάθεση του κοινού, π.χ. μέσω της ιστοσελίδας του.

Στην παράγραφο 5, που ενσωματώνει την παράγραφο 4 του άρθρου 13 της Οδηγίας, τίθενται ως απώτατο χρονικό όριο για τον χαρακτηρισμό των ποσών ως μη διανεμητέων τα τρία έτη από το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν υπό την προϋπόθεση ότι έχουν τηρηθεί όλες οι απαραίτητες διαδικασίες από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο. Προβλέπεται, επίσης, ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στα μη διανεμητέα της εύλογης αμοιβής. Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφερθεί ότι προκρίθηκε η χρήση του όρου «μη διανεμητέα» από τον όρο που χρησιμοποιείται συνήθως στην ελληνική έννομη τάξη «αδιανέμητα», αφού πρόκειται για έσοδα που δεν μπορούν να διανεμηθούν και όχι για έσοδα που δεν διανέμονται.

Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 5 του άρθρου 13 της Οδηγίας. Η χρήση των μη διανεμητέων αποφασίζεται από τη γενική συνέλευση των μελών σύμφωνα με την περίπτωση δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ή από το εποπτικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51, σύμφωνα με την περίπτωση της παραγράφου 8 του άρθρου 10. Η χρήση τους, όμως, γίνεται υπό την επιφύλαξη των δικαιούχων να διεκδικήσουν τα ποσά αυτά από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εάν οι σχετικές αξιώσεις δεν έχουν παραγραφεί. Ο χρόνος παραγραφής ορίζεται στην παράγραφο 8.

Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι μπορεί ορισμένα ποσά να πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ως μη διανεμητέα αλλά να μην έχει παρέλθει ο χρόνος παραγραφής της αξίωσης κάποιων δικαιούχων με αποτέλεσμα να μπορούν να τα αξιώσουν.

Η παράγραφος 7 αποτελεί ουσιαστικά εξειδίκευση της παραγράφου 6 και προβλέπει τον περιορισμό των επιτρεπόμενων χρήσεων των μη διανεμητέων ποσών. Συγκεκριμένα το ήμισυ των μη διανεμητέων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για παροχή υπηρεσιών κοινωνικού, πολιτιστικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου προς όφελος των δικαιούχων, όπως άλλωστε και η ίδια η Οδηγία αναφέρει ως ενδεικτικό τρόπο χρήσης τους. Η πρόσβαση στις ως άνω υπηρεσίες και η έκταση αυτών παρέχονται σε όλους τους δικαιούχους με βάση δίκαια κριτήρια. Το υπόλοιπο ήμισυ των μη διανεμητέων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις, εκτός αν η γενική συνέλευση των μελών αποφασίσει την αύξηση του ποσοστού για επενδύσεις. Η διάθεση των ποσών αυτών γίνεται υπό την επιφύλαξη τυχόν αξιώσεων για την πληρωμή των μη παραγραφέντων και μη διανεμητέων ποσών. Η γενική συνέλευση μπορεί ακόμη να αποφασίζει ότι ένα μέρος των μη διανεμητέων θα διανεμηθεί στους δικαιούχους, εφόσον η απόφασή της δεν προσκρούει στη δυνατότητα των δικαιούχων να διεκδικούν και να λαμβάνουν τα ποσά που αντιστοιχούν σε αξιώσεις τους, οι οποίες δεν έχουν παραγραφεί.

Η παράγραφος 8 ρυθμίζει το ζήτημα της παραγραφής της αξίωσης των δικαιούχων για είσπραξη των δικαιωμάτων, ώστε να μην υπάρχουν αμφιβολίες. Η αξίωση για είσπραξη των εσόδων από τα δικαιώματα παραγράφεται δέκα έτη από το τέλος του φορολογικού έτους, εντός του οποίου εισπράχθηκαν. Στην περίπτωση που δεν έχει γίνει ταυτοποίηση ή εντοπισμός των δικαιούχων, τα δέκα αυτά έτη υπολογίζονται από την ολοκλήρωση της διαδικασίας της παραγράφου 4.

Το **άρθρο 20** ενσωματώνει το άρθρο 14 της Οδηγίας.

Στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης με άλλους οργανισμούς οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να διαχειρίζονται δικαιώματα και να εισπράττουν έσοδα από την εκμετάλλευσή τους. Για την προστασία των δικαιωμάτων των μελών του άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να κάνει διάκριση μεταξύ των δικαιωμάτων που διαχειρίζεται στο πλαίσιο συμβάσεων εκπροσώπησης και εκείνων που διαχειρίζεται απευθείας για τους δικαιούχους του.

Το **άρθρο 21** ενσωματώνει το άρθρο 15 Οδηγίας. Εισάγει τους ίδιους κανόνες διανομής που ισχύουν και για τους δικαιούχους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ορίζει ποιες κρατήσεις είναι επιτρεπτές στις περιπτώσεις συμβάσεων εκπροσώπησης: μόνο οι κρατήσεις για έξοδα διαχείρισης. Για οποιαδήποτε άλλη κράτηση πρέπει να συναινέσει ρητώς ο αντισυμβαλλόμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης.

Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να καταβάλει τα ποσά που οφείλονται στους άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο των συμβάσεων εκπροσώπησης το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός εννέα μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από δικαιώματα. Στη συνέχεια ο άλλος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή τα μέλη του (αν έχει ως μέλη οντότητες που

εκπροσωπούν δικαιούχους) οφείλουν να καταβάλουν τα ποσά στους δικαιούχους εντός έξι μηνών από την είσπραξη των ποσών αυτών. Και στις δύο περιπτώσεις τίθεται ως εξαίρεση στην τήρηση των προθεσμιών αυτών η ύπαρξη αντικειμενικών λόγων που σχετίζονται, ιδίως, με την υποβολή αναφορών των χρηστών (του άρθρου 24), τον προσδιορισμό δικαιωμάτων, την ταυτοποίηση των δικαιούχων ή την αντιστοίχιση πληροφοριών για τα έργα ή τα αντικείμενα προστασίας με δικαιούχους. Στο πλαίσιο αυτό αποκτά συνεπώς ιδιαίτερη σημασία η παροχή των αναγκαίων πληροφοριών τόσο από τους χρήστες σύμφωνα με το άρθρο 24 όσο και από τους δικαιούχους σύμφωνα με τα άρθρο 16 και την παράγραφο 1 του άρθρου 17 αλλά και η τήρηση ορθών, πλήρων και ενημερωμένων μητρώων από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Το άρθρο 22 ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη.

Η παράγραφος 2 επαναλαμβάνει την καταργούμενη με το παρόν ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 56 ν. 2121/1993 σχετικά με την αξίωση ποσοστιαίας αμοιβής για τη χρήση των έργων τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 32 ν. 2121/1993.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 εισάγει τη γενική αρχή ότι οι όροι αδειοδότησης πρέπει να είναι αντικειμενικοί και να μην εισάγουν διακρίσεις. Στο δεύτερο εδάφιο εισάγεται εξαίρεση στη βασική αυτή αρχή: Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας, το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία έτη. Στο ψηφιακό περιβάλλον ζητείται τακτικά από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν άδειες σχετικά με το ρεπερτόριό τους για νέες μορφές εκμετάλλευσης και επιχειρηματικά μοντέλα. Σε τέτοιες περιπτώσεις και με σκοπό να ενισχυθεί ένα περιβάλλον που ευνοεί την ανάπτυξη των αδειών αυτών, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων που προβλέπονται στο δίκαιο του ανταγωνισμού, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να διαθέτουν την απαιτούμενη ευελιξία, ώστε να παρέχουν άμεσα εξατομικευμένες άδειες για καινοτόμες επιγραμμικές υπηρεσίες. Αυτό, όμως, πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς να δημιουργείται ο κίνδυνος οι όροι των αδειών αυτών να χρησιμοποιούνται ως προηγούμενο για τον καθορισμό των όρων άλλων ειδών αδειών. Με αυτόν τον τρόπο παρέχεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ευελιξία και μία περίοδος χάριτος, κατά την οποία μπορούν να πειραματιστούν, χωρίς στη συνέχεια να δεσμεύονται από τις

όποιες επιλογές τους. Η ευελιξία αυτή ισχύει μόνο για την περίπτωση των επιγραμμικών υπηρεσιών και δεν επεκτείνεται σε άλλες υπηρεσίες.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι για να λάβουν άδεια οι χρήστες υποβάλλουν αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Στο εδάφιο 2 της παραγράφου 4 ορίζεται ότι μετά την παραλαβή όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση από την υποβολή του αιτήματος χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει σπουδαίος λόγος άρνησης, τον οποίο και γνωστοποιεί εγγράφως στον χρήστη. Ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να αρνηθεί άδεια σε χρήστη, εάν, για παράδειγμα, ο τελευταίος έχει επανειλημμένα στο παρελθόν παραβιάσει τις συμβατικές του υποχρεώσεις με τον συγκεκριμένο οργανισμό. Αντίστοιχη ρύθμιση υπήρχε και στο καταργούμενο με το παρόν νομοθετικό πλαίσιο, στην παράγραφο 2 του άρθρου 56 ν. 2121/1993. Ο χρήστης μπορεί να υποβάλει καταγγελία στον ΟΠΙ σε περίπτωση άρνησης ή καθυστέρησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να χορηγήσει άδεια.

Η παράγραφος 5 εισάγει την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να επικοινωνούν με τους χρήστες με ηλεκτρονικά μέσα.

Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε και στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 56 ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ποσού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης.

Στην παράγραφο 7 ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει.

Στην παράγραφο 8, για λόγους διαφάνειας των συναλλαγών και εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς, εισάγεται η υποχρέωση να εκτελούνται όλες οι συναλλαγές μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή/και της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51

μέσω τραπεζικού συστήματος είτε με τη χρήση πιστωτικών καρτών είτε με απευθείας χρέωση τραπεζικών λογαριασμών.

Το **άρθρο 23** αφορά στα αμοιβολόγια των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και η παράγραφος 1 ενσωματώνει το τρίτο έως και το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Η παράγραφος 1 κωδικοποιεί τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ για τις αμοιβές (βλ. ΔΕΕ υπόθεση C-395/97, (Tournier), Rec. 1989, σ. 2521, υπόθεση C-245/00, (NIS / SENA), Rec. 2003, σ. I-2151, υπόθεση C-52/07 (Kanal 5 and TV 4) Jur. 2008 σ. I-9275, ECJ, υπόθεση C-403/08 και C-429/08 (FAPL), Rec. 2011, σ. I-9083). Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι η έννοια του «εύλογου» στο άρθρο αυτό διαφέρει από την έννοια της «εύλογης αμοιβής» των άρθρων 18 και 49 του ν. 2121/1993. Η πρώτη αναφέρεται σε αμοιβή που είναι «λογική» ή «προσήκουσα» ('reasonable', όπως αναφέρει η Οδηγία), ενώ η δεύτερη αποδίδει τον αγγλικό όρο 'equitable'. Αναφορικά με τις υπηρεσίες που παρέχονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο η αξία των δικαιωμάτων αλλά και η προστιθέμενη αξία των υπηρεσιών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης προς τους χρήστες.

Στην παράγραφο 2 εισάγεται η υποχρέωση που υπήρχε και στο καταργούμενο με το παρόν νομοθετικό πλαίσιο, στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 56 ν. 2121/1993 για την κατάρτιση αμοιβολογίου και για τη διαμόρφωσή του χωρίς αυθαιρεσία και χωρίς καταχρηστικές διακρίσεις με αντικειμενικά κριτήρια. Προβλέπεται, επίσης, η υποχρέωση δημοσιοποίησης του αμοιβολογίου και κάθε μεταβολής του στις ιστοσελίδες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του ΟΠΙ, στον οποίο κοινοποιούνται άμεσα. Η ανάρτηση του αμοιβολογίου είναι ιδιαίτερα σημαντική, αφού αποτελεί προϋπόθεση ισχύος του και πρέπει να γίνεται σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό να καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών προκειμένου να μπορεί να εντοπιστεί από τον ενδιαφερόμενο άμεσα και να αποδίδει τις πληροφορίες του ως δεδομένα, εξαγωγή και επαναχρησιμοποίησιμα.

Η παράγραφος 3 ρυθμίζει το ζήτημα σύναψης συμβάσεων μεταξύ αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της αμοιβής, που ρυθμιζόταν στο καταργούμενο με το παρόν τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993. Οι συλλογικές αυτές συμβάσεις και οι τροποποιήσεις αυτών δημοσιοποιούνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ για λόγους ενημέρωσης και διαφάνειας. Η ανάρτησή τους στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ δεν σημαίνει ότι το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού ή ο ΟΠΙ φέρουν οποιαδήποτε ευθύνη ως προς το περιεχόμενο ή την ισχύ τους. Στο άρθρο 45 ρυθμίζεται μια ειδική κατηγορία συμβάσεων αναφορικά με τη δημόσια εκτέλεση μουσικής σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος και σε εμπορικά καταστήματα.

Τέλος, με τις παραγράφους 4 και 5, εισάγεται η δυνατότητα υπαγωγής σε διαιτησία των διαφορών μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και χρηστών, ως προς το ύψος της καταβλητέας από το χρήστη αμοιβής, όπως προβλέπεται και στις καταργούμενες με το παρόν παραγράφους 3 και 5 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993.

Το **άρθρο 24** αφορά στις υποχρεώσεις των χρηστών για παροχή συγκεκριμένων πληροφοριών στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για τη χρήση έργων και αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 17 της Οδηγίας. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 33 του Προοιμίου της Οδηγίας, η εν λόγω υποχρέωση δεν θα πρέπει να ισχύει για τα φυσικά πρόσωπα που ενεργούν για σκοπούς που δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο των εμπορικών, επιχειρηματικών, βιοτεχνικών ή επαγγελματικών δραστηριοτήτων τους και συνεπώς δεν εμπίπτουν στον ορισμό του χρήστη, σύμφωνα με την περίπτωση ιγ) του άρθρου 3. Οι πληροφορίες που απαιτούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης από τους χρήστες θα πρέπει να περιορίζονται στις απολύτως λογικές και αναγκαίες και σε αυτές που διαθέτουν οι χρήστες, προκειμένου να μπορούν οι οργανισμοί αυτοί να ασκούν τις αρμοδιότητές τους και κυρίως να εφαρμόσουν τα αμοιβολόγια, να εισπράξουν τα έσοδα από τα δικαιώματα και να καταβάλλουν τα ποσά στους δικαιούχους.

Για να υποβληθούν οι συγκεκριμένες πληροφορίες από τον χρήστη στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης χρησιμοποιείται ορισμένος μορφότυπος. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαμορφώνουν τον μορφότυπο λαμβάνοντας υπόψη υφιστάμενα βιομηχανικά πρότυπα. Στην ίδια κατηγορία χρήσης, ο μορφότυπος αυτός είναι ενιαίος και συνεπώς πρέπει να διαμορφώνεται με τη συνεργασία των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που δραστηριοποιούνται σε αυτήν. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν υποχρέωση να αποστέλλουν το υπόδειγμα στον ΟΠΙ. Η μη χορήγηση πληροφοριών από τους χρήστες αποτελεί και ενδεχόμενο λόγο καθυστέρησης διανομής των δικαιωμάτων στους δικαιούχους. Για τον ίδιο λόγο ο μορφότυπος πρέπει να είναι απλός και περιεκτικός για την εύκολη συμπλήρωσή του από τους χρήστες. Η σοβαρότητα της υποχρέωσης αυτής των χρηστών προκύπτει και από τη δεύτερη παράγραφο, όπου προβλέπεται ότι σε περίπτωση μη τήρησής της, ο οργανισμός μπορεί να επιβάλλει αύξηση της οφειλόμενης αμοιβής ή να καταγγείλει τη σύμβαση με τον χρήστη.

Το **άρθρο 25** συνιστά ενσωμάτωση του άρθρου 18 της Οδηγίας. Η παράγραφος 1 ορίζει συγκεκριμένα τις πληροφορίες που πρέπει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να διαθέτει με οποιονδήποτε τρόπο κρίνει πρόσφορο σε κάθε δικαιούχο που του αναλογούν δικαιώματα ή στον οποίο κατέβαλε δικαιώματα για το προηγούμενο έτος χρήσης. Η υποχρέωση αυτή πραγματοποιείται μια φορά ετησίως και το αργότερο εννέα μήνες μετά το τέλος του έτους χρήσης, στο οποίο αφορούν. Η μόνη πληροφορία που επεκτείνεται και πέρα της συγκεκριμένης οικονομικής χρήσης είναι τα έσοδα που αναλογούν στον δικαιούχο και δεν έχουν καταβληθεί σε αυτόν (περίπτωση ζ) της παραγράφου 1).

Στις πληροφορίες (περιπτώσεις α' έως ζ') περιλαμβάνονται συγκεκριμένα και αναλυτικά οικονομικά στοιχεία (έσοδα από δικαιώματα που αναλογούν στον δικαιούχο και που του καταβλήθηκαν με αναλυτικά τα ποσά ανά κατηγορία εξουσίας και είδος χρήσης, η συγκεκριμένη περίοδος στην οποία πραγματοποιήθηκε η χρήση, στην οποία αντιστοιχούν τα αναλογούντα ποσά που αναγνωρίστηκαν και καταβλήθηκαν, υπό τον όρο της υποβολής αναφορών από τους χρήστες, καθώς και όλες οι κρατήσεις (έξοδα διαχείρισης και λοιπές κρατήσεις). Περιλαμβάνονται, επίσης, τα στοιχεία επικοινωνίας του δικαιούχου που χρησιμοποιεί ο οργανισμός για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό του, ώστε κάθε έτος να ελέγχει ο δικαιούχος την ορθότητά τους, προκειμένου να μη δημιουργείται πρόβλημα στην ανεύρεσή του.

Η προθεσμία αυτή των εννέα μηνών που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει για την παράγραφο 2, για το άρθρο 26 και για το άρθρο 37.

Στην παράγραφο 2, που εισάγει εξαίρεση στην παράγραφο 1, προβλέπεται ότι στην περίπτωση που ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει ως μέλη οντότητες που είναι αρμόδιες για τη διανομή των εσόδων από τα δικαιώματα στους δικαιούχους θα πρέπει να παρέχει σε αυτές τις πληροφορίες της παραγράφου 1, εάν οι οντότητες αυτές δεν έχουν ήδη στην κατοχή τους τις πληροφορίες αυτές. Στη συνέχεια οι οντότητες αυτές δίνουν τις ως άνω πληροφορίες σε κάθε δικαιούχο που του αναλογούν δικαιώματα ή στον οποίο κατέβαλαν δικαιώματα το αργότερο εννέα μήνες μετά το τέλος του έτους χρήσης, εντός του οποίου προσδιόρισαν τα αναλογούντα έσοδα από τα δικαιώματα ή κατέβαλαν πληρωμές. Ως οντότητες νοούνται άλλοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και ενώσεις δικαιούχων, που εκπροσωπούν δικαιούχους ενώπιον άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και οι οποίοι είναι μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης καθώς πληρούν τους όρους για την είσοδο μέλους.

Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Το **άρθρο 26** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 19 της Οδηγίας. Στο πλαίσιο της διαφάνειας κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαθέτει ορισμένες πληροφορίες στους άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, των οποίων τα δικαιώματα διαχειρίζεται βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης, μια φορά τον χρόνο και συγκεκριμένα εννέα μήνες μετά το τέλος κάθε έτους χρήσης. Στην περίπτωση αυτή που ρυθμίζεται στο παρόν άρθρο ο οργανισμός έχει την υποχρέωση να παρέχει τις πληροφορίες στον άλλο οργανισμό με ηλεκτρονικά μέσα, δεδομένου ότι πολύ πιθανόν οι δύο οργανισμοί να βρίσκονται σε διαφορετικές επικράτειες και με αυτόν τον τρόπο διευκολύνεται η μεταξύ τους επικοινωνία. Οι πληροφορίες περιλαμβάνουν συγκεκριμένα οικονομικά στοιχεία, πληροφορίες για τη χορήγηση ή μη αδειών σε σχέση με έργα και τις σχετικές με τη σύμβαση εκπροσώπησης αποφάσεις της γενικής συνέλευσης των μελών ή του εποπτικού συμβουλίου της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51.

Το **άρθρο 27** ενσωματώνει στην παράγραφο 1 το άρθρο 20 της Οδηγίας και ρυθμίζει την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να παρέχουν σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, των οποίων τα δικαιώματα διαχειρίζονται βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης, σε οποιονδήποτε δικαιούχο και σε οποιονδήποτε χρήστη, πληροφορίες αναφορικά με τα έργα, τα αντικείμενα προστασίας που εκπροσωπούν και τις αντίστοιχες επικράτειες που καλύπτονται. Αν τα έργα ή τα αντικείμενα προστασίας δεν μπορούν να προσδιοριστούν λόγω της δραστηριότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ο τελευταίος παρέχει πληροφορίες σχετικά με τους τύπους των έργων ή των αντικειμένων προστασίας και τα δικαιώματα και τις σχετικές επικράτειες που καλύπτει. Κάθε χρήστης, ο οποίος ενδιαφέρεται να συνάψει σύμβαση με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, χρήστης μπορεί να ζητήσει αυτές τις πληροφορίες, αφού μπορεί να είναι καθοριστικές για την απόφασή του να λάβει ή όχι άδεια χρήσης από τον εν λόγω οργανισμό.

Το αίτημα πρέπει να είναι αιτιολογημένο, για να προστατευθούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης από καταχρηστικές αξιώσεις για παροχή πληροφοριών.

Η παράγραφος 2 ορίζει ότι η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της παραγράφου 1 υφίσταται και στο πλαίσιο της διενέργειας καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 6 του άρθρου 27Α του ν. 2121/1993.

Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Το **άρθρο 28** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 21 της Οδηγίας και αφορά στη δημοσιοποίηση πληροφοριών από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στην ιστοσελίδα του. Η υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να δημοσιοποιούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο πηγάζει από τη δυνατότητα που παρέχει το νέο νομοθετικό πλαίσιο στους δικαιούχους να παρακολουθούν και να συγκρίνουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Στην παράγραφο 2 αναφέρονται ρητώς ποιες πληροφορίες πρέπει να αναρτά ένας οργανισμός συλλογικής προστασίας στην ιστοσελίδα του.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ο μορφότυπος των πληροφοριών, που πρέπει να παρέχονται σε σταθερό σημείο απόθεσης για να είναι ευκόλως προσβάσιμες και εξαγώγιμες και η διαρκής επικαιροποίησή τους λόγω της ιδιαίτερης σημασίας τους για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων.

Οι περιπτώσεις α', β', γ', στ', ζ' και η' της παραγράφου 1 και η παράγραφος 3 του άρθρου 28 εφαρμόζονται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Το **άρθρο 29** αφορά στην ετήσια έκθεση διαφάνειας και ενσωματώνει το άρθρο 22 της Οδηγίας. Προκειμένου να μπορούν οι δικαιούχοι, οι χρήστες και άλλοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να παρακολουθούν και να συγκρίνουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οργανισμοί αυτοί πρέπει να δημοσιεύουν ετήσια έκθεση διαφάνειας με συγκρίσιμες και ελεγμένες οικονομικές πληροφορίες για τις δραστηριότητές τους. Η δημοσίευση πρέπει να πραγματοποιείται το αργότερο οκτώ μήνες μετά το τέλος κάθε φορολογικού έτους.

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να δημοσιοποιούν, επίσης, ετήσια ειδική έκθεση, η οποία αποτελεί μέρος της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας, σχετικά με τη χρήση των ποσών που δαπανήθηκαν για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Οι πληροφορίες που αποτελούν περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας μπορούν να περιλαμβάνονται σε χωριστή έκθεση ή σε άλλα έγγραφα, για παράδειγμα, ως μέρος των ετήσιων οικονομικών καταστάσεών τους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα πρέπει να είναι ευδιάκριτες όλες οι απαιτούμενες πληροφορίες και να περιλαμβάνονται χωριστά.

Οι οικονομικές πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 3 ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές και η έκθεσή τους περιλαμβάνεται εξ ολοκλήρου στην ετήσια έκθεση διαφάνειας, η οποία αναρτάται και παραμένει στην ιστοσελίδα του οργανισμού για πέντε έτη (τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1). Αυτή η έκθεση εγκρίνεται από τη γενική συνέλευση μελών σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 9 ή από το εποπτικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 51 αντίστοιχα.

Τέλος, στην παράγραφο 4 προβλέπεται προς άρση αμφιβολιών ότι η δημοσίευση της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας και η τήρηση των σχετικών διαδικασιών δεν αποτελεί λόγο μη εφαρμογής άλλων νόμων σχετικά με την οικονομική διαχείριση και τον έλεγχο των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ανάλογα με τη νομική μορφή τους.

Το **άρθρο 30** ενσωματώνει το παράρτημα της Οδηγίας που αφορά στις πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας. Στην παράγραφο 1 προβλέπεται συνολικά το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας, το οποίο περιλαμβάνει:

1) Οικονομικά στοιχεία και συγκεκριμένα:

α) τις οικονομικές καταστάσεις (περίπτωση α' της παραγράφου 1),

β) τα ποσά που δόθηκαν ως αμοιβές και ως παροχές στα μέλη του διοικητικού και εποπτικού συμβουλίου, στον γενικό διευθυντή και στους άλλους διευθυντές (περίπτωση στ' της παραγράφου 1), και γ' τις οικονομικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 (περίπτωση ζ' της παραγράφου 1).

2) Μη οικονομικά στοιχεία, όπως η έκθεση για τις δραστηριότητες του φορολογικού έτους (περιπτώσεις β' έως και ε' της παραγράφου 1) και

3) Την ειδική έκθεση διαφάνειας (περίπτωση η' της παραγράφου 1), το περιεχόμενο της οποίας ρυθμίζεται στην παράγραφο 3.

Σχετικά με τις πληροφορίες που αναφέρονται στην περίπτωση ε' της παραγράφου 1, σκοπός του νόμου είναι να παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έναν κατάλογο ονομάτων αυτών των οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται από αυτόν (π.χ. επωνυμία, αριθμό μητρώου, διεύθυνση και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο ταυτοποίησης), καθώς και πληροφορίες σχετικά με το καθεστώς ιδιοκτησίας ή ελέγχου.

Η παράγραφος 2, η οποία προσδιορίζει το περιεχόμενο της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 1, αναφέρει με λεπτομέρεια τις οικονομικές πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας: έσοδα από δικαιώματα και από επένδυση δικαιωμάτων, το κόστος διαχείρισης δικαιωμάτων και άλλων υπηρεσιών, τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους και πληροφορίες σε σχέση με άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Σε πολλές περιπτώσεις στην παράγραφο 2 το σχέδιο νόμου απαιτεί την περιγραφή οικονομικών πληροφοριών διακρίνοντάς τις ανά κατηγορία εξουσιών και είδος χρήσης.

Παραδείγματα κατηγοριών εξουσιών είναι τα ακόλουθα: Παρουσίαση στο κοινό, καλωδιακή μετάδοση, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και αναμετάδοση, η εξουσία να καθιστούν οι δικαιούχοι τα έργα προσιτά στο κοινό, αναπαραγωγή (αποκλειστικό δικαίωμα), διανομή, ιδιωτική αναπαραγωγή, εξουσία δανεισμού και εκμίσθωσης, κ.ο.κ.

Παραδείγματα ειδών χρήσης σε σχέση με τις πολυεδαφικές άδειες αποτελούν η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, η ρευστάωση δεδομένων συνεχούς ροής (online streaming) (συμπεριλαμβανομένης της μετάδοσης μέσω διαδικτύου (webcasting)), το «κατέβασμα από το διαδίκτυο» (online download), ο κινηματογράφος, η δημόσια εκτέλεση, το θέατρο, οι ζωντανές εκτελέσεις κ.ά.

Παραδείγματα χρήσεων για οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης παραγωγών και εκτελεστών ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, η δημόσια εκτέλεση, η επιγραμμική ροή δεδομένων (online streaming) (συμπεριλαμβανομένης της ταυτόχρονης μετάδοσης (simulcasting) και της μετάδοσης μέσω διαδικτύου (webcasting)).

Οι πόροι της υποπερίπτωσης δδ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 που χρησιμοποιούνται για την κάλυψη δαπανών μπορεί να είναι, για παράδειγμα, τα μη διανεμητέα ποσά ή οι κρατήσεις. Στην υποπερίπτωση δδ' της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 περιλαμβάνονται όλες οι περιπτώσεις, στις οποίες βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης οι οργανισμοί συλλογικής

διαχείρισης προβαίνουν σε απευθείας καταβολή δικαιωμάτων στους δικαιούχους άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης της παραγράφου 3 του άρθρου 37.

Η παράγραφος 3 εξειδικεύει το περιεχόμενο της ειδικής έκθεσης, όπως αναφέρεται στην περίπτωση η' της παραγράφου 1. Στην έκθεση αυτή αναφέρονται αναλυτικά τα ποσά που δαπανώνται για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες, καθώς και η επεξήγηση της χρήσης των ποσών και των αποδεκτών τους.

Το **άρθρο 31** ενσωματώνει το άρθρο 10 της Οδηγίας και αφορά στις υποχρεώσεις των προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Για λόγους χρηστής διαχείρισης τα διοικητικά στελέχη ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης θα πρέπει να είναι ανεξάρτητα. Για τον λόγο αυτόν τα πρόσωπα που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες (όπως και τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 10) θα πρέπει να δηλώνουν πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους και, στη συνέχεια σε ετήσια βάση, οποιαδήποτε συμφέροντα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, κατά πόσο υπάρχουν πραγματικές ή δυνητικές συγκρούσεις μεταξύ των συμφερόντων τους και των συμφερόντων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπως και τα ποσά που τους κατέβαλε ο οργανισμός, ως αμοιβή, αποζημίωση ή ως έσοδα από δικαιώματα και άλλες παροχές. Άλλα είδη παροχών, όπως αυτές αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 31, είναι μεταξύ άλλων η ημερήσια αποζημίωση και τα έξοδα μετακίνησης στο πλαίσιο της διαχείρισης που ασκεί ο οργανισμός.

Στο **άρθρο 32** προβλέπεται ότι οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, με εξαίρεση αυτές του άρθρου 51, δεν μπορούν να διαχειρίζονται δικαιώματα που υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση και δεν ισχύουν σε αυτές τα τεκμήρια του άρθρου 7.

Οι παράγραφοι 2 και 3 προβλέπουν ειδικές διατάξεις για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, που έχουν τη μορφή ανώνυμης εταιρείας.

Η παράγραφος 4 αφορά την υποχρέωση των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης να υποβάλουν πληροφορίες στον ΟΠΙ.

Η παράγραφος 5 αφορά προϋποθέσεις εισόδου μιας ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης.

Τα **άρθρα 33 και επόμενα** ενσωματώνουν τον Τίτλο III της Οδηγίας (άρθρα 23 έως 32). Εφαρμόζονται μόνο στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζονται επιγραμμικά δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων σε πολυεδαφική βάση. Καλύπτει

τόσο την ταυτόχρονη μετάδοση (simulcasting) όσο και τη μετάδοση μέσω διαδικτύου (webcasting).

Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών, στις οποίες γίνεται χρήση μουσικών έργων, όπως μουσικές υπηρεσίες που επιτρέπουν στους καταναλωτές να «κατεβάζουν» μουσική (download) ή να την ακούν σε συνεχή ροή (streaming), καθώς και άλλες υπηρεσίες που παρέχουν πρόσβαση σε ταινίες ή παιχνίδια, όπου η μουσική αποτελεί σημαντικό στοιχείο, πρέπει πρώτα να αποκτούν το δικαίωμα χρήσης των έργων αυτών. Όσον αφορά στους δημιουργούς, πρόκειται για το αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής και το αποκλειστικό δικαίωμα παρουσίας στο κοινό των μουσικών έργων. Η διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών μπορεί να γίνεται από τους ίδιους τους μεμονωμένους δικαιούχους, όπως τους δημιουργούς ή τους εκδότες μουσικών έργων ή από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Συχνά η διαχείριση της αναπαραγωγής και της παρουσίας στο κοινό των δικαιωμάτων των δημιουργών ασκείται από διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Επιπλέον, υπάρχουν περιπτώσεις, κατά τις οποίες περισσότεροι δικαιούχοι έχουν δικαιώματα επί του ίδιου έργου και ενδέχεται να έχουν εξουσιοδοτήσει διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν άδειες στα αντίστοιχα μερίδια των δικαιωμάτων τους επί του έργου. Με την παρούσα ρύθμιση προβλέπονται οι βασικές προϋποθέσεις παροχής από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συλλογικών πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικά δικαιώματα δημιουργών δημιουργών επί μουσικών έργων τους, αποσκοπώντας στη διευκόλυνση, βελτίωση, απλούστευση και επιτάχυνση απόκτησης των αδειών για τα δικαιώματα αυτά.

Για τη μουσική στο διαδίκτυο, όπου ο κανόνας εξακολουθεί να είναι η συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων του δημιουργού ανά επικράτεια, μέσω του παρόντος κεφαλαίου δημιουργήθηκαν οι συνθήκες που ευνοούν τις πλέον αποτελεσματικές πρακτικές αδειοδότησης σε ένα ολοένα αυξανόμενο διασυνοριακό πλαίσιο. Εξάλλου η ανάπτυξη των νόμιμων επιγραμμικών υπηρεσιών μουσικής συμβάλλει στην καταπολέμηση των παραβιάσεων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο διαδίκτυο.

Ειδικότερα, το **άρθρο 33** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 24 της Οδηγίας.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων είναι η αποδεδειγμένα επαρκής ικανότητά του να επεξεργάζεται ηλεκτρονικά, αποτελεσματικά και με διαφανή τρόπο τα στοιχεία που απαιτούνται για τη χορήγηση αδειών και τη διαχείριση των δικαιωμάτων. Η παρακολούθηση της χρήσης του ρεπερτορίου διεξάγεται για τις ανάγκες τιμολόγησης και διανομής των ποσών στους δικαιούχους και ως εκ τούτου δεν θέτει ζητήματα παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ο τρόπος με τον οποίο διαπιστώνονται οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής και ειδικότερα της επαρκούς ικανότητας χορήγησης πολυεδαφικών αδειών. Για τον σκοπό αυτό ο ΟΠΙ, κατόπιν απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, μπορεί μετά από προσκόμιση των στοιχείων που κρίνει απαραίτητα, να διαπιστώσει κατά πόσο υφίσταται η εν λόγω ικανότητα, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική και με διαφανή τρόπο ηλεκτρονική επεξεργασία των δεδομένων της παραγράφου. 1.

Η παράγραφος 3 ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 24 της Οδηγίας και περιλαμβάνει ενδεικτικά κριτήρια για την ικανότητα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν πολυεδαφικές άδειες σύμφωνα με την παράγραφο 1. Ένα από αυτά είναι η χρήση μοναδικών αναγνωριστικών κωδικών για την ταυτοποίηση των δικαιούχων και τον προσδιορισμό των μουσικών έργων. Κριτήριο αποτελεί και η ικανότητα του οργανισμού να προσδιορίζει με ακρίβεια τα μουσικά έργα, τα δικαιώματα και τους αντίστοιχους δικαιούχους που εκπροσωπεί σε σχέση με τις επικράτειες που δραστηριοποιείται. Τέλος, κριτήριο αποτελεί και η ικανότητα του οργανισμού να κάνει χρήση κατάλληλων μέσων έγκαιρου και αποτελεσματικού εντοπισμού και εξάλειψης τυχόν ασυνεπειών στα δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες.

Η παράγραφος 4 ορίζει ότι στα μουσικά έργα περιλαμβάνονται οι στίχοι και η μουσική που περιέχεται σε οπτικοακουστικά έργα αλλά όχι τα μουσικά έργα σε μορφή παρτιτούρας, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 40 του Προοιμίου της Οδηγίας.

Το άρθρο 34 συνιστά ενσωμάτωση του άρθρου 25 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες παρέχουν με ηλεκτρονικά μέσα στους πάροχους επιγραμμικών υπηρεσιών, στους δικαιούχους και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τις πληροφορίες που χρειάζονται για να εξακριβώνουν το ρεπερτόριο που εκπροσωπούν οι οργανισμοί κατόπιν δεόντως αιτιολογημένου αιτήματος.

Η διαθεσιμότητα ακριβών και ολοκληρωμένων πληροφοριών σχετικά με τα μουσικά έργα και τα δικαιώματα, τα οποία εξουσιοδοτείται να εκπροσωπεί κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης σε συγκεκριμένη επικράτεια είναι καθοριστικής σημασίας για μια αποτελεσματική και διαφανή διαδικασία αδειοδότησης, για τη μετέπειτα επεξεργασία των αναφορών των χρηστών και τη σχετική τιμολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών, καθώς και για τη διανομή των οφειλόμενων ποσών. Για τον λόγο αυτό οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες για μουσικά έργα θα πρέπει να είναι σε θέση να επεξεργάζονται τέτοιου είδους λεπτομερή στοιχεία με ταχύτητα και ακρίβεια.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να λάβουν μέτρα για να προστατεύσουν την ακρίβεια και την ακεραιότητα των δεδομένων τους, για να

ελέγξουν την επαναχρησιμοποίησή τους, καθώς και για να προστατεύσουν τις εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες.

Με το **άρθρο 35** ενσωματώνεται το άρθρο 26 της Οδηγίας.

Για να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα σχετικά με το μουσικό ρεπερτόριο που επεξεργάζονται είναι όσο το δυνατόν ακριβέστερα, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες για μουσικά έργα θα πρέπει να επικαιροποιούν τις βάσεις δεδομένων τους. Θα πρέπει να διαθέτουν για τον λόγο αυτόν μηχανισμούς, οι οποίοι θα δίνουν τη δυνατότητα στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, στους δικαιούχους και σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, να ζητούν διόρθωση των δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 33. Επειδή η Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών χορηγεί σε κάθε πρόσωπο, στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα, το δικαίωμα να ζητήσει τη διόρθωση, τη διαγραφή ή το κλείδωμα των ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων, προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 διόρθωση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση κάθε ανακριβούς πληροφορίας ή δεδομένων. Αυτοί οι μηχανισμοί διόρθωσης αναρτώνται στην ιστοσελίδα του οργανισμού (βλ. περίπτωση ιε) της παραγράφου 1 του άρθρου 28).

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει, επίσης, να διαθέτουν στους δικαιούχους τους (συμπεριλαμβανομένων αυτών του άρθρου 40) τη δυνατότητα να υποβάλλουν ηλεκτρονικά πληροφορίες σχετικά με τα έργα, τα δικαιώματα και τις επικράτειες. Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να προβλέπουν τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων για την υποβολή πληροφοριών από τους δικαιούχους (έργα, δικαιώματα επί των έργων και επικράτειες). Στο μέτρο του δυνατού οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για την ηλεκτρονική υποβολή λαμβάνουν υπόψη τυχόν προαιρετικά βιομηχανικά πρότυπα ή πρακτικές που αναπτύσσονται σε διεθνές ή σε ενωσιακό επίπεδο και αφορούν στην ανταλλαγή δεδομένων και επιτρέπουν τον καθορισμό έργου, δικαιωμάτων και επικρατειών.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι σε περίπτωση που οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δίνει εντολή σε άλλον οργανισμό να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων στο πλαίσιο των άρθρων 38 και 39, ο οργανισμός που λαμβάνει την εξουσιοδότηση έχει υποχρέωση να παρέχει στους δικαιούχους του εξουσιοδοτούμενου οργανισμού τα μέσα για ηλεκτρονική υποβολή πληροφοριών της παραγράφου 2, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Το **άρθρο 36** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 27 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 προβλέπει την παρακολούθηση της χρήσης των σχετικών δικαιωμάτων από τους παρόχους, η οποία πρέπει να πραγματοποιείται μόνο για τις ανάγκες της τιμολόγησης και διανομής των εσόδων και ως εκ τούτου δεν θέτει ζητήματα παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Προκειμένου για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των υπηρεσιών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν πολυεδαφικές άδειες και λόγω της φύσης των δικαιωμάτων που διαχειρίζονται, προβλέπεται η υποβολή αναφορών από τους παρόχους για την πραγματική χρήση των έργων με ηλεκτρονικά μέσα. Επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα πραγματοποιείται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης η τιμολόγηση των παρόχων. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις προβλέπεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης προσφέρει στους παρόχους τη χρήση τουλάχιστον ενός μορφότυπου που λαμβάνει υπόψη προαιρετικά πρότυπα ή πρακτικές.

Αν οι πάροχοι δεν χρησιμοποιούν για την υποβολή αναφοράς το βιομηχανικό πρότυπο που προσφέρει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αλλά άλλο κλειστό μορφότυπο, τότε ο οργανισμός μπορεί να αρνηθεί να αποδεχθεί την υποβολή αναφοράς, ενώ οι πάροχοι δεν μπορούν να αρνηθούν να αποδεχθούν το τιμολόγιο. Ωστόσο οι πάροχοι σύμφωνα με την παράγραφο 5 πρέπει να έχουν τη δυνατότητα βάσει κατάλληλων μηχανισμών που θα τους παρέχει ο οργανισμός να αμφισβητούν την ορθότητα του τιμολογίου.

Η χρήση κατάλληλων τεχνικών μέσων αποσκοπεί στον περιορισμό τυχόν επιπρόσθετου διοικητικού φόρτου των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών.

Στην παράγραφο 4 η τιμολόγηση των παρόχων από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συνδέεται χρονικά με την υποβολή αναφοράς από τους παρόχους σχετικά με την πραγματική χρήση των έργων και πραγματοποιείται χωρίς καθυστέρηση μετά από αυτήν. Καθυστέρηση μπορεί ενδεχομένως να δικαιολογηθεί μόνο για λόγους που οφείλονται στον πάροχο. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 προβλέπεται ότι η συχνότητα της υποβολής της αναφοράς σχετικά με την πραγματική χρήση των έργων καθορίζεται μεν συμβατικά αλλά σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να πραγματοποιείται τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο. Συνεπώς, ενώ υπάρχει η δυνατότητα συμβατικού καθορισμού του ζητήματος, περιέχεται ταυτόχρονα ένα ελάχιστο όριο συχνότητας ως ασφαλιστική δικλείδα για τους οργανισμούς. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται η δυνατότητα στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να έχουν ακριβή εικόνα για την επιγραμμική χρήση του ρεπερτορίου τους εντός του έτους προκειμένου να μπορούν να προβαίνουν σε δίκαιες κατανομές.

Το **άρθρο 37** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 28 της Οδηγίας και ρυθμίζει την υποχρέωση διανομής στους δικαιούχους των αμοιβών τους. Η διανομή πρέπει να γίνεται με ακρίβεια και χωρίς καθυστέρηση μετά την υποβολή αναφοράς σχετικά με την πραγματική χρήση του έργου αλλά δεν υπάρχει προβλεπόμενο χρονικό όριο, όπως στην περίπτωση της παραγράφου

2 του άρθρου 19. Σε κάθε περίπτωση εισάγεται εξαίρεση στην έγκαιρη πληρωμή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν για λόγους που οφείλονται στον πάροχο.

Παράλληλα στην παράγραφο 2 εισάγεται υποχρέωση των οργανισμών κάθε φορά που πραγματοποιούν πληρωμές στους δικαιούχους να τους παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως πληροφορίες σχετικά με την περίοδο κατά την οποία έγιναν οι χρήσεις και τις σχετικές επικράτειες. Επίσης, στις πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονται και τα ποσά που εισπράττονται, οι κρατήσεις που πραγματοποιούνται και τα ποσά που διανέμονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σε σχέση με κάθε μουσικό έργο και κάθε πάροχο.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δίνει εντολή σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να χορηγεί πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39, ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διανέμει τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με ακρίβεια και χωρίς καθυστέρηση και παρέχει στον εξουσιοδοτούμενο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Ο εξουσιοδοτών οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι αρμόδιος για τη μετέπειτα διανομή των ποσών αυτών και την παροχή των σχετικών πληροφοριών στους δικαιούχους, εκτός εάν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συμφωνήσουν διαφορετικά.

Τέλος, στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι οι παράγραφοι 5 έως 8 του άρθρου 19 που αφορούν στα μη διανεμητέα ποσά εφαρμόζονται και στο παρόν άρθρο.

Το άρθρο 38 ενσωματώνει το άρθρο 29 της Οδηγίας.

Η συγκέντρωση διαφορετικών μουσικών ρεπερτορίων για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών διευκολύνει τη διαδικασία αδειοδότησης και ενισχύει την πολιτιστική ποικιλομορφία, καθιστώντας στην αγορά πολυεδαφικών αδειών διαθέσιμα όλα τα ρεπερτόρια. Ταυτόχρονα συμβάλλει στη μείωση του αριθμού των συναλλαγών, τις οποίες πρέπει να διενεργεί ένας πάροχος επιγραμμικής υπηρεσίας, προκειμένου να προσφέρει υπηρεσίες. Η εν λόγω συγκέντρωση των ρεπερτορίων διευκολύνει την ανάπτυξη νέων επιγραμμικών υπηρεσιών και οδηγεί στη μείωση του κόστους συναλλαγής, από την οποία επωφελούνται οι καταναλωτές. Κατά συνέπεια, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν προτίθενται ή δεν είναι σε θέση να χορηγούν απευθείας πολυεδαφικές άδειες στο μουσικό ρεπερτόριό τους πρέπει να ενθαρρύνονται σε εθελοντική βάση να αναθέτουν σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση του ρεπερτορίου τους κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις. Για τον λόγο αυτόν προβλέπεται στην παράγραφο 1 ότι όλες οι συμβάσεις εκπροσώπησης μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, στις οποίες προβλέπεται η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών, πρέπει να συνάπτονται σε μη αποκλειστική βάση. Η μη αποκλειστικότητα δεν περιορίζει ούτε τις επιλογές των χρηστών που αναζητούν πολυεδαφικές

άδειες αλλά ούτε και αυτές των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που αναζητούν υπηρεσίες διαχείρισης του ρεπερτορίου τους σε πολυεδαφική βάση.

Κάθε σύμβαση με την οποία ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό ή οργανισμούς τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών στο δικό του μουσικό ρεπερτόριο για επιγραμμική χρήση δεν πρέπει να αποτρέπει τον πρώτο οργανισμό (τον εξουσιοδοτούντα) από τη συνέχιση χορήγησης αδειών μόνο στην ελληνική επικράτεια για το δικό του ρεπερτόριο και για κάθε άλλο ρεπερτόριο, το οποίο ενδέχεται να έχει εξουσιοδοτηθεί να εκπροσωπεί στην εν λόγω επικράτεια, σύμφωνα και με την αιτιολογική σκέψη 46 του Προοιμίου της Οδηγίας.

Είναι σημαντικό τα μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να γνωρίζουν τους όρους βάσει των οποίων οι οργανισμοί διαχειρίζονται τα επιγραμμικά τους δικαιώματα. Για τον λόγο αυτόν προβλέπεται στην παράγραφο 2 ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης πρέπει να παρέχουν στα μέλη τους επαρκείς πληροφορίες για τους κύριους όρους κάθε συμφωνίας, βάσει της οποίας ανατίθεται σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης η εκπροσώπηση των επιγραμμικών δικαιωμάτων των μελών αυτών σε μουσικά έργα με σκοπό τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών.

Τέλος, στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ενημερώνει τον οργανισμό που τον εξουσιοδοτεί για τους κύριους όρους βάσει των οποίων χορηγείται άδεια για τα επιγραμμικά δικαιώματα του τελευταίου. Στην περίπτωση αυτή, όπως και σε εκείνη της προηγούμενης παραγράφου, πρόκειται απλώς για ενημέρωση δεδομένου ότι ο εξουσιοδοτών δεν μπορεί να διαμορφώσει τους όρους της σύμβασης. Η υποχρέωση ενημέρωσης υφίσταται και πριν από τη σύναψη της σύμβασης.

Το **άρθρο 39** ενσωματώνει το άρθρο 30 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 εισάγει την υποχρέωση κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που χορηγεί ή προστίθεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες να συμφωνεί να εκπροσωπεί το ρεπερτόριο οποιουδήποτε άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που αποφασίζει να μην το πράξει απευθείας. Για να διασφαλιστεί ότι η απαίτηση αυτή δεν είναι δυσανάλογη και ότι δεν βαίνει πέραν του αναγκαίου, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο απευθύνεται το αίτημα, υποχρεούται να αποδεχθεί την εκπροσώπηση μόνο σε περίπτωση που το αίτημα αφορά σε κατηγορίες επιγραμμικών δικαιωμάτων, τις οποίες διαχειρίζεται και ο ίδιος. Ο οργανισμός πρέπει να απαντά εγγράφως στο αίτημα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Αν η απάντηση είναι αρνητική, πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Για την προστασία των συμφερόντων των δικαιούχων του εξουσιοδοτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης στην αγορά των

μικρών και λιγότερο γνωστών ρεπερτορίων, κρίθηκε σημαντικό η διαχείριση του ρεπερτορίου του εξουσιοδοτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να πραγματοποιείται υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για το ρεπερτόριο του εξουσιοδοτούμενου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3. Εξαίρεση από την εφαρμογή των ίδιων όρων προβλέπεται μόνο για τα έξοδα διαχείρισης και για τις πληροφορίες του ρεπερτορίου (παράγραφοι 5 και 6).

Επίσης, για τον ίδιο λόγο η παράγραφος 4 προβλέπει ότι οι προσφορές που απευθύνει ο εξουσιοδοτούμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών πρέπει να περιλαμβάνουν και το ρεπερτόριο του εξουσιοδοτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Η παράγραφος 5 συνιστά μια ειδικότερη διάταξη σε σχέση με την παράγραφο 3 του άρθρου 18 αναφορικά με τα έξοδα διαχείρισης. Τα έξοδα διαχείρισης που χρεώνονται από τον εξουσιοδοτούμενο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πρέπει να είναι εύλογα σε σχέση με τις περιστάσεις.

Τέλος, στην παράγραφο 6 προβλέπεται η υποχρέωση του οργανισμού που αιτείται να εκπροσωπηθεί από άλλον οργανισμό να παρέχει τις σχετικές πληροφορίες αναφορικά με το μουσικό ρεπερτόριο στον οργανισμό στον οποίο απευθύνει το αίτημα. Εάν οι πληροφορίες δεν είναι επαρκείς ή στη σωστή μορφή, ο οργανισμός στον οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να χρεώσει τον αιτούντα οργανισμό έξοδα που προκύπτουν ευλόγως ή να αποκλείσει τη χρήση των έργων, για τα οποία δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Η υποχρέωση παροχής των πληροφοριών υφίσταται και πριν τη σύναψη της σύμβασης.

Το **άρθρο 40** ενσωματώνει το άρθρο 31 της Οδηγίας.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό οι δικαιούχοι μπορούν να χορηγούν πολυεδαφικές άδειες, ακόμη και στην περίπτωση που ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο έχουν αναθέσει τα δικαιώματά τους, δεν χορηγεί ούτε προσφέρεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες και επιπλέον δεν επιθυμεί να αναθέσει τη χορήγηση αυτή σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Στις περιπτώσεις αυτές μπορούν οι ίδιοι οι δικαιούχοι ή μέσω άλλου συμβαλλόμενου μέρους (οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή οποιουδήποτε τρίτου) να χορηγούν τις πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικές χρήσεις που απαιτούνται από τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, αφού ανακαλέσουν πρώτα τα δικαιώματα που είναι αναγκαία για τη χορήγηση αυτών των αδειών από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο τα είχαν αρχικά αναθέσει. Παράλληλα, όμως, μπορούν να διατηρήσουν, αν επιθυμούν, τα δικαιώματα αυτά στον οργανισμό που τα είχαν αρχικά αναθέσει με σκοπό τη χορήγηση μονοεδαφικών αδειών. Για την άσκηση του δικαιώματος της ανάκλησης και για την έναρξη των αποτελεσμάτων της εφαρμόζεται η τρίμηνη προθεσμία έγγραφης

προειδοποίησης της παραγράφου 2 του άρθρου 12. Σε κάθε περίπτωση ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να αποφασίσει για τη χορήγηση ή την ανάθεση χορήγησης πολυεδαφικών αδειών μέχρι 10 Οκτωβρίου 2017. Συνεπώς, η άσκηση του δικαιώματος αυτού μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά το χρονικό αυτό σημείο.

Η δυνατότητα που προσφέρει το εν λόγω άρθρο διασφαλίζει τους στόχους και την αποτελεσματικότητα των κανόνων για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Το **άρθρο 41** και ειδικότερα η παράγραφος 2 ενσωματώνει το άρθρο 32 της Οδηγίας.

Η παράγραφος 1 ορίζει ρητά ότι οι διατάξεις περί πολυεδαφικών αδειών υπερισχύουν των λοιπών διατάξεων του σχεδίου νόμου, εκτός αν προβλέπεται ρητά το αντίθετο.

Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί για τις εκπομπές τους που περιλαμβάνουν μουσικά έργα βασίζονται εν γένει σε άδειες χορηγηθείσες από εθνικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Σε πολλές περιπτώσεις οι άδειες αυτές ισχύουν περιοριστικά για ραδιοτηλεοπτικές δραστηριότητες. Προκειμένου να επιτρέπονται ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις στο διαδίκτυο, απαιτείται άδεια για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων. Για να διευκολύνεται η χορήγηση τέτοιων αδειών που αφορούν σε μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο διαδίκτυο ταυτόχρονα ή μετά την αρχική εκπομπή τους, προβλέπεται στην παράγραφο 2 παρέκκλιση από τους κανόνες που θα ίσχυαν σε διαφορετική περίπτωση για τη χορήγηση μίας τέτοιας πολυεδαφικής άδειας.

Η εν λόγω παρέκκλιση θα πρέπει να περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για να επιτρέπεται η πρόσβαση σε ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στο διαδίκτυο και σε υλικό που έχει σαφή σχέση εξάρτησης με την αρχική εκπομπή και παράγεται για σκοπούς, όπως η συμπλήρωση, η προεπισκόπηση ή ο έλεγχος των εν λόγω τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων. Η παρέκκλιση αυτή δεν πρέπει να λειτουργεί με σκοπό τη στρέβλωση του ανταγωνισμού σε σχέση με τις άλλες υπηρεσίες, οι οποίες παρέχουν στους καταναλωτές πρόσβαση σε ατομικά μουσικά ή οπτικοακουστικά έργα στο διαδίκτυο ούτε να οδηγεί σε περιοριστικές πρακτικές, όπως ο διαμοιρασμός της αγοράς ή της πελατείας, πράγμα που θα συνιστούσε παραβίαση των άρθρων 101 ή 102 ΣΛΕΕ.

Η παρέκκλιση αυτή αφορά στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που μεταδίδουν με συμβατικό τρόπο. Δεν αφορά σε μεταδόσεις μέσω διαδικτύου (webcasting).

Το **άρθρο 42** ενσωματώνει το άρθρο 33 της Οδηγίας και προβλέπει την υποχρέωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να θεσπίσουν ειδική διαδικασία για τα μέλη τους για την υποβολή και τον χειρισμό καταγγελιών. Η διαδικασία αυτή πρέπει να είναι διαθέσιμη τόσο

στους δικαιούχους που δεν είναι μέλη τους όσο και στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που έχουν αναθέσει σε άλλους οργανισμούς βάσει συμβάσεων εκπροσώπησης τη διαχείριση δικαιωμάτων.

Το σχέδιο νόμου κάνει μια ενδεικτική αναφορά στα ζητήματα για τα οποία μπορούν να υποβληθούν καταγγελίες. Συνεπώς, και άλλα ζητήματα που προκύπτουν από τη σύμβαση ανάθεσης ή στο πλαίσιο σύμβασης εκπροσώπησης, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελιών.

Στην παράγραφο 2 επαναλαμβάνεται ουσιαστικά η υποχρέωση του οργανισμού, που προβλέπεται και στο άρθρο 28 παράγραφος 1 περίπτωση ια), να αναρτά στην ιστοσελίδα του όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την υποβολή καταγγελιών και τη σχετική διαδικασία.

Στην παράγραφο 3 περιγράφεται η διαδικασία υποβολής της καταγγελίας.

Στην παράγραφο 4, που ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 33 της Οδηγίας, προβλέπεται η προθεσμία εντός της οποίας οφείλει ο οργανισμός να απαντήσει στον καταγγέλλοντα εγγράφως: 12 εργάσιμες ημέρες. Η απάντηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί να ζητήσει επιπλέον στοιχεία για τη διερεύνηση της καταγγελίας.

Το **άρθρο 43**, το οποίο ενσωματώνει το άρθρο 36 παράγραφος 2 της Οδηγίας, προβλέπει τη δυνατότητα τα μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι δικαιούχοι, οι χρήστες, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, να γνωστοποιούν στον ΟΠΙ δραστηριότητες ή περιστατικά τα οποία κατά τη γνώμη τους συνιστούν παραβίαση τόσο του παρόντος σχεδίου νόμου όσο και του ν. 2121/1993 από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αλλά και, κατά περίπτωση, από χρήστες.

Στη παράγραφο 2 περιγράφεται η διαδικασία αντιμετώπισης από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού της γνωστοποίησης από τον ΟΠΙ και η δυνατότητα ελέγχου από αυτόν της ενδεχόμενης παράβασης με αίτημα προσκόμισης οποιουδήποτε περαιτέρω στοιχείου ή εγγράφου ή/και με επιτόπια έρευνα ή/και με έρευνα μέσω ορκωτών ελεγκτών λογιστών (άρθρο 47).

Το **άρθρο 44** ενσωματώνει στο σχέδιο νόμο το άρθρο 34 της Οδηγίας. Το άρθρο αυτό προβλέπει τη δυνατότητα, αν το επιθυμούν όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, διαφορές μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οργανισμών συλλογικής προστασίας, μελών τους, δικαιούχων ή χρηστών που σχετίζονται με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου και του ν. 2121/1993 να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση κατά τα προβλεπόμενα στο ν. 3898/2010.

Αυτονόητη προϋπόθεση υπαγωγής σε διαμεσολάβηση είναι η βούληση όλων των εμπλεκόμενων μερών, καθώς οι διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών δεν είναι υποχρεωτικές.

Οι καθυστερήσεις στην δικαστική επίλυση διαφορών μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και άλλων μερών ενδέχεται να έχουν συνέπειες στην αποτελεσματικότητα των κανόνων που διέπουν τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών σε επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων. Για τον λόγο αυτό μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση και διαφορές μεταξύ αφενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης εγκατεστημένου στην Ελλάδα που είτε χορηγεί είτε προσφέρεται να χορηγήσει πολυεδαφικές άδειες για επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων και αφετέρου παρόχου επιγραμμικής υπηρεσίας ή δικαιούχου ή άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ανεξαρτήτως της επικράτειας εγκατάστασής τους.

Το **άρθρο 45** αποτελεί ρύθμιση στο πλαίσιο του άρθρου 35 παράγραφος 1 της Οδηγίας και αφορά στον καθορισμό των αμοιβολογίων στον τομέα της δημόσιας εκτέλεσης μουσικής (όχι ζωντανής) σε εμπορικά καταστήματα και επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος (οι συναυλίες δεν συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής), προβλέπεται δε η δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας της παραγράφου 1 και σε άλλες περιπτώσεις δημόσιας εκτέλεσης. Η παρούσα ρύθμιση προβλέπει έναν μηχανισμό ενεργούς συμμετοχής των χρηστών μέσω των αντιπροσωπευτικών ενώσεων τους στον καθορισμό των αμοιβολογίων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος ενεργοποιείται με πρωτοβουλία των πρώτων, πλην της περίπτωσης της παραγράφου 1, οπότε προηγείται προσπάθεια από κοινού καθορισμού των επί μέρους δικαιωμάτων και κατανομής της αμοιβής μεταξύ όλων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης του άρθρου 51 και σε περίπτωση επιτυχούς κατάληξης της μεταξύ τους διαπραγμάτευσης, καλούν εγγράφως τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών για έναρξη της διαδικασίας της παραγράφου 2 επ. του παρόντος άρθρου.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται η πρόσκληση των αντιπροσωπευτικών ενώσεων των χρηστών της παρ. 3 εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης οι οποίοι με βάση την καλή πίστη και την ανάγκη εξεύρεσης κοινής συμφωνίας, θα πρέπει να καταλήξουν στα αμοιβολόγια. Εάν δεν τα καταφέρουν, και το επιθυμούν και τα δύο μέρη, μπορούν να προσφύγουν στο Εφετείο, το οποίο θα ορίσει τις αμοιβές βάσει των όσων στοιχείων προσκομίσουν τα δύο μέρη αλλά και αναζητώντας ενδεχομένως περαιτέρω στοιχεία για τη συγκεκριμένη αγορά.

Το σύστημα αυτό στηρίζεται στη συναίνεση και τη συμφωνία. Αν εν τέλει, τα μέρη δεν συμφωνήσουν σε κανένα στάδιο, υπάρχει πάντοτε η δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήρια.

Το **άρθρο 46** ενσωματώνει την παράγραφο 2 του άρθρου 35 και αναφέρεται στο αυτονόητο δικαίωμα των μερών να διεκδικούν και να προασπίζονται τα δικαιώματά τους ενώπιον των δικαστηρίων.

Τα **άρθρα 47 και 48** αποτελούν ενσωμάτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 36 της Οδηγίας που προβλέπει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν τις δέουσες κυρώσεις ή να λαμβάνουν μέτρα σε περίπτωση παραβιάσεων του σχεδίου νόμου που ενσωματώνει την Οδηγία. Η Οδηγία δεν προβλέπει συγκεκριμένα είδη κυρώσεων ή μέτρων. Ωστόσο αυτά πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά. Οι εν λόγω κυρώσεις ή τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν, εκτός των άλλων, ανάκληση της άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Η πρόβλεψη κυρώσεων υπήρχε και στις παραγράφους 6 και 9 του καταργούμενου με το παρόν άρθρου 54 του ν. 2121/1993. Ως κυρώσεις προβλέπονταν τόσο η επιβολή προστίμου όσο και η προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας. Οι κυρώσεις ωστόσο αυτές ήταν για μεγάλο χρονικό διάστημα ανεφάρμοστες λόγω μη έκδοσης του σχετικού προεδρικού διατάγματος για την επιβολή τους. Το σχετικό προεδρικό διάταγμα για επιβολή διοικητικού προστίμου (π.δ. 42/2015, Α' 71) εκδόθηκε εντέλει τον Ιούλιο του 2015 αλλά καταργείται με το παρόν, καθώς καθίσταται άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι είχε εκδοθεί στη βάση της νομοθετικής εξουσιοδότησης του άρθρου 54 ν. 2121/1993, η οποία ήταν ελλιπής, αφού δεν προέβλεπε κυρώσεις για απλές παραβάσεις παρά μόνο για σοβαρές ή επανειλημμένες παραβάσεις. Το σχέδιο νόμου προβλέπει εκτενέστερη και λεπτομερέστερη διαδικασία επιβολής κυρώσεων και λήψης μέτρων σε περιπτώσεις παραβίασης διατάξεων τόσο του παρόντος σχεδίου νόμου όσο και του ν. 2121/1993.

Στην παράγραφο 1 του **άρθρου 47** ορίζονται οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή οργανισμό συλλογικής προστασίας ή ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης ή ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51 είτε του παρόντος σχεδίου νόμου ή του ν. 2121/1993: πρόστιμο από 2.000 έως 200.000 ευρώ ή/και προσωρινή ή οριστική ανάκληση άδειας λειτουργίας.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι επιβολή κυρώσεων επιφέρει και η μερική ή ολική άρνηση συνεργασίας των νομικών προσώπων της παρ.1 με τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και τον ΟΠΙ στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου νόμου και του ν. 2121/1993, στην οποία εμπίπτει και η μη προσκόμιση στοιχείων, η άρνηση επίδειξης αιτούμενων βιβλίων και λοιπών εγγράφων και η μη χορήγηση αντιγράφων ή αποσπασμάτων τους. Σκοπός είναι να είναι δυνατό να διενεργηθεί αποτελεσματικότερα ο οποιοσδήποτε έλεγχος των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου νόμου και του ν. 2121/1993 από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού και τον ΟΠΙ.

Στην παράγραφο 3 τίθενται τα κριτήρια για την επιλογή και την επιμέτρηση του προστίμου, τα οποία λαμβάνονται υπόψη τόσο για την υποβολή γνώμης του ΟΠΙ όσο και για την επιβολή κύρωσης από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Στην παράγραφο 4 δίδεται η δυνατότητα στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού να απευθύνει σύσταση συμμόρφωσης στον οργανισμό και να μην του επιβάλλει κύρωση στις περιπτώσεις που παράβαση διαπιστωθεί πρώτη φορά και δεν έχει μεγάλη βαρύτητα σε σχέση με την προστασία και διαχείριση των δικαιωμάτων των μελών του οργανισμού.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι για να διαπιστωθεί κατ' αρχήν η παράβαση, επί της οποίας επιβάλλεται η κύρωση της παραγράφου 1, διενεργείται έρευνα μέσω των αρμόδιων Υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, του ΟΠΙ ή/και άλλων συναρμόδιων Υπουργείων κατόπιν καταγγελίας ή αυτεπαγγέλτως.

Στην παράγραφο 6 προβλέπεται η δυνατότητα διενέργειας ελέγχου από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές, ο οποίος διατάσσεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού. Επιλύονται ταυτόχρονα ορισμένα διαδικαστικά και πρακτικά ζητήματα, όπως η καταβολή δαπάνης του ελέγχου, για την οποία, σε περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση, το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του ελεγχόμενου οργανισμού. Σε περίπτωση άρνησης ή παρεμπόδισης ελέγχου, μπορεί να ζητηθεί η συνδρομή εισαγγελικών και άλλων αρμόδιων αρχών.

Στην παράγραφο 7 προβλέπεται η διαδικασία που ακολουθείται μετά την ολοκλήρωση της έρευνας. Ο ΟΠΙ προσκαλεί τον οργανισμό σε προηγούμενη ακρόαση και αφού συντάξει έκθεση υποβάλλει εισήγηση στον Υπουργό για τη διαπίστωση της παράβασης και την επιβολή κύρωσης. Ο Υπουργός, σε περίπτωση παράβασης, με την επιφύλαξη της παρ. 3, εκδίδει απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση και επιβάλλεται κύρωση. Η απόφαση επιδίδεται στον οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα και δημοσιοποιείται με ανάρτησή της στην ιστοσελίδα του και στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ.

Σε περίπτωση χρηματικής κύρωσης, το σύνολο του ποσού καταβάλλεται από τα διαχειριστικά έξοδα του οργανισμού ή της οντότητας και δεν επιβαρύνει επιπλέον τα έσοδα των δικαιούχων.

Στις παραγράφους 8 έως 10 περιγράφεται η διαδικασία που ακολουθείται για την προσωρινή και οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας των νομικών προσώπων της παρ. 1.

Στην παράγραφο 11 ορίζεται ότι το πρόστιμο της παρ.1 μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ.

Στο **άρθρο 48** διευκρινίζεται ότι η υπουργική απόφαση επιβολής προστίμου είναι εκτελεστός τίτλος και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ.

Το **άρθρο 49** αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 37 της Οδηγίας.

Για να διευκολύνεται η παρακολούθηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και να εξασφαλίζεται ότι τηρούνται οι απαιτήσεις για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών, θεσπίζονται ειδικές διατάξεις για την παρακολούθηση της υλοποίησής τους. Προς τον σκοπό αυτό, και όχι μόνο, χρειάζεται αφενός, συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και της Επιτροπής της ΕΕ και αφετέρου, αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των κρατών μελών μέσω ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους.

Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται ότι ο ΟΠΙ απαντά χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση σε επαρκώς αιτιολογημένο αίτημα άλλης αρμόδιας αρχής κράτους μέλους για πληροφορίες αναφορικά με θέματα εφαρμογής του σχεδίου νόμου και λειτουργίας οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης.

Τέλος, προβλέπεται η δυνατότητα του ΟΠΙ, κατόπιν απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, να απευθυνθεί για τα ζητήματα της παραγράφου 2 στην αρμόδια Ομάδα Εμπειρογνομόνων του άρθρου 41 της Οδηγίας.

Το **άρθρο 50** ενσωματώνει το άρθρο 42 της Οδηγίας για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προβλέπει ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπόκειται στις διατάξεις του ν. 2472/1997.

Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης.

Το **άρθρο 51** ρυθμίζει μία ειδική κατηγορία ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης: αφορά τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που, κατά τη δημοσίευση του παρόντος σχεδίου νόμου, ασκούν συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και έχουν δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά και λόγω της νομικής τους μορφής και λειτουργίας είναι υποχρεωμένοι να μετατραπούν σε ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης αλλά και όσες νέες ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης δημιουργηθούν μετά την έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου και έχουν τα ως άνω χαρακτηριστικά.

Οι εν λόγω ανεξάρτητες αυτές οντότητες διαχείρισης υποχρεούνται να προβλέψουν εποπτικό συμβούλιο, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 9 και του άρθρου 10 του παρόντος σχεδίου νόμου. Οι εν λόγω ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης μπορούν, δεδομένου ότι εφαρμόζονται σε αυτές όλες οι διατάξεις που ισχύουν και για τις ΟΣΔ, να διαχειρίζονται

και δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας που υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση.

Η ρύθμιση αυτή ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την αιτιολογική σκέψη 14 του Προοιμίου της Οδηγίας, σύμφωνα με την οποία, όταν σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις λόγω της νομικής μορφής ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, το στοιχείο της κυριότητας ή του ελέγχου απουσιάζει, οι διατάξεις της παρούσας Οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται και στον οργανισμό αυτό, ενώ τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα που προβλέπονται από την Οδηγία, για τη προστασία των δημιουργών. Επίσης, η ρύθμιση αυτή ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη και την αιτιολογική σκέψη 15 του Προοιμίου της Οδηγίας, σύμφωνα με την οποία, οι δικαιούχοι θα πρέπει να μπορούν να αναθέτουν τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους σε ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, οι οποίες ασκούν τις ίδιες δραστηριότητες με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, κατά την Οδηγία.

Σκοπός της διάταξης αυτής είναι ο έλεγχος των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης με δεσπόζουσα θέση από τους δικαιούχους διότι με αυτό τον τρόπο προστατεύονται καλύτερα τα δικαιώματά τους και υπηρετείται και το πνεύμα της Οδηγίας για διαχείριση πνευματικών δικαιωμάτων με διαφάνεια, λογοδοσία, υπευθυνότητα και με άμεση συμμετοχή των δικαιούχων.

Το **άρθρο 52** εισάγει για πρώτη φορά ρύθμιση για την εξυγίανση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51 σε περίπτωση είτε αδυναμίας εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων έναντι πιστωτών, ως τέτοιων νοουμένων και των δικαιούχων που του έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, κατά τρόπο γενικό και μόνιμο (παύση πληρωμών), είτε παρούσας ή επαπειλούμενης αδυναμίας εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους, η οποία οδηγεί σε διακινδύνευση των δικαιωμάτων των δικαιούχων.

Ειδικότερα, στην πρώτη παράγραφο προβλέπεται ότι δύναται το δικαστήριο μετά από αίτηση του εποπτικού συμβουλίου, της γενικής συνέλευσης των δημιουργών ή του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με εισήγηση του ΟΠΙ, να αναθέσει στο σύνδικο την αποκλειστική αρμοδιότητα εξυγίανσης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 51. Και τούτο για να μπορέσει να συνεχιστεί η λειτουργία του οργανισμού/οντότητας αφού εξυγιανθεί και έτσι να προστατευθούν τα δικαιώματα των δημιουργών, των δικαιούχων και των μελών του οργανισμού/οντότητας.

Στη δεύτερη παράγραφο, δίδεται η δυνατότητα στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σε περίπτωση παρούσας ή επαπειλούμενης αδυναμίας εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων των νομικών προσώπων της παρ.1, η οποία οδηγεί σε διακινδύνευση των δικαιωμάτων των δικαιούχων, (λόγω ενδεικτικά: αρνητικών ιδίων κεφαλαίων, μεγάλου ύψους χρεών, μη διανομής δικαιωμάτων σε σταθερό ρυθμό, σοβαρές

ενδείξεις αφερεγγυότητας και έλλειψης βιωσιμότητας) να ζητήσει από το δικαστήριο κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας το διορισμό Επιτρόπου Εξυγίανσης.

Ο Επίτροπος Εξυγίανσης και ο αναπληρωτής του θα επιλεγεί από το δικαστήριο από λίστα πέντε (5) ατόμων που θα καταθέσει ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού, μετά από εισήγηση του ΟΠΙ ή του εποπτικού συμβουλίου, στο δικαστήριο το οποίο θα κληθεί να αποφασίσει το πρόσωπο που θα αναλάβει την εξυγίανση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης/ανεξάρτητη οντότητα και την ακριβή θητεία του που δεν μπορεί να είναι μικρότερη του έτους. Ο Επίτροπος Εξυγίανσης για να μπορέσει να φέρει εις πέρας χωρίς προσκόμματα το ρόλο της εξυγίανσης που αναλαμβάνει, υποκαθιστά τη διοίκηση (τα καταστατικά όργανα, όπως προβλέπονται, δηλαδή το διοικητικό συμβούλιο, τον διευθύνοντα σύμβουλο, τον γενικό διευθυντή) του οργανισμού ή της οντότητας. Η πρόβλεψη ορισμού αναπληρωτή εξυπηρετεί την περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο ο επίτροπος παραιτηθεί ή για οποιονδήποτε λόγο δεν μπορεί να συνεχίσει την άσκηση των καθηκόντων του και απαιτείται άμεσα η αντικατάστασή του.

Η προβλεπόμενη διαδικασία επιλογής επιτρόπου εξυγίανσης μέσω του δικαστηρίου ακολούθησε τη λογική της επιλογής του Ειδικού Διαχειριστή του άρθρου 68 επ. του ν. 4307/2014 και έχει ως σκοπό την επιλογή ενός ανεξάρτητου και αντικειμενικού προσώπου που έχει τα προσόντα να οδηγήσει τον οργανισμό/οντότητα στην εξυγίανση και στην κατά το νόμο λειτουργία του.

Ο Επίτροπος Εξυγίανσης δεν αποτελεί κύρωση για τον οργανισμό/οντότητα. Άλλωστε η επιβολή προστίμων ή η άρση της λειτουργίας, προσωρινής ή νόμιμης, δεν εξυπηρετεί τον ίδιο με τον Επίτροπο σκοπό. Ο Επίτροπος τοποθετείται όταν δεν απαιτείται ένα μέτρο τιμωρητικού χαρακτήρα αλλά σωστικού. Με άλλα λόγια, ο θεσμός του Επιτρόπου εισάγεται ως ένα μέτρο αυστηρής εποπτείας επί του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης αλλά και προστασίας των δικαιωμάτων των δικαιούχων, οι οποίοι, στο πλαίσιο της διαχείρισης των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, αναγκάζονται ή είναι υποχρεωμένοι σε ορισμένες περιπτώσεις εκτέλεσης, να εμπιστευτούν τα δικαιώματά τους καθώς και τα έσοδα που αντιστοιχούν σε αυτά σε έναν οργανισμό/οντότητα.

Δεδομένης μάλιστα της ανάγκης ανάπτυξης ενός πανελλήνιου μηχανισμού είσπραξης, διανομής και διαχείρισης των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, οι εν λόγω οργανισμοί/ανεξάρτητες οντότητες, αποκτούν τις περισσότερες φορές στην Ελλάδα δράση σχεδόν μονοπωλιακού χαρακτήρα και άρα όλο και περισσότεροι δικαιούχοι εξαρτώνται από αυτούς.

Επομένως, σοβαρά οικονομικά ή διαχειριστικά προβλήματα στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και στις ανεξάρτητες οντότητες του άρθρου 51 που προκαλούν μεγάλη

δυσλειτουργία στην αγορά και αναστάτωση-μείωση εσόδων καθώς και ανασφάλεια στο χώρο των δικαιούχων, πρέπει άμεσα και με εγγύη ανεξαρτησίας να αντιμετωπίζονται με γνώμονα πάντοτε τα συμφέροντα των δικαιούχων και τη διατήρηση της σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ δικαιούχων, χρηστών, οργανισμών/οντοτήτων.

Το **άρθρο 53** περιέχει ρυθμίσεις για τις περιπτώσεις προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο. Συγκεκριμένα προβλέπεται η επιβολή διοικητικών κυρώσεων στην περίπτωση τέτοιων προσβολών από Επιτροπή που συστήνεται με το άρθρο 66Ε, το οποίο προστίθεται στον ν. 2121/1993. Επίσης θεσπίζεται η άρση του απορρήτου για τις προσβολές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σε βαθμό κακουργήματος, η οποία έχει ιδιαίτερη σημασία για τον εντοπισμό των δραστών των εγκλημάτων κατά της πνευματικής ιδιοκτησίας που συντελούνται μέσω του διαδικτύου με την τροποποίηση της σχετικής διάταξης στον ν. 2225/1994. Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 1 προστίθεται νέο άρθρο 66Ε στον ν. 2121/1993 με τίτλο «Κυρώσεις για προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο». Η εν λόγω διάταξη εισάγει ένα σύστημα ειδοποίησης και απόσυρσης περιεχομένου (notice and take down procedure) που προσβάλλει δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα στο διαδίκτυο. Το σύστημα αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα των μερών να προσφύγουν στη δικαιοσύνη σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και θέτει ως προαπαιτούμενο την προσφυγή σε διαδικασία που τυχόν έχει συστήσει οικειοθελώς ο εκάστοτε πάροχος. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να οδηγεί σε άρση της προσβολής και να είναι άμεση και αποτελεσματική. Η αίτηση στην Επιτροπή μπορεί να γίνει μόνο εάν η προαναφερόμενη διαδικασία είτε δεν υπάρχει είτε, αν υπάρχει έχει ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και δεν έχει τελεσφορήσει. Ένα χρονικό διάστημα θεωρείται εύλογο όταν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του διαδικτύου και της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιούχων.

Το σύστημα δεν σχετίζεται με ζητήματα αποζημίωσης για τις παραβιάσεις στις οποίες αφορά ή για τη ζημία, η οποία έχει τυχόν επέλθει. Σκοπός του συστήματος είναι η εισαγωγή μίας θεσμοθετημένης διαδικασίας βάσει της οποίας να μπορεί ο θιγόμενος δικαιούχος να εξαλείψει ή να περιορίσει άμεσα την παράνομη (άνευ αδείας του) ανάρτηση έργων ή αντικειμένων προστασίας του στο διαδίκτυο. Γεγονός είναι ότι τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα προσβάλλονται πολύ εύκολα στο διαδίκτυο, ενώ οι μηχανισμοί της δικαιοσύνης δεν μπορούν πάντοτε να ανταποκριθούν στις ταχύτητες του διαδικτύου και ενδέχεται να αποδειχθούν ιδιαίτερα χρονοβόροι και κοστοβόροι για τα μέρη. Η καθυστέρηση άρσης της προσβολής ενδέχεται να απαξιώσει πλήρως το δικαίωμα και να καταστήσει τη δικαστική ικανοποίηση άνευ ουσίας. Το σύστημα αυτό τίθεται για τη διευκόλυνση των

δικαιούχων και την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, είναι αναλογικό και πρόσφορο και λαμβάνει υπόψη του τα δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων των εμπλεκόμενων μερών, ιδίως δε την ελευθερία της έκφρασης αλλά και τις εξαιρέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η διαδικασία αυτή ειδοποίησης και απόσυρσης περιεχομένου βασίζεται στο π.δ. 131/2003, με το οποίο η Ελλάδα ενσωμάτωσε στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8^{ης} Ιουνίου 2000 (Οδηγία 2000/31/EK για το ηλεκτρονικό εμπόριο) για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά. Ειδικότερα, στα άρθρα 11 παράγραφος 3, 12 παράγραφος 2 και 13 παράγραφος 3 του π.δ. 131/2003 ορίζεται ότι δεν θίγεται η δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλουν δικαστικά ή διοικητικά στον φορέα παροχής υπηρεσιών την παύση ή πρόληψη της παράβασης. Η ίδια η Οδηγία 2000/31/EK για το ηλεκτρονικό εμπόριο ορίζει στα άρθρα 12, 13 και 14 ότι τα εν λόγω άρθρα δεν θίγουν τη δυνατότητα δικαστικής ή διοικητικής αρχής, σύμφωνα με τα νομικά συστήματα των κρατών μελών, να απαιτούν από τον φορέα παροχής υπηρεσιών να προβεί στην παύση ή στην πρόληψη παράβασης ούτε θίγεται η δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν διαδικασίες για την απόσυρση των πληροφοριών ή τη διακοπή της πρόσβασης σε αυτές.

Στο πλαίσιο αυτό συστήνεται διοικητική Επιτροπή που λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με την απομάκρυνση παράνομου περιεχόμενου από την ιστοσελίδα, στην οποία αυτό προσβάλλεται ή τη διακοπή της πρόσβασης σε αυτό με τους όρους που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.. Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με την απόφαση που εκδίδει. Στη διάταξη περιγράφονται η διαδικασία σύστασης της Επιτροπής και τα μέλη που την απαρτίζουν, ενώ προβλέπεται ότι οι περαιτέρω λεπτομέρειες συγκρότησης, λειτουργίας, αρμοδιοτήτων και αμοιβής της καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Γίνεται διαχωρισμός μεταξύ των περιπτώσεων που η ιστοσελίδα στην οποία βρίσκεται το περιεχόμενο φιλοξενείται σε διακομιστή (server) που βρίσκεται εντός της ελληνικής επικράτειας και στις περιπτώσεις που βρίσκεται εκτός της ελληνικής επικράτειας. Στην πρώτη περίπτωση η Επιτροπή καλεί τους αποδέκτες της γνωστοποίησης να προβούν στην απομάκρυνση του συγκεκριμένου περιεχομένου, ενώ στη δεύτερη περίπτωση η Επιτροπή καλεί τον πάροχο πρόσβασης στο διαδίκτυο να διακόψει την πρόσβαση στο περιεχόμενο. Επίσης, σε περίπτωση προσβολών μεγάλης κλίμακας η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει αντί για την απομάκρυνση του περιεχομένου διακοπή της πρόσβασης σε αυτό. Περιπτώσεις προσβολής μεγάλης κλίμακας υφίστανται, ιδίως, όταν η προσβολή διενεργείται σε εμπορική κλίμακα ή όταν αφορά σε μεγάλο αριθμό έργων.

Η εν λόγω διαδικασία δεν θίγει το δικαίωμα των μερών να προσφύγουν στη δικαιοσύνη σύμφωνα με την παράγραφο 8. Στην περίπτωση αυτή διακόπτεται η εξέταση της υπόθεσης από την Επιτροπή.

Ανάλογα συστήματα ειδοποίησης με σκοπό την απομάκρυνση περιεχομένου που προσβάλλει δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα ισχύουν και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως στην Ιταλία, στην Ισπανία, στην Ουγγαρία, στη Φιλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Γαλλία αλλά και διεθνώς σε χώρες όπως την Αμερική, την Ιαπωνία, την Αυστραλία, την Κορέα και τη Νότια Αφρική. Η υιοθέτηση της διάταξης επιβάλλεται τόσο για λόγους αμεσότερης, ταχύτερης και αποτελεσματικότερης προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων όσο και για λόγους αποσυμφόρησης των δικαστηρίων από υποθέσεις με το αυτό αντικείμενο, ιδίως στο πλαίσιο της άσκησης αίτησης για λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

Σύμφωνα με την παράγραφο 5 περίπτωση α) του νεοεισαχθέντος άρθρου 66Ε η Επιτροπή δύναται να θέσει την υπόθεση στο αρχείο αναφέροντας τουλάχιστον έναν από τους λόγους που αναφέρονται στη συγκεκριμένη παράγραφο. Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα κατά τελικών χρηστών για προσβολές που τελούνται μέσω της τηλεφόρτωσης έργων (downloading) ή μέσω της ρευμάτωσης δεδομένων συνεχούς ροής (streaming) ή σε περιπτώσεις ανταλλαγής αρχείων μέσω ομότιμων δικτύων (peer to peer), οι οποίες επιτρέπουν την απευθείας ανταλλαγή μεταξύ τελικών χρηστών έργων σε ψηφιακή μορφή ή σε περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών αποθήκευσης δεδομένων με την τεχνική υπολογιστικού νέφους (cloud computing). Εξαιρούνται και οι περιπτώσεις διαχειριστών ιστοτόπων, οι οποίοι επιτελούν τη λειτουργία του ενδιαμέσου μεταξύ των τελικών χρηστών για την τέλεση των προσβολών.

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς το διατακτικό της απόφασης η Επιτροπή επιβάλλει πρόστιμο 500 έως 1.000 ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης σύμφωνα με την παράγραφο 7. Στην εν λόγω παράγραφο τίθενται μόνο τα κριτήρια επιβολής του προστίμου, ενώ οι υπόλοιπες λεπτομέρειες επιβολής προστίμου καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Με την παράγραφο 9 προστίθεται νέα παράγραφος 1γ στο άρθρο 4 του ν. 2225/1994 βάσει της οποίας επιτρέπεται η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση της προσβολής που τελούνται στο διαδίκτυο δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων σε βαθμό κακουργήματος που προβλέπονται στον ν. 2121/1993.

Η ισχύουσα σήμερα νομοθεσία για τα προσωπικά δεδομένα και για τη διαδικασία άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών δημιουργεί ανυπέρβλητες δυσκολίες στην ταυτοποίηση των δραστών των εγκλημάτων κατά της πνευματικής ιδιοκτησίας που συντελούνται μέσω του διαδικτύου, δεδομένου ότι τα ποινικά αδικήματα που προβλέπονται στον ν. 2121/1993 δεν

συμπεριλαμβάνονται στα εγκλήματα, για τη διακρίβωση των οποίων επιτρέπεται η άρση του απορρήτου, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 4 ν. 2225/1994.

Το νομοθετικό αυτό κενό καλύπτει η προτεινόμενη διάταξη, επιτρέποντας την άρση του απορρήτου και για τη διακρίβωση των κακουργηματικής μορφής προσβολών των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ώστε να καταστεί εφικτή αφενός η ανίχνευση αυτή καθαυτή των σοβαρών προσβολών πνευματικής ιδιοκτησίας στο διαδίκτυο και αφετέρου η αποτελεσματική προστασία των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων.

Επισημαίνεται, τέλος, ότι σύμφωνα με το άρθρο 66 ν. 2121/1993, η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων τιμωρείται ως κακούργημα, εάν ο υπαίτιος τελεί τις παράνομες πράξεις κατ' επάγγελμα ή σε εμπορική κλίμακα ή αν οι περιστάσεις, κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη, μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων.

Το άρθρο 54 αφορά στις μεταβατικές διατάξεις του σχεδίου νόμου. Η παράγραφος 1 ρυθμίζει τη μεταβατική περίοδο αποσκοπώντας στο να μη δημιουργηθούν ανωμαλίες στην αγορά από τη μετάβαση του καταργούμενου με το παρόν νομικού πλαισίου στο θεσπιζόμενο με το παρόν σχέδιο νόμου προς το συμφέρον όλων των εμπλεκόμενων μερών: δικαιούχων, χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται στην παράγραφο 1 ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας και οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 51 που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου, - με την έννοια ότι είναι υφιστάμενοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης του ν. 2121/1993, που εμπίπτουν μετά την ισχύ του παρόντος σε μία από τις ανωτέρω κατηγορίες - θα πρέπει να τροποποιήσουν το καταστατικό τους εντός έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ του σχεδίου νόμου. Μέχρι τότε τεκμαίρεται ότι λειτουργούν νόμιμα, συνεχίζουν να ισχύουν οι άδειες λειτουργίας τους και εφαρμόζονται όλες οι σχετικές διατάξεις για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τόσο του ν. 2121/1993 όσο και του παρόντος σχεδίου νόμου. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσής τους, μετά την παρέλευση της άνω προθεσμίας, εφαρμογή θα έχουν οι διατάξεις του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου.

Ανάλογη είναι και η ρύθμιση για τη μεταβατική περίοδο αναφορικά με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που λειτουργούν εντός της ελληνικής επικράτειας κατά τη θέση σε ισχύ του σχεδίου νόμου, οι οποίες πρέπει να προβούν στη γνωστοποίηση της παραγράφου 8 του άρθρου 4 εντός έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ του σχεδίου νόμου. Σε περίπτωση μη γνωστοποίησης επαπειλείται επιβολή κυρώσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47.

Η παράγραφος 3 ενσωματώνει το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 5 της Οδηγίας, και ορίζει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενημερώσουν

τους δικαιούχους που τους έχουν αναθέσει ήδη τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, για τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 έως 5 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 δικαιώματά τους εντός έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ του σχεδίου νόμου.

Η παράγραφος 6 ορίζει την σταδιακή προσαρμογή των εξόδων διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης στο 20% με καταληκτική ημερομηνία την 1^η Νοεμβρίου 2019.

Η μεταβατική διάταξη της παραγράφου 10 κρίθηκε απαραίτητη για την προφύλαξη τόσο των δικαιούχων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης όσο και των χρηστών, ώστε αμφότεροι να είναι εξασφαλισμένοι για τη νόμιμη χρήση των προστατευόμενων έργων. Η ρύθμιση ορίζει ότι οι υφιστάμενες συλλογικές συμβάσεις μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών δεν θίγονται, δεδομένου ότι έχουν επιτευχθεί με κόπο, εφαρμόζονται ήδη στην αγορά και αποτελούν προϊόν συναπόφασης μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ενώσεων χρηστών. Συνεπώς η διαδικασία καθορισμού αμοιβής για δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και επιχειρήσεις του άρθρου 45 δεν συνιστά λόγο καταγγελίας των συμβάσεων αυτών. Διευκρινίζεται, επίσης, ότι οι εκκρεμείς δίκες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου μέχρι και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης αναφορικά με συλλογικές συμβάσεις διέπονται από το καταργούμενο με το παρόν νομοθετικό καθεστώς.

Ανάλογες είναι και οι ρυθμίσεις των παραγράφων 11 για τις εκκρεμείς δίκες των παραγράφων 6 και 7 του άρθρου 22, στις οποίες εφαρμόζονται αντίστοιχα οι σχετικές καταργούμενες με το παρόν διατάξεις του ν. 2121/1993 μέχρι και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επ' αυτών και της παραγράφου 12 για τις εκκρεμείς δίκες που αφορούν στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, για τις οποίες δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 22 και 45 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Στην παράγραφο 13 τίθεται μια γενική διάταξη, σύμφωνα με την οποία όπου γίνεται παραπομπή στον ν. 2121/1993 αλλά και σε οποιαδήποτε άλλη διάταξη της κείμενης νομοθεσίας στα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993, νοείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου παραπομπή στο παρόν και συγκεκριμένα στις διατάξεις των άρθρων 1 έως 55.

Το **άρθρο 55** ορίζει τις καταργούμενες και λοιπές ρυθμίσεις.

Ειδικότερα η παράγραφος 1 καταργεί από την έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου κάθε διάταξη που αντίκειται σε αυτό, όπως τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993, με την επιφύλαξη του ν. 988/1993. Τίθεται, επίσης, η επιφύλαξη των παραγράφων 11 και 12 του άρθρου 54 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Με την παράγραφο 2 τροποποιείται το άρθρο 18 του ν. 2121/1993 και από τη θέση σε ισχύ του σχεδίου νόμου με σκοπό να συμπεριλάβει νέα τεχνολογικά μέσα και να αντικατοπτρίσει την σημερινή τεχνολογική εξέλιξη.

Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές περιορίζεται σε 1% επί της αξίας εισαγωγής ή εγχώριας παραγωγής τους. Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές είναι οι κατ' εξοχήν συσκευές που χρησιμοποιούνται σήμερα για την αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση. Η νομολογία του ΔΕΕ ερμηνεύοντας το άρθρο 5 της Οδηγίας 2001/29 ΕΚ κατέδειξε ότι τα τεχνικά μέσα που είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή προς ιδιωτική χρήση δεν απαιτείται να αναφέρονται ρητά σε νομοθετικά κείμενα των κρατών-μελών και της ΕΕ, καθώς επίσης σε κείμενα Διεθνών Συμβάσεων, αλλά αρκεί η ενδεικτική αναφορά τους. Επίσης, η νομολογία του ΔΕΕ δέχεται την υπαγωγή των ηλεκτρονικών υπολογιστών στο πεδίο εφαρμογής της εύλογης αμοιβής/δίκαιης αποζημίωσης και δεν προκύπτει ότι η εύλογη αμοιβή που υπολογίζεται επί της τιμής εισαγωγής ή εγχώριας παραγωγής τους συνιστά εμπόδιο στην εξάπλωση της Κοινωνίας της Πληροφορίας, η οποία αποτελεί αντικείμενο της Οδηγίας 2001/29 ΕΚ.

Λόγω της εξέλιξης των τεχνολογιών, η εύλογη αμοιβή επί των ηλεκτρονικών υπολογιστών καθώς και κινητών τηλεφώνων και ταμπλετών που έχουν τέτοια ισχύ ούτως ώστε να μπορούν να αντικαθιστούν τους υπολογιστές ως προς κάποιες λειτουργίες τους μεταξύ των οποίων και η αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση ισχύει υπέρ όλων των δικαιούχων εύλογης αμοιβής που αναγνωρίζονται από την Οδηγία 2001/29 ΕΕ, χωρίς τον περιορισμό σε δικαιούχους έργων του λόγου και της εικόνας. Εύλογη αμοιβή σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές προβλέπεται και σε άλλες έννομες τάξεις, όπως η Κροατία, η Ιταλία, η Λιθουανία, η Ολλανδία, η Σλοβακία, η Γερμανία, η Πορτογαλία και η Λετονία. Η κατανομή του ποσοστού αυτού μεταξύ των δικαιούχων θα αποτελέσει σύμφωνα με το νόμο αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ τους.

Παράλληλα, προστίθεται εύλογη αμοιβή και για τους εκτυπωτές. Ο εκτυπωτής αποτελεί πλέον την συσκευή με την οποία αναπαράγονται κατ' εξοχήν έργα του λόγου σε χαρτί. Η δυνατότητα σύνδεσης με σαρωτή ή/και ηλεκτρονικό υπολογιστή καθιστά τον εκτυπωτή συσκευή αναπαραγωγής έργων του λόγου από οποιαδήποτε πηγή είτε αυτή είναι ψηφιακή (π.χ. internet) είτε αναλογική (οπότε η αναπαραγωγή καθίσταται δυνατή με την ψηφιοποίηση που γίνεται μέσω του σαρωτή). Για το λόγο αυτό είναι απολύτως απαραίτητο (σύμφωνα και με το πνεύμα της οδηγίας για την Κοινωνία της Πληροφορίας) να καταβάλλεται εύλογη αμοιβή στους δικαιούχους και για τις αναπαραγωγές που πραγματοποιούνται μέσω εκτυπωτών. Ήδη το ΔΕΕ στην Απόφαση VG Wort vs Kyocera αναγνώρισε ρητά τη συμβατότητα της αμοιβής επί εκτυπωτών με την οδηγία 2001/29.

Στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου, προβλέπεται η δυνατότητα του ΟΠΙ, βάσει εξειδικευμένης μελέτης, που λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της τεχνολογίας, την ελληνική, την ενωσιακή και την διεθνή αγορά, να εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού ρυθμίσεις αναφορικά με τα τεχνικά μέσα και τα χαρακτηριστικά τους, το ποσοστό της αμοιβής επί της αξίας τους, τις κατηγορίες δικαιούχων καθώς και τα ποσοστά αμοιβής ανά κατηγορία.

Με την παράγραφο 3 επιτυγχάνεται η πληρέστερη εναρμόνιση της ελληνικής έννομης τάξης με την Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας και ειδικότερα, με την περίπτωση γ της παραγράφου 2 του άρθρου 5 και την περίπτωση α της παραγράφου 3 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2001/29/EK. Η ρύθμιση καθιστά σαφές ότι η εξαίρεση του άρθρου 21 περιλαμβάνει τόσο το δικαίωμα αναπαραγωγής όσο και το δικαίωμα παρουσίας στο κοινό, ψηφιακά, μέσω ιδίως του διαδικτύου, στα εκπαιδευτικά ιδρύματα όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης, καθώς η παράγραφος 3 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2001/29/EK επιτρέπει στα Κράτη Μέλη την εισαγωγή εξαιρέσεων τόσο για το δικαίωμα αναπαραγωγής, όσο και για «το δικαίωμα παρουσίας έργων στο κοινό και το δικαίωμα διάθεσης άλλων αντικειμένων στο κοινό». Επιπλέον, με τη ρύθμιση προστίθεται και η περίπτωση της εξαίρεσης για το σκοπό της επιστημονικής έρευνας, καθώς και αυτό παρέχεται ως δυνατότητα για την Έλληνα νομοθέτη στο στοιχείο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2001/29/EK. Η ενεργοποίηση των ως άνω δυνατοτήτων που η Οδηγία 2001/29/EK παρέχει στον Έλληνα νομοθέτη καθίσταται επιτακτική προκειμένου να επιλυθούν αμφισβητήσεις που είχαν προκύψει σε σχέση με την έκταση του περιεχομένου της εξαίρεσης του αρ. 21 του Ν. 2121/1993, αλλά και προκειμένου να διασφαλισθεί η απαραίτητη ισορροπία ανάμεσα στην προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών και την προστασία του αγαθού της έρευνας και εκπαίδευσης.

Με την παράγραφο 4 εδάφιο (α) προωθείται η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας σε σχέση με την Οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει και όπως έχει κωδικοποιηθεί με την 2006/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (κωδικοποίηση). Με την εισαγωγή της παραγράφου 2 στο άρθρο 22 που πλέον επιγράφεται «Βιβλιοθήκες και Αρχεία» μεταφέρεται στην ελληνική έννομη τάξη η παράγραφος 3 του άρθρου 6 της Οδηγίας 2006/115/EK με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στα Κράτη Μέλη να εξαιρούν ορισμένες κατηγορίες ιδρυμάτων από την πληρωμή της αμοιβής για το δημόσιο δανεισμό. Η ρύθμιση υπακούει στη γενική ρήτρα του αρ. 28Γ του Ν. 2121/1993 και αφορά σε ορισμένη και συγκεκριμένη κατηγορία ιδρυμάτων, δηλαδή τα μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών που είναι δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα καθώς και στις σχολικές βιβλιοθήκες. Η ρύθμιση αυτή επιτυγχάνει την πλήρη μεταφορά των ως άνω Οδηγιών στο Ελληνικό σύστημα πνευματικής ιδιοκτησίας, εξασφαλίζει την απρόσκοπτη πρόσβαση στη γνώση για τους φοιτητές και τα μέλη ΔΕΠ των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζει τα δικαιώματα των δημιουργών λειτουργώντας στο πλαίσιο της

γενικής ρήτρας του αρ. 28Γ του Ν. 2121/1993. Η αναδρομική ισχύς της διάταξης είναι δυνατή χωρίς να θίγονται πραγματικά γεγενημένα δικαιώματα των δημιουργών Με το εδάφιο (β) προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος για τον καθορισμό της αμοιβής, του συστήματος είσπραξης και διανομής της αμοιβής για το δημόσιο δανεισμό εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Έως τότε δεν καταβάλλεται αμοιβή από δημόσιες βιβλιοθήκες, από βιβλιοθήκες που ανήκουν σε ΝΠΔΔ και σε ΝΠΙΔ, που εποπτεύονται από το Κράτος, δημοτικές βιβλιοθήκες, βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα καθώς και βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για το δημόσιο δανεισμό. Στη ρύθμιση του εν λόγω προεδρικού διατάγματος δεν εμπίπτουν οι βιβλιοθήκες της προηγούμενης παραγράφου (σχολικές και ακαδημαϊκές) δεδομένου ότι για αυτές ισχύει η ειδική διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993.

Με την παράγραφο 5 τροποποιείται το άρθρο 30 ν. 2121/1993 στη βάση του άρθρου 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων. Προστίθεται δεύτερη παράγραφος ώστε να γίνεται σωστή αναφορά στα άρθρα 68 Α ν. 2121/1993 και 71 ν. 2121/1993.

Με την παράγραφο 6 τροποποιείται το άρθρο 35 ν. 2121/1993, προκειμένου να ενσωματώσει διάταξη που υπήρχε στις καταργούμενες με το παρόν παραγράφους 8 και 9 του άρθρου 57 ν.2121/1993.

Με την παράγραφο 7 τροποποιείται το άρθρο 49 ν. 2121/1993.

Με την παράγραφο 8 τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 65 ν. 2121/1993 ως προς το νόμισμα της χρηματικής ποινής λαμβάνοντας υπόψη την καθιερωμένη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ δραχμής και ευρώ.

Με την παράγραφο 9 τροποποιείται το άρθρο 65Α του ν. 2121/1993. Ειδικότερα γίνεται η προσθήκη «των συγγενικών δικαιωμάτων» για να διορθωθεί η παράλειψη της μη αναφοράς τους στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2. Παράλληλα προστίθεται παράγραφος 2Α στο άρθρο 65Α, η οποία προβλέπει ότι διοικητικό πρόστιμο επιβάλλεται και στην περίπτωση αναπαραγωγής φωνογραφημάτων σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης, συμπεριλαμβανομένων των σκληρών δίσκων ενσωματωμένων ή μη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή. Η προσθήκη αυτή πραγματοποιήθηκε προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι το διοικητικό πρόστιμο επιβάλλεται στις αναπαραγωγές φωνογραφημάτων σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης, συμπεριλαμβανομένων των σκληρών δίσκων, ενσωματωμένων ή μη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, φαινόμενο ιδιαίτερα συχνό πλέον λόγω της εξέλιξης της τεχνολογίας και του τρόπου που τα καταστήματα αναπαράγουν μουσική. Το διοικητικό

πρόστιμο δεν επιβάλλεται σε μουσική που έχει αποθηκευτεί στον σκληρό δίσκο καταστήματος νόμιμα, όπως για παράδειγμα αν την έχει αποκτήσει ο καταστηματάρχης από σχετική νόμιμη υπηρεσία στο διαδίκτυο.

Με την παράγραφο 10 τροποποιείται το άρθρο 66 ν. 2121/1993 στις παραγράφους 3, 8 και 9 αυτού, ως προς το νόμισμα της χρηματικής ποινής, λαμβάνοντας υπόψη την καθιερωμένη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ δραχμών και ευρώ. Επίσης, σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής, το ποσό μετατροπής μειώνεται στο οκταπλάσιο των ορίων του ποσού μετατροπής που προβλέπεται κάθε φορά στον Ποινικό Κώδικα. Επίσης, γίνεται αναρίθμηση των παραγράφων 11, 12, 13 και 14 σε 10, 11, 12 και 13, καθώς είχε γίνει σφάλμα στην προσθήκη τους με την παράγραφο 10 του άρθρου 2 του ν. 3524/2007 (Α' 15) και μετά την παράγραφο 9 ακολουθούσε η παράγραφος 11. Επίσης, αντικαθίσταται η φράση «έχει ως αποτέλεσμα την άρση του αξιοποιίνου» με τη φράση «συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης» στις παραγράφους 10 και 11, όπως έχουν αναριθμηθεί ορθά με την παρούσα. Διορθώνεται αντίστοιχα η φράση «καθώς και η άρση του αξιοποιίνου» σε «καθώς και η μη άσκηση ή η κατάργηση της ποινικής δίωξης» στην παράγραφο 12, όπως έχει ορθώς αναριθμηθεί και αυτή. Σχετική είναι η διάταξη του άρθρου 155 του Τελωνειακού Κώδικα, όπου υπάρχει αντίστοιχη ρύθμιση. Η νέα διατύπωση έχει σκοπό να επιλύσει προβλήματα εφαρμογής του διοικητικού προστίμου, καθώς διευκρινίζεται με ποιόν τρόπο αίρεται το αξιόποινο και από ποια αρχή. Επίσης, προστίθεται νέα παράγραφος 11Α στο άρθρο 66, δεδομένης της προσθήκης της παραγράφου 2Α στο άρθρο 65Α ν. 2121/1993 βάσει της οποίας, όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε φωνογραφήματα αποθηκευμένα σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης, η ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από το δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση ποινικής δίωξης και την κατάργηση τυχόν αρξάμενης, όταν αντικείμενο προσβολής είναι μέχρι 1.000 μουσικές συνθέσεις.

Με την παράγραφο 11 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 68Α ν. 2121/1993, λαμβάνοντας υπόψη την τροποποίηση του άρθρου 30 ν. 2121/1993, το οποίο πλέον αποτελείται από δύο παραγράφους.

Με την παράγραφο 12 τροποποιείται η παράγραφος 1 του 69 του ν. 2121/1993 και προστίθεται αρμοδιότητα σε αυτές που νομιμοποιείται να ασκεί ο ΟΠΙ.

Με την παράγραφο 13 τροποποιείται το άρθρο 71 ν. 2121/1993 ως εξής: Στην παράγραφο 3 αντί για παραπομπή στο άρθρο 57 παρ. 8 και 9 γίνεται παραπομπή στο άρθρο 35 παράγραφος 5 έως 8 δεδομένης της συνολικής κατάργησης του άρθρου 57 ν. 2121/1993 σύμφωνα με τα οριζόμενα του παρόντος σχεδίου νόμου. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται, ώστε να παραπέμπει συγκεκριμένα και στη νέα παράγραφο 1 του άρθρου 31, ενώ η παράγραφος 9 παραπέμπει πλέον στην παράγραφο 2 του άρθρου 31, όπως αντικαταστάθηκε.

Με την παράγραφο 14 παρέχεται η δυνατότητα κωδικοποίησης της νομοθεσίας για τη πνευματική ιδιοκτησία και για τη συλλογική διαχείριση.

Με την παράγραφο 15 καταργείται το π.δ. 42/2015 (Α' 71) που αφορά στο διοικητικό πρόστιμο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή/και προστασίας, καθώς καθίσταται άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι το σχέδιο νόμου προβλέπει λεπτομερή επιβολή κυρώσεων και λήψη μέτρων σε περίπτωση παραβίασης διατάξεων τόσο του παρόντος σχεδίου νόμου όσο και του ν. 2121/1993 Το π.δ. 42/2015 συνεχίζει να εφαρμόζεται στις υποθέσεις εκείνες, για τις οποίες έχει ξεκινήσει η διαδικασία που προβλέπεται σε αυτό, μέχρι την περάτωσή τους.

Με την παράγραφο 16 τροποποιείται η παράγραφος 10 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993, όπως προστέθηκε με το άρθρο 15 του ν. 4463/2017 (Α' 42), και στην πρόβλεψη καθίσταται σαφές ότι ο προσωρινός επίτροπος μπορεί όχι μόνο να ασκεί στο όνομα του οργανισμού κάθε ένδικο βοήθημα ή μέσο αλλά και να τον εκπροσωπεί δικαστικά και εξώδικα για την προάσπιση των συμφερόντων των δικαιούχων. Η δικαστική και εξώδικη εκπροσώπηση του οργανισμού από τον προσωρινό επίτροπο αφορά και σε κάθε επίλυση διαφοράς που προκύπτει από ενέργεια ή απόφαση του ίδιου του προσωρινού επιτρόπου.

Με τον τρόπο αυτό δίδεται η δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικότερα τα καθήκοντά του. Επίσης με την παρούσα διάταξη καθορίζονται θέματα της αμοιβής του προσωρινού επιτρόπου και των συνεργατών του προκειμένου να είναι δυνατή η άμεση απασχόληση προσώπων με απαραίτητα προσόντα για την αντιμετώπιση ειδικών ζητημάτων που προκύπτουν στον οργανισμό καθώς και η καταβολή της αντίστοιχης αμοιβής τους.

Τέλος προβλέπεται ότι η διάταξη για τον προσωρινό επίτροπο, όπως τροποποιείται με το παρόν, δεν εφαρμόζεται α) αν ανακληθεί ο διορισμός του ή παυθεί με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού για οποιονδήποτε από τους προβλεπόμενους στην πιο πάνω διάταξη λόγους ή β) αν διοριστεί Επίτροπος σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 52 του παρόντος.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΜΕ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2014/26/ΕΕ.

Άρθρα Νομοσχεδίου	Διατάξεις της Οδηγίας
Άρθρο 2 (Πεδίο εφαρμογής) παρ. 1, 2, 4 και 6	Άρθρο 2, παρ. 1, 2, 3 και 4
Άρθρο 3 (Ορισμοί), περ. α', γ'-στ', θ', ι'-ιστ' και περ. ιζ'	Άρθρο 3 περ. α', β'-ε', στ', η'-ιδ' και Άρθρο 36 παρ. 1
Άρθρο 9 (Γενική Συνέλευση) παρ. 1, 2 περ. α', 2 περ. β', 9, 2 περ. γ', 2 περ. δ', 2 περ. ε', 2δ', 5 περ. ε', 5 περ. στ', 5 περ. ζ', 5 εδ. η', 5 περ. θ', 6, 7, 8 εδ. 1, 9, 10, 11, περ. στ', 2 περ. η', 2 περ. θ', 2 περ. ι', 2 περ. ια', 2 περ. ιβ', 3, 2 περ. ζ', 4, 5, 6, 7, 8 εδ. α' και 12 στ	Άρθρο 8 παρ. 2, 3, 4 εδ. α', 4 εδ. β', 5 περ. α', 5 περ. β', 5 περ. γ', 5 περ. δ', 5 περ. ε', 5 περ. στ', 5 περ. ζ', 5 εδ. η', 5 περ. θ', 6, 7, 8 εδ. 1, 9, 10, 11, περ. στ', 2 περ. η', 2 περ. θ', 2 περ. ι', 2 περ. ια', 2 περ. ιβ', 3, 2 περ. ζ', 4, 5, 6, 7, 8 εδ. α' και 12 στ
Άρθρο 10 (Εποπτικό συμβούλιο), παρ. 1 εδ. α, παρ. 2, παρ. 3, παρ. 4 περ. α', β' και γ', παρ. 6	Άρθρο 9, παρ. 1, παρ. 2, παρ. 3, παρ. 4 και παρ. 5
Άρθρο 11 (Γενικές αρχές- Σχέσεις Οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με δικαιούχους), παρ. 1	Άρθρο 4 και Άρθρο 5 παρ. 1
Άρθρο 12 (Ανάθεση διαχείρισης), παρ. 1 εδ. α', παρ. 1 εδ. ε', παρ. 2, παρ. 3, παρ. 4, παρ. 5, παρ. 7 εδ. α'	Άρθρο 5 παρ. 2, 4, 5, 6, 7 και 8 εδ. α'
Άρθρο 13 (Είσοδος μέλους), παρ. 1, παρ. 2, παρ. 3 και παρ. 4 εδ. α'	Άρθρο 6 παρ. 2, 3, 4 και 5

Άρθρο 14 (Άδειες μη εμπορικής χρήσης), παρ. 1	Άρθρο 5 παρ. 3
Άρθρο 15 (Δικαιώματα δικαιούχων που δεν είναι μέλη οργανισμού συλλογικής διαχείρισης)	Άρθρο 7 παρ. 1
Άρθρο 17 (Έσοδα από δικαιώματα), παρ. 1 εδ. α', 2, 3 και 4	Άρθρο 11 παρ. 2, 3, 4 και 5
Άρθρο 18 (Κρατήσεις), παρ. 2, 1,3 εδ. α' και παρ. 5	Άρθρο 12 παρ. 1, 2, 3 και 4
Άρθρο 19 (Διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους) παρ. 2, 3, 4, 5 εδ. α', 6 και	Άρθρο 13 παρ. 1, 2, 3, 4, 5 και 6
Άρθρο 20 (Διαχείριση δικαιωμάτων δυνάμει συμβάσεων αμοιβαιότητας)	Άρθρο 14
Άρθρο 21 (Κρατήσεις και πληρωμές που προβλέπονται στις συμβάσεις αμοιβαιότητας) παρ. 1, παρ.2 και παρ. 2 και 3	Άρθρο 15 παρ. 1, 2 και 3
Άρθρο 22 (Άδειες χρήσης, καθορισμός ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής), παρ. 1, 3, 4 εδ. α' και β', 5 και 6-7	Άρθρο 16 παρ. 1, παρ. 2 εδ. α' και β', 3, 4 και Άρθρο 35 παρ. 1
Άρθρο 23 (Αμοιβολόγια), παρ. 1	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. γ'-ε'
Άρθρο 24 (Υποχρεώσεις χρηστών), παρ. 1 εδ. α' και β'	Άρθρο 17
Άρθρο 25 (Διαφάνεια-Παροχή πληροφοριών προς τους δικαιούχους σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους)	Άρθρο 18
Άρθρο 26 (Παροχή πληροφοριών προς άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων δυνάμει συμβάσεων αμοιβαιότητας)	Άρθρο 19
Άρθρο 27 (Παροχή πληροφοριών προς δικαιούχους, άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και χρήστες κατόπιν αιτήματος) παρ. 1	Άρθρο 20
Άρθρο 28 (Δημοσιοποίηση πληροφοριών) παρ. 1, περ. α' - γ', ε' -ια' και παρ. 3	Άρθρο 21 παρ. 1 και 2
Άρθρο 29 (Ετήσια έκθεση διαφάνειας), παρ. 1, 2 και 3	Άρθρο 22 παρ. 1, 3 και 4
Άρθρο 30 (Περιεχόμενο έκθεσης διαφάνειας)	Ενσωμάτωση παραρτήματος Οδηγίας
Άρθρο 31 (Υποχρεώσεις των προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης)	Άρθρο 10
Άρθρο 32 (Ανεξάρτητες Οντότητες Διαχείρισης)	Άρθρο 36 παρ. 1 και Άρθρο 2 παρ. 4
Άρθρο 33 (Προϋποθέσεις χορήγησης πολυεδαφικών αδειών για επηραμμικά δικαιώματα σε μουσικά έργα) παρ. 1 και 3	Άρθρο 24 παρ. 1 και 2
Άρθρο 34 (Διαφάνεια των πληροφοριών σχετικά με πολυεδαφικά ρεπερτόρια)	Άρθρο 25
Άρθρο 35 (Ακρίβεια των πληροφοριών σχετικά με τα πολυεδαφικά ρεπερτόρια)	Άρθρο 26
Άρθρο 36 (Ακριβής και έγκαιρη υποβολή αναφορών και τιμολόγηση) παρ. 1-3, παρ. 4 εδ. α'	Άρθρο 27 παρ. 1-3, 4 και 5
Άρθρο 37 (Ακριβής και έγκαιρη πληρωμή των δικαιούχων) παρ. 1-3	Άρθρο 28
Άρθρο 38 (Συμφωνίες μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών)	Άρθρο 29
Άρθρο 39 (Υποχρέωση εκπροσώπησης άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών) παρ. 1 εδ. α' και παρ. 2-6	Άρθρο 30 παρ. 1 και παρ. 2-6
Άρθρο 40 (Πρόσβαση σε πολυεδαφικές άδειες), εδ. α'	Άρθρο 31
Άρθρο 41 (Ειδικές ρυθμίσεις)	Άρθρο 32
Άρθρο 42 (Διαδικασία καταγγελίας) παρ. 1 και 2	Άρθρο 33 παρ. 1 και 2
Άρθρο 43 (Γνωστοποίηση ενδεχόμενων παραβιάσεων) παρ. 1	Άρθρο 36 παρ. 2
Άρθρο 44 (Εναλλακτική επίλυση διαφορών) παρ. 1 και 2	Άρθρο 34 παρ. 1 και 2
Άρθρο 45 (Αμοιβή για δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος)	Άρθρο 35 παρ. 1
Άρθρο 46	Άρθρο 35 παρ. 2
Άρθρο 47 (Επιβολή κυρώσεων)	Άρθρο 36 παρ. 3 εδ. α' και β'
Άρθρο 48 (Είσπραξη προστίμου)	Άρθρο 36 παρ. 3 εδ. α' και β'
Άρθρο 49 (Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών)	Άρθρο 37

Επί του Δεύτερου Μέρους (άρθρα 56-77)

Το **άρθρο 56** αφορά στην Κρατική Σχολή Ορχηστικής Τέχνης (εφεξής ΚΣΟΤ), η οποία είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και εντάσσεται στις ανώτερες Σχολές Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης. Η λειτουργία της διέπεται από τον ιδρυτικό της νόμο (ν. 342/1976, Α' 138) και τον ν. 1158/1981 (Α' 127).

Σκοπός της είναι η εκπαίδευση και η δημιουργία επαγγελματιών της τέχνης του χορού, οι οποίοι θα εργαστούν ως χορευτές, χορογράφοι και καθηγητές χορού. Η επιλογή των φοιτητών γίνεται με υψηλά κριτήρια και διδάσκεται ένα πλήρες πρόγραμμα τεχνικών μαθημάτων και μαθημάτων θεωρητικής κατάρτισης σύμφωνα με αυστηρές προδιαγραφές.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός των διατάξεων που διέπουν τη λειτουργία της Σχολής, προκειμένου να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και να αναδειχθεί το σημαντικό έργο της Σχολής στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

α. Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης ρύθμισης προστίθενται στο άρθρο 3 του ν. 342/1976 (Πόροι της Σχολής) περιπτώσεις δ' έως ι', με τις οποίες προβλέπονται εναλλακτικές μορφές χρηματοδότησης της ΚΣΟΤ, προκειμένου ο φορέας να αντλήσει τους απαραίτητους πόρους για τη λειτουργία της.

β. Με την παράγραφο 2 της προτεινόμενης ρύθμισης δημιουργείται νέο τμήμα στην ΚΣΟΤ, η «Ελληνική Ομάδα Χορού» (Hellenic Dance Company), η οποία λειτουργεί ήδη από το 2000 στους κόλπους της Σχολής. Στους σκοπούς της «Ελληνικής Ομάδας Χορού», περιλαμβάνονται ιδίως: i) Η ανάπτυξη, προαγωγή, προβολή και διάδοση του χορού, ii) Η συγκρότησή μόνιμης χορευτικής ομάδας και η παρουσίαση έργων χορού και παραστατικής τέχνης, iii) Η μελέτη, έρευνα και παρουσίαση έργων Ελλήνων και αλλοδαπών δημιουργών, iv) η εξοικείωση του κοινού με το χορό, v) Η αξιοποίηση του καλλιτεχνικού δυναμικού των αποφοίτων της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης, vi) Η σύσταση και λειτουργία εργαστηρίων και ομάδων χορού για την εκπαίδευση, εξειδίκευση νέων χορευτών, vii) Η εξασφάλιση προϋποθέσεων για τη δημιουργία και ανάδειξη νέων χορογράφων.

γ. Με την παράγραφο 3 τροποποιείται το άρθρο 15 του ν. 342/1976 «Μεταπτυχιακαί σπουδαί» με την καθιέρωση δύο μεταδιπλωματικών κύκλων επιμόρφωσης, έναν στην χορογραφία και έναν στη σκηνική εκτέλεση (performance), διάρκειας ενός έτους. Η επιλογή των συμμετεχόντων στα προγράμματα αυτά, θα γίνεται κατόπιν εξετάσεων, σε μαθήματα που θα καθορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΣΟΤ ύστερα από εισήγηση του Συλλόγου των Καθηγητών της Σχολής. Δίνεται, έτσι η δυνατότητα σε ταλαντούχους αποφοίτους Σχολών Χορού της Ελλάδας να αποκτήσουν επαγγελματική εξειδίκευση στην Τέχνη του Χορού αλλά και σε αποφοίτους Σχολών του εξωτερικού να παρακολουθήσουν υψηλών προδιαγραφών σεμινάρια χορού στην Ελλάδα, παρεχόμενα από μια Σχολή αναγνωρισμένου κύρους.

Παρέχεται, τέλος, εξουσιοδότηση στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, μετά από εισήγηση του διευθυντή της Σχολής και έγκριση του διοικητικού συμβουλίου, για έκδοση απόφασης, με την οποία θα ρυθμιστούν τα ειδικότερα θέματα που αφορούν στη διάρθρωση, την οργάνωση και την λειτουργία των ετήσιων κύκλων επιμόρφωσης της Σχολής.

Ρητά ορίζεται ότι η παραπάνω απόφαση δεν θα συνεπάγεται αύξηση της επιχορήγησης της Σχολής από τον κρατικό προϋπολογισμό.

δ. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 56 ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ύστερα από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου της ΚΣΟΤ, καταρτίζεται ή τροποποιείται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας της ΚΣΟΤ.

Το **άρθρο 57** προβλέπει την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Πολιτισμού και Αθλητισμού και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, η οποία θα αφορά σε θέματα συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και του ΕΚΠΑ, προκειμένου να αναδειχθούν ακόμη περισσότερο οι σκοποί του «Μουσείου Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων «Φοίβος Ανωγειανάκης - Κέντρο Εθνομουσικολογίας» (Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Φ.Α.Κ.Ε).

Με το **άρθρο 58** επαναφέρεται σε ισχύ η αρχική ρύθμιση του ν. 2557/1997 (αρ. 2 του ν. 2557/1997, προ της τροποποίησής του από το άρθρο 18 του ν. 3658/2008 (Α' 70), σύμφωνα με την οποία όργανα Διοίκησης του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διευθυντής.

Το **άρθρο 59** αφορά στον ν. 3840/2010, που συμπλήρωσε τον ν. 3614/2007 του ΕΣΠΑ 2007-2013, ειδικότερα δε στο άρθρο 10 παρ. 15, είχε αναγραφεί ρητά παράγραφος σχετική με τις αρχαιολογικές εργασίες στο πλαίσιο συγχρηματοδοτούμενων τεχνικών έργων τρίτων. Η νομοθετική αυτή πρόβλεψη αποτέλεσε τη νομική βάση σύναψης μνημονίων συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και των κυρίων των τεχνικών έργων, με αποτέλεσμα να επιλυθούν αναρίθμητα ζητήματα που ανέκυψαν στο πλαίσιο των έργων. Η συμπερίληψη ανάλογης διάταξης και στον ν. 4314/2014, που αφορά στο νέο ΕΣΠΑ 2014-2020, κρίνεται επομένως απαραίτητη, προκειμένου να διασφαλιστεί η νομική εγκυρότητα σύναψης μνημονίων συνεργασίας, να διευκολυνθεί η έγκαιρη και αποτελεσματική υλοποίηση των συγχρηματοδοτούμενων πράξεων και να συνεχιστεί η απρόσκοπτη αντιμετώπιση ιδιότυπων ζητημάτων που προκύπτουν από την υλοποίηση των έργων, όπως συνέβαινε στις προηγούμενες προγραμματικές περιόδους.

Με την προτεινόμενη στο **άρθρο 60** διάταξη καλύπτεται νομοθετικό κενό, παρέχεται δηλαδή με αυτό η εξουσιοδοτική διάταξη, προκειμένου να δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η σύνθεση και συγκρότηση του εκάστοτε Διοικητικού Συμβουλίου του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος.

Με το **άρθρο 61** τροποποιείται το άρθρο 45 του ν. 4339/2015 (Α' 133) «Αδειοδότηση παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης κλπ» ορίζονται ο σκοπός και οι αρμοδιότητες του με τον ίδιο νόμο συσταθέντος Εθνικού Κέντρου Οπτικοακουστικών Μέσων και Επικοινωνίας Α.Ε. (Ε.Κ.Ο.Μ.Ε. Α.Ε.). Στους σκοπούς της Ε.Κ.Ο.Μ.Ε. Α.Ε. συμπεριλήφθηκε η υποχρεωτική κατάθεση και διαχείριση των κινηματογραφικών έργων (δημιουργία κινηματογραφικού αρχείου, διαφύλαξη, ψηφιοποίηση κλπ), αρμοδιότητα όμως, η οποία με το άρθρο 34 του ν. 3905/2010 (Α' 219), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 26 του ν. 4315/2014 (Α' 269), είχε το Ίδρυμα «Αρχαία Ταινιών Ελλάδος-Ταινιοθήκη της Ελλάδος», από την οποία η αρμοδιότητα αυτή αφαιρέθηκε.

Η αλλαγή αυτή θα έχει ως βέβαιο αποτέλεσμα την αποδυνάμωση και υποβάθμιση του έργου της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, η οποία δεν θα έχει, ως αυτοτελής αρμόδιος φορέας, δυνατότητα συνεργασίας με τους υφιστάμενους αντίστοιχους οργανισμούς σε ευρωπαϊκό (π.χ. Cinémathèque Française (association privée), η Cineteca di Milano και η Cineteca di Bologna) και διεθνές επίπεδο (FIAF-Fédération International des Archives du Film). Σημειώνεται ότι οι φορείς αυτοί στο σύνολό τους είχαν εκδηλώσει την μεγάλη ικανοποίησή τους για τη θέσπιση των διατάξεων του άρθρου 34 του ν. 3905/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 26 του ν. 4315/2014, που όμως ένα χρόνο αργότερα (εμμέσως αλλά όχι ρητώς) καταργήθηκε με το άρθρο 45 του ν. 4339/2015.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση επαναφέρονται οι ως άνω αρμοδιότητες από την Ε.Κ.Ο.Μ.Ε. Α.Ε. στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος, ενώ ο σκοπός και οι αρμοδιότητες της Ε.Κ.Ο.Μ.Ε. Α.Ε. παραμένουν κατά τα λοιπά ως έχουν. Κατ' αυτό τον τρόπο διατηρείται το αξιόλογο έργο της Ταινιοθήκης στη συνείδηση των δημιουργών κινηματογράφου και κινηματογραφόφιλων πολιτών και προστατεύεται αποτελεσματικότερα η κινηματογραφική κληρονομιά ως διακριτό τμήμα πολιτισμού. Παρατηρείται δε ότι τουλάχιστον σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη οι φορείς διαφύλαξης και διαχείρισης των κινηματογραφικών έργων είναι αυτοτελείς, ακριβώς διότι έχει κριθεί ότι έτσι αναγνωρίζεται η ιδιαίτερη καλλιτεχνική σημασία του κινηματογράφου έναντι των λοιπών οπτικοακουστικών μέσων.

Με το **άρθρο 62** αντικαθίστανται εδάφια της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 4229/2014 (Α' 8) . Ο ν. 4229/2014 ρύθμιζε τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία για την αδειοδότηση χώρων συνάθροισης κοινού, στους οποίους μπορούν να δίνονται θεατρικές ή μουσικές παραστάσεις ή να παρουσιάζονται άλλες παρεμφερείς μορφές τέχνης, ιδίως οπτικοακουστικής. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ως άνω νόμου προβλέφθηκε η διαδικασία μέσω της οποίας θα επανεξεταστεί και θα κωδικοποιηθεί συνολικά η νομοθεσία για τους χώρους θεάτρου, κινηματογράφου και λοιπών οπτικοακουστικών τεχνών, υποδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο τον προσωρινό και μεταβατικό χαρακτήρα του ν. 4229/2014. Πιο συγκεκριμένα, προβλέφθηκε η συγκρότηση επιτροπής από εκπροσώπους διαφόρων υπηρεσιών/υπουργείων και εκπροσώπων του χώρου του θεάτρου. Η συγκεκριμένη διάταξη, μολοντί αναφέρεται στην κωδικοποίηση και τροποποίηση συνολικά της νομοθεσίας για τους χώρους του θεάτρου, κινηματογράφου και λοιπών οπτικοακουστικών τεχνών, δεν προέβλεψε την συμμετοχή εκπροσώπων από το χώρο του κινηματογράφου στη διαδικασία τροποποίησης/κωδικοποίησης της σχετικής νομοθεσίας. Η προτεινόμενη διάταξη έρχεται να αποκαταστήσει αυτή την αβλεψία έτσι ώστε να υπάρχει μια ισορροπημένη εκπροσώπηση στην νομοπαρασκευαστική επιτροπή τόσο από το χώρο του θεάτρου όσο και από το χώρο του κινηματογράφου.

Για τον λόγο αυτό προστίθενται στη σύνθεση της επιτροπής τρία μέλη-εκπρόσωποι των τριών πιο αντιπροσωπευτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων στο χώρο του κινηματογράφου, ο εκπρόσωπος της Πανελλήνιας Ένωσης Αιθουσαρχών Κινηματογράφων, ο εκπρόσωπος της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου και Τηλεόρασης και ο εκπρόσωπος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Κινηματογράφου- Τηλεόρασης και Συναφών Κλάδων (Π.Ο.Ε.Κ.Τ.). Συγχρόνως από τη σύνθεση της επιτροπής αφαιρούνται τα δύο μέλη-εκπρόσωποι του χώρου του θεάτρου, ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Ελλήνων Ηθοποιών (υπάρχει εκπροσώπηση του Σ.Ε.Η. στην Π.Ο.Θ.Α., εκπρόσωπος της οποίας συμμετέχει στην επιτροπή) και ο εκπρόσωπος της Ένωσης Χώρων Πολιτισμού Αθήνας (η Ένωση Χώρων

Πολιτισμού Αθήνας συμμετέχει στην Ένωση Μη Κερδοσκοπικών Θιάσων, η οποία επίσης έχει εκπροσώπηση στη συγκεκριμένη νομοπαρασκευαστική επιτροπή).

Με το **άρθρο 63** αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 5 του π.δ. 457/1983 (Α' 174). Το π.δ. 457/1983 δίνει τη δυνατότητα να οριστούν Διευθυντές και Καθηγητές ερασιτεχνικών σχολών χορού διπλωματούχοι αλλά και εμπειρικοί χορευτές ή χορογράφοι.

Σήμερα, η ρύθμιση αυτή, μετά από 32 χρόνια δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας καλλιτεχνικής εκπαίδευσης στον χορό, δεν υπάρχει ούτε ένας χορευτής ή χορογράφος ή καθηγητής χορού χωρίς δίπλωμα, ενώ αντιθέτως πολλοί είναι κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών.

Αφ' ενός μεν η άνω διάταξη είναι αναχρονιστική και αντιεπισημονική και αφ' ετέρου έχει γίνει «σκαλοπάτι» να καταστρατηγηθεί ο μεταβατικός σκοπός του νόμου, όταν ορισμένοι είχαν τη δυνατότητα να αποκτήσουν βεβαίωση 15ετούς υπηρεσίας με διάφορους τρόπους και να ιδρύουν σχολές στις οποίες είναι οι ίδιοι καλλιτεχνικοί διευθυντές, χωρίς να τηρείται ούτε ο χρόνος ούτε καν η διδασκαλία, ενώ παράλληλα, παρακάμπτεται (νομιμοφανώς) η παρουσία καλλιτεχνικού διευθυντή σε σχολές με μη πτυχιούχους ιδιοκτήτες, κάτι που έχει επιπτώσεις και σε θέσεις απασχόλησης και στην ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Για τους ανωτέρω λόγους προτείνεται η κατάργηση της ρύθμισης του εδαφίου 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του π.δ. 457/1983 (Α' 174), με σκοπό το υψηλότερο επισημονικό επίπεδο και την διασφάλιση των θέσεων των καλλιτεχνικών διευθυντών, όπου είναι απαραίτητοι, την αποφυγή περιπτώσεων καταστρατήγησης του νόμου αλλά και για λόγους δημοσίου συμφέροντος λόγω της ενασχόλησης με το χορό ατόμων (μαθητών) πολύ νεαρής ηλικίας.

Με το **άρθρο 64** προτείνεται η αντικατάσταση της εν λόγω παραγράφου προκειμένου να οριστεί η πόλη της Αθήνας ως έδρα του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών (Ε.Π.Κε.Δ), για λόγους φορολογικής τάξης, ενώ οι εγκαταστάσεις του Ε.Π.Κε.Δ. στους Δελφούς, όπως οι εγκαταστάσεις του Συνεδριακού Κέντρου, του Ξενώνα, του Υπαίθριου Θεάτρου Φρύνιχος και της Αίθουσας Πολλαπλών Χρήσεων, ορίζονται ως παράρτημά του.

Το **άρθρο 65** αφορά στα σκάφη, τα αεροσκάφη και τα οχήματα (σιδηροδρομικοί συρμοί, αυτοκίνητα, άμαξες κλπ) που έχουν χαρακτηριστεί ως μνημεία χρονολογούμενα μετά το

1830 και υπάγονται στην κατηγορία των Κινητών Μνημείων, με βάση όσα ορίζει ο Νόμος 3028/2002 (Α' 153) «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς», αλλά και την ιδιότητα της κίνησης που χαρακτήριζε την αρχική λειτουργία τους. Ωστόσο, καθώς αποτελούν σύνθετες και μεγάλου όγκου κατασκευές που δομούνται από υλικά φθαρτά, λιγότερο ή περισσότερο, παρουσιάζουν πολλά κοινά σημεία με τα Ακίνητα Μνημεία, και όπως συμβαίνει και σε αυτά, μπορεί να παρουσιάσουν με την πάροδο του χρόνου, σε συνάρτηση και με την έκθεσή τους σε κακές περιβαλλοντικές συνθήκες, ή και σε κακόβουλες ενέργειες, φθορές μεγάλης κλίμακας, ενίοτε μη αναστρέψιμες.

Ενώ για τα Ακίνητα Μνημεία με εκτεταμένες φθορές ο νομοθέτης έχει προβλέψει στο άρθρο 41 του ν. 3028/2002 τη δυνατότητα συγκρότησης μιας επιτροπής (παρ. 1) που ελέγχει την κατάστασή τους και προτείνει μέτρα, δεν υπάρχει πρόβλεψη για μια αντίστοιχη επιτροπή για τα Κινητά Μνημεία. Επίσης, σε περιπτώσεις που η διατήρηση αυτών των Μνημείων είναι αδύνατη, δεν υπάρχουν προβλέψεις ανάλογες με εκείνες που ορίζονται στο άρθρο 41, παρ. 2, για τα Ακίνητα Μνημεία, δεδομένου ότι αυτονόητα δεν υπάρχει η δυνατότητα αποχαρακτηρισμού, εάν δεν πληρείται η προϋπόθεση της «πλάνης περί τα πράγματα» [μόνη αιτιολογία για τον αποχαρακτηρισμό Κινητού Μνημείου (που έχει χαρακτηριστεί μεμονωμένα) σύμφωνα με τον ν. 3028/2002, αρ. 20, παρ. 5].

Επίσης δεν υπάρχει πρόβλεψη για τη δυνατότητα απόσπασης τμημάτων τους, όπως στο άρθρο 42 του ν. 3028/2002, όπου αναφέρεται ότι μπορεί να επιτραπεί η απόσπαση και απομάκρυνση στοιχείων από Ακίνητα Μνημεία, κατ' εξαίρεση, «μόνο εάν αυτό κριθεί, με Απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, ότι είναι απολύτως αναγκαίο για τη διάσωσή τους».

Ως εκ τούτου, στις περιπτώσεις εκτενών και μη αναστρέψιμων βλαβών σε σκάφη, αεροσκάφη ή οχήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως μνημεία, με βάση τον ν. 3028/2002, δεν υπάρχει η δυνατότητα απόσπασης όσων τμημάτων θα μπορούσαν να συντηρηθούν, και είτε να εκτεθούν είτε να επαναχρησιμοποιηθούν σε μια ανακατασκευή.

Η προτεινόμενη διάταξη έχει ως στόχο να καλύψει το διαπιστωθέν κενό, θεσμοθετώντας, κατ' αναλογία των διατάξεων για τα ακίνητα μνημεία (άρθρα 41-42 του ν. 3028/2002), τη δυνατότητα συγκρότησης επιτροπής που προτείνει μέτρα για τη διάσωση των κινητών αυτών μνημείων, καθώς επίσης τη δυνατότητα διάλυσής τους με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ή και απόσπασης στοιχείων τους προκειμένου να ενσωματωθούν σε νέα κατασκευή.

Με το **άρθρο 66** προβλέπεται η παροχή εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου για την καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση απώλειας ή φθορών κινητών μνημείων και έργων τέχνης.

Τα ελληνικά μουσεία ακολουθώντας την επικρατούσα, τις τελευταίες δεκαετίες, διεθνή τάση, στρέφονται, ολοένα και περισσότερο, στη διοργάνωση περιοδικών εκθέσεων, ως μέσου προβολής των ιδίων και των συλλογών τους, επιδιώκοντας, παράλληλα, να ανανεώσουν το εκθεσιακό τους πρόγραμμα, να κρατήσουν ζωντανό το ενδιαφέρον του τοπικού κοινού και να προσελκύσουν νέους επισκέπτες. Η διοργάνωση μεγάλων εκθεσιακών γεγονότων διεθνούς ενδιαφέροντος, πέραν από τα οφέλη που αυτή συνεπάγεται στο επίπεδο της επιστημονικής έρευνας και της ερμηνείας συμβάλλει, σημαντικά, στο χωρικό πολιτιστικό εμπλουτισμό και αποτελεί μοχλό ανάπτυξης του πολιτιστικού τουρισμού. Παράλληλα, η διοργάνωση εκθέσεων με έργα από ελληνικές συλλογές, στο εξωτερικό, αξιοποιείται ως μέσο προβολής του ελληνικού πολιτισμού, στο πλαίσιο άσκησης πολιτιστικής διπλωματίας και προώθησης των σχέσεων διεθνούς συνεργασίας.

Η ενίσχυση της διακίνησης κινητών μνημείων και πολιτιστικών αγαθών των ευρωπαϊκών μουσείων, μέσω περιοδικών εκθέσεων και ανταλλαγών, συνιστά στρατηγική προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με γνώμονα την προώθηση της «κινητικότητας των συλλογών».

Στις διαδοχικές συναντήσεις και συνέδρια, που πραγματοποιήθηκαν με πρωτοβουλία των Προεδριών της Ε.Ε., αρχής γενομένης από την Ελληνική το 2003 (συνέδριο με τίτλο «Αξιοποίηση και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς ευρωπαϊκής σημασίας», Αθήνα – Δελφοί 17-19 Μαρτίου 2003), στις Ομάδες Εργασίας που συστήθηκαν από την ΕΕ με τη συμμετοχή εμπειρογνομόνων από τα 27 κράτη - μέλη και στα σχετικά ψηφίσματα και προγράμματα δράσης στον τομέα του πολιτισμού, για την περίοδο 2007- 2013, αποτυπώνεται η κοινή επιδίωξη της ΕΕ και των κρατών – μελών, να αρθούν οι δυσχέρειες, κυρίως διαχειριστικής και οικονομικής φύσεως, που εμποδίζουν τη διακρατική συνεργασία στον τομέα της διοργάνωσης εκθέσεων και ανταλλαγών πολιτιστικών αγαθών, με τη μορφή δανεισμού, προς όφελος της ενίσχυσης της πρόσβασης των πολιτών στην κοινή ευρωπαϊκή πολιτιστική κληρονομιά και του διαπολιτισμικού διαλόγου.

Σημαντικό πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζουν, τόσο τα μουσεία της Ελλάδας, όσο και των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών, προκειμένου για τη διοργάνωση περιοδικών εκθέσεων, είναι η ανάγκη μείωσης του κόστους της ασφάλισης των αντικειμένων (κινητών μνημείων, πολιτιστικών αγαθών και έργων τέχνης γενικότερα), που μετακινούνται, προκειμένου να εκτεθούν. Τούτο, διότι, το ασφαλιστικό κόστος είναι ιδιαίτερα υψηλό (ειδικά για τα έργα τέχνης φτάνει και το 20-30% του συνόλου του προϋπολογισμού της έκθεσης) και σε ορισμένες περιπτώσεις καθίσταται απαγορευτικό για την ανάληψη της διοργάνωσης των εκθέσεων.

Μετά τα τρομοκρατικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, το κόστος των ασφαλιστρών, που επιβάλλονται από τις ασφαλιστικές εταιρείες για κινητά μνημεία, έργα τέχνης και πολιτιστικά αγαθά έχει αυξηθεί υπερβολικά. Ωστόσο, τα ποσά που δαπανώνται από τον προϋπολογισμό του κράτους ή μεμονωμένων μουσείων για την πληρωμή ασφαλιστρών σε ιδιωτικές εταιρείες είναι δυσανάλογα με αυτά που καταβάλλονται, τελικά, ως αποζημίωση για φθορά ή απώλεια των κινητών μνημείων ή των πολιτιστικών αγαθών που εκτίθενται. Επιπλέον, τα ίδια ποσά που καταβάλλονται ως ασφάλιστρα, εάν εξοικονομούνταν, θα μπορούσαν να διατεθούν για τη βελτίωση της κτιριακής υποδομής των μουσείων, την αναβάθμιση των προδιαγραφών ασφαλείας των εκθεσιακών χώρων, καθώς και για την κάλυψη άλλων

σημαντικών πολιτιστικών αναγκών. Σε κάθε περίπτωση, θα συνιστούσαν ένα ιδιαίτερα σημαντικό, πρόσθετο κεφάλαιο στον ετήσιο προϋπολογισμό των μουσείων.

Με γνώμονα τις ανωτέρω παραδοχές, τα ευρωπαϊκά κράτη, στη συντριπτική τους πλειονότητα, έχουν επιλέξει τη θέσπιση του συστήματος της «κρατικής εγγύησης».

Με το σύστημα αυτό οριοθετείται το νομικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο, σε περιπτώσεις φθοράς ή απώλειας ενός αντικειμένου, που μουσείο της χώρας αυτής δανείζεται από μουσείο άλλης ή και της ίδιας (εφόσον καλύπτονται και οι εσωτερικοί δανεισμοί), το κράτος καταβάλλει αποζημίωση, υπό την έννοια, ότι αναλαμβάνει την ευθύνη για τους κινδύνους που σχετίζονται με την μετακίνηση των εκθεμάτων (δανείων) απαλλάσσοντας τον δανειζόμενο από την καταβολή ασφαλιστρών. Πρόκειται, δηλαδή, περισσότερο για τη χορήγηση μιας εγγύησης για την ασφάλεια των εκθεμάτων (δανείων), παρά για την καταβολή πραγματικής αποζημίωσης, καθώς η τελευταία χορηγείται, μόνο, σε περιπτώσεις φθοράς ή απώλειας, οι οποίες, σύμφωνα με τα στατιστικά δεδομένα, είναι εξαιρετικά περιορισμένες και ολιγάριθμες.

Από τη διενέργεια έρευνας, κατά το έτος 2010, σε τριάντα (30) χώρες, με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προέκυψε, ότι σε είκοσι τρεις (23) από αυτές εφαρμόζεται, ήδη, το σύστημα της «κρατικής εγγύησης», το οποίο, ειδικά, στη Μεγάλη Βρετανία αριθμεί ζωή τριάντα ετών (από το 1980).

Η εφαρμογή του συστήματος υπηρετεί αποδεδειγμένα, θετικές παραμέτρους με προφανή, εντεύθεν οφέλη.

Ειδικότερα συμβάλλει:

- Στον περιορισμό των ασφαλιστικών δαπανών, και, κατά συνέπεια, στη μείωση των συνολικού προϋπολογισμού των εκθέσεων. Ενδεικτικά, στη Μ. Βρετανία υπολογίζεται, ότι χάρη στην «κρατική εγγύηση», εξοικονομείται ποσό ύψους 5 εκ. λιρών, ετησίως, από την αποφυγή εμπορικών ασφαλίσεων.
- Στη διευκόλυνση του δανεισμού και περαιτέρω στην κινητικότητα των μουσειακών συλλογών και στην ενθάρρυνση των πολιτιστικών ανταλλαγών.
- Στη διεύρυνση του κύκλου των μουσείων, που δραστηριοποιούνται στον τομέα των διεθνών ανταλλαγών, στη διοργάνωση μεγαλύτερων και ποιοτικότερων εκθέσεων, και τελικά, στην πρόσβαση του εγχώριου κοινού σε έργα, τα οποία, διαφορετικά, δεν θα είχε τη δυνατότητα να γνωρίσει.
- Στη βελτίωση των μουσειακών προδιαγραφών, δεδομένου ότι το κράτος θέτει συγκεκριμένους όρους, τους οποίους οφείλουν να τηρούν οι δικαιούχοι της εγγύησης.

Η χώρα μας συγκαταλέγεται μαζί με άλλες έξι (Βέλγιο, Κύπρος, Εσθονία, Ισλανδία, Λετονία, Πορτογαλία) μεταξύ εκείνων που δεν έχουν ακόμη θεσπίσει ανάλογο σύστημα. Προκειμένου, επομένως, για τη διοργάνωση περιοδικών εκθέσεων και τη σύναψη μακροχρόνιων δανείων με ξένους φορείς, το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, καθώς και μεγάλα μουσεία, κρατικά και μη, όπως η Πινακοθήκη, τα δύο κρατικά Μουσεία Σύγχρονης Τέχνης, το Μουσείο Μπενάκη, το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης κλπ., δεν έχουν εναλλακτική επιλογή από την εμπορική ασφάλιση, το κόστος της οποίας είναι ιδιαίτερα υψηλό. Το κόστος αυτό βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό ή και τα ίδια τα μουσεία. Ορισμένα από αυτά είχαν αντιμετωπίσει κατά καιρούς, μερικώς, το πρόβλημα στηριζόμενα σε ιδιωτικές χορηγίες. Θα πρέπει, ωστόσο,

να σημειωθεί, ότι, υπό τις παρούσες οικονομικές συνθήκες, η εύρεση χορηγιών για τη στήριξη μουσειακών δράσεων γίνεται, σαφώς, δυσχερέστερη.

Υπολογίζεται ότι την περίοδο 2003 έως το Μάιο 2011, για εκθέσεις που διοργανώθηκαν ή συνδιοργανώθηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και τέσσερα (4) μεγάλα μουσεία (Μπενάκη, Κυκλαδικό, Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης και Εθνική Πινακοθήκη), το ύψος των ασφαλίσεων υπερέβη τα 3 εκ. Ευρώ. Ειδικά τα έτη 2003 (ελληνική Προεδρία της ΕΕ) και 2004 (διοργάνωση Ολυμπιακών Αγώνων), το ύψος των ασφαλίσεων ξεπέρασε το 1,5 εκ. Ευρώ. Ωστόσο, κατά το διάστημα από το 2003 έως και το Μάιο 2011, προέκυψαν, μόνο, δύο περιπτώσεις καταβολής αποζημίωσης για φθορές που προκλήθηκαν σε εκθέματα για την αποκατάσταση των οποίων καταβλήθηκαν, μόλις, 423 Ευρώ. Τη σπανιότητα των περιπτώσεων επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου, με συνέπεια την καταβολή αποζημίωσης, επιβεβαιώνουν και τα στατιστικά στοιχεία που προέρχονται από τον ευρωπαϊκό χώρο. Ειδικότερα, σύμφωνα με έρευνες της ΕΕ, την περίοδο 2003-2008, εγκρίθηκαν 5.605 αιτήσεις, για την κάλυψη εκθέσεων με «κρατική εγγύηση» σε 18 ευρωπαϊκές χώρες, ενώ, επί του συνόλου αυτών, αναφέρονται μόνο 7 περιπτώσεις φθοράς ή απώλειας, για τις οποίες το ύψος της αποζημίωσης, που καταβλήθηκε, από τον κρατικό προϋπολογισμό, ανήλθε στο ποσό των 79.981 Ευρώ.

Από τα προεκτεθέντα συνάγεται, ότι το σύστημα της “κρατικής εγγύησης” είναι αποτελεσματικό και αξιόπιστο μέσο για την εξοικονόμηση των ασφαλιστικών δαπανών, την ενίσχυση της κινητικότητας των μουσειακών συλλογών και, εν τέλει, της πολιτιστικής συμμετοχής, ενώ ο κίνδυνος πραγματικής οικονομικής επιβάρυνσης του κρατικού προϋπολογισμού είναι, αναλογικά, εξαιρετικά περιορισμένος. Αξίζει να σημειωθεί, ότι το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και τα μουσεία που προαναφέρθηκαν, τα οποία δανείζουν σε μουσεία του εξωτερικού αρχαιότητες, έργα τέχνης και άλλα αντικείμενα από τις συλλογές τους, όταν οι εκθέσεις διοργανώνονται από τα εν λόγω μουσεία της αλλοδαπής, καλύπτονται από την «κρατική εγγύηση» των αντιστοίχων χωρών. Η Ε.Ε., εξάλλου, συνιστά αφενός την αποδοχή των συστημάτων «κρατικής εγγύησης» μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, εφόσον καλύπτονται οι όροι ασφάλειας των εκθεμάτων, που τίθενται από το φορέα που προέρχεται στο δανεισμό, και, αφετέρου την καθιέρωση ανάλογων συστημάτων στις χώρες που δεν διαθέτουν «κρατική εγγύηση». Με πρωτοβουλία της ΕΕ έχει συνταχθεί εργαλειοθήκη με πρακτικούς τρόπους για τη μείωση του κόστους δανεισμού πολιτιστικών αγαθών μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ (European Agenda for Culture, Work plan for culture 2011-2014, Toolkit on practical ways to reduce the cost of lending and borrowing of cultural objects among member states of the European Union, September 2012). Το συγκεκριμένο κείμενο τονίζει την αναγκαιότητα εισαγωγής του συστήματος κρατικής εγγύησης στα κράτη-μέλη. Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται τα περισσότερα κείμενα πολιτικής σε θέματα πολιτισμού της ΕΕ (Study No 2003-4879 ordered by the European Commission to inventory national systems of public guarantees in 31 countries, 2004, Museums' Collections on the move, 2004, Lending to Europe. Recommendations on collection mobility for European Museums, 2005, Action Plan for the EU Promotion of Museum Collections' Mobility and Loan Standards, 2006, Final

Report and Recommendations to the Cultural Affairs Committee on improving the means of increasing the Mobility of Collections, 2010 κλπ).

Είναι, κατ' ακολουθίαν προφανές, ότι η θέσπιση «κρατικής εγγύησης» στη χώρα μας, όπως διαμορφώνεται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου θα συμβάλει, αποφασιστικά, στην εξοικονόμηση ενός σημαντικού κεφαλαίου για τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, το οποίο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί για την αναβάθμιση των μουσείων της χώρας, καθώς επίσης και για την ενίσχυση της δράσης των ελληνικών μουσείων, ως διοργανωτών εκθέσεων διεθνούς ενδιαφέροντος, με όλα τα εντεύθεν οφέλη.

Με τις παραγράφους 1 και 2 θεσμοθετείται η «κρατική εγγύηση» και καθορίζονται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις χορήγησής της.

Με την παράγραφο 3 η παροχή της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου συνδέεται, σε επίπεδο αναγκαίας προϋπόθεσης, με την κατάρτιση Γενικού Κανονισμού Εγγύησης και Προδιαγραφών Ασφαλείας Εκθεμάτων. Ο ανωτέρω Κανονισμός, υπό τη μορφή κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, πρέπει να περιλαμβάνει, σε ενδεικτικό επίπεδο, τους όρους συσκευασίας, αποσυσκευασίας, μεταφοράς, εγκατάστασης, ελέγχου, επιθεώρησης, διαμόρφωσης ειδικών περιβαλλοντικών συνθηκών, πυρασφάλειας και συστημάτων φύλαξης. Πέραν, όμως, των προεκτεθέντων όρων στον ίδιο κανονισμό οριοθετείται, επίσης, η συνδρομή των περιπτώσεων απώλειας ή φθοράς, οι οποίες γεννούν υποχρέωση αποζημίωσης, στο πλαίσιο της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου, καθώς και εκείνων που συνιστούν λόγους απαλλαγής από την ανωτέρω υποχρέωση.

Με την παράγραφο 4 προβλέπεται στον κρατικό προϋπολογισμό αυτοτελής Κωδικός Αριθμός Εξόδων (Κ.Α.Ε.) για τις εγγυήσεις της παραγράφου 1 και καθορίζεται η διαδικασία και το χρονοδιάγραμμα προσδιορισμού του ύψους της εγγραπτέας ετήσιας πίστωσης.

Με την παράγραφο 5 καθορίζεται η διαδικασία χορήγησης της κρατικής εγγύησης. Προβλέπεται, επίσης, ότι στην απόφαση με την οποία παρέχεται εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, δύναται να προστεθούν και άλλοι όροι, πέραν εκείνων που εμπεριέχονται στον Γενικό Κανονισμό, προκειμένου να διασφαλισθεί πληρέστερη προστασία των εκθεμάτων.

Με την παράγραφο 6 καθορίζεται ο τύπος και η διαδικασία για την καταβολή της αποζημίωσης και καθορισμού του ύψους αυτής σε περίπτωση επέλευσης του κινδύνου για τον οποίο χορηγήθηκε η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την παράγραφο 7 ορίζεται ότι η καταβολή της αποζημίωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της εγγύησης που έχει εγγραφεί στον ΚΑΕ του Κρατικού Προϋπολογισμού, η δε καταβολή του επιφέρει απόσβεση της υποχρέωσης που έχει αναλάβει το Ελληνικό Δημόσιο.

Στην παράγραφο 8 προβλέπεται η συγκρότηση ειδικής Γνωμοδοτικής Επιτροπής, η οποία μετέχει υποστηρικτικά στη διαδικασία εφαρμογής του σχεδίου νόμου και ορίζεται η σύνθεσή της.

Με την παράγραφο 9 ρυθμίζονται ζητήματα μεταβατικής φύσεως που συμπλέκονται με την πρώτη εφαρμογή του σχεδίου νόμου.

Με το **άρθρο 67** ρυθμίζεται το γεγονός ότι περιλήψεις των αποφάσεων πρόσληψης του προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ι.Δ.Ο.Χ., που απασχολείται σε υπηρεσίες του ΥΠ.Π.Ο.Α., στο πλαίσιο εκτέλεσης έργων ενταγμένων σε Ε.Π. του Ε.Σ.Π.Α., αν και αποστέλλονται στο Εθνικό Τυπογραφείο έγκαιρα, παρατηρείται καθυστέρηση στη δημοσίευση των περιλήψεων και συνεπώς μεγάλη απόκλιση μεταξύ της ημερομηνίας έκδοσης των αποφάσεων και της ημερομηνίας δημοσίευσής τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Η άμεση ανάληψη υπηρεσίας των συμβασιούχων Ι.Δ.Ο.Χ. στα έργα επιβάλλεται, γιατί σε διαφορετική περίπτωση δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα στην ομαλή πορεία υλοποίησης των έργων του ΥΠ.Π.Ο.Α., που είναι ενταγμένα σε Ε.Π. του Ε.Σ.Π.Α. και τα οποία απαιτούν υψηλούς ρυθμούς εκτέλεσης και απορρόφησης των πόρων, προκειμένου να επιτευχθούν οι ετήσιοι δημοσιονομικοί στόχοι του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Οι περιλήψεις των αποφάσεων παράτασης ή ανανέωσης των συμβάσεων του ανωτέρω προσωπικού, αν και επίσης αποστέλλονται στο Εθνικό Τυπογραφείο έγκαιρα και πριν τη λήξη της ενεργής σύμβασης, σε πολλές περιπτώσεις δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (λόγω μεγάλου φόρτου εργασίας στο Εθνικό Τυπογραφείο) σε μεταγενέστερο χρόνο από την ημερομηνία έναρξης της αναφερόμενης σε αυτές παράτασης ή ανανέωσης. Επισημαίνεται ότι, οι ανανεώσεις ή παρατάσεις των προαναφερόμενων συμβάσεων δεν συνιστούν κλασικές πράξεις νέας πρόσληψης διότι στην περίπτωση αυτή θα έπρεπε να είχε προηγηθεί νέα προκήρυξη, αλλά συνέχεια της αρχικής χωρίς να μεσολαβεί χρονικό διάστημα μεταξύ τους, κατ' εφαρμογή των οριζόμενων στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Π.Δ. 164/2004, όπως ισχύει.

Από τις προαναφερόμενες ασάφειες στη ερμηνεία της διάταξης της παραγράφου 9 του Άρθρου 1 του Ν. 4038/ 2012, ελλοχεύει ο κίνδυνος της μη θεώρησης χρηματικών ενταλμάτων δαπάνης μισθοδοσίας προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ι.Δ.Ο.Χ., που απασχολούνται σε συγχρηματοδοτούμενα από την Ε.Ε. έργα, για το επίμαχο χρονικό διάστημα των ημερών μεταξύ της έκδοσης απόφασης πρόσληψης και της δημοσίευσης της περίληψης της απόφασης αυτής σε ΦΕΚ. Ειδικότερα, στην περίπτωση των ανανεώσεων, η μη θεώρηση των ενταλμάτων ενδέχεται να αφορά στο σύνολο των δαπανών μισθοδοσίας για τους μήνες της ανανέωσης της αρχικής σύμβασης, αφού μπορεί να εκτιμηθεί ότι η μη δημοσίευση της περίληψης της απόφασης ανανέωσης σε ΦΕΚ, πριν τη λήξη της χρονικής διάρκειας της αρχικής σύμβασης, είναι πιθανό να καταστήσει όλες τις δαπάνες ως καταλογιστέες, ως αχρεωστήτως καταβληθέντες.

Η ανωτέρω εξέλιξη έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια πιστοποιημένων δαπανών από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία και συνακόλουθα την επιβάρυνση του Εθνικού Προϋπολογισμού, αφού οι συγκεκριμένες δαπάνες θεωρούνται μη επιλέξιμες.

Κατόπιν των ανωτέρω, με την προτεινόμενη νομοθετική πρωτοβουλία επιδιώκεται ισχύς των αποφάσεων πρόσληψης και ανανέωσης των συμβάσεων του προσωπικού Ι.Δ.Ο.Χ. να άρχεται από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης πρόσληψης και λήξης της παρατεινόμενης ή ανανεούμενης σύμβασης αντίστοιχα, έστω και αν η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως έχει μεταγενέστερη ημερομηνία. Με την προτεινόμενη λύση, δεν θίγεται σε καμία περίπτωση ο πυρήνας της βούλησης του νομοθέτη που είναι η δημοσίευση των αποφάσεων στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, αφού μέσω αυτής αυτή διασφαλίζεται η αναγκαία δημοσιότητα και διαφάνεια της εν λόγω διοικητικής ενέργειας, δηλαδή της πρόσληψης προσωπικού με συμβάσεις εργασίας Ι.Δ.Ο.Χ. στο πλαίσιο εκτέλεσης έργων ενταγμένων σε Ε.Π. του Ε.Σ.Π.Α., κάτι που αποτελεί και το κύριο ζητούμενο.

Η προτεινόμενη στο **άρθρο 68** διάταξη έχει ως στόχο τη μείωση της γραφειοκρατίας στην περίπτωση σύναψης προγραμματικών συμβάσεων μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και άλλων φορέων. Στις προγραμματικές συμβάσεις στις οποίες συμμετέχει το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και αφορούν σε υλοποίηση έργου σε μνημεία, ιστορικούς τόπους και αρχαιολογικούς χώρους, η υλοποίηση τελεί πάντα υπό την επιστημονική εποπτεία και παρακολούθηση των υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Κατά συνέπεια, δεν τίθεται ζήτημα προστασίας των μνημείων, των ιστορικών τόπων και των αρχαιολογικών χώρων από επεμβάσεις με μη ενδεδειγμένους τρόπους και τεχνικές.

Με την προτεινόμενη στο **άρθρο 69** διάταξη ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στο καταδυνόμενο προσωπικό του ΥΠ.ΠΟ.Α., το οποίο αποτελεί ειδική διακλαδική κατηγορία εργαζομένων, ο νομικός ορισμός της οποίας έχει δοθεί με την διάταξη της περίπτ. ε' της παρ. 7 του άρθ. 7 του ν. 2557/1997 (Α' 271), με την οποία, ως καταδυνόμενο προσωπικό του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού χαρακτηρίζεται εκείνο, το οποίο προσφέρει καταδυντικό έργο στις Εφορείες Εναλίων Αρχαιοτήτων και Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας, ανεξαρτήτως κλάδου, ειδικότητας ή σχέσης εργασίας. Στο προσωπικό αυτό προστίθεται στην ειδικότητα του ο χαρακτηρισμός «Καταδυνόμενος».

Περαιτέρω, κατ' εξουσιοδότηση του ν. 2557/1997, υπεγράφη η υπ. αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΟΕΠΥ/63/ΤΟΠΥΝΣ/63/46324/21-08-2003 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, με την οποία εξεδόθη ο Κανονισμός λειτουργίας και οργάνωσης υποβρύχιων αρχαιολογικών ερευνών της Εφορείας Εναλίων Αρχαιοτήτων και των Εφορειών Παλαιοανθρωπολογίας - Σπηλαιολογίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Η προτεινόμενη διάταξη κρίνεται επιβεβλημένη, προκειμένου οι δύο Ειδικές Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΠ.ΠΟ.Α. (Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων και Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας), οι οποίες απασχολούν καταδυνόμενο προσωπικό και έχουν αρμοδιότητα σε όλη την Επικράτεια, να ασφαλίζουν το εν λόγω προσωπικό, υποχρέωση η οποία καταργήθηκε με το άρθρο 24 του ν. 4336/2015 (Α' 94). Η πρόσθετη ασφάλιση του καταδυνόμενου προσωπικού του ΥΠ.ΠΟ.Α. έχει ως σκοπό να καλύπτεται κίνδυνος κατά την εκτέλεση των καταδυντικών τους καθηκόντων, ο οποίος δεν μπορεί να καλυφθεί από την ασφάλιση του Δημοσίου ή του ΙΚΑ. Η ασφάλιση αυτή αποτελεί επίσης προαπαιτούμενο για την καταδυντική δραστηριότητα του προσωπικού του ΥΠ.ΠΟ.Α., όπως προκύπτει από την περίπτ. ε' της παρ. 7 του άρθ. 7 του ν. 2557/1997, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Στην εν λόγω διάταξη προβλέπεται ότι η ανάθεση καταδυντικών καθηκόντων προϋποθέτει να πληρούνται οι

προϋποθέσεις της ΚΥΑ υπ' αριθ. ΥΠ.ΠΟ./ΔΟΕΠΥ/63/ΤΟΠΥΝΣ/633/46324/19.8.2003 (Β' 1212) περί κανονισμού λειτουργίας και οργάνωσης υποβρύχιων αρχαιολογικών ερευνών. Σε αυτήν, η ασφάλιση ατυχημάτων, υγείας και ζωής του καταδυόμενου προσωπικού αποτελεί βασικό όρο, προκειμένου να καλυφθούν ατυχήματα που συμβαίνουν σε δυσπρόσιτες περιοχές και απαιτούν άμεση αντιμετώπιση, ναυτικά ατυχήματα κατά τη μετακίνηση με τα πλωτά μέσα της υπηρεσίας, ακόμη και η αερομετακομιδή και θεραπεία σε θάλαμο επανασυμπίεσης σε ειδικό νοσηλευτικό κέντρο υπερβαρικής ιατρικής (για την αντιμετώπιση περιπτώσεων της «Νόσου των δυτών» και άλλων σοβαρών καταδυτικών ατυχημάτων) κλπ., καθώς το εξειδικευμένο καταδυόμενο προσωπικό του ΥΠ.ΠΟ.Α, πρέπει να ανταποκριθεί στο υποβρύχιο έργο του, το οποίο, πέραν της προστασίας της ενάλιας πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αφορά άμεσα και στην εκτέλεση σημαντικότερων αναπτυξιακών έργων, ορισμένων μάλιστα ενταγμένων στο ΕΣΠΑ, όπως λιμενικά έργα, εγκαταστάσεις ιχθυοκαλλιεργειών, υποβρύχιας οδεύσεις αγωγών και καλωδίων, υποβρύχιους επισκέψιμους αρχαιολογικούς χώρους, έρευνα ανάδειξη καταβυθισμένων σπηλαίων, κλπ.

Περαιτέρω, στον Κανονισμό λειτουργίας και οργάνωσης υποβρύχιων αρχαιολογικών ερευνών της Εφορείας Εναλίων Αρχαιοτήτων και των Εφορειών Παλαιοανθρωπολογίας - Σπηλαιολογίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού ορίζεται, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 8 της εν λόγω Κ.Υ.Α., ότι στο καταδυόμενο προσωπικό, που συμπεριλαμβάνεται στην οριστική Κατάσταση Καταδυόμενου Προσωπικού, καταβάλλεται ειδική πρόσθετη αμοιβή για κάθε ημέρα κατάδυσης και σύμφωνα με το τηρούμενο ημερολόγιο της εκάστοτε αποστολής. Σημειώνεται ότι η ειδική πρόσθετη αμοιβή καταβάλλεται ανταποδοτικά μόνο για τις ημέρες, κατά τις οποίες πραγματοποιείται μία κατάδυση και δεν καταβάλλεται μηνιαίως.

Με το άρθρο 51 του Ν. 4278/2014, προβλέφθηκε εκ νέου η δυνατότητα χορήγησης ειδικής πρόσθετης αμοιβής στο καταδυόμενο προσωπικό του ΥΠ.ΠΟ.Α. για κάθε ημέρα κατάδυσης, ενώ στη συνέχεια με την ΥΠΠΟΑ/ΓΔΟΥ/Δ.Ο.Υ./215413/24710/23269 (Β' 2272), καθορίστηκε το ποσό της αποζημίωσης για κάθε ημέρα κατάδυσης του καταδυόμενου προσωπικού του ΥΠ.ΠΟ.Α.

Με την προτεινόμενη διάταξη, κατά πρώτον στην παρ. 2 του άρθρου 75, προβλέπεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Αθλητισμού και Οικονομικών, καταβάλλεται στο καταδυόμενο προσωπικό του ΥΠ.ΠΟ.Α. ειδική πρόσθετη αμοιβή για κάθε ημέρα κατάδυσης. Με την ίδια απόφαση προβλέπεται ότι θα καθορίζονται οι δικαιούχοι, ο τρόπος καταβολής και το ύψος της ειδικής πρόσθετης αμοιβής, οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης της. Παράλληλα προβλέπεται ότι η ειδική πρόσθετη αμοιβή θα επιβαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Τ.Α.Π. και θα υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος, καθώς και σε όλες τις νόμιμες κρατήσεις. Η ρύθμιση της ειδικής πρόσθετης αμοιβής, κρίνεται επιβεβλημένη, προκειμένου το εξειδικευμένο καταδυόμενο προσωπικό του ΥΠ.ΠΟ.Α, να δύναται να ανταποκριθεί στο υποβρύχιο έργο του, το οποίο, πέραν της προστασίας της ενάλιας πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αφορά άμεσα και στην εκτέλεση σημαντικότερων αναπτυξιακών έργων, ορισμένων μάλιστα ενταγμένων στο ΕΣΠΑ, όπως λιμενικά έργα,

εγκαταστάσεις ιχθυοκαλλιεργειών, υποβρύχιες οδεύσεις αγωγών και καλωδίων, υποβρύχιους επισκέψιμους αρχαιολογικούς χώρους, έρευνα ανάδειξη καταβυθισμένων σπηλαίων, κλπ.

Στην παρ. 3 του ιδίου άρθρου, προβλέπεται ότι σε περίπτωση που αρχαιολογική έρευνα καθιστά αναγκαία την απασχόληση του καταδυόμενου προσωπικού, έχουν δε εξαντληθεί τα ανώτατα όρια που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τις εκτός έδρας μετακινήσεις των δημοσίων υπαλλήλων ή/και για την ειδική πρόσθετη αμοιβή, η καθ' υπέρβαση δαπάνη (η ειδική πρόσθετη καταδυτική αμοιβή, η εκτός έδρας μετακίνηση και η διανυκτέρευση) καταβάλλεται από οιοδήποτε τρίτο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που είναι κύριος του έργου ή συνεργάζεται στην αρχαιολογική έρευνα.

Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται ως ιδιαίτερα χρήσιμη, ώστε οι δύο Ειδικές Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΠ.ΠΟ.Α. (Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων και Εφορεία Παλαιονθροπολογίας-Σπηλαιολογίας), οι οποίες απασχολούν καταδυόμενο προσωπικό και έχουν αρμοδιότητα σε όλη την Επικράτεια, να δύνανται να πραγματοποιούν περισσότερες εκτός έδρας μετακινήσεις και να λειτουργούν αποδοτικότερα, χωρίς να υπόκεινται στον περιορισμό της διάταξης του άρθρου 9 του Ν. 3833/2010. Έτσι προβλέπεται ρητά ότι για το καταδυόμενο προσωπικό σε περίπτωση που έχουν εξαντληθεί τα ανώτατα όρια για τις εκτός έδρας μετακινήσεις των δημοσίων υπαλλήλων, η δαπάνη θα καλύπτεται από το ανωτέρω ποσό. Η δυνατότητα αυτή θα προωθήσει την πραγματοποίηση περισσότερων τεχνικών έργων και αρχαιολογικών ερευνών αλλά και θα διευκολύνει την επιτυχή ολοκλήρωσή τους, καθώς χωρίς καμία περαιτέρω δημοσιονομική επιβάρυνση, οι εν λόγω εφορείες θα δύνανται να ανταποκριθούν αποτελεσματικότερα στο έργο τους, το οποίο εκτείνεται σε όλη την Επικράτεια και συχνά απαιτεί πολυήμερες μετακινήσεις του καταδυόμενου προσωπικού. Να σημειωθεί ότι σύμφωνα και με τον Ν. 3028/2002 (Α' 153) «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς», έχει ήδη προβλεφθεί η δυνατότητα χρηματοδότησης και καταβολής δαπανών για τις σωστικές έρευνες από τον κύριο του έργου. Περαιτέρω, σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 3, του άρθ. 10 του νόμου 4336/2015 (Α' 94, Υποπάρτημα Δ9: Δαπάνες μετακινουμένων εντός και εκτός έδρας), με έναρξη ισχύος από 1/1/2016, προβλέπεται επίσης ότι, «Δεν αναγνωρίζονται έξοδα διανυκτέρευσης, όταν άλλος φορέας από αυτόν που εκδίδει την εντολή μετακίνησης, καλύπτει αυτά».

Με το **άρθρο 70** προβλέπεται η θεσμοθέτηση του Βραβείου Εικαστικών Τεχνών «Γιάννης Μόραλης». Το Βραβείο αυτό έρχεται να καλύψει ένα θεσμικό κενό στο χώρο των εικαστικών τεχνών, καθώς σε αντίθεση με άλλες τέχνες (θέατρο, λογοτεχνία, κινηματογράφος) δεν υπήρξε μέχρι σήμερα αντίστοιχη πρωτοβουλία για την προώθηση, υποστήριξη και ανάπτυξη της σύγχρονης εικαστικής δημιουργίας.

Η διάταξη του **άρθρου 71** έρχεται να καλύψει ένα θεσμικό κενό, καθώς η Διεθνής Έκθεση Τέχνης της Biennale Βενετίας είναι ο σημαντικότερος εικαστικός θεσμός παγκοσμίως,

επιδιώκοντας διαφάνεια σε όλα τα στάδια διαδικασίας επιλογής της εθνικής συμμετοχής, τήρηση των απαιτούμενων χρονικών προθεσμιών και απλούστευση των διαδικασιών υλοποίησης. Στην ουσία θεσμοθετεί τη διαδικασία όπως εφαρμόστηκε πρώτη φορά το τρέχον έτος, ιδιαίτερα με την υποβολή προτάσεων εκ μέρους και καλλιτεχνών αλλά και τον θεσμικό χαρακτήρα της επιτροπής καθώς και την ανάθεση ρόλου εθνικού επιτρόπου σε Μουσεία Σύγχρονης Τέχνης εποπτευόμενα από το ΥΠ.ΠΟ.Α.. Με την προτεινόμενη διάταξη αξιοποιείται η διεθνής σχετική εμπειρία, προς την οποία εναρμονίζεται.

Με τη διάταξη του **άρθρου 72** προβλέπεται η κάλυψη των θέσεων του καλλιτεχνικού διευθυντή και των έξι προσώπων ειδικών προσόντων ή δεξιοτήτων με τοποθέτηση λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΝΠΙΔ του ευρύτερου δημόσιου τομέα προκειμένου να υπάρχει η δυνατότητα στελέχη του δημοσίου να επιλεγούν για αυτές τις θέσεις.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 73**, τροποποιείται το άρθρο 65 του ν. 4410/2016. Η διάταξη του άρθρου 65 του ν. 4410/2016 απέβλεπε στη ρύθμιση της παράτασης των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου του προσωπικού σε επιχειρησιακά προγράμματα ΕΣΠΑ 2007-2013 μέχρι την ένταξή τους στα επιχειρησιακά προγράμματα ΕΣΠΑ 2014-2020. Η διάταξη αυτή σκοπό είχε να καλύψει νομοθετικά τη δυνατότητα παράτασης των συμβάσεων του προσωπικού μέχρι την ένταξη των έργων σε Επιχειρησιακό Πρόγραμμα ΕΣΠΑ 2014-2020 (η οποία θα έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί μέχρι την 31.12.2016)και όχι να περιορίσει τη δυνατότητα παράτασης των συμβάσεων μετά την ολοκλήρωση της ένταξης των έργων σε Επιχειρησιακό Πρόγραμμα ΕΣΠΑ 2014-2020. Η παρούσα διάταξη αποσαφηνίζει τυχόν λεκτικές ασάφειες της διάταξης του άρθρου 65 του ν. 4410/2016 διευκρινίζοντας ότι μετά την ένταξη των έργων σε Επιχειρησιακό Πρόγραμμα ΕΣΠΑ 2014-2020, οι επίμαχες συμβάσεις εργασίας μπορούν να παραταθούν με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μέχρι τη λήξη των έργων ΕΣΠΑ και ανάλογα με τις απαιτήσεις και το σχεδιασμό τους. Η συνέχιση των συμβάσεων αυτών είναι απολύτως απαραίτητη δεδομένου ότι το προσωπικό ορισμένου χρόνου εξασφαλίζει την ομαλή εξέλιξη των έργων. Διακοπή των συμβάσεων αυτών θα είχε ως συνέπεια μια νέα χρονοβόρα διαδικασία προκηρύξεων για πρόσληψη νέου προσωπικού σε όλη την επικράτεια, με σημαντικότερες επιπτώσεις στην ομαλή πορεία εκτέλεσης των έργων, καθυστερήσεις, μειωμένη απορρόφηση ενωσιακών πόρων σε μια χρονιά (2017), που η επίτευξη των στόχων απορροφητικότητας του ΕΣΠΑ είναι ζωτικής σημασίας για την δημοσιονομική ισορροπία. Το προσωπικό ορισμένου χρόνου της αυτεπιστασίας θα απασχοληθεί σε εργασίες που εμπεριέχονται στο φυσικό αντικείμενο των πράξεων κατά την ένταξη αυτών αλλά και σε άλλες που θα συμπεριληφθούν κατά την πρώτη τροποποίησή τους καθώς κρίνονται απολύτως απαραίτητες για την σωστή εκτέλεση των έργων.

Με την ρύθμιση του **άρθρου 74** καλύπτεται το υφιστάμενο νομοθετικό κενό σε περίπτωση που, για οποιοδήποτε λόγο, ο γενικός διευθυντής απουσιάζει ή κωλύεται. Με τον τρόπο αυτό βελτιώνεται η διοικητική λειτουργία του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

Με τη ρύθμιση του **άρθρου 75** οι ειδικές διατάξεις για τη διενέργεια απόσπασης στην Υπηρεσία Συντήρηση Μνημείων Ακρόπολης (ΥΣΜΑ) διατηρείται σε ισχύ και αυτό για να εξασφαλιστεί η άμεση στελέχωση της υπηρεσίας από το κατάλληλο προσωπικό.

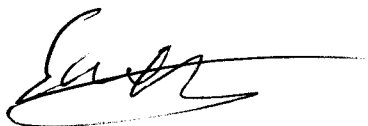
Με το **άρθρο 76** εισάγονται διατάξεις για τον Οργανισμό Μεγάλου Μουσικής Θεσσαλονίκης (Ο.Μ.Μ.Θ.). Σύμφωνα με την παρ.1 προβλέπεται η δυνατότητα κατάρτισης προγραμματικών συμβάσεων τριετούς διάρκειας μεταξύ του Ο.Μ.Μ.Θ και του Ελληνικού Δημοσίου με σκοπό την εκατέρωθεν συμβολή και συνεργασία για την προώθηση και ανάπτυξη του μορφωτικού, πνευματικού και πολιτιστικού επιπέδου της χώρας και δραστηριοτήτων που εντάσσονται στο σκοπό του Ο.Μ.Μ.Θ. και εξυπηρετούν έργα και δράσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού καθώς και εκδηλώσεων γενικότερου δημοσίου ενδιαφέροντος, αρμοδιότητας άλλων Υπουργείων. Οι ειδικότεροι όροι της συνεργασίας αυτής ορίζονται στις προγραμματικές συμβάσεις, οι οποίες παρακολουθούνται από πενταμελή επιτροπή, που συγκροτείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Αθλητισμού και Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται κάθε θέμα απαραίτητο για τη λειτουργία της επιτροπής. Στόχος της παρ. 2 είναι η διεύρυνση των τομέων δραστηριοτήτων και δράσεων του Μεγάλου εντός πάντα του προορισμού του για την προαγωγή της τέχνης και του πολιτισμού. Με την παρ. 3, δίδεται η δυνατότητα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Μ.Μ.Θ. να προσλαμβάνει γενικό διευθυντή. Επίσης προβλέπεται η δυνατότητα πρόσληψης καλλιτεχνικού διευθυντή και αναπληρωτή καλλιτεχνικού διευθυντή από το Δ.Σ. του Ο.Μ.Μ.Θ. Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι οι κάθε είδους αποδοχές και λοιπές αποζημιώσεις των ανωτέρω θα οριστούν από το διοικητικό συμβούλιο και δεν θα υπερβαίνουν τις αποδοχές του Γενικού Γραμματέα Υπουργείου. Και τέλος, στην παρ. 5 προβλέπεται η δυνατότητα εσόδων για το Ο.Μ.Μ.Θ από τα διαπεριφερειακά και διαδημοτικά κοινοτικά προγράμματα, ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα πολιτιστικής συνεργασίας.

Με το **άρθρο 77** ορίζεται ότι η ισχύς του σχεδίου νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

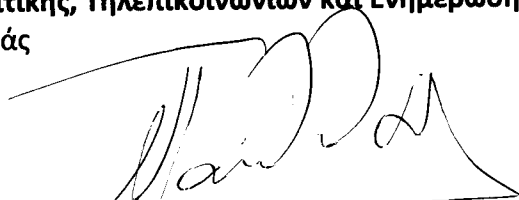
Αθήνα, 6/7/2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

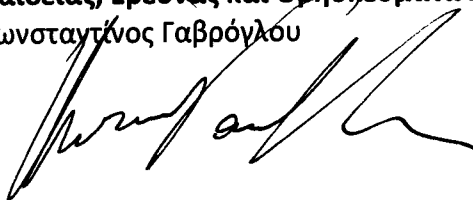
Εσωτερικών
Παναγιώτης Σκουρλέτης

Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης
Νικόλαος Παππάς

Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων
Κωνσταντίνος Γαβρόγλου

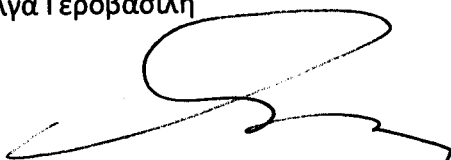
Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Σταύρος Κοντονής

Σταύρος Ν. Κοντός

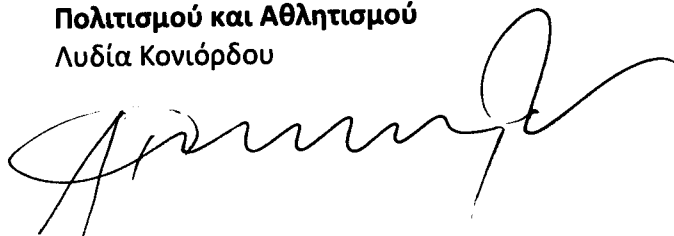
Οικονομικών
Ευκλείδης Τσακαλώτος

Διοικητικής Ανασυγκρότησης
Όλγα Γεροβασίλη

Πολιτισμού και Αθλητισμού
Λυδία Κονιόρδου

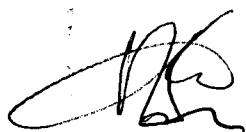

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών

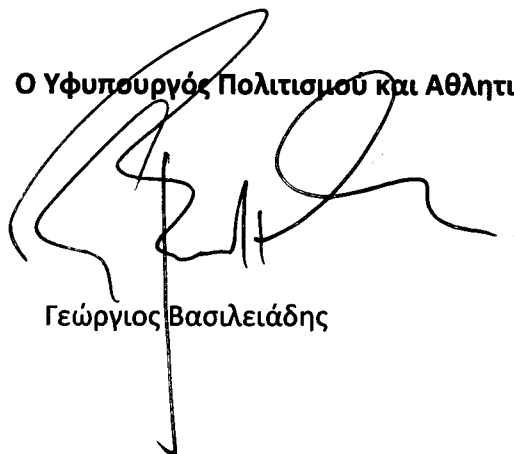
Γεώργιος Χουλιάρakis

Η Υφυπουργός Οικονομικών

Κατερίνα Παπανάτσιου

Ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού

Γεώργιος Βασιλειάδης